

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 293 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1961 ΔΡ. 5

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ

για καινούργια έντυπωσιακά άλματα
στο Διάστημα — για παράτολμες απο-
στολές. Καί άσκούνται συστηματικά σέ
είδικά κατασκευασμένους θαλάμους...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΣ

Α. ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΣ - Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΜΑΝΟΥ Η
ΠΑΝΕΛΛΗΝΟΣ

Μ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Α. ΤΑΣΣΟΣ - Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ
ΜΝΗΜΕΙΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 293 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1961

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλ έν η Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλινόπουλος
Διεύθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνός δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνός δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Οι αναγνώστες μας γράφουν

Η Θεσσαλονίκη

Σας συγχαίρω κ' εγώ, όπως και άλλοι Θεσσαλονικείς, για την ωραία αεροφωτογραφία της δεύτερης πόλεως της Ελλάδος, που είδαμε στο εξε-φυλλο του τεύχους 287. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας κάνω μία μικρή πρόταση. Καίρως είναι πια το περιοδικό σας, που τιμά τον ελληνικό τύπο, να δώση σ' όλους τους Έλληνες ένα ρεπορτάζ της συμπεριφοράς... Με λίγη καλή θέληση και με μία μικρή παρέκκλιση από το στενό ενδημικό αθηναϊκό πνεύμα πολλά μπορούν να φωτισθούν και να ξεκαθαριστούν...

Θεσσαλονίκη

Α. ΠΕΤΡΟΠΟΛΟΣ

«Όπως θα διαπιστώσετε και σεις, κομμάτι σημαντική επίκαιρότης δεν παραλείπεται. Η επι-εωμία σας για ολοκληρωμένο ρεπορτάζ θα εκπληρωθῇ σύντομα.

Επιπλήξεις

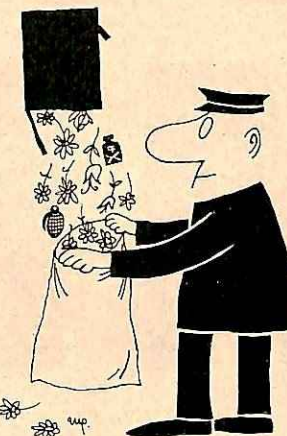
Προσπαθήσατε — και άλγιστο να καταφέρατε — να κάνετε την στήλη της αλληλογραφίας σοβαρή. Είχε πολύ και τον αφαιρέσατε. Πολεμήσατε, φανήκατε αυστηρός και τέλος το καταφέρατε να γίνετε ψυχρός και άξιο-πρεπής, πιστεύοντας ότι η στήλη σας είχε προορισμό να κάνει τις τακτοποιήσεις και να λύη τις άπορίες έ-σαν είχαν το θάρρος να φανερώνουν το δνομά τους, ανακατευσόντας το στα κοινά... Μήπως θέλετε να μου πῆτε ότι έλειψαν τα ζιζάνια; Είμαι βέβαιος ότι είναι στο χέρι σας να την πλά-σετε πάλι χαρωπή και πικάντικη. Για το περιμένω;

Λογιστάκι

Δ. Π.

«Ίσως να συμβαίνει αυτό που διαπιστώνετε. Οι απαιτήσεις, όμως, είναι κατ' ανάγκην άάλογες με τα γράμματα που μας έρχονται. Κύμα σοβαρότητας μας κατακλύζει. Και, για παράδειγμα, παραβέτουμε έπιστολή άναγνώστου μας, ο οποίος έβγῃ από ένα ώζωδο πείραγμα της στή-λης.

«Πρό μηνών σας έστειλα ένα ση-μείωμα εις το όποϊον διετύπωνα με-ρικές παρατηρήσεις και κρίσεις... Δεν άνέμενον άπάντησιν. Έν τούτοις, έ-πὶ ενός σημείου περί τυπογραφικών στοιχείων, έλαβα άπάντησιν με μία φαρδιά - πλατιά ειρωνεία: «Μήπως... γυαλιά;... Δεν νομίζετε όμως ότι ήτο όχι άρμόζον και πάντως όχι σοβαρόν

να ειρωνεύσεθε έναν ήλικιωμένο άνα-γνώστη σας;... Έπειδή αι τοιαύτης μορφής άντεγκλήσεις είναι άσυμβίβα. στοι και πρὸς την ήλικίαν, και πρὸς τὸν χαρακτήρα μου δεν πρόκειται να άσχοληθῶ ούτε με το περιδικόν (με-τά λύπης μου), ούτε, πολύ περισσότε-ρον, με την σχετικήν στήλην...

Αθήναι

Κ. Π.

Με την ευκαιρία αυτή ση-λώνουμε στὸν άγαπητό άναγνώ-στη μας ότι δεν ήταν πρόθεσις μας να τὸν στενοχωρήσουμε και πολύ περισσότερο να τὸν ειρω-νευθοῦμε.

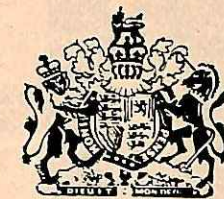
Τὰ μὴ ώργισμένα νεϊάτα

Νομίζω πὸς μετὰ από τις φοβερές καμπάνιες που δημοσιεύσατε σχετικά με την «τρομερή σημερινή νεολαία» (δηλ. για τους «Μπήτινικες» και «Ναίτ - Κλάμπς των Τινείτσερς»), θῶ ήταν άναγκαίο να γράψετε κάτι σχε-τικό με την τεράστια πίστη και προ-φορά εργασίας των «γούόρκιν κάμπς» ή άλλων διεθνών ή και ελληνικών ορ-γανώσεων νεότητος (όπως ή ΧΕΝ και ή ΧΑΝ), που κλείνουν μέσα τους την αληθινή πίστη μας σαν νέα γενιά. Πρέπει τέλος πάντων να πάψετε να τρομοκρατήτε και τους γονείς μας, δινοντάς τους λίγο κουράγιο, μιά και άδικα άρχίζουν (χάρης στην έλαχιστη μειονότητα) να πιστεύουν πὸς «δεν έχουμε ιδανικά» και άλλα πολλά.

Αθήναι

Δ. Α.

Παρακολουθοῦμε με ένδια-φέρον τις εκδηλώσεις και τις άγνές και άδόρυδες προσπάθειες της νεολαίας, που διαπνέεται από ιδανικά. Δυστυχώς, όμως, οι άκροαίς περιπτώσεις προβάλλ-ονται πάντοτε σαν τα «άνθη του κακού». Έξ άλ-λου, μερικές άρνητικές εκδηλώσεις, φαι-ζουν περισσότερο το ύψος σώμα, που είναι και η πλειοψηφία της νεολαι-ας μας.

BY APPOINTMENT
TO HER MAJESTY THE QUEEN
SCOTCH WHISKY DISTILLERS
JOHN WALKER & SONS LTD.

Johnnie Walker

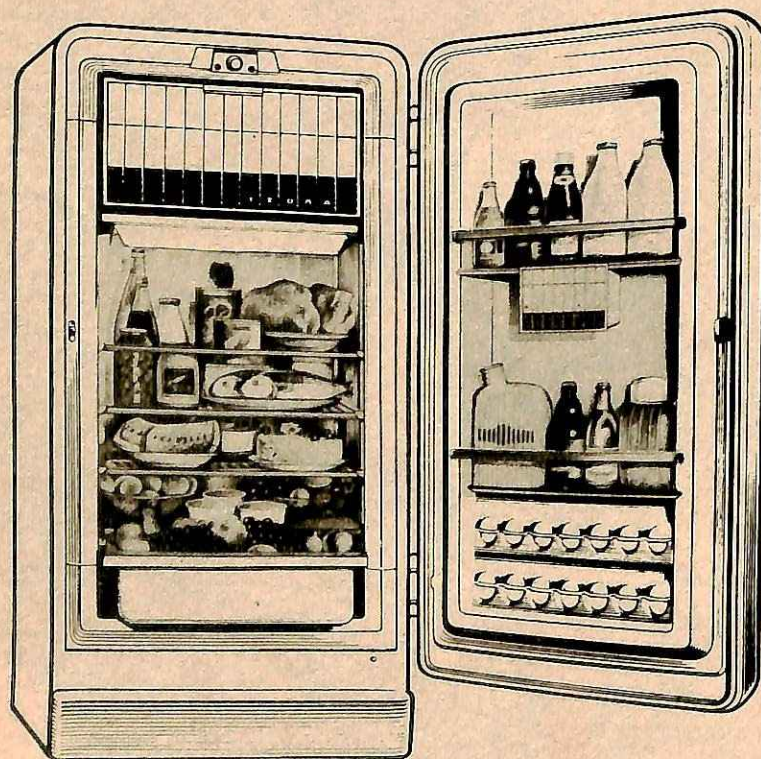

BORN 1820
STILL GOING STRONG

Fine Old Scotch Whisky

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΙΜΗ

11/139

Ο νόμος για τις αγροτικές ασφαλίσεις επέβαλε 500 δρχ. φορολογία στα ψυγεία.

Η τεράστια ζήτηση ψυγείων ΙΖΟΛΑ κατά το 1961 και οι προβλεπόμενες πωλήσεις επιτρέπουν στην Έταιρεία να αναλάβει ή ίδια την πληρωμή του φόρου εις το άκέραιο και να διατηρήσει τις τιμές των ψυγείων της ίδιας!

Η ΙΖΟΛΑ πιστεύει πως έτσι συμβάλλει στην επιτυχία των αγροτικών ασφαλίσεων και στην άνοδο του ελληνικού βιοτικού επιπέδου, χωρίς επιβάρυνση του καταναλωτού.

ΤΙΜΑΙ ΨΥΓΕΙΩΝ (ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ)

Ψυγείον 6 ποδών (Κ)	δρχ. 7.400.—
Ψυγείον 8 ποδών (Κ)	» 8.000.—
Ψυγείον 8 ποδών (ΚΧ)	» 8.300.—
Ψυγείον 8 ποδών (F)	» 8.400.—
Ψυγείον 8 ποδών (FX)	» 8.900.—

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΙΖΟΛΑ

Βιβλία που μās έδωσαν

«ΕΝΑ ΣΥΝΝΕΦΟ ΔΑΚΡΥΖΕΙ», ΠΟΙ-
ήματα, Κώστα Δημητριάδης - Δανασού,
Νίκαια, 1960, σελ. 46.

Εικοσιπέντε ποιήματα: «Αχνογάλαζο
φωτίζει — τ' αγγουσιτιάτικο φεγγάρι
— Κρεμασμένο από τη λευκά — τρελ-
λοποιεί στη θροιά. — Στα φυλλώ-
ματα όπλώνει — τα πλευμήδια τα ίσκη-
ρά. — Στο θαμπόφωτο γλιστράει —
κατεβαίνει στο χαγιάτι — και αδιάκρι-
το χαϊδεύει — της κολλής μου τα μαλ-
λιά». («Aquarella»).

«ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΝΑΡΕΤΟΣ "Η ΠΕΡΙ
Συγχρόνων "Ηθών», Γιώργου Δωρικού,
Αθήνα, 1960, σελ. 177.

Σατιρικό μυθιστόρημα. Στη φαντα-
στική χώρα των φανφάν μεταφέρει ο
συγγραφέας τη δράση για να διακω-
μωήσει σύγχρονα ελληνικά ήθη και
πράγματα. Ο αφηγηματικός του λό-
γος στερείται χιούμορ.

«ΤΡΙΑ ΤΡΕΛΟΠΑΙΔΑ», ΚΑΛ. ΣΦΑ-
έλλου - Βενιζέλου, «Βιβλιοεκδοτική»,
Αθήνα, σελ. 73.

Μιά ιστορία με τρεις άτακτους μι-
κρούς εξερευνητές, για παιδιά των
πρώτων τάξεων του Δημοτικού. Η α-
φήγηση είναι στρωτή και (πιστεύουμε)
θα συμπαρασύρει τους μικρούς αναγνώ-
στες, που έχουν έτσι την ευκαιρία να
εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους με διά-
φορες πληροφορίες. Το αν συνάμα θα
μαγευθούν, μās είναι αδύνατο να το
ξέρουμε. Περίττη ή όνομασία της συγ-
κριμένης φήμης κατεφυγμένων ψαριών,
γιατί γεννάει άδικες υποψίες διαφμί-
σεως.

«THE ARABS IN ISRAEL» JERUSA-
lem 1961, σελ. 51.

Έκδοση του Τμήματος Πληροφοριών
του υπουργείου των Έξωτερικών του
Ισραήλ για τη θέση των Αράβων στο
σημερινό κράτος του Ισραήλ. Πολλές
φωτογραφίες και στατιστικά στοιχεία
συνθέτουν το κείμενο.

«ZENO, BOOKSELLERS & PUBLIS-
hers», London.

Ο έκδοτικός Όικος του Λονδίνου
«ZENO» μās στέλνει τον ύπ' άρ. 17
κατάλογό του για το 1961. Σ' αυτόν
περιλαμβάνονται διόδια για το Βυζάν-
τιο, την Αρχαία και τη Νεώτερη Έλ-
λάδα, για τα Βαλκάνια και την Έγγυς
Ανατολή. Θέματα: Ιστορία, Φιλολο-
γία, Φιλοσοφία, Λογοτεχνία, Ταξιδιω-
τικά και Περιπετειώδη, Θεολογία, Κα-
λές Τέχνες και Αρχαιολογία. Για τους
ένδιαφερόμενους σημειώνουμε τη διευ-
θυνση: 6 Denmark street, London, W.C.2.

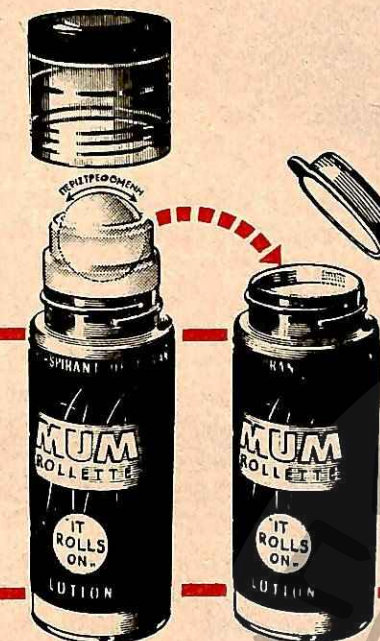
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΠΕΤΡΑ-Ι-ΚΗ — ΠΑΤΡΑ-Ι-ΚΗ, Μηνιαίο
Περιοδικόν της Α. Ε. «Πειραική - Πατρί-
κη» Βιομηχανία Βιβλίου, Αθήνα, άρ.
71, Απρίλιος 1961 — ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛ-
ΤΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΣΤΕΡΙΚΟΤ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ, Έθνική Στατιστική Τηγε-
σία της Ελλάδος, Δεκέμβριος 1960. —
ΜΑΚΡΟΖΩ-Ι-Α, Μηνιαίο περιοδικόν της
Έταιρίας Προστασίας Γηρατός, Αθήνα,
άρ. 5, Απρίλιος 1961. — ΕΚΔΟΜΙΚΑ
ΧΡΟΝΙΚΑ, Μηνιαίο Δελτίον, Έκδοσις
Όμοσπονδίας Έκδοτικών Σωματείων
Ελλάδος, Αθήνα, άρ. 89, Μάιος 1961. —
ΑΝΑΒΡΤΤΑ, Τριμηνιαίο περιοδικόν
των Μαθητών Έθνικού Εκπαιδευτηρίου
Αναδούτων, άρ. 17, Ιανουάριος - Μάρ-
τιος 1961. — Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ,
περιοδική Έκδοσις της Έταιρίας Προστα-
σίας Ζώων, Αθήνα, άρ. 28, Απρίλιος
1961. — ΚΤΝΟΦΙΛΙΑ, Μηνιαίο Κινο-
λογικόν Περιοδικόν, Αθήνα, άρ. 4, Α-
πρίλιος 1961. — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙ-
ΘΕΩΡΗΣΙΣ, Ανεξάρτητον όργανον έρε-
νης των Οικονομικών, Βιομηχανικών, Γε-
χνολογικών και Ναυτιλιακών προβλήμα-
των, Αθήνα, άρ. 317, Μάρτιος 1961.
συνδεσμένη από το ΜΕΤΑ ΕΛΛΗΝΙ-
ΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ, οι Δη-
μιουργοί και οι Συντελεσταί της ύπαρ-
ξιας και της προόδου του Έθνους από το
1830 μέχρι σήμερα.

Πάντα φρέσκα σαν λουλούδι

Πάντα γεμάτη δροσιά
και αυτοπεποίθησι
κάθε γυναίκα που χρησιμοποιεί MUM

Μόνον τα άποσμητικά MUM — με
ρεκόρ παγκοσμίου καταναλώσεως —
προσφέρονται σε τρεις διαφορε-
τικούς τύπους. Σας παρέχουν ευ-
χέρεια επιλογής, απόλυτη έμπι-
στοσύνη στην αποτελεσματικότη-
τά τους.

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Με περιστρεφόμενη
σφαίρα έπαλειψως. Προλαμβάνει την κακο-
σμία του ιδρώτος, ρυθμίζει την εφίδρωση
δλόκληρο το 24ωρο. Το MUM ROLLETTE έχει
άνταλλακτικό. Είναι πολύ οικονομικό.

MUM STICK (Στίκ): Στερεοποιημένο άποσμητικό.
Θαυμάσια συσκευασμένο για τσάντα. Μπορείτε
να διαλέξετε το άρωμα που σας άρέσει.

MUM CREAM (κρέμα): Άποσμητική
κρέμα σε 2 μεγέθη. Αφαιρεί την
κακοσμία του ιδρώτος. Είναι τε-
λειώς άκίνδυνη για τα φορέματα.

Χαίρονται τη συντροφιά σας!

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Όνειρα γλυκά

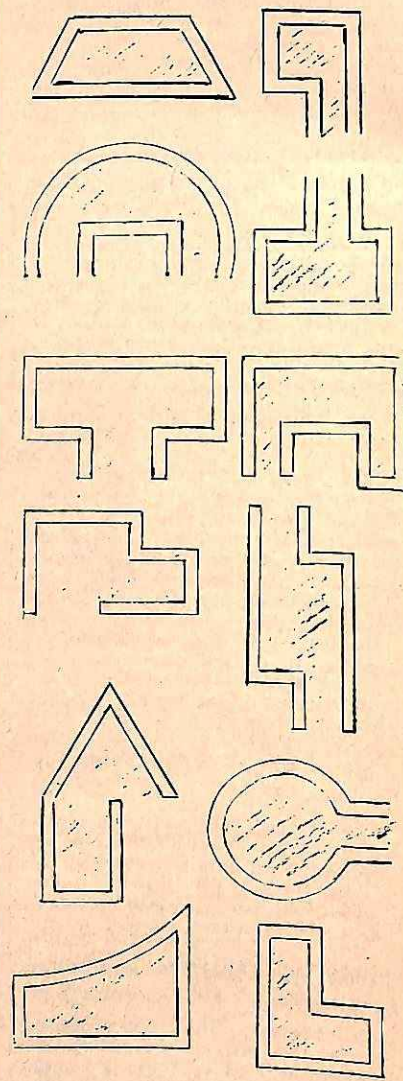

Από την τρυφερή
αγκαλιά της μανούλας
στα μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια του...

ROL μέ **07**

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ — ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

Μιά επανάσταση
στην παρουσίαση
έργων ζωγραφικής

Οι νέες τάσεις στην ζωγραφική απαιτούν και την κατάλληλη παρουσίαση σε τρόπο ώστε η εξωτερική εμφάνιση των έργων να εναρμονίζεται με το θέμα, το περιεχόμενο, την χρωματική αρμονία του πίνακος, αλλά και με την θέση τοποθέτησής του, ανάλογα με τις διακοσμητικές αντιλήψεις της εποχής μας. Την πρωτότυπη και επαναστατική ιδέα της μοντέρνας καλλιτεχνικής παρουσιάσεως είχε ο κ. Νικ. Σ. Σακκάς, ο οποίος, καταργώντας τα μέχρι σήμερα καθιερωμένα σχήματα (όρθογώνια, παραλληλόγραμμα, στρουγγυλά, ωοειδή και τριγωνικά), προτείνει πλήθος νέων σχημάτων αφηρημένης έμπνευσεως, που θα ανταποκρίνονται απόλυτα στις σύγχρονες ιδέες της τέχνης. Τα νέα σχήματα παισιών, που μερικά παρατίθενται ανωτέρω, θα έχουν άμεση σχέση με το θέμα και την χρωματική αρμονία του πίνακος. Στον κ. Ν. Σ. Σακκά άπενεμήθη δίπλωμα εύρεσιτεχνίας από το Υπουργείο Εμπορίου.

■ ■ ■

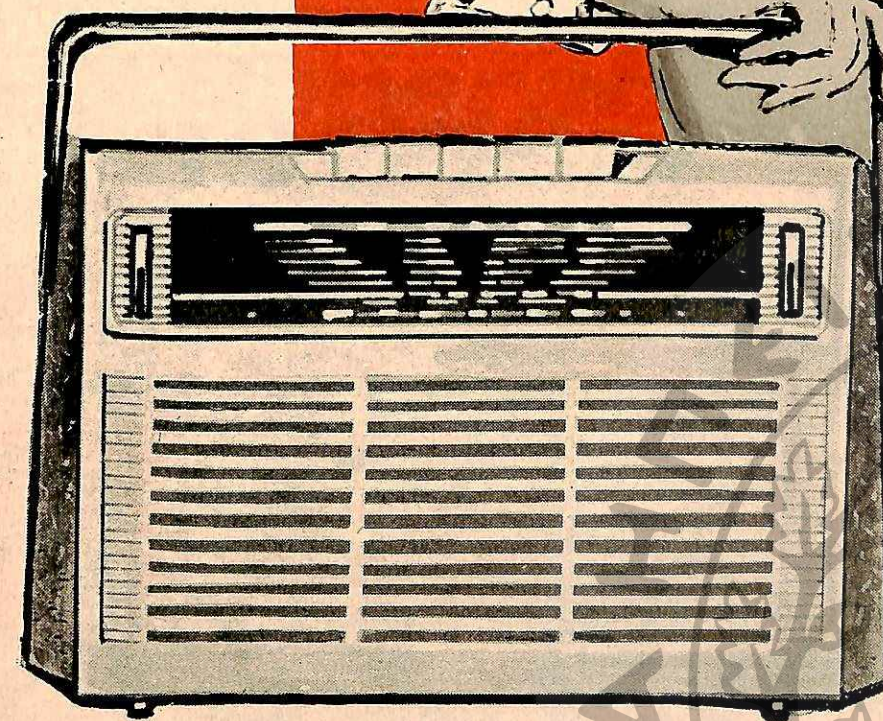
Μουσική και Έργασία!

Η κοπιαστικότερη δουλειά γίνεται πιο εύχρηστα, πιο ξεκούραστα, πιο αποδοτικά, με λίγη μουσική.

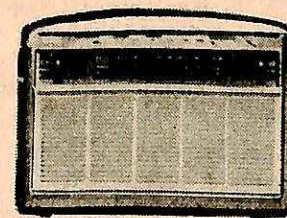
Αγοράστε από σήμερα τον καλύτερο και πιστότερο σύντροφο της δουλειάς σας:

Ένα φορητό ραδιόφωνο

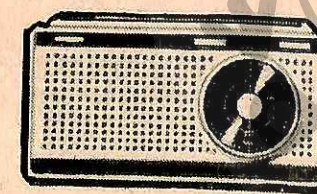
ΦΙΛΙΠΣ

L3X04T

L4X00T

L3X93T

Φορητά ραδιόφωνα
ΦΙΛΙΠΣ
με TRANSISTORS

Λειτουργούν σε όλα τα μήκη κύματος, είναι μοντέρνα σε γραμμή, θαυμαστής απόδοσης, και προπάντων οικονομικά.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΦΙΛΙΠΣ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

Πεϊρα
πολλών έτών
συγκέντρωσε
στά Φαρμακεία
Μαρινοπούλου
όσα ή έπιστήμη και
ή αίσθητική έδεσαν στην
ύπηρεσία της όμορφιάς σας...

Η έκλογή των γυαλιών άπαιτεί γνώση και
γούστο. Κάθε παραγγελία τους στα Φαρ-
μακεία Μαρινοπούλου σας εξασφαλίζει
τέλεια κρύσταλλα, μοντέρνους σκελετούς.

Η πιο μοντέρνα, ή πιο μεγάλη
συλλογή καλλυντικών.....

Γιά κάθε τύπο γυναικείας όμορ-
φιάς, μία δροσερή κολώνια,

Λιαρίς για τά ξανθά μαλλιά

Λειλά για την σκούρα έπιδερμίδα

Μανόμα για τó σταρένιο δέρμα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

*Τό λουτρό
του 20^{ου} αιώνα!*

Έγινε για να σας ξαναδώσει
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο,
την αίσθησι της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποίησης,
που θα σας εξασφάλιζαν,
εύγενικά, επιδέξια χέρια, ξεχασμένα
σέ ανατολίτικο παραμύθι...

Για την περιποίησι του δέρματός σας,
την τόνωσι των νευρών,
την ευεξία σας,
άρκει τó ντους με

Bubble Bath

**ΑΦΡΟΔΟΥΤΡΟΝ
ΦΑΜΑΡ**

® = Σήμα κατατεθέν

για τó λουτρό, τó ντους, τó λούσιμο.

Ζητήστε το σέ όλα τά ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ και καταστήματα ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
Γεν. Άντιπρόσωποι **Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.**

Gerber Baby Foods

Μέ τις ποικιλίες των παγκοσμίως γνωστών
βρεφικών τροφών GERBER
έπιτυγχάνετε την πληρέστερη και σωστότερη
διατροφή του μωρού σας.
Θά τó μεγαλώσετε ΑΝΕΤΑ και ΦΘΗΝΑ
Συμβουλευθήτε τόν παιδίατρό σας.

Ζητήστε GERBER στα φαρμακεία και στα κεντρικά καταστήματα τροφίμων.

ΑΡΑΞ.

ΕΞΠΡΕΣ
ΧΩΡΙΣ ΒΡΑΣΙΜΟ!

ΓΙΩΤΗ

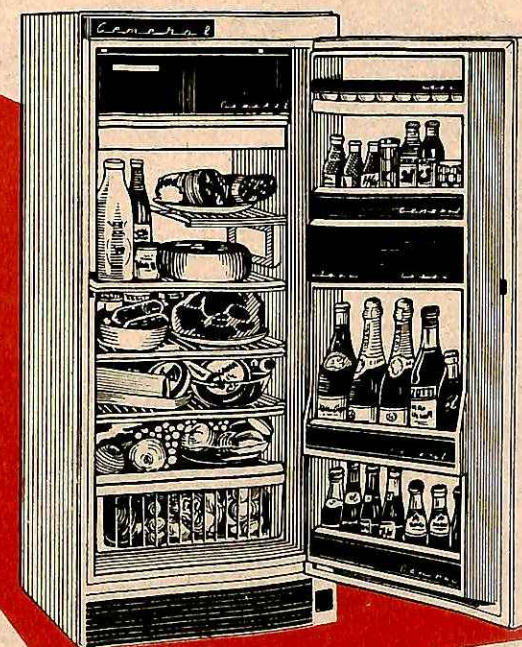
Γιά
παγωτά
και
υρέμες
στη
στιγμή!

**Ζελέ
ΓΙΩΤΗ**
για τις
τούρτες
σας,
για τά
γλυμίσματα
σας,

με τά
ΦΡΟΥΤΑ ΣΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ: **Ι. ΓΙΩΤΗΣ** Ο.Ε. ΓΡΑΦΕΙΑ ΊΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 527 900

General
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Τά περίφημα ψυγεία **General**
άπό την παραγωγή στην κατανάλωσι!

Προσφέρονται είς τιμές ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
έξοφλητέα σέ 20 μήνες ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
Άπό 310 Δρχ. τόν μήνα

Β. ΤΖΑΡΟΣ Α.Ε. ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8
Π.Λ. ΚΛΑΥΜΩΝΗΣ

Νέον **ARRID**
WHIRL-IN
ME PERSTOP*

- Ένα γνήσιον Άμερικανικόν προϊ-
όν, είσαγόμενον άπ' εύθείας έξ
Άμερικής.
- Τό πλέον άποτελεσματικόν άποσμη-
τικόν μέ περιστρεφόμενην σφαίραν
έπαλείψεως.
- Τό νέον **ARRID Whirl-in** χάρις στό
συστατικό **Perstop**... πού άποκλει-
στικά και μόνον αύτό περιέχει, είσ-
χωρεί βαθεία στός πόρους του
δέρματος, χωρίς να τó έρεθίζει και
σταματά την κακοσμία του ιδρώτος
έν τη γεννέσει της.
- Διατηρεί τις μασχάλες καθαρές,
εύώδεις και στεγνές.
- Προφυλάσσει τά ρούχα άπό τούς
λεκέδες του ιδρώτος.
- Είνα εύκολο στη χρήση και
οικονομικό όσο κανένα
άλλο άποσμητικόν.

Μή λημονείτε ότι τί-
ποτε δέν σας προφυ-
λάσσει όπως ένα άπο-
σμητικόν και κανένα ά-
ποσμητικόν δέν σας
προφυλάσσει όπως τó
ARRID

ΠΟΛΕΙΤΑΙ
είς όλα τά
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
και
ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

Προμηθευτή **ARRID** μέ **Perstop**... τó άποσμητικόν πού σας
προφυλάσσει καλλίτερα όταν τó χρειάζεσθε περισσότερο.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
AMERICAN IMPORTS AGENCY
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 617.104 - ΑΘΗΝΑΙ

Εἶδε

στὰ ὠιὸ

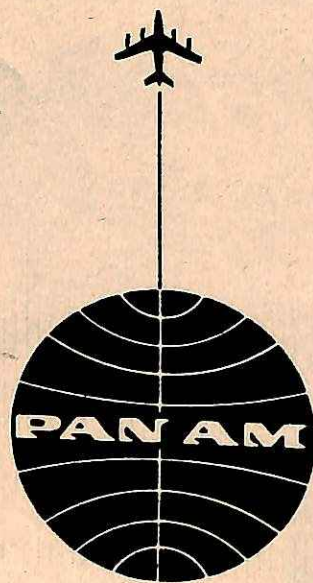
σεωειραμένα

χέρια διὰ jet,

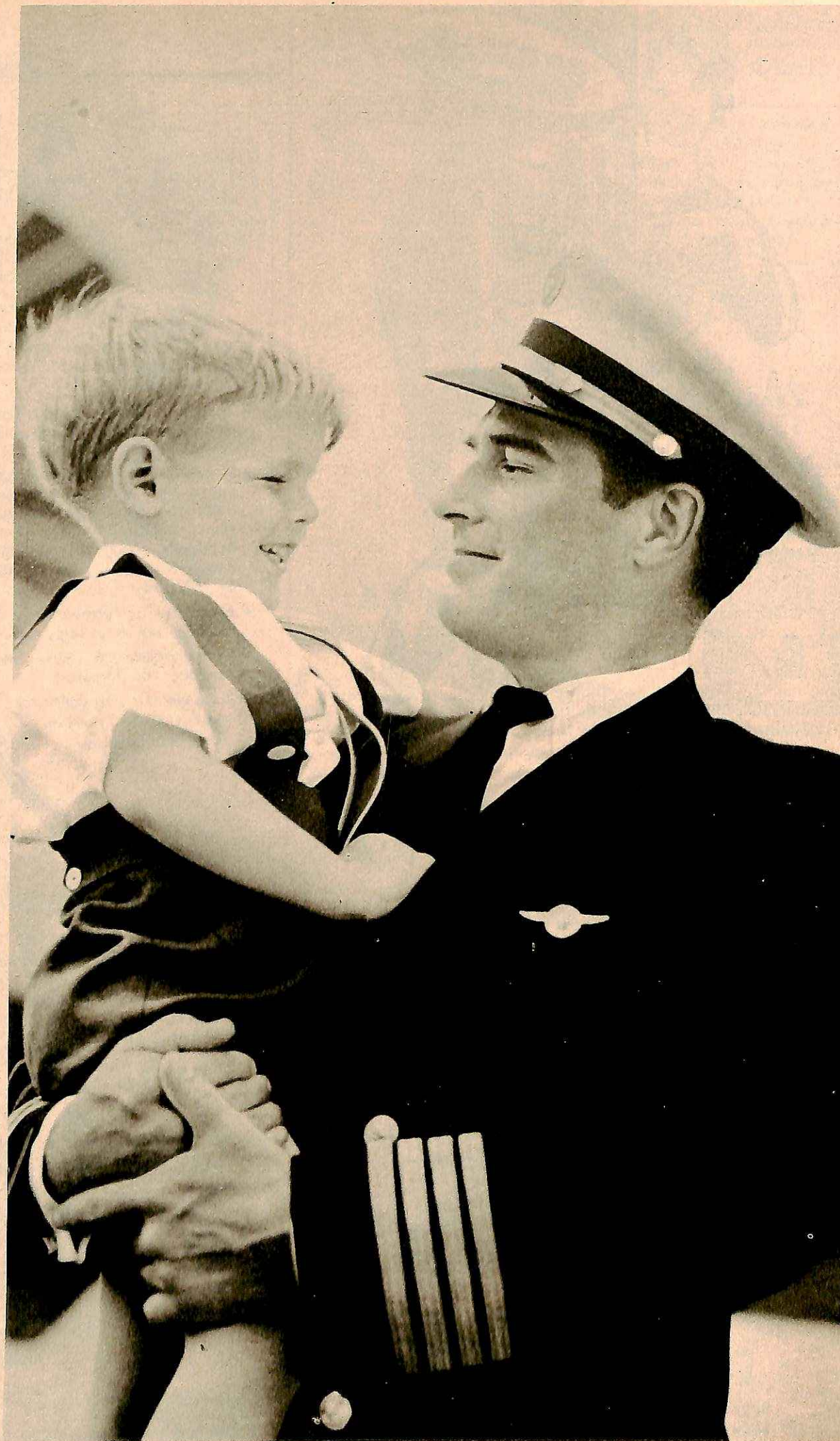
ὅταν ταξιδεύετε

μὲ τὴν

Pan American

Ἡ ΠΛΕΟΝ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀπευθυνθῆτε στὸν Πράκτορά σας ἢ τὴν

PAN AMERICAN, ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 6, ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 611.047 — 612.695

ΔΕΛΦΙΝΙ

Χαρήτε τὴν θάλασσα
καὶ τὶς ἀκρογιαλιές.

ΜΕ ΜΑΓΙΩ
ΔΕΛΦΙΝΙ
πού σᾶς δίδει
ΝΕΑΝΙΚΕΣ
ΓΡΑΜΜΕΣ

- Ὀλίγα μαγιά σὲ κάθε μοντέλο
- Τέλεια ἐφαρμογή
- Καταπληκτικὰ χρώματα
- Τιμαὶ δρχ. 99 ἕως 1.300

Ἡ
ΜΟΔΑ
ΤΟΥ
1961

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΝΑ ΕΧΗ
ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ
ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΔΕΛΤΑ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Q. T. Μπρούτζινο χρώμα χωρίς ἥλιο..
Ἡ καταπληκτικώτερη καινοτομία τὸ COPPERTONE

Quick Tanning
Γαλάκτωμα

Q.T.

Χωρὶς ἥλιο καὶ μέσα σὲ 3
ἕως 5 ὥρες ἀποκτᾶτε τὸ
τόσο ἀγαπημένο σας μπρού-
τζινο χρώμα.

- ★ Χρησιμοποιεῖται εἴτε μέσα
στό σπίτι εἴτε στὴν πλάζ.
- ★ Κάνει τὴν ἐπιδερμίδα σας
μπρούτζινη καὶ δχι κίτρινη.
- ★ Εἶναι ἰδεώδες διὰ τὸ μαύ-
ρισμα καὶ τὴν προφύλαξιν
τοῦ προσώπου σας.

Δύο ἕως τρεῖς ἐπαλλήψεις
τὴν πρώτην ἡμέρα εἶναι
ἀρκετές.
Μὴν πλυθῆτε καὶ μὴν κά-
νετε μπάνιο ἐπὶ μιᾷ ὥρᾳ
μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Q. T.

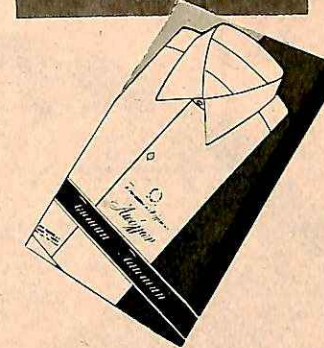
COPPERTONE

MIAMI - FLORIDA (U. S. A.)

Ἀγοράζοντας ἓνα προϊόν **COPPERTONE** ζητήσατε τὴν
περίφημὴ Τσάντα μπάνιου **COPPERTONE** ΜΟΝΟΝ μὲ 20 δρχ.

ΚΑΤΙ
ΤΟ ΕΝΤΕΛΩΣ
ΝΕΟ

10 ἐγγυήσεις

καὶ σταθερά-ἐνιαία τιμὴ
σὲ ὁλόκληρὴ τὴν Ἑλλάδα
σᾶς προσφέρουν
τὰ ὑποκάμισα
τελείας ἐφαρμογῆς
ἀρίστης ποιότητος
ἀπὸ τὶς πιο φίνες
ποπλίνες Σάνφοράιζντ

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Ἄνους® Δρχ. 115

Ἄνους® Δρχ. 160

Ἄνους® Δρχ. 180

ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: ΑΦΟΙ ΤΣΑΟΥΣΗ Α.Ε.

© - DINA KATZBERG

Ἡ ἁρμονικὴ συμφωνία
κορσέ καὶ σουτιέν το-
νίζει τὴν γοητεία σας

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

“Ὅλα τὰ μοντέλλα μας προ-
σαρμοσμένα στὴν Παριζιάνι-
κη γραμμὴ εἶναι ἀνετα, δὲν
μαρκάρουν, τονίζουν τὴν
θελυκότητα καὶ εἶναι πάν-
τοτε σύμφωνα μὲ τὴν μόδα

ΠΟΛΛΕΙΣ ΑΓΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ

Lait
PARFUMS

ΙΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΕΡΜΟΥ 50 - ΤΗΛ. 27.804-33.109

Είναι απαραίτητος...

..τώρα που σηκώνονται τὰ χαλιά,

ΜΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ
ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ

Η ΜΟΝΗ

HOOVER

‘Η πλέον κατάλληλη για κάθε πάτωμα.
‘Η πλέον καλύτερη στο γυάλισμα.
‘Η πλέον εύκολότερη στην χρήση.
‘Η πλέον εύκολότερη στην έναποθήκευση.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ **B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε**
ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 26-747 , 32. 010 - ΑΘΗΝΑΙ

HXΩ

ΜΙΑ ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ!.

Τὰ σημερινὰ μέσα πολιτισμοῦ καὶ διαβιώσεως ἐπέδρασαν, ὡς ἤτο ἐπόμενον καὶ εἰς τὴν διατροφήν καὶ ἐν γένει διαίτα τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε πολλὰ τρόφιμα πού ἐδεωροῦντο μέχρι τοῦδε, ὡς ἐκ τῆς συνδέσεώς των, ἡ βάσις τῆς διατροφῆς του, νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον, διότι ἀπεδείχθησαν ἐπιβλαβὴ εἰς τὴν υγείαν του.

Δὲν εἶναι μυστικὸν ὅτι εἰς τὴν προσωπικότητα κάθε ἀτόμου καὶ ἰδιαίτερα τῆς γυναίκας, παίζει σπουδαῖον ρόλο ἡ διάπλασις τοῦ σώματος καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις του.

Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε ἀποφύγετε τὰ λίπη γενικῶς, τὰ ὅποια καὶ ἐπιβλαβὴ εἶναι στὴν υγεία ἀλλὰ καὶ πλαστικότητα προσδίδουν στὶς σάρκες καὶ μεταβάλλουν τὴν γραμμὴ τοῦ σώματός σας.

Ἡ κανονικὴ καὶ υγιεινὴ διαίτα εἶναι ἐκείνη πού δὰ διατήρησιν τὴν γραμμὴν σας καὶ δὰ προστατεύσῃ τὴν φρεσκάδα καὶ τὴν ἀπαλότητα τῆς ἐπιδερμίδος σας. Αὕτῃ δὰ σὰς καλμάρῃ τὰ νεῦρα καὶ δὰ σὰς ξεκουράσῃ ἀπὸ τὶς φροντίδες τῆς ἡμέρας, πού εἶναι οἱ δημιουργοὶ τῶν ρυτίδων.

Τὸ CANALAC instantane πού κυκλοφορεῖ ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες καὶ στὴν Ἑλλάδα, δὰ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ρυθμιστὴς καὶ ἡ βάσις τῆς διαίτης σας.

Ὅχι πλέον νηστείες ἢ ἀμφιβόλου ἀποτελέσματος παρασκευάσματα. Στὸ πρωῒνὸ σας πίνετε CANALAC ἀντὶ γιὰ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο ρόφημα.

Στὰ γεύματά σας, τὰ ὅποια δὰ πρέπει νὰ παρασκευάζωνται ἐλαφρὰ χωρὶς πολλές σάλτσες καὶ καρυκεύματα, ἔχετε ὡς συμπλήρωμα ἕνα ποτήρι κρῦο CANALAC, ὅπως ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος.

Τὸ βραδυνὸ σας δὰ πρέπει νὰ εἶναι ὀπωδῆποτε ἕνα ἢ δυὸ ποτήρια κρῦο CANALAC καὶ μερικὰ φρούτα.

Ἀκόμη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἐὰν διψάσετε, ἀντικαταστήσατε τὸ νερὸ μὲ ἕνα ποτήρι κρῦο ἢ παγωμένο CANALAC.

Πίνετε CANALAC, ὅση ποσότητα ἐπιθυμεῖτε, χωρὶς διαταγμὴ. Δυναμῶνει, ὁμορφαίνει, δὲν παχαίνει. Τὸ CANALAC Granulé εἶναι τὸ ὑγιεινότερον καὶ καλύτερον γάλα τοῦ κόσμου, διότι ἔχει ὅλες τὶς οὐσίες μιᾶς υγιεινῆς τροφῆς, χωρὶς λιπαρὰ.

Τὸ CANALAC, προϊόν Καναδά, εἶναι βρασμένο, παστεριωμένο καὶ φθηνότερον ἀπ’ ὅλα τὰ ἄλλα γάλατα.

Παρασκευάζεται στιγμιαίως.

Ζητήσατέ το στὰ φαρμακεία καὶ στὰ καταστήματα τροφίμων.

Γνώμη

Binaca

C I B A

Pâte dentifrice

Γιὰ
τὴν υγείαν
τῶν δοντιῶν
καὶ τοῦ στόματος

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ Μπινάκα
Προϊὸν ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῶν
Ἑλβετικῶν ἐργοστασιῶν **C I B A**

Συνιστᾶται ἰδιαίτερως ἀπὸ τοὺς ὁδοντίατρος εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐκατομμῦρια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πείθονται ὅτι ἡ Μπινάκα εἶναι ἡ καλλίτερη ὁδοντόκρεμα πού χρησιμοποίησαν ποτέ.

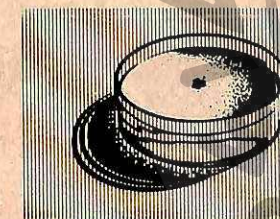
Μόνον ἡ Μπινάκα περιέχει τὸ ἀνυπέρβλητο **ISATROL** πού διαλύει τὴν πέτρα τῶν δοντιῶν καὶ τὰ διατηρεῖ γερὰ, γεμάτα υγείαν καὶ μὲ μιὰ κατάσπρη λάμψιν.

Ἡ Μπινάκα ἔχει τὸ πιὸ εὐχάριστον καὶ λεπτὸ ὄρωμα.

Ἡ Μπινάκα εἶναι ἀπολύτως ἀντισηπτικὴ καὶ ἀποσμητικὴ. Χαρίζει γιὰ πολλές ὥρες μιὰ εὐχάριστη δροσερὴ ἀναπνοὴ καὶ δίδει τὸ πιὸ ἐλκυστικὸ χαμόγελο.

Πειραματισθῆτε καὶ σεῖς,
γιὰ νὰ δῆτε μόνοι σας
τὴν δραστηριότητα τῆς Μπινάκα.

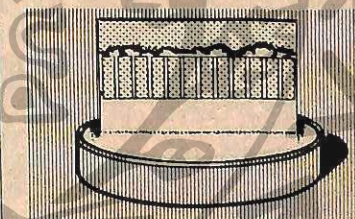
“ΕΙΣΧΩΡΕΙ ΠΑΝΤΟΥ.”

Σκεπάσετε μιὰ ἐπιφάνεια νεροῦ μὲ καννιά (φούμο). Ρίξτε μιὰ σταγόνα νεροῦ. Τότε δὰ σχηματῆθῃ μιὰ μικρὴ ὀπή, τόσο μεγάλη, ὅση εἶναι καὶ ἡ σταγόνα πού ρίξατε...

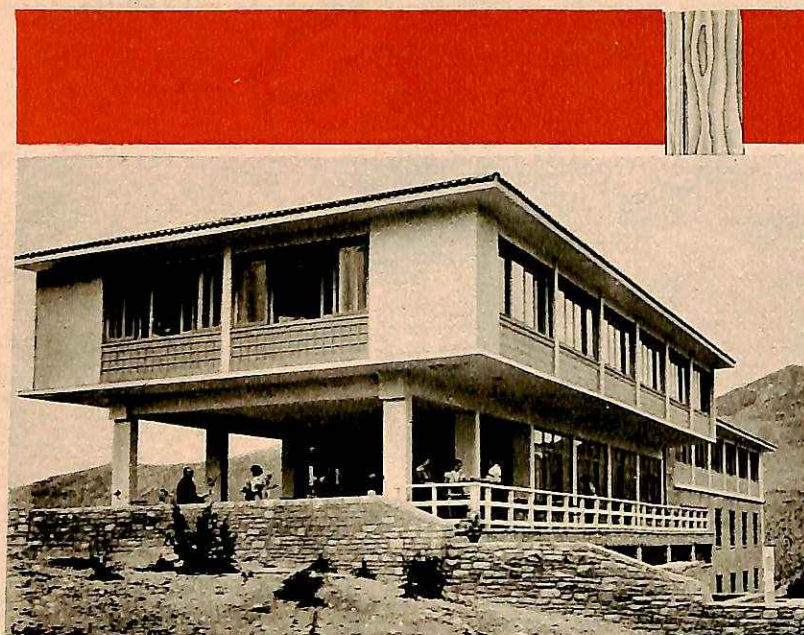

Ὅταν ὁμοῦς ἀντὶ γιὰ νερὸ ρίξετε μιὰ σταγόνα διαλυμένης Μπινάκα, ἡ καννιά δὰ ἀποτραβηθῇ ἀστραπιαίως πρὸς τὶς ἄκρες. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὀφείλεται στὸ **ISATROL** πού περιέχει ἡ Μπινάκα.

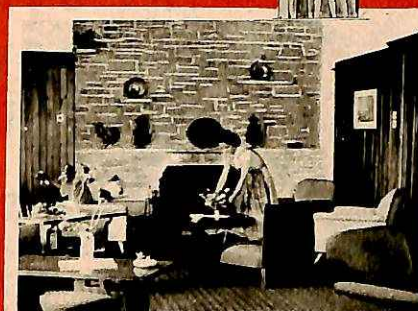

Δύο ὑάλινα πλακίδια πού εἶναι κολλημένα μὲ σάλιο δὲν διαχωρίζονται. Ὅταν ὁμοῦς τὰ βάλετε σὲ ἕνα διάλυμα Μπινάκα, δὰ παρατηρήσετε ὅτι ἡ Μπινάκα δὰ εἰσχωρῇ ἀμέσως παντοῦ.

C I B A - Ἀπὸ τὸ 1884 εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς υγείας σας
ἡ Μπινάκα εἶναι προϊόν τῆς **C I B A**

HOTEL DU LAC

Εἰς τὴν
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
σὲ ἓνα
μαγευτικὸ
φυσικὸ
πλαῖσιον

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις
ΝΙΚΟΥ ΔΑΛΙΑΝΗ
Τιμαὶ Α' Κατηγορίας ἀρ. τηλ. 46

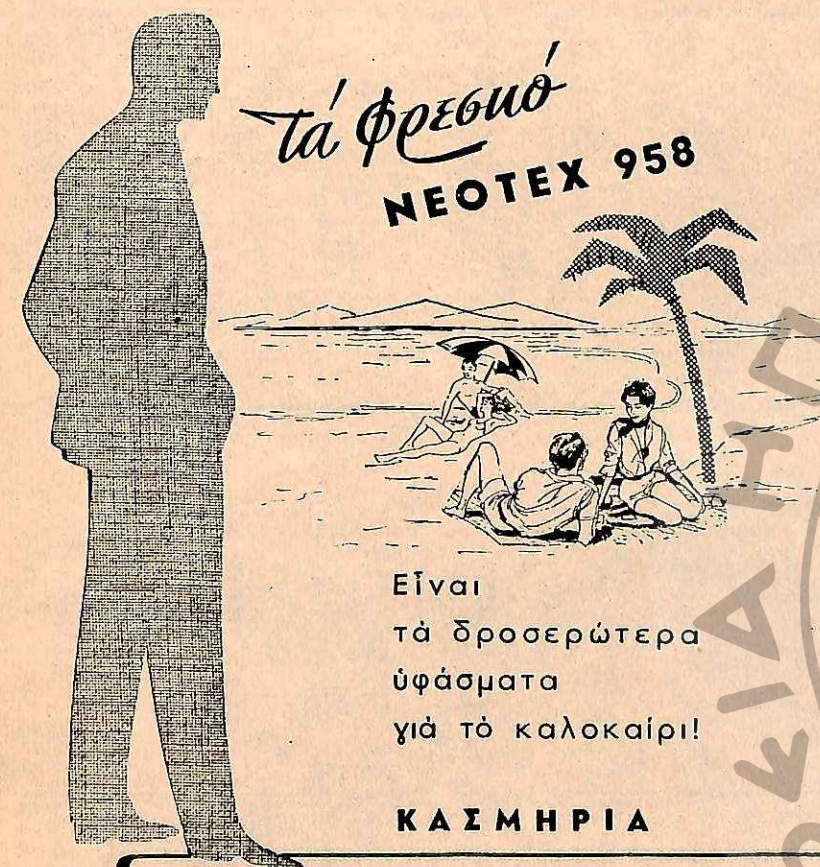
ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

**ΚΕΙΚ
KORNIL**
στισμής

Ἡ σωτηρία τῶν
ΝΥΧΙΩΝ ΣΑΣ!
Belmo
* PARIS
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ-ΤΡΕΦΕΙ-ΣΕΒΑΦΕΙ
ΧΩΡΙΣ ΑΣΕΤΟΝ

Αυτὴ ἡ κοπέλλα νηρεπότανε γιὰ τὸ δέρμα της πρὶν ἓνα μῆνα

Ἀπὸ χρόνια ἦταν γεμάτη μιμπικία, μαύρα στίγματα, πού μὲ τίποτα δὲν τὰ κατάφερνε νὰ ἀπαλλαγῇ. Μία μέρα, μιὰ φίλη της, πού τὴν θαύμαζαν καὶ τὴν τριγύριζαν πολὺ (ὅπως ἀλλοτε τὸ ἐπιθυμοῦσε) τῆς ἐξωμολογήθηκε τὸ μυστικὸ της. "Κάνε λοιπὸν καὶ σὺ σὰν ἐμένα, μεταχειρίσου τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ, πού δίνει καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Σ' αὐτὴν τὴν Κρέμα ὀφείλω τὴν ὥρατα μου ἐπιδερμίδα, πού τόσο ἀρέσει". Ἠκολούθησε αὐτὴ τὴν συμβουλὴ καὶ ἀμέσως μιμπικία, μαύρα στίγματα, ἀνοιγμένοι πόροι ἐξαφανίστηκαν. Τὸ δέρμα της ἔγινε καθαρὸ βελούδινο. Ὅλοι ἄρχισαν νὰ τὴν προσέχουν καὶ σήμερα εἶναι μιὰ γοητευτικὴ νύφη. Ἐὰν ἔχετε καὶ σεῖς μικρὲς ἀτέλειες στὸ δέρμα σας, πού σὰς ἐνοχλοῦν ἓνα πρᾶγμα μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι τίποτα δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ.

NEOTEX

ΕΠΙΟΥΡΓΕΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΔΙΑΦ. ΜΑΡΤΙΝΟΥΤΣΙ 22.483

Τὰ κοριτσάκια πού ντύσαμε ἄλλοτε
μεγάλωσαν!

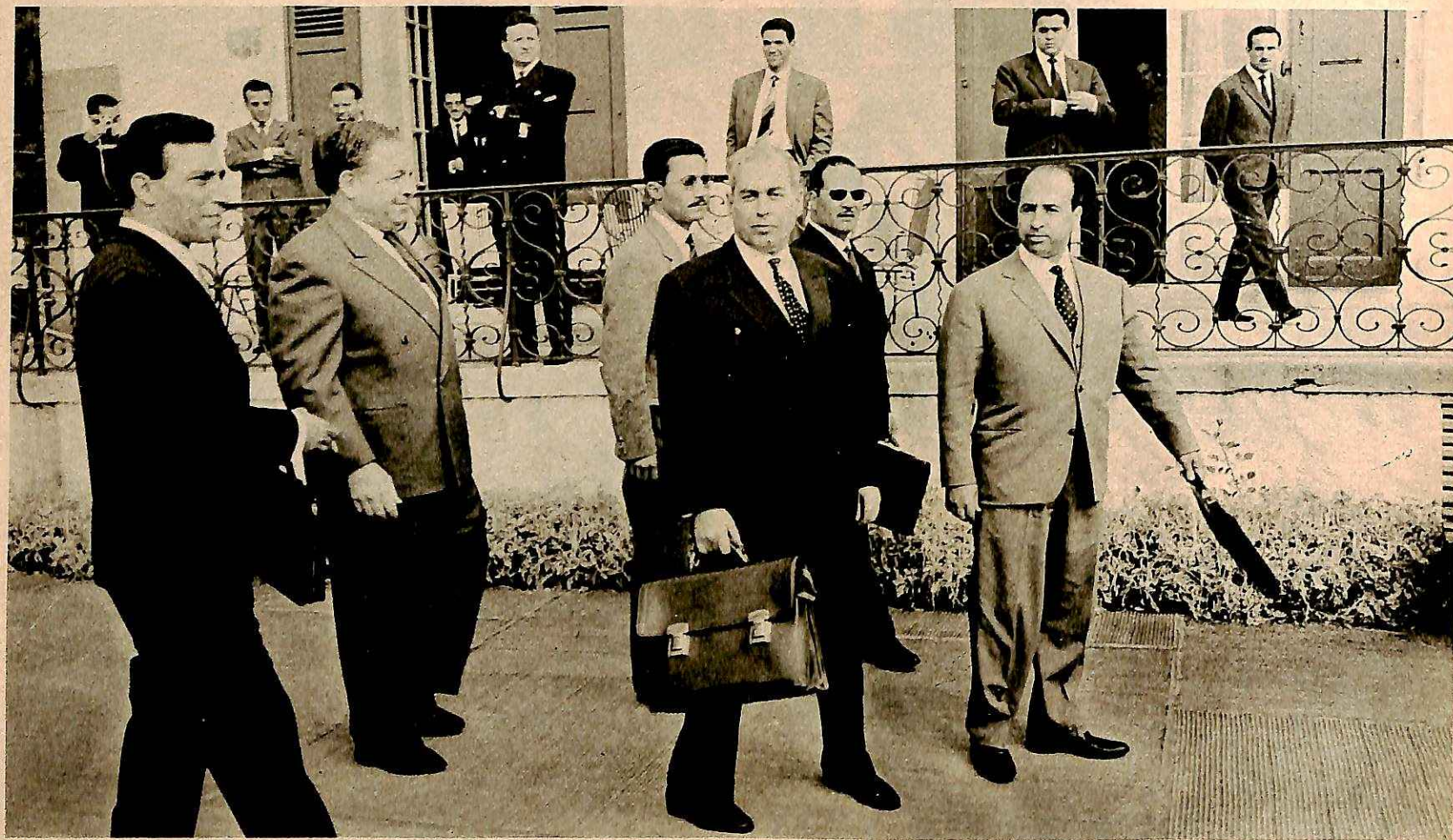

ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 15 — ΤΗΛ. 32.044 36.772

Σε ατμόσφαιρα επισιμότητας, αλλά και με ύφος «άντατολίτικου παζαρέματος» άρχισαν στο Έβιαν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Γάλλων και Άλγερινών για τον τερματισμό του πολέμου και πολυαιμάκτου πολέμου. Ο κ. Φίλιπ Τυμπώ, ό επί του Τύπου των αλγερινών υποθέσεων, αναπτύσσει στους δημοσιογράφους τις γαλλικές απόψεις.

Dalmas

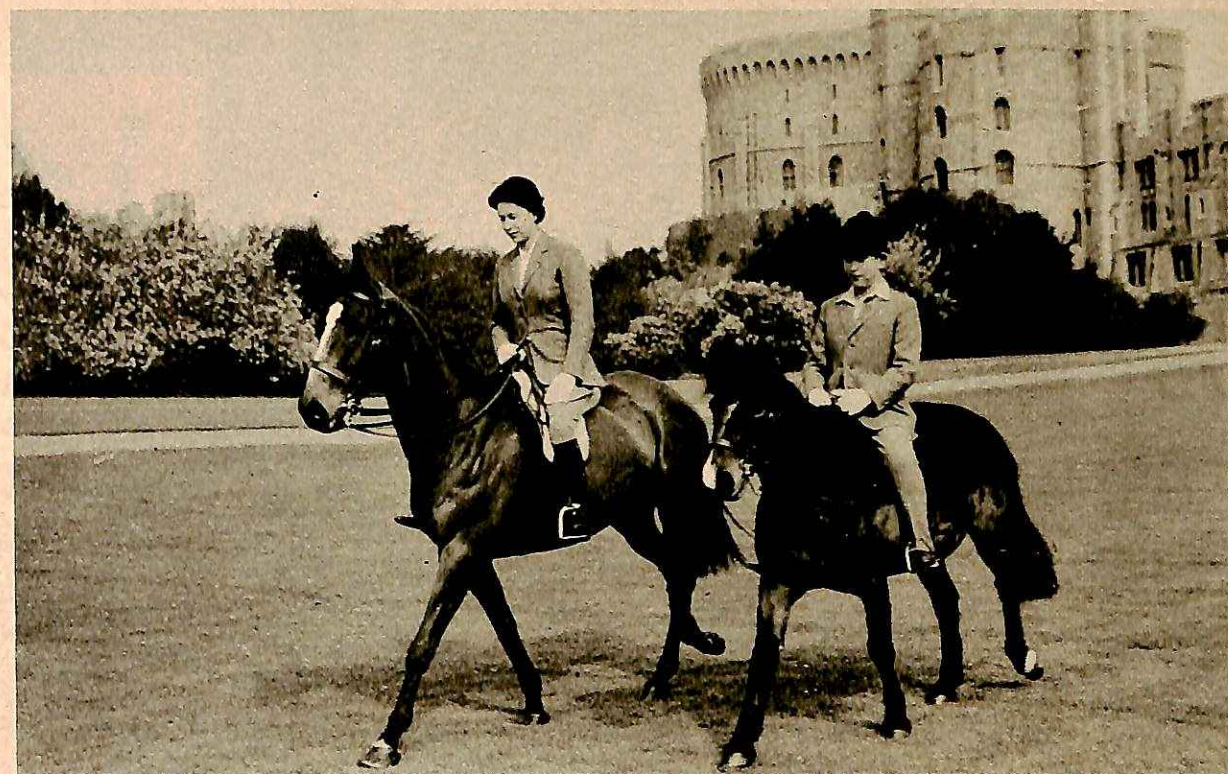
ΟΙ ΑΛΓΕΡΙΝΟΙ αντιπρόσωποι κ.κ. Μπουλαρού, Μπουμπεντζέλ, Σλιμάν, Άχμετ Φρανσίς, Μεντζέλ και Κρίμ προσέρχονται στο ξενοδοχείο «Πάρκ». Πρωτοφανής στρατιωτική κινητοποίηση έχει πραγματοποιηθεί στην περιοχή του Έβιαν και τα μέτρα ασφαλείας είναι αυστηρότατα, για το φόβο των Γάλλων αδιαιμάκτων —των «ούλτρα»— που άπειλούν να δομαρδίσουν το Έβιαν.

«ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ» προπίνουν οι Γάλλοι στρατιώτες σ' ένα υπαίθριο εστιατόριο των άποίκων του Άλγεριού, έπειτα από την άναγγελία της μηνιαίας άνακωχής, που κήρυξε μονομερώς ή γαλλική κυβέρνηση. Άλλά ή πραγματική ειρήνη φαίνεται ότι θ' άργήσει άκόμη να έδραιωθεί, γιατί οι διαπραγματεύσεις προβλέπονται μακρόχρονες.

Στό Ουϊνδσωρ

Μιά οικογενειακή άνάπαυλα στόν πύργο του Ουϊνδσωρ. Μετά τη σειρά των επίσημων ταξιδιών της σε διάφορες χώρες του έξωτερικού, ή βασίλισσα της Άγγλίας Έλισάβετ και ή διάδοχος πρίγκιψ Κάρολος άπολαμβάνουν ένα πρωινό περίπατο με άλογα στό πάρκο του πύργου.

(Foto-Italia)

Στό Κολοσσαίο

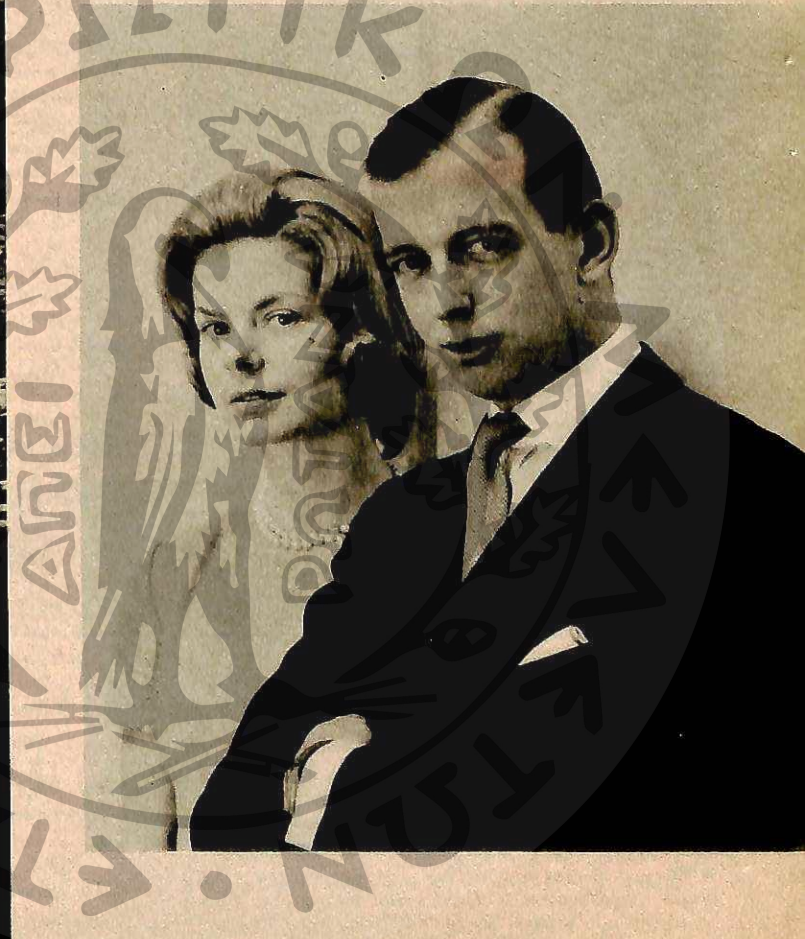
Ό άδελφός του Άμερικανού προέδρου, κ. Έντουαρντ Κέννετυ, Βενιαμίν της πολυμελούς οικογενείας, και ή σύζυγός του έφθασαν επίσημως στη Ρώμη. Άφού επισκέφθηκαν τον πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας, έκαναν μία περιόδεια στα άξιοθέατα της Ιταλικής πρωτεύουσας.

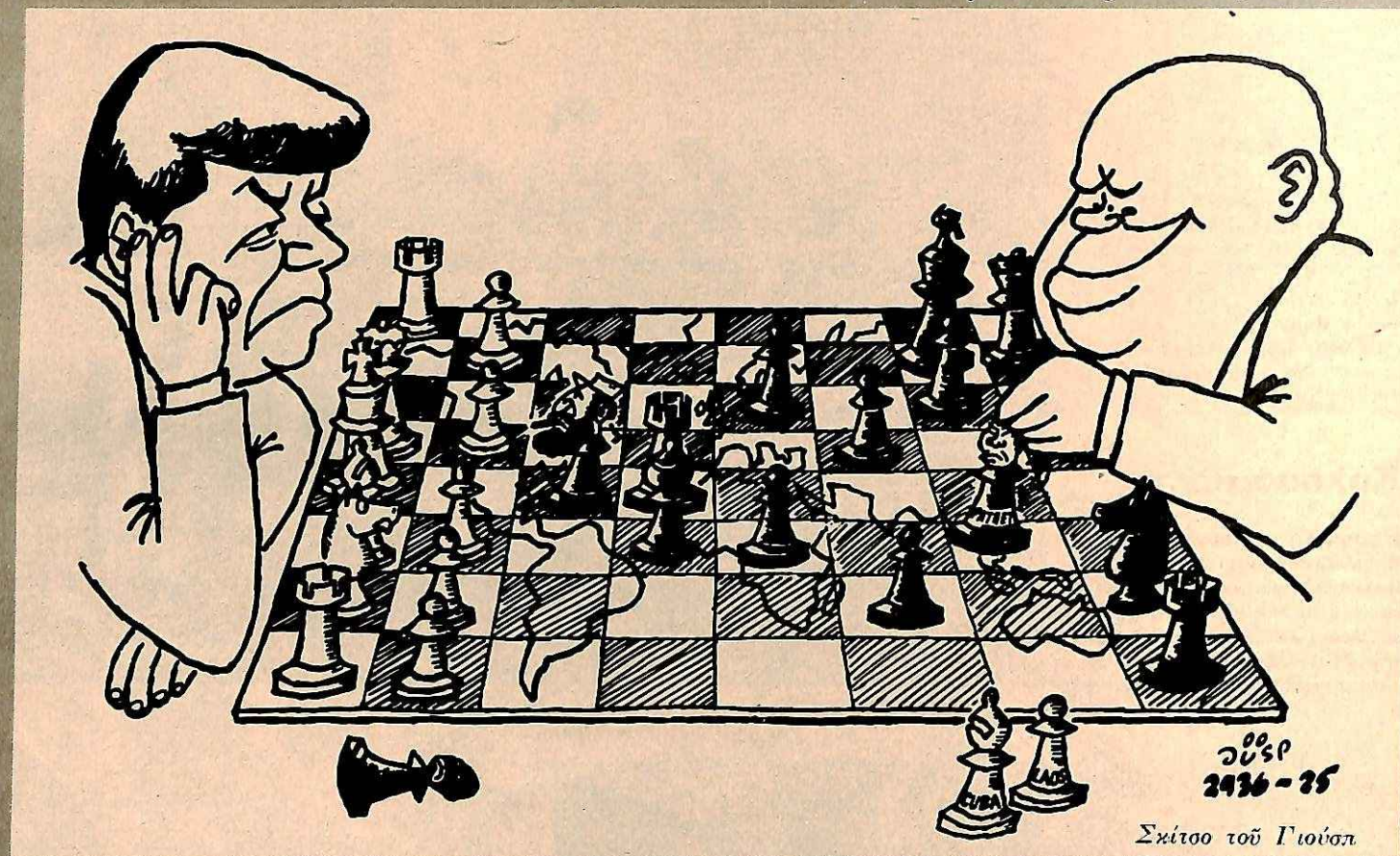

(Φωτ. Camera Press)

Οί μελλονύμφοι

Ό γνωστός φωτογράφος της βρετανικής Αύλης κι Σέσιλ Μπήτον έδωλε τις τελευταίες επίσημες φωτογραφίες του δουκός του Κέντ και της μηνστής του μίς Κάθριν Γούρσλεϋ, πριν από τό γάμο τους πού, ως γνωστόν, πρόκειται νά γίνη στό Γιορκμίνστερ στις όκτώ Ιουνίου.

Η αύριανή συνάντηση

Ο πρόεδρος Κέννεντυ και ο κ. Ν. Κρούτσσεφ κατανοούν ότι η συνάντησή τους δεν αποτελεί ουσιαστική διεξαγωγή διαπραγματεύσεων ή επίτευξη συμφωνίας επί των μεγάλων διεθνών προβλημάτων. Η συνάντησή τους, ωστόσο, προσφέρει μια κοπύλλη ευκαιρίας για την πρώτη προσωπική επαφή μεταξύ των, και για γενική ανταλλαγή απόψεων, αναγράφει η επίσημη ανακοίνωση του Λευκού Οίκου, σχετικά με την αύριανή συνάντησή τους δύο «Κ», στη Βιέννη.

«Αν και δεν υπάρχει ημερησία διάταξη για τις διήμερες συνομιλίες, η «εκατέρωθεν» αναγνώριση αυτή του «έδαφους» θα περιστασιακή, άσφαλως, γύρω από τα πιο επιμύχια ζητήματα που χωρίζουν σήμερα τους δύο κόσμους.

• Βερολίνο: Και οι δύο έμμενοι στις θέσεις τους, και ο πρόεδρος Κέννεντυ έχει επανειλημμένως δηλώσει ότι ουδεμία υποχώρηση πρόκειται να γίνει.

• Λάος: Ένώ συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις της Γενεύης και εξακολουθούν οι μικροσυγκρούσεις, δεν διαφαίνεται δυνατότητα ταχείας συμφωνίας.

• Κούβα και Λατινική Αμερική: Οι Αμερικανοί αντιτίθενται σε κάθε σοβιετική διείσδυση σε αυτές τις χώρες, ενώ οι Ρώσοι αμφισβητούν το δικαίωμα των Αμερικανών να ενδιαφέρονται ιδιαίτερος για το Δυτικό ημισφαίριο.

• Αφοπλισμός: Και οι δύο φέρονται ενδιαφερόμενοι για την μείωση των εξοπλισμών που, ωστόσο, συνεχίζονται αλματώδεις εκατέρωθεν.

• Υπανάπτυκτες χώρες: Ένας άνηλθς, αλλά συγκαλυμμένος πόλεμος αναπτύξεως επιρροής διεξάγεται με οικονομική και τεχνική βοήθεια και προπαγάνδα.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ, πιστεύει και ο πρωθυπουργός Κρούτσσεφ. Η ειρηνική συνύπαρξη συμφέρει, γιατί ο κόσμος δοξάζει απόπειράς προς το κομμουνιστικό στρατόπεδο.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ, πιστεύει ο πρόεδρος Κέννεντυ, που υποστηρίζει ότι τα δημοκρατικά καθεστώτα αποτελούν τον καλύτερο δρόμο για την ανάπτυξη των καθυστερημένων χωρών χωρίς κατάργηση των δημοκρατικών ελευθεριών. Πρώτη εκδήλωση προς την κατεύθυνση αυτή ήταν το παρόν της αντιπρόεδρος των Η.Π.Α. κ. Λύντον Τζόνσον στις ασιατικές χώρες και η διακήρυξη του συνημματος «αυτομαχία για την πρόοδο» για την Λατινική Αμερική.

Οι Κουρασμένες

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Πλένονται στο λεπτό!
Στεγνώνουν στο λεπτό!
ΧΩΡΙΣ ΑΠΛΩΜΑ
ΧΩΡΙΣ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

"Η Δανιέλρα" ο.ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΑΝΤΕΛΛΩΝ & ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
Ρόμβης 11 - Τηλ. 34-608

Η ΙΛΙΓΓΙΩΔΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ
ΘΕΤΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ
ΤΟ **ΩΜΟ ΔΙΛΗΜΜΑ:**

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ "Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

«Ενα από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εποχής αυτής — γράφει κάποιος Άγγλος οικονομολόγος και δημοσιολόγος — είναι η αίφνιδια πρόσκτηρις πλήθους φυσικών γνώσεων. Ούδεις σχεδόν τομέυς της επιστήμης ή της τέχνης είναι όπως ακριβώς ή όπως περίπου ήτο πριν από πενήντα χρόνια. Ένας νέος κόσμος εφευρέσεων αναδύεται γύρω μας και δεν προλαμβάνομεν να τον παρακολουθήσωμεν. Ένας νέος κόσμος ιδεών υπάρχει εις την ατμόσφαιραν και μάς επηρεάζει, μολονότι δεν τον βλέπομεν... Έάν θελήσωμεν να περιγράψωμεν ένα από τα σημαντικώτερα αποτελέσματα — το σημαντικώτερον ίσως — των προσφάτων εξελίξεων, θα έλεγαν ότι χάρις εις αυτάς το πάλιν κατήντησεν "απρηξιασμένον"... Ακόμη και ο άνθρωπος έγινε εις τα μάτια της επιστήμης μία "αρχαϊότης"»...

Έτσι αρχίζει ένα περίφημον βιβλίου, που έγραφε όχι το 1950 ή το 1960 — όπως θα υπέθετε κανείς —, αλλά πρό 94 ολοκλήρων ετών: η «Φυσική και Πολιτική» του Walter Bagehot, ιδρυτού του «Εκονομίστη» και συγγραφέως δύο ακόμη σημαντικών έργων. Ο βικτωριανός αυτός μελετητής των ανθρώπινων πραγμάτων συνέλαβε με όξείαν διαίσθησιν την αποφασιστικήν επίδρασιν της νέας επιστήμης επί του συγχρόνου πολιτισμού, ή οποία έκτοτε κατέστη χιλιάκις ισχυρότερα, και ήλπιζεν ότι ή επιστημονική μέθοδος, εφαρμοζομένη εις την μελέτην των ανθρώπινων σχέσεων, θα παρείχεν εις την ανθρωπότητα ένα νέον μέτρον αυτοκατανοήσεως και αυτοελέγχου.

Ο αιών, όμως, που διέρρευσε έκτοτε απέδειξε ότι μόνη ή επιστήμη δεν αρκεί. Μάλλον ο θάνατος του συγχρόνου πολιτισμού, παρά ή προκοπή του ήμπορεί να είναι ή πιθανώτερα συνέπεια της κυριαρχίας του ανθρώπου επί των δυνάμεων του ούρανου και των πυρών της γαίας, που αφηρημένα από τους θεούς και τους διαδόλους της φύσεως υπό των συγχρόνων φάουστ, των οποίων ή νέα άλχημεία λειοδρεί την παλαιάν.

Η βασική αίτια του φαινομένου αυτού ίσως να οφείλεται εις αυτόν τούτον τον χαρακτήρα του πολιτισμού — όπως ισχυρίζονται μερικοί άπαισιόδοξοι. Ίσως, όμως, αι περίεργοι συνέπειαι της επιστήμης διά τον πολιτισμόν μας να ήμπορούν να κατανοηθούν και άν ενθυμώμεν το παλαιόν παράπονον και όνειρον του Πλάτωνα, που ήυχετο ή να φιλοσοφήσουν οι βασιλείς ή να βασιλεύσουν οι φιλόσοφοι, διά ν' απαλλαγούν οι άνθρωποι από τα δεινά των.

Αι μεγάλοι, ως γνωστόν, αποφάσεις εις τα διάφορα «συγκροτήματα» της ανθρωπότητας δεν λαμβάνονται από φιλοσόφους ή επιστήμονας, αλλά από τους κατέχοντας την εξουσίαν, οι οποίοι συνήθως ούτε επιστήμονες, ούτε φιλόσοφοι είναι. Οι κυβερνήται του κόσμου υπήρξαν πάντοτε σχεδόν μαυροί: ούδέποτε όμως κατά το παρελθόν είχαν τόσην ισχύν εις χείρας των, όσην έχουν σήμερα. Οι κοινωνικοί γκοπφοί, διά τους οποίους χρησιμοποιείται νέα γνώσις, καθορίζονται όχι από καθηγητάς ή τεχνικούς, αλλά από το τυφλόν και συγκεχυμένον παιγνίδι εθνών, τάξεων και ομάδων συμφερόντων και από τας εκ παραδόσεως αντίληψεις περί του καλού, του αληθούς και του ωραίου.

Εις τα περισσότερα από τα κράτη της Δύσεως, τρεις παράγοντες επιδρούν επί αιώνας και αποφασιστικώς επί των κοινωνικών αποφάσεων: Ο κλήρος, οι εύγενείς και οι οικονομικώς ισχυροί. Η κυριαρχία των μετριάζετο μόνον από τας συγκρούσεις μεταξύ των ανταγωνιζομένων «έλιτ» και από πιέσεις εκ μέρους των κατωτέρων στρωμάτων. Οι κληρικοί, ως εκπρόσωποι της χριστιανικής θρησκείας, υπέστησαν μείωσιν της επιρροής των εις ένα κόσμον, που έγινε ολοέν περισσότερον βέβηλος, και πολύ συχνά έτήρησαν αδιάφορον ή έχθρικήν στάσιν έναντι της επιστήμης. Οι εύγενείς και οι κάτοχοι του χρήματος, αντίθετως, επέδειξαν ως επί το πλείστον προθυμίαν όπως χρησιμοποιήσουν την επιστημονικήν γνώσιν, αλλά υπήρξαν εις εύρείαν κλίμακα θιασώται της γνησίας δυτικής ή φασουτικής λατρείας της δυνάμεως και του πλούτου. Η επιστήμη, όπως και ή τέχνη, είχε τους ιδιωτικούς ή δημοσίους προστάτας της, οι οποίοι και κατά μέγα μέρος καθώριζαν την διαμόρφωσιν της. Η επιστήμη, έτσι, έξυπνέρεσε την ανθρωπότητα των νεωτέρων χρόνων, βοηθούσα τους έπιχειρηματίας εις την επίδωξιν του κέρδους και επικουρούσα τους διπλωμάτας και τους στρατιωτικούς εις την αναζήτησιν νέων μέσων τυνάσεως της μαχητικής δυνάμεως του έθνους.

Πολλοί θεωρούν διαλυτικά διά την μεγάλην ανθρωπίνην κοινωνίαν τα τελικά αποτελέσματα της εξελικτικής αυτής πορείας. Τα άμεσα όμως υπήρξαν διαφόρου φύσεως. Το «διεθνές εμπόριον» και ή

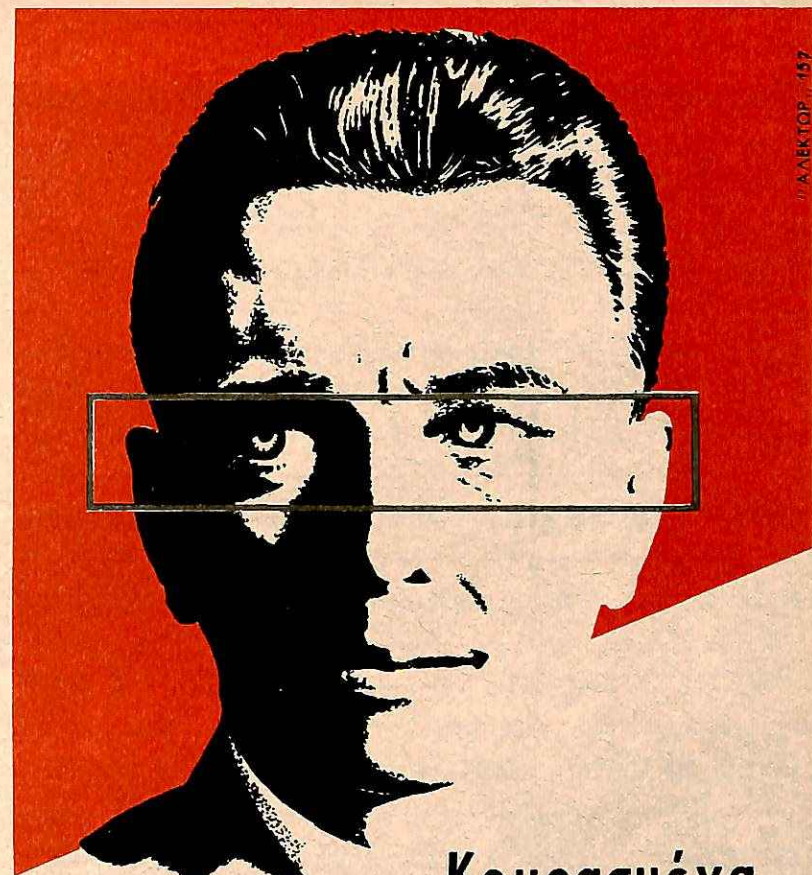
«διεθνής πολιτική» κατέστησαν δυνατόν χάρις εις τας άλλαπαλλήλους επαναστάσεις — έφ' όλων των τομέων —, που επροκάλεσεν ή εφαρμογή της επιστήμης εις τας έπιχειρήσεις και την διακυβέρνησιν. Αυτή αύτη ή έννοια της «μεγάλης ανθρωπίνης κοινωνίας» αποτελεί προϊόν μιάς διαμορφουμένης παγκοσμίου οικονομίας και μιάς γεννωμένης παγκοσμίου πολιτείας. Ο πλούσιος έγινε πλουσιώτερος και ο πτωχός ολιγώτερον πτωχός — αντίθετως προς την μαρξικήν πρόγνωση —: μεγάλοι πληθυσμοί ανεπτύχθησαν εις άμφότερα τα παράλια του Ατλαντικού, έπιτυγχόντες να εξασφαλίσουν έπίπεδα υγείας και άνέσεων πολύ υψηλότερα από εκείνα, που άνειρεύετο ο άνθρωπος εις παλαιότερας εποχές: οι λαοί των άποικιακών περιοχών υπέστησαν κατάκτησιν και έκμετάλλευσιν, αλλά συν τώ χρόνω μετέσχον επίσης, κατά κάποιον τρόπον, των πλεονεκτημάτων, τα όποια εδημιούργει το νέον σύστημα: οι πόλεμοι κατέστησαν φονικώτεροι και καταστροφικώτεροι, αλλά ή ισχυρώς τονωθείσα παραγωγικότης και αναπαραγωγικότης των πληθυσμών άντεστάθμισε με το παραπάνω το υψηλόν κόστος των συγκρούσεων.

Όλοι οι λαοί του πλανήτη συνεδέθησαν προς αλλήλους, έκόντες άκοντες, εις ένα χωνευτήριον πολλών χωμάτων και μορφών, το όποιον, παρά την ποικιλίαν του, αποτελεί ήδη ένότητα, που με κάθε παρερχομένην γενεάν γίνεται σφικτοτέρα. Έτσι, ή συνεχιζόμενη κατάκτησις του κόσμου εις ανταγωνιζόμενας κυριαρχίας αποδίδει άσυνμίδιστος προς την νέαν ένότητα του κόσμου, την πραγματοποιούμενην υπό της επιστήμης, της τεχνολογίας και των έπιχειρήσεων. Η μοίρα του ανθρώπου σπανίως θέτει άπόκρημα διλήμματα, διότι ως επί το πλείστον αι πολιτιστικά αντίθεσις συμπλέκονται και χωνεύονται: και εμφανίζονται υπό νέας μορφάς, τας όποιας ούδεις ήδυνήθη και ούδεις δύναται να προβλέψη. Υπάρχουν, έν τούτοις, πολλοί λόγοι να πιστεύωμεν ότι το δυτικόν σύστημα κρατών και ο παγκόσμιος πολιτισμός, του όποιου τούτο αποτελεί μέρος, έθασαν ή πλησιάζουν να φθάσουν εις ένα αποφασιστικόν σταυροδρόμι.

Οι άνθρωποι ή θα διατηρήσουν και θα θελιώσουν τους καρπούς μιάς παγκοσμίου οικονομίας και παγκοσμίου κοινότητος, που κατέστη ένιας με τον μόχον των επιστημόνων, των τεχνικών και των πωλητών αγαθών και υπηρεσιών εις μίαν παγκόσμιον αγοράν, ή θα επιστρέψουν εις τους παλαιούς δρόμους της διεθνούς άναρχίας, της δυναμικής πολιτικής, του οικονομικού έθνικισμού και του πολέμου — τους όποιους, άλλωστε, δεν εγκατέλειψαν. Είναι έντελώς άπίθανον να δυνηθούν επί μακρόν να πράττουν άμφότερα. Η όριστική έκλογή της μιάς όδου συνεπάγεται μοιραίως την θυσίαν της άλλης. Έάν ακολουθήσουν άμφότερας ταυτοχρόνως θ' άποτύχουν και θ' άπογοητευθούν, θα προκαλέσουν έπιθέσεις και θα φθάσουν εις παροξυσμούς μαζικής παραφροσύνης και διαιότητος, οι όποιοι θα είναι μοιραίοι δι' αυτόν τούτον τον πολιτισμόν.

Ο λόγος, που ήμπορεί να φαίνεται εις τους άπαισιόδοξους ως δικαιολογόν ζοφεράς προοπτικής διά την λύσιν του διλήμματος αυτού, είναι ότι ή λεγομένη «μεγάλη ανθρωπίνη κοινωνία» δεν αποτελεί ήνωμένην παγκόσμιον κοινότητα. Η ανθρωπότης συνεχώνεται, αναπτύσσουσα κοινήν δραστηριότητα, διά την παραγωγήν, την πώλησιν και την αγοράν. Δεν παρουσιάζει όμως κοινήν άφασίαν εις σκοπούς και ιδεώδη, που θα της εξησφάλιζαν την πραγματικήν ένότητα. Ούτε ή τεραστία διάδοσις και έπίδοσις των νεωτέρων προϊόντων της δυτικής επιστήμης και τεχνολογίας — όπως ή τυπογραφία, ή άτμομηχανή, ο ήλεκτρισμός, ο τηλεγράφος, αι μηχαναι έσωτερικής καύσεως, αι μηχαναι άεριοσώσεως, ο κινηματογράφος, το ραδιόφωνον, ή τηλεόρασις — εξησφάλισαν την ένότητα της ανθρωπότητος. Ίσως, όμως, ότι δεν επέτυχαν όλαι αύται αι εφευρέσεις, να το προκαλέση μία, αλλά ή σημαντικώτερα της ιστορίας των ανθρώπων: ή εφεύρεσις της πυρηνικής ενεργείας. Διότι αύτή θέτει εις τους ανθρώπους κατά τρόπον ώμόν και αναπόφευκτον το διλήμμα της έκλογής μεταξύ ένότητος ή καταστροφής.

Σταυρούλης

Κουρασμένα
μάτια «δείχνουν» κου-
ρασμένη ψυχή!

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΟ
ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΜΕΣΟΝ ΕΚΦΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΑΣ-ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

- Αν τα μάτια σας κουράζονται και σ'ας προκαλούν πονοκεφάλους ή δυσφορία, έπισκεφθήτε τον Όφθαλμίατρό σας και άμέσως μετά το Όπτικόν Τμήμα του Φαρμακείου ΜΠΑΚΑΚΟΥ.
- Το Όπτικόν Τμήμα του Φαρμακείου ΜΠΑΚΑΚΟΥ είναι ή μοναδική αθεντία στην Έλλάδα διά τας Όπτικές εφαρμογάς.

- ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ
- ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ
- ΤΡΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ
- ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΩΠΟ
- ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
- ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

«ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ
ΑΜΕΙΩΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΚΑΚΟΥ»

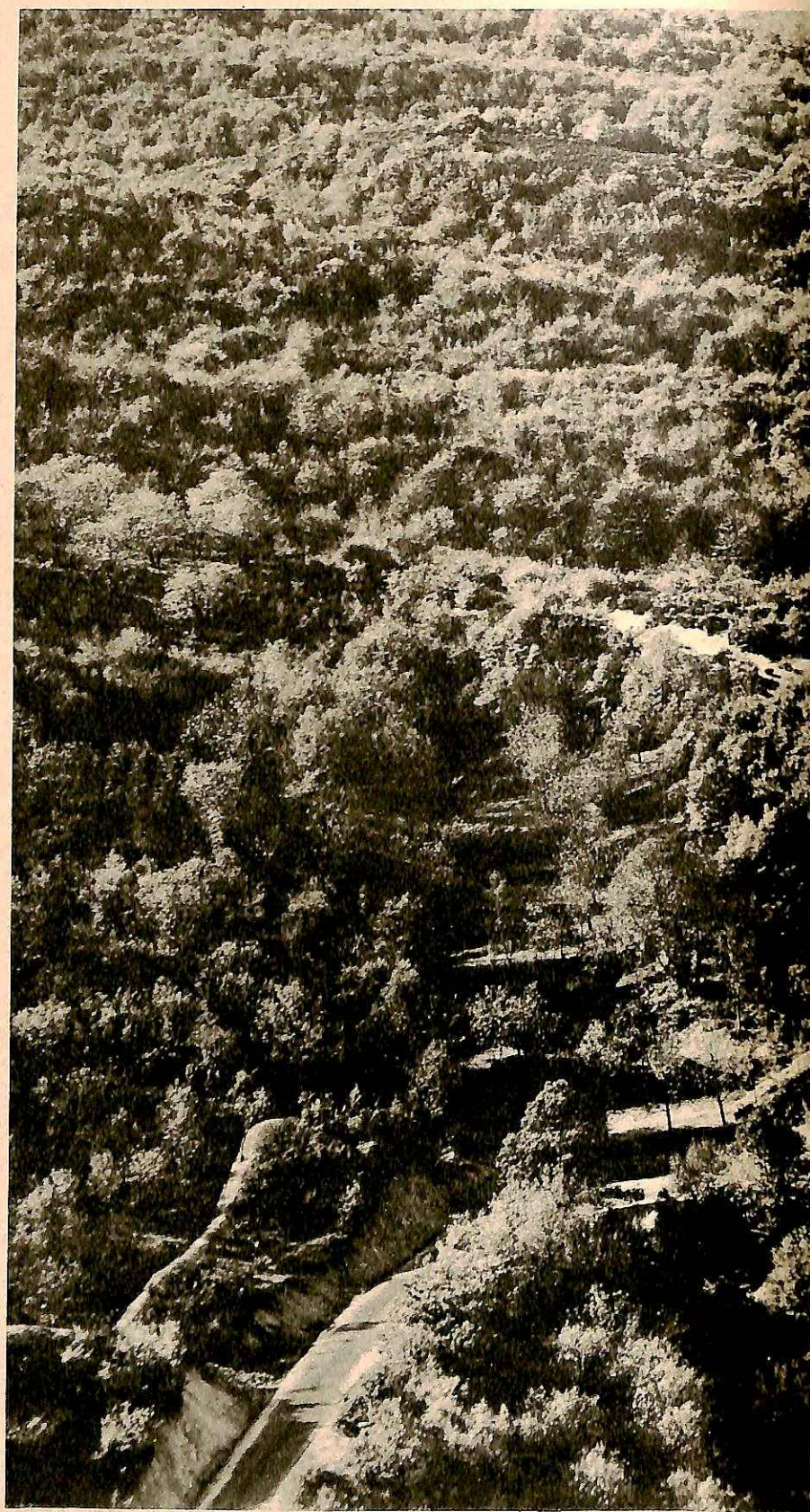
**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ**

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛΕΦ. 532.631, 2, 3, 4, 5

Ποιά σκληρή μοίρα θαραίνει τὰ ἑλληνικά δάση; Εἰς πεῖσμα τῶν διδαγμάτων τῆς λογικῆς, εἰς πεῖσμα τοῦ στοιχειώδους πολιτισμοῦ, χρόνο με τὸ χρόνο ξεφτίζουν οἱ πλαγιές τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν κ' οἱ χεῖμαρροι κατεβάζουν πέτρες καὶ κακὸ στὰ χωριά καὶ στὶς πεδιάδες. Μὲ τὸ τσεκούρι τοῦ ξυλοκόπου, μετὴν ἀνεμπόδιστη κατσίκα τοῦ κτηνοτρόφου, μετὴν τυχαία ἢ τὴν δόλια πυρπόληση

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

Καὶ τώρα στὶς παλιές καὶ ἀξεπέραστες ὥς σήμερα ἀπειλές προστίθεται μιὰ καινούργια, πὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ τρομερότερη ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες: ἓνα νομοσχέδιο

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΣΗ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ; Στὰ χαρτιά κάποιου ὑπουργείου ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται μιὰ σοβαρὴ ἀπειλή, πὺ ἐνδέχεται νὰ γίνῃ νόμος. Κάποιο νομοσχέδιο καταρτίζεται, πολλὰ καταγγέλλονται καὶ ἡ πείρα διδάσκει πὺς, ὅταν δίδονται πολλὰ καθυστερητικὰ ἐξηγήσεις, κάτι σοβαρὸ συμβαίνει. Τὸ ἐπίμαχο νομοσχέδιο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀναστάτωση, προκάλεσε καὶ πολλὰς συζητήσεις, πὺ ἀπακάλυψαν τὸ τραγικὸ κατάντημα τῶν ἑλληνικῶν δασῶν. Τὰ βουνὰ μας κοντεύουν νὰ ἀποφιλωθοῦν.

Ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας μελετᾷ τὴν ἀπαλλοτριώση 1.415.678 στρεμμάτων χερσοδασικῶν ἐκτάσεων, ἐντὸς 5ετίας, γιὰ ν' ἀποκαταστήσῃ σ' αὐτές περίπου 25 χιλιάδες ἀκτημόνων οἰκογενειῶν. Ἡ πρόβλεψη μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἀγαθὴ καὶ ἐπαινετὴ. Ὑπάρχουν βεβαίως μεγάλες περιοχές με χαμηλὴ θλάση, πουνάρις, ρίκια, παλιούρια κ.λ.π., πὺ δὲν ἀποδίδουν παρὰ μόνον καυσόξυλα. Στὶς ἀπαλλοτριούμενες, ὅμως, ἐκτάσεις, μαζί με τὶς θαμνώδεις καὶ τὶς πρεμνοφυεῖς, ὑπάρχουν καὶ δασικὰ τμήματα, κυρίως ἀπὸ δρύς. Καὶ ἐδῶ ἀρχίζει ἡ διαμά-

χη (καὶ τὰ πολλὰ ἐρωτηματικά), ἀπ' ἐδῶ δημιουργεῖται ἡ εὐλογη ἀντίδραση, ὅχι μόνον τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ κάθε φίλου τοῦ δάσους, —μιὰ ἀντίδραση πὺ δίκαια βρῆκε τὴν ἐκφράση της στὴν ἀνησυχία τοῦ τύπου. Ἄλλ' ἄς δοῦμε ἐλέγκληρο τὸ θέμα.

Πάντα λιγοστά, πάντα σπάνια καὶ πάντα ἐξαιρετικὰ πολῦτιμα ἦταν τὰ ἑλληνικὰ δάση. Θεοὶ καὶ νύμφες τὰ κατοικοῦσαν καὶ οἱ ποιητὲς πολυτραγούδησαν τὶς ὁμορφίες τους γιὰ νὰ τὰ διαφυλάξουν σὺν κάτι ἱερῷ. Στὸς ἀρχαίους θρίσκουμε φοβερὲς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις, ὅπως στὸ Ἡρώων τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἀναγράφεται: «εἰ τις πρηνίδιον ἐξέκοψεν, ἀπέκτεινον αὐτόν»! Καὶ μόνον ὁ Ἡρακλῆς Μαινόμενος, ἓνας τρελλός, λέει στὴν τραγωδία τοῦ Εὐριπίδη: «Ἄγ' οἱ με Βλικῶν, οἱ δὲ Παρνασσοῦ πτύχας τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντες, ὕλουργούς δρυὸς κορμούς».

Καὶ οἱ νύμφες τῶν δασῶν, οἱ Δρυάδες, οἱ Ναπαῖες, ἡ Καρύς, ἡ Βάλανος, ἡ Κράνεια, ἡ Αἰγείρος, ἡ Ὀρεῖα, ἡ Πτελέα, οἱ κόρες τοῦ Ὁξύλου

καὶ τῆς Ἀμαδρυάδος, πὺ, «... χαίρουσιν, ὅτε δρύας ὁμόρος ἀέξει» καὶ «... αὐ κλαίουσιν ὅτε δρυσὶν οὐκέτι φύλλα», ἀφοῦ ἔζησαν καὶ τὰ προστατεύσαν χιλιάδες χρόνια, κινδυνεύουν τώρα νὰ χάσουν τὴν κατοικία τους;

Ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ὑποστηρίζει ὅτι θὰ ἀπαλλοτριωθοῦν χερσοδασικὲς ἐκτάσεις, πὺ σήμερα ἀποτελοῦν παθητικὸ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκμεταλλεύσεως καὶ μόνον ὅσες δὲν ἔχουν προστατευτικὸ χαρακτῆρα. Μετὸν τρόπο αὐτὸ θὰ καταστοῦν παραγωγικὲς τεράστιες ἐκτάσεις, θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἀνεργὰ ἀγροτικὰ χέρια καὶ θὰ ἀνακοπῇ τὸ κύμα τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς μεταναστεύσεως. Ὅλα αὐτὰ, βέβαια, εἶναι καλὰ, ἀλλὰ... Ὑπάρχει ἡ μάλλον ὑπάρχουν πολλὰ «ἀλλὰ» καὶ αὐτὰ εἶναι οἱ συνέπειες πὺ θὰ ἀκολουθήσουν τὴν ἀπαλλοτριώση. Καὶ πρώτη καὶ βασικὴ ἡ προστασία τοῦ ἔδαφους. Ἡ ἀντίθετη ἀποψη διαθέτει πλῆθος ἀριθμῶν, πὺ δείχνουν ὅτι ἀνάλογες ἐνέργειες στὸ παρελθὸν εἶχαν ὁλέθρια ἀποτελέσματα, ὅχι μόνον στὴ διάδρωση τοῦ ἔδαφους τῶν δασικῶν περιοχῶν πὺ ἀπαλλοτριώθηκαν, ἀλλὰ γιὰ τὶς ὑποκείμενες καλλιεργήσιμες περιοχές στὶς πεδιάδες, ὅπου οἱ σχηματισθέντες 500 χεῖμαρ-

‘Από την μιὰ μεριά σχεδιάζεται ή άπαλλοτριώση. Κι’ από την άλλη τὸ 5ετὲς πρόγραμμα ἑλληνική δασοπονία!...

ροι —ρεκόρ ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἔκταση τῆς χώρας!— προκαλοῦν κατ’ ἔτος ἀνυπολόγιστες ζημιές.

Ἐκτός αὐτοῦ ἔχει ἀποδειχθῇ ἐπανελημμένως ή ἀκαταλληλότητα τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν γιὰ καλλιέργεια. Μόλις λείπουν τὰ δένδρα, τὸ νερὸ τῆς βροχῆς, λόγω τῆς κλίσεως τῶν ἐδαφῶν, τὰ ἀποπλίνει μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα καὶ κατανοῦν ἐντελὼς ἄγωνα. Ἀποδείχθῃ τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὰ 92 ἑκατομμύρια στρέμματα, ποὺ ἐξεχερώθησαν ἀπὸ τὸ 1922, τὰ μισὰ ἔχουν φθαρῇ καὶ ἐγκαταλειφθῇ. Ἀπὸ ἄλλα 12 ἑκατομμύρια στρέμματα καλλιερηγμένων ἀγρῶν, μὲ κλίση περισσότερὸ ἀπὸ 20%, στὶς ὄρεινές καὶ ἡμιορεινές περιοχές, ἐγκαταλείπονται κάθε χρόνο 400.000 περίπου στρέμματα, γιὰτὶ παθαίνουν ἀνεπανορθώτες φθορές. Καὶ οἱ ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν ἀπαλλοτριώση ποὺ σχεδιάζεται ἀποκοτοῦν ἰδιαίτερο βάρος, γιὰτὶ 1½ ἑκατομμύριο στρέμματα ἀπὸ τὰ ὑποψήφια ἐδάφη ἔχουν κλίση μεγαλύτερη ἀπὸ 20%.

Γιὰ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ μειονέκτημα τῆς μεγάλης κλίσεως τῶν ἐδαφῶν, ή ἀρμόδια ὑπηρεσία προτείνει νὰ σχηματισθοῦν ἀναδομήσεις (πεζούλες), νὰ καλλιερηθοῦν ὠπρωφόρα δένδρα καὶ νὰ ληφθοῦν τὰ ἀπαραίτητα προστατευτικὰ μέτρα. Ὡς σήμερα ἐκτελεσθῶν οἱ χρήσιμες θελτιώσεις, ποῖος ὅμως μπορεῖ νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι θὰ ὑπάρξουν καὶ αὐτοί; Μὲ τὸ κακὸ προηγούμενο ποὺ δημιουργεῖται, ή ὑπαρξὴ τῶν δασῶν θὰ ἀπόκειται στὴν κρίση κάποιας ἐπιτροπῆς. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ πρόβλημα: Νὰ μὴ γίνῃ ή ἀρχή, γιὰτὶ θὰ ὑπάρξουν οὗτο μέλλον τρόποι νὰ καταστρατηγηθοῦν ὅλες οἱ προστατευτικὲς προϋποθέσεις.

Ποιά εἶναι ή σημερινὴ κατάσταση τοῦ ἐλληνικοῦ δάσους; Παοὰ τὸ εὐνοϊκὸ κλιματικὸ περιβάλλον γιὰ τὴν ἀνάπτυξη πολυζύλων καὶ παραγωγικῶν δασῶν, ή ἀναλογία τοῦ παραγωγικοῦ δάσους κατὰ κάτοικο μὸλις φθάνει τὸ 0,6 τοῦ στρέμματος, ἐνὼ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὀκταπλάσια. Ἀπὸ ἡλενρὰς δασικοῦ πλοῦτος εἴμαστε ή φτωχότερη χώρα τῆς Εὐρώπης. Ἡ αὐξηση τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ή ἐπέκταση τῶν γεωργικῶν καλλιερηγείων συνετέλεσαν στὸν περιορισμὸ τῶν δασῶν, ποὺ σήμερα ἀνέρχονται μόνο σὲ 24.700.000 στρέμματα καὶ σὲ ποσοστὸ 18%, ἐναντὶ 48% τοῦ 1821. Τὰ παραγωγικὰ δάση δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 4½ ἑκατομμύρια στρέμματα καὶ γι’ αὐτὸ ή ἐντόπια παραγωγή ξυλείας μὸλις καλύπτει τὸ 46% τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παρουσιάζεται ἐτήσιον ἔλλειμμα 483 ἑκατ. δραχ. στὸ ἐμπορικὸ ἰσοζύγιο, γιὰ ὅ,τι ἀφορὰ τὰ δασικὰ προϊόντα.

1. Συνολικὴ ἔκταση δασῶν Ἑλλάδος 24.700.000 στρεμ.

2. » » μερικῶν δασοσκεπῶν ἐκτά- 33.000.000 »

3. » » ἐκμεταλλευσίμων δασῶν 19.800.000 »

» » Ἑλλάδος »

ΠΑΡΑΧΘΕΝΤΑ ΔΑΣΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Εἶδος	Ποσὸν	Ἀξία δρχ.	Ποσὸν	Ἀξία δρχ.
Ἑλκτα κυβ. μ.	82.833	53.841.450	98.732	64.175.800
Πεύκη κυβ. μ.	68.408	44.465.200	91.925	59.751.250
Δρύς κυβ. μ.	16.965	10.179.000	30.470	18.282.000
Ὀξύα κυβ. μ.	49.343	29.605.800	57.339	34.403.400
Καστανιά κυβ. μ.	14.390	8.643.000	13.065	7.839.000
Λοιπὰ εἶδη κυβ. μ.	24.567	14.740.200	39.466	23.679.600

ΣΥΝΟΛΟΝ 256.506 161.465.650 330.997 208.131.050

=====

Ξυλάν- 28.286 25.457.400 24.438 21.994.200

Θρακὲς τόν. 636.974 118.477.164 617.524 114.859.464

Καυσοξυλὰ 2.000.000 372.000.000 2.000.000 372.000.000

Ἑμπορίου τόν. 21.274 47.441.020 27.009 64.821.600

Καυσοξυλὰ 21.274 47.441.020 27.009 64.821.600

Ἰλατομ. τόν. 21.274 47.441.020 27.009 64.821.600

ἀτελὼς ὑπὸ 21.274 47.441.020 27.009 64.821.600

χωρικῶν 21.274 47.441.020 27.009 64.821.600

Ρητίνη τόν. 21.274 47.441.020 27.009 64.821.600

ΓΕΝ. ΣΥΝΟΛΟΝ 724.841.234 781.806.314

=====

ΠΑΡΑΧΘΕΙΣΑ ΞΥΛΕΙΑ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Κατηγορία ξυλείας	Ἑτος 1959	Ἑτος 1960
1. Οἰκοδομήσιμος κυβ. μέτρα 158.787 204.678,5		
2. Ναυπηγήσιμος » » 2.512,5 4.160		
3. Στρατιῶν » » 4.917 6.434,5		
4. Τηλεγραφικῶν στύλων » » 2.588 2.375,5		
5. Μεταλλείων » » 7.622 12.873		
6. Ἐπίπλων » » 25.150 32.516		
7. Κιβωτίων » » 41.250 48.272,5		
8. Καρποποιίας » » 4.065 7.199		
9. Βαρλοποιίας » » 6.456,5 8.279		
10. Σαγματοποιίας » » 1.490 1.937,5		
11. Γεωργικῶν Ἐργαλείων » » 1.576 2.070		
12. Ἰχθυοτροφείων » » 92 202		
ΣΥΝΟΛΟΝ 256.506 330.997,5		

Οἱ ἀντικτιποὶ ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δασῶν δὲν εἶναι μόνο οἱ ἀμέσας ἀπὸ τὴν μείωσιν τῆς δασικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔμμεσοι γιὰτὶ πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ’ ὄψη οἱ ἐπιδράσεις τοῦ δάσους ὡς ὀργανικοῦ συνόλου. Τὸ δάσος προστατεύει τὰ χερηλότερα ἐδάφη, τὶς πεδιάδες, τὶς συγκοινωνίες, τὶς πόλεις, τὴν υγεία. Ἡ ἄρξη ἀπὸ ἡμῶν ζῶν γίνεταὶ καλοστρεπτικὴ πλημύρα τῶν ἐργῶν τοῦ πολιτικοῦ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ δάσος νὰ τὰ προστατεύσῃ. Ἐκ τῶν 60 ἑκατομ. στρεμμάτων, ποὺ ὑπελογίζεταὶ ή ἔκταση τῆς ὄρεινῆς καὶ ἡμιορεινῆς περιοχῆς, τὰ 36 ἑκατ., δηλαδὴ τὸ 60%, κατέχεται ἀπὸ λεκάνες χειμάρρων. Τὸ δάσος ἔχει ἐξαρωνισθῇ ἀπὸ πολλὰς ἄρειες περιοχές. Οἱ ἐκχερώσεις ποὺ ἐπηκολούθησαν τὶς κατὰ καιροὺς καταστρεπτικὲς πυρκαϊές, οἱ ἀκανόνιστες ὑλοτομές καὶ οἱ ὑπερβοσκῆσεις, ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διάβρωση καὶ τὴν ἀπόπλυση τῶν πεδινῶν ἐκτάσεων. Οἱ ἔμμεσοι καὶ ἀμέσας ζημιές ἀπὸ τὴν μὴ χρησιμοποίηση τῶν ὑδάτων αὐτῶν γιὰ ἀρδεύσεις καὶ ἐνέργεια καὶ οἱ θλάσεις ποὺ προξενοῦν οἱ 500 χειμάρροι, ὑπερβαίνουν τὰ 3 δισεκ. δραχμῶν τὸ χρόνο.

Γιὰ νὰ ἐξευσερωθοῦν οἱ ζημιές αὐτές ἀπὸ τὸ 1932 μέχρι τὸ 1950, ἐγιναν ὕδρονεμικά ἔργα σὲ 85 λεκάνες χειμάρρων συνολικῆς ἐκτάσεως 11.200.000 στρεμμάτων. καὶ κάλυψαν ἔκταση λεκανῶν 4 ἑκατ. στρεμ. Ἐπὶ τοῦ 1954 μέχρι τοῦ 1960 διετέθησαν γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ 220 ἑκατ. δρχ. καὶ ἀναδασώθηκαν 800.000 στρεμ. Γιὰ νὰ καλυφθοῦν οἱ ἀνάγκες σὲ δενδρύλλια, λειτουργοῦν 115 φυτώρια, ἐπὶ ἐκτάσεως 3.500 στρεμ., καὶ δυναμικότητος παραγωγῆς 40 ἑκατ. φυτῶν κατ’ ἔτος.

Μεγάλη προσπάθεια ἔχει ἀναληφθῇ γιὰ τὴν δημιουργία κοινοτικῶν δασῶν, μὲ ἀναδομήσεις τῶν ἐδαφῶν ἀπὸ τὶς ἐνδιαφερόμενες κοινότητες, οἱ ὁποῖες ἐνισχύονται ἀπὸ τὸ δημόσιο, διὰ τῆς παροχῆς τῶν ἀπαιτούμενων δενδρύλλιων καὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἀπαιτουμένου σύρματος διὰ τὴν περίφραξή τους. Ἐπίσης γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μὴ δημοσίας δασοπονίας παρέχεται ἐνίσχυση σὲ φυτὰ καὶ ὀλικά ἐν γένει, σὲ δάσους ἰδιοκτητῆς ἐνεργῶν ἀναδομῶν, σὲ ἐνὸς τῶν γεωμῶν περιοχῶν αὐτῶν. Τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν πενταετές πρόγραμμα ἀναδομῆσεως τῆς χώρας προβλέπει συνολικὸν ὕψος δαπανῶν ἵνα δασώσων ἐκ 400.000.000 δραχμῶν.

Στὸ πλαίσιο τοῦ 5ετοῦς προγράμματος τῆς κυβερνήσεως καθιερώθη καὶ 5ετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς ἐλληνικῆς δασοπονίας γιὰ τὰ ἔτη 1959-63, μὲ συνολικὸν ὕψος δαπανῶν 1.528.500.000 δρχ. Ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν δημοσία δασοπονία 238.860.000 δρχ. γιὰ τὴν διάδοξιν νέων δασικῶν ὁδῶν μήκους 2.058 χιλιομέτρων καὶ σκυρόδωσιν καὶ συντήρησιν ὑφισταμένων δασικῶν ὁδῶν 269 ἑκατ. δραχ., γιὰ τὴν ἔκτασιν πρῶτον δασικῶν ἐκμεταλλεῶν ἐπὶ ἐκτάσεως 2.540.000 στρεμμάτων 253.700.000 δρχ., γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ὄρειων ὕδρονεμικῶν ἐργῶν σὲ 92 λεκάνες χειμάρρων ἐκτάσεως 9.500.000 στρεμ. 80 ἑκατ. δραχ. γιὰ ἐπέκτασιν τῶν ἀναδομῶν ἐπὶ δημοσίων ἐκτάσεων 160.300 στρεμ. 85 ἑκατ. δραχ., γιὰ τὴν δημιουργία κοινοτικῶν δασῶν ἐπὶ ἐκτάσεως 340.000 στρεμ. 75 ἑκατ. δραχ., γιὰ ἐπέκτασιν φυτειῶν ταχυαυξῶν δασικῶν εἰδῶν (λεύκης) ἐπὶ ἐκτάσεως 128.300 στρεμ. 20.800.000 δρχ. Ἐπίσης θὰ δαπανηθοῦν πιστώσεις γιὰ ἔργα θελτιώσεως δασικῶν ὁδῶν, 5.400.000 δρχ. γιὰ φυτώρια συνολικῆς ἐκτάσεως 900 στρεμ., 31.700.000 δρχ., γιὰ ἐργ.

θελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς θήρας καὶ ἀλιείας (πέστροφας) τῶν ἐρεινῶν ρεόντων ὁδῶν, 9.800.000 δρχ. γιὰ τὴν κατασκευὴ δασικῶν κτιρίων, 131 ἑκατ. δραχ. γιὰ ἐπιδόσεις, 67.845.000 δρχ. πρὸς χρέμα τοδότησιν τῆς ΑΤΕ γιὰ τὴν χορήγησιν δαείων σὲ δασικοὺς συνεταιρισμοὺς, 16.487.000 δρχ. διὰ τηλεφωνικῶν δικτύων ἐνὸς δασῶν καὶ ἀντιπυρκαϊκῆς ἐγκαταστάσεις καὶ 84.400.000 δρχ. γιὰ μηχανικὸ ἐξοπλισμὸ.

Γιὰ τὴν μὴ δημοσία δασοπονία θὰ διατεθοῦν 9.220.000 δρχ. γιὰ τὴν κατασκευὴ 185 χλμ. δασικῶν ὁδῶν, 55.280.000 δραχμῆς γιὰ ἀναδομῶν καὶ ἔργα στερεώσεως ἐδαφῶν ἐπὶ ἐκτάσεως 184.400 στρεμμάτων, 4.720.000 δρχ. γιὰ ἐργασίαι καὶ μηχανήματα, 3.688.000 δρχ. γιὰ δασικά κτίρια, 47.200.000 δραχμῆς γιὰ ἀποζημιώσεις πληττομένων κτινοτρόφων, 30.700.000 δραχμῆς γιὰ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ καὶ 6.140.000 γιὰ ἀντιπυρκαϊκὴ ἀργάνωση.

Ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ ἀναμένονται:

1) Ἀμειοσα ὀφέλη. α) Ἀπὸ τὴν αὐξηση τῆς παραγωγῆς τεχνικοῦ ξύλου, ἀντιστοιχοῦς αὐξηση τοῦ δασικοῦ εἰσοδήματος, σὲ τέλος τῆς 5ετίας, κατὰ 81.150.000 δρχ. τὸν χρόνο. β) Ἀπὸ τὴν αὐξηση τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργῶν σὲ αὐξηση ή ἀπασχόλησιν τῶν ὄρεινῶν πληθυσμῶν κατὰ 795.000 ἡμερομίσθια τὸν χρόνο. Ἐστὶ στὸν ὄρεινὸ χῶρον, ποὺ ἀπασχολοῦνται σήμερα 32.000 άτομα ἐπὶ 180 ἐργασίαις ἡμέρας, θὰ δημιουργηθῇ ἐργασία γιὰ 44.700 άτομα.

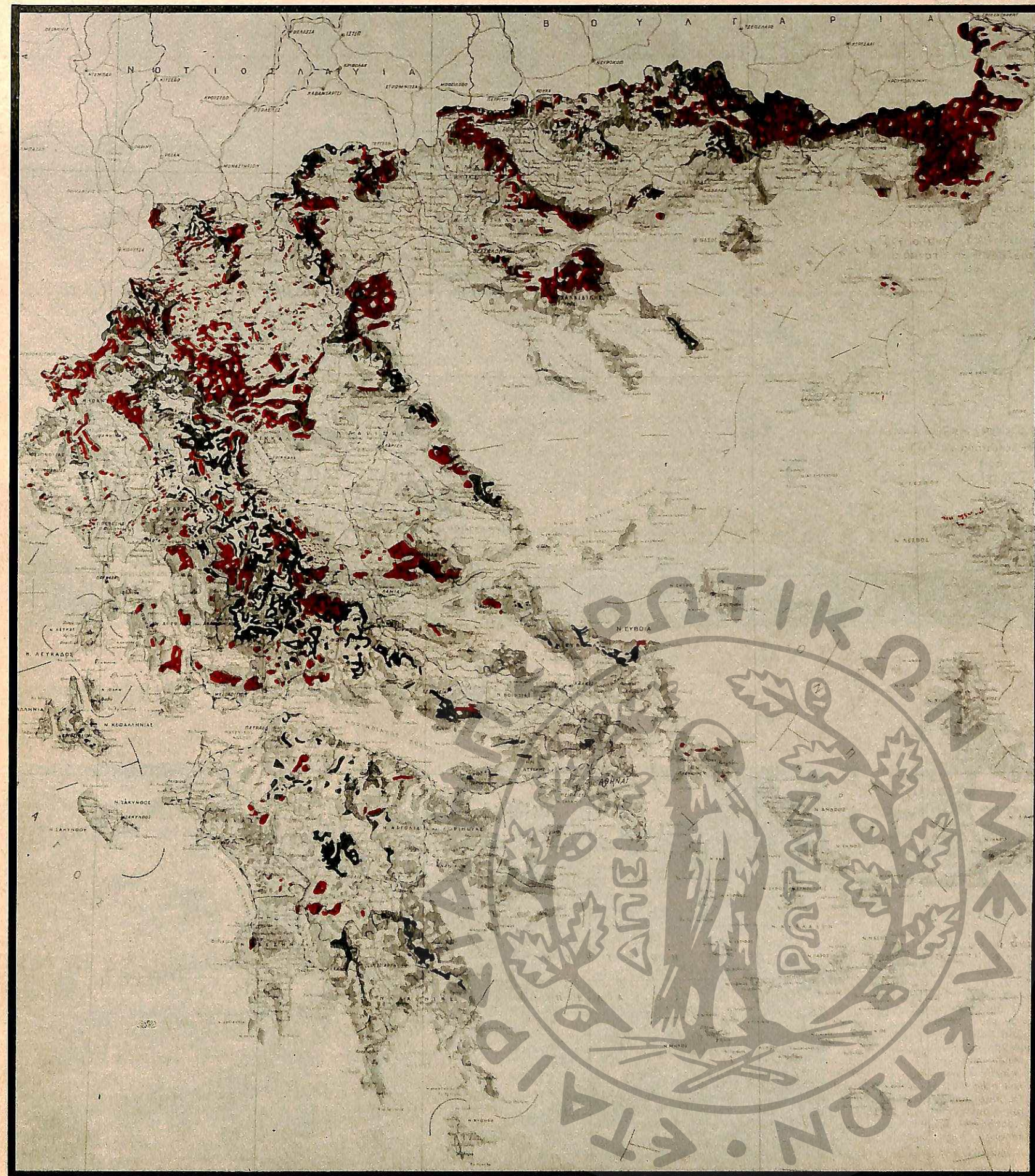
2) Ἐμμεσοι ὀφέλη θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν γενικώτερη ἐξυπηρέτησιν τῶν μεταφορῶν καὶ τῆς τουριστικῆς κινήσεως στὶς ὄρεινές περιοχές μὲ τὸ δίκτυον τῶν δασικῶν ὁδῶν, ἀπὸ τὸν περιορισμὸ τῶν φθορῶν καὶ τῶν ζημιῶν τοῦ ὑπάρχοντος ξυλῶδους κεφαλαίου τῆς χώρας καὶ ἀπὸ τὴν πρόληψιν τῆς ἀποπλύσεως καὶ διαφθάρσεως τοῦ ὄρεινοῦ παραγωγικοῦ ἐδάφους. Καὶ ὅταν γίνεταὶ τόση προσπάθεια καὶ διατίθενται τέτοια ποσὰ γιὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῶν δασῶν, εἶναι τουλάχιστον περιεργὸ πῶς γιὰ τὴν ὕσιν ἐνὸς ἄλλου προβλήματος, τῶν ἀκτινῶν καλλιερηγῶν, γίνεται σκέψιν νὰ καταστραφοῦν 1.500.000 στρεμ. πρεμνοφυῶν δασῶν κατὰ τὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας καὶ 4,7 ἑκατ. κατ’ ἄλλους. Ἐκ τοῦ 1.500.000 στρεμ. πρεμνοφυῶν, τῶν ὁποίων προβλέπεται ή ἀπώλωση, 51.600 εἶναι στὴν Θράκην, 175.800 στρεμ. στὴν Ἀν. Μακεδονίαν, 114.600 στὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν, 76.650 στὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, 150.900 στὴν Θεσσαλίαν, 175.700 στὴν Ἡπειρὸν, 1.100 στὰ Ἰόνια νησιά, 163.000 στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, 54.528 στὴν Πελοπόννησον, 105.800 στὴν Κρήτην, 56.000 στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου καὶ 290.000 στὴν Δωδεκάνησον.

Τὰ στρέμματα αὐτὰ κατανέμονται ἀπὸ πλειυρὰς ἰδιοκτησίας ὡς ἑξῆς: Στὸ δημόσιο ἀνήκουν 375.000 στρέμματα, στὴν ἀνταλλάξιμην περιουσίαν 16.000 στρέμματα, στοὺς δήμους καὶ τὶς κοινότητες 840.000 στρέμματα, στὸν Σ. Α.Α.Κ. 195.000 στρέμματα καὶ σὲ ἰδιώτες 110.000 στρέμματα.

Πρὶν εἶναι ἀργά, ὁπότε θὰ εἶναι ἀδύνατη ή θεραπεία τῶν συνεπειῶν τῆς καταστροφῆς, πρέπει ἀσφαλῶς νὰ ἐπανεξετασθῇ προσεκτικώτερα ὁλόκληρον τὸ θέμα, ὡς οἱ πλαγιές τῶν ἐλληνικῶν θουνῶν νὰ μὴ ἐμφανισθοῦν ὡς νοσησαντος σώματος ὁσά, ὅπως γράφει ὁ Πλάτων. Κι ἄς μὴ ἐξελθῇ τὸ ἱστορικὸ διδῆγμα: Ὁ Κλεομένης, ὅταν ἔσται τὸ ἄλσος τῆς Ἑλεσίνας, τρελλὰ θὴν καὶ αὐτοκτόνησε...

■ ■ ■

Σ’ αὐτὸν τὸν δασικὸ χάρτη τῆς Ἑλλάδος διακρίνονται καθαρὰ — σὰν κηλίδες μὲ κόκκινο χρῶμα — οἱ περιοχές ποῦ, ἀν τὸ περιλάλητο νομοσχέδιο ψηφισθῇ, θὰ ἀποφιλωθοῦν («χάριν ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιερηγῶν»). Εἶναι περιοχές ποῦ μαζί μὲ ἀχρηστους ἴσως θάμνους ἔχουν καὶ ὑπερήφανες δρυς! Μὲ διάφορους τόνους τοῦ γκριζοῦ χρώματος σημειώνονται οἱ ἄλλες κατηγορίες τοῦ δασικοῦ πλοῦτος τῆς χώρας.

ΚΡΗΤΗ: Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΜΕ ΑΙΜΑ

Το παιχνίδι της Κρήτης χάθηκε μέσα σε 24 ώρες. Χάθηκε γιατί το αγγλικό στρατηγείο Μ. Ανατολής δεν άντελήφθη ότι το είχε κερδίσει. Ίσως ποτέ άλλοτε από την έναρξη του πολέμου οι Γερμανοί δεν πέρασαν τόσο δύσκολες και κρίσιμες στιγμές όσο αυτές της Κρήτης. Και την ανήσυχη εκείνη νύχτα, που μεσολάβησε ανάμεσα στις 20 και στις 21 Μαΐου, οι αλεξιπτωτιστές που έμεναν κρυμμένοι κάτω από τις πορτοκαλιές και τ' αμπέλια περίμεναν με αγωνία την τελειωτική επίθεση των Άγγλων, που θα τους έρριχνε στη θάλασσα. Άλλα η επίθεση εκείνη δεν έγινε ποτέ. Κάτι κράτησε τον στρατηγό Φράϊμπεργκ, κάτι τον έσπρωξε προς τα πίσω εκείνη ακριβώς τη στιγμή που έπρεπε να διατάξει: «Εμπρός». Και το παιχνίδι χάθηκε. Οι Γερμανοί κράτησαν το αεροδρόμιο, ενισχύθηκαν με νέες δυνάμεις, συνέχισαν τη μάχη και νίκησαν. Αυτή είναι η δραματική ιστορία της μάχης της Κρήτης σε λίγες γραμμές...

ΤΟ Γ' ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΥ — ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ σκηνή από πολεμική ταινία. Είναι δυο Γερμανοί αλεξιπτωτιστές, οι οποίοι προχωρούν προσεκτικά ανάμεσα στα ερείπια μίας ακατοίκητης πόλεως — των Χανίων — άμέσως μετά από την κατάληψή της.

Η Κρήτη χάθηκε στα Χανιά. Στο Ηράκλειο και στο Ρέθυμνο οι Άγγλοι και οι Έλληνες κέρδιζαν ως την τελευταία στιγμή το παιχνίδι. Οι αλεξιπτωτιστές έπεσαν εκεί το απόγευμα της 20ης Μαΐου. Άμέσως τους εκύκλωσαν και άρχισαν να τους αποδεκατίζουν μεθοδικά.

Ο ελληνικός στρατός έπαιξε μεγάλο ρόλο και στα δυο μέτωπα. Στο Ρέθυμνο πολέμησαν το έμπεδο τάγμα Ρεθύμνου, δυο συντάγματα πεζικού και η Σχολή της Βασιλικής Χωροφυλακής. Στο Ηράκλειο, το έμπεδο τάγμα Ηρακλείου και άλλα δυο συντάγματα πεζικού. Συνεργάστηκαν άψογα με τους Άγγλους, και οι κοινές τους ενέργειες έφεραν τους Γερμανούς σε απελπιστική θέση.

Ο Φράϊμπεργκ αναφέρει ότι την τρίτη ημέρα της μάχης είχαν σκοτωθεί στο Ηράκλειο 800 αλεξιπτωτιστές και στο Ρέθυμνο 500. Άλλοι 600 είχαν τεθεί εκτός μάχης. Μέρα με την ημέρα οι κλοιοί γύρω από τους κουρασμένους Γερμανούς έσφιγγε όλο και περισσότερο. Το μόνο που ήλπιζαν ήταν ένα θαύμα. Δεν είχαν καμιά ελπίδα πια να καταλάβουν τα αεροδρόμια, που τα κρατούσαν γερά οι Αυστραλοί.

Στο Ρέθυμνο, η συμμετοχή των ατάκτων στη μάχη έκανε θραύση. Πολεμούσαν ακόμη και καλόγεροι. Οι Γερμανοί θέλησαν να απαντήσουν: Άρxisαν τα αντίποινα. Το Σάββατο, 24 Μαΐου, έκτελούν 42 όμηρους, που είχαν συλλάβει από

την πρώτη μέρα της μάχης. Ήταν οι πρώτοι Κρητικοί που αντιμετώπιζαν τις κάννες του εκτελεστικού απόσπασματος.

Το μέτρο αυτό ερέθισε περισσότερο το λαό, αντί να τον κατευνάσει. Οι ελεύθεροι σκοπευτές πολλαπλασιάστηκαν. Ο ταξίαρχος Καλλονάς, ο οποίος πολέμησε στο Ρέθυμνο, διοικώντας το 5ο σύνταγμα πεζικού, παρατηρεί: «Πόσο θα ήταν διαφορετικά τα αποτελέσματα της μάχης, αν οι άνθρωποι αυτοί είχαν εξοπλισθεί με σύγχρονο όπλισμό και είχαν πλαισιωθεί με ικανά στελέχη».

Άλλα η ιστορία γράφτηκε διαφορετικά: Οι ελεύθεροι σκοπευτές συνέχισαν να μάχονται με σφεντόνες, κράτησαν τον αγώνα τους ως το τέλος και, όσοι έζησαν, αντιμετώπισαν στις 2 Ιουνίου, με το κεφάλι πάντα ψηλά, το εκτελεστικό απόσπασμα.

Μία αγγλική νίκη

Ο Φράϊμπεργκ πίστευε πάντα ότι η εισβολή των Γερμανών θα γίνει από τη θάλασσα. Ακόμη και όταν έπεσαν οι αλεξιπτωτιστές, συνέχισε να κρατά ένα μεγάλο μέρος των δυνάμεών του καθηλωμένο κατά μήκος των ακτών, με την κρυφή ελπίδα ότι η ιστορία θα τον δικαιώσει.

Άλλα η ιστορία δεν τον δικαίωσε ποτέ. Αν οι άνδρες αυτοί έρριχναν το βάρος τους στη μά-

χη, ίσως όλη η ιστορία να είχε τελειώσει μέσα σε 24 ώρες.

Ο Τσάρλτσιλ γράφει στα απομνημονεύματά του: «Ο Φράϊμπεργκ ήταν άτακτος. Δεν ήθελε να πιστέψει ότι θα εξαπелύετο τόσο γιγαντιαία εισβολή από αέρος. Τον εφόδιζε κυρίως μία εισβολή από θαλάσσης. Έμεις όμως πιστεύαμε ότι, αν συνέβαινε αυτό, το ναυτικό μας θα ήταν σε θέση να την εμποδίσει».

Η εξέλιξη της μάχης δικαίωσε τον Τσάρλτσιλ. Τα ζημιωμένα της Πέμπτης (22 Μαΐου) μία αγγλική μοίρα συνάντησε στα ανοικτά της Κρήτης μία γερμανική ηχοπομπή ιστιοφόρων που μετέφερε δυο συντάγματα αλπινιστών στην Κρήτη.

Οι Άγγλοι επεσήμαναν τη ηχοπομπή με τα ραντάρ και την πλησίασαν άθροβα. Ξαφνικά όλο το πέλαιος φωτίστηκε από τους προβολείς. Την επόμενη στιγμή τα βαριά κανόνια των αγγλικών πολεμικών άρχισαν να ακοντίζουν τους κεραυνούς τους.

Τα ελαφρά ιστιοφόρα αιφνιδιάστηκαν. Λουσιμένα όπως ήταν στο φως των προβολέων, έμοιαζαν με καρσάκια που μετέχουν σε νυκτερινούς αγώνες. Μερικά θέλησαν να ξεφύγουν από τη μοίρα τους. Άρχισαν να κάνουν ελιγμούς, προσπάθησαν να εξαφανισθούν. Αυτά οι Άγγλοι τα δούλιαξαν πρώτα - πρώτα. Τα υπόλοιπα έμειναν ακίνητα, σαν απολιθωμένα, στη μέση του πελάγους.

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ μετά τον εφιάλτη, τα ερείπια των βομβαρδισμών συνθέτουν ακόμη μία στυγνή πραγματικότητα για τους μεγάλους και τα παιδιά, σε πολλά σημεία των Χανίων. Μόνο που οι μικροί, οι όποιοι παίζουν ανέμελα μέσα στα γκρεμίσματα, δεν μπορούν να φαντασθούν την κόλαση της φωτιάς, που άδειαζαν τα «Στούκας» πάνω στα σπίτια τους.

ΧΙΤΛΕΡ ΠΡΟΣ ΣΤΟΥΤΕΝΤ: «ΓΙΑΤΙ Η ΚΡΗΤΗ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΕΝΩ Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΠΕΣΕ ΣΕ 8 ΗΜΕΡΕΣ;» Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟΥΤΕΝΤ: 2.000 ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ!

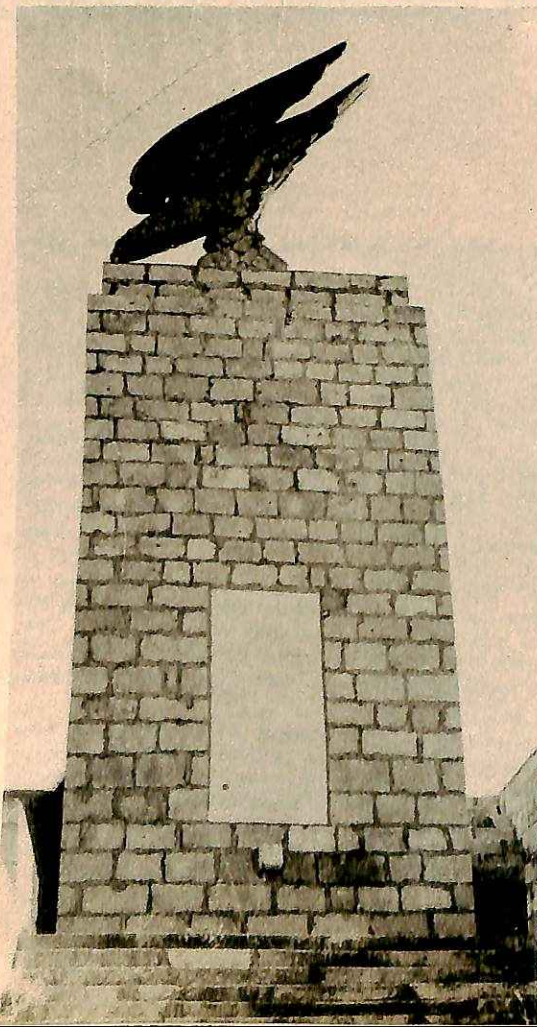
Φωτογραφίες από το αρχείο του κ. ΜΑΝ. ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Ύστερα από μιάμιση ώρα ή έκτελεση της γερμανικής νηοπομπής είχε τελειώσει. Ξύλα και πανιά έπλεαν στη θάλασσα. Δώδεκα ιστιοφόρα, δυο άτμόπλοια, μιά βαλαμηγός και μιά τορπιλάκατος τινάχθηκαν στον αέρα. Λίγες ώρες αργότερα άλλη αγγλική μοίρα βύθισε ακόμη μερικά καΐκια, γεμάτα στρατιώτες, έξω από το 'Ηράκλειο.

Έτσι ή απόβαση, που περιμένα ο Φράϊμπεργκ, δεν έγινε ποτέ. 'Ο Τσώρτσιλ είχε δίκιο: 'Ο αγγλικός στόλος αγρυπνούσε. Τα δυο συντάγματα των αλπινιστών δεν θα έφθαναν ποτέ στην Κρήτη.

'Ο Γερμανός δημοσιογράφος Έριχ Κέρν έγραψε αργότερα, για τον επίλογο αυτής της ιστορίας: «Τα πτώματα των ανδρών εκείνων τα έσπρωξε ή θαλασσοταραχή κατά μιά παράδοση

ΔΥΟ ΠΡΑΞΕΙΣ — δυο κόσμοι. Μεγάλοψυχοι οι Κρητικοί άφησαν άθικτο, μετά την ήττα της Γερμανίας, το μνημείο των Γερμανών άλεξιπτωτιστών στον Γαλατά, που χτίσθηκε από "Αγγλους και Έλληνες αχμαλώτους. Ένώ οι κατακτηταί τους δεν σεβάστηκαν, τουλάχιστον, την παλληκαριά του αντιπάλου και, όταν κατέλαβαν τη Μεγαλόνησο, εκδικήθηκαν με τυφεκισμούς και δηώσεις

σύμπτωση στην άκτι του Ρεθύμνου, εκεί όπου είχαν περιφίχθι άπελπιστικά οι τελευταίες γερμανικές μονάδες. Κ' οι συνάδελφοί τους, αντί να τους χαιρετίσουν ζωντανούς, πήραν σιωπηλά τα πτώματά τους και τα έθαψαν».

Γαλατάς: "Ένας εφιάλτης

Αλλά ή νίκη εκείνη ήταν άχρηστη. Τα γερμανικά σκάφη βούλιαξαν άκριβώς την ώρα που άρχισε να βουλιάζει και ή Κρήτη.

Στό Μάλεμε, κάθε λεπτό που περνούσε έφερε και νέες γερμανικές ένισχύσεις. Τα «Γιούγκερς 52» άδειάζαν σχεδόν έν κινήσει τους λόχους των αλπινιστών. Πασπαλισμένοι από τα χώματα που σήκωναν γύρω τους οι όβιδες, έτρεχαν διαστικά να ένωθούν με τους άλεξιπτωτιστάς.

Οι "Αγγλοι έκαναν μιά προσπάθεια να ξαναπάρουν πίσω το Μάλεμε και να σταματήσουν αυτή την πλημμύρα των ένισχύσεων, που άπειλούσε να κατακλύσει την Κρήτη. Ήταν όμως άργά. Οι Γερμανοί ήταν τώρα δυνατοί και κάθε καινούργιο λεπτό τους έκανε δυνατότερους.

Και τότε άρχισε ή υποχώρηση. Το ένα ύστερα από το άλλο, τα χωριά της Κρήτης έπεφταν. Άλλού πώς έπεφταν; Κάθε τετραγωνικό μέτρο γής βάφθηκε με κόκκινο άχνιστό αίμα. Έκεί, κάτω από τις μυρωμένες πορτοκαλιές, παίχθηκε ή τελευταία πράξη του δράματος. Οι λόγχεις άστραφταν επάνω - κάτω, σαν μιά άκούραστη μηχανή που δεν σταματά ποτέ.

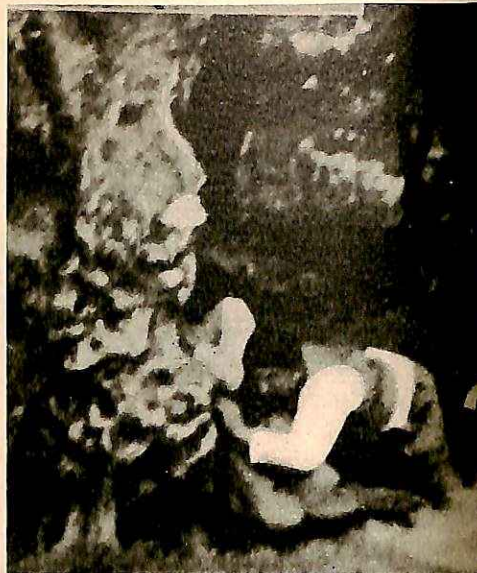
Το περισσότερο αίμα χύθηκε στον Γαλατά. Οι Γερμανοί τον κυρίευσαν με ή λόγχη, αφήνοντας στην είσοδο του χωριού σωρούς νεκρών. Μπήκαν μέσα έξαγριωμένοι και άρχισαν να πετοσκοδούν όσους "Αγγλους είχαν μείνει. Μιά ομάδα Νεοζηλανδών, που είχαν άπομονωθεί σε ένα περιβόλι, σήκωσε λευκή σημαία, αλλά οι Γερμανοί τους έκαψαν όλους με τα φλογόβόλα τους. "Ένας δοκίμασε να το σκάσει από το πίσω μέρος. Δεν τα κατάφερε όμως. Τον έπιασαν και τον έριξαν πάλι μέσα στο περιβόλι.

Άλλά, ύστερα από λίγη ώρα, οι Νεοζηλανδοί, που είχαν υποχωρήσει, έκαναν άντεπίθεση. Αυτό ήταν κάτι που δεν το περίμενε κανείς. Δυο λόχοι και τρία τάνκς μπήκαν στο χωριό και άρχισαν να προχωρούν. Οι Γερμανοί τους έριχναν χειροβομβίδες από τα παράθυρα των σπιτιών. Το ένα όρμα κάπκε, αλλά το άλλο συνέχισε να τινάζει στον αέρα τις έστίες άμύνης των Γερμανών. Ύστερα από λίγη ώρα, ο Γαλατάς ήταν ένας σωρός έρειπών. Και τότε άρχισε ή ίδια ιστορία με την προηγούμενη: Οι Νεοζηλανδοί γύριζαν με ή λόγχη άνάμεσα στα έρείπια και ξεκοιλιάζαν όποιο Γερμανό εύρισκαν ζωντανό. Τό μεθύσι τους αίματος τους τύφλωνε. Άργότερα, όταν οι Γερμανοί κυρίευσαν πάλι τον Γαλατά, βρήκαν ένα Νεοζηλανδό που φορούσε γύρω από το λαιμό του μιά άρμαθιά από αυτιά Γερμανών...

Άρχίζει ή υποχώρηση

Ύστερα από λίγα χρόνια, ο Στουτέντ θα διαπιστώσει:

«'Ο πόλεμος στην Κρήτη είχε ένα μεγαλείο που μάς έκανε να είμαστε υπερήφανοι γιατί φοράμε τη στολή του στρατιώτη».

Ο ΑΙΜΑΤΗΡΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Ένώ ο Φράϊμπεργκ, από την άλλη μεριά του λόφου, θα πη:

«Οι Νεοζηλανδοί έγραψαν τις ωραιότερες σελίδες της ιστορίας τους στο Μάλεμε και στον Γαλατά».

Έτσι γράφεται ή ιστορία στα γραφεία των έπιτελείων.

Άλλά ή Κρήτη δεν άντέχει άλλο. Ή μάχη του Γαλατά ήταν ή χαριστική βολή. Την έπομένη (27 Μαΐου) ο Φράϊμπεργκ ζητεί από τον Ουέηβελ την άδεια να έκκενώσει την Κρήτη. Αυτός διαβιβάζει το μήνυμα στον Τσώρτσιλ, που καταλαβαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει πιά τίποτε. «Συμφωνώ να έκκενωθί ή Κρήτη», τηλεγραφεί από το Λονδίνο.

'Ο Φράϊμπεργκ μεταφέρει το στρατηγείο του στα Σφακιά, ενώ οι 1.200 τελευταίοι Ουάλλοι, που κρατούν τη Σούδα, άποδεκατίζονται. Τα «Στούκας» κατεβαίνουν τόσο χαμηλά, ώστε τους πολυβολούν σχεδόν έξ έπαφής.

Τα Χανιά έγκαταλείπονται. Τίποτε δεν στέκει πιά όρθιο στην Κρήτη. Σαφνικά, όλοι, "Αγγλοι, Αυστραλοί, Νεοζηλανδοί, κυριεύονται από μιά έντονη διάθεση να φύγουν από το νησί αυτό του θανάτου. Τό μεθύσι του αίματος έσθισε.

'Ο δρόμος που οδηγεί στα Σφακιά πλημμυρίζει από ρακένδυτους στρατιώτες, που περπατούν διαστικά, σκουτουφλώντας ο ένας επάνω στον άλλο. Πολλοί πέταξαν τα όπλα τους, για να μη σηκώνουν περιττό βάρος. "Ολοι θέλουν να βρεθούν μακριά από τον πόλεμο. 'Ο Φράϊμπεργκ, που οδηγεί την υποχώρηση, κοιτάζει μελαγχολικά αυτό το άταχτο κοπάδι που ήταν κάποτε ο στρατός του.

«Δεν θα ξεχάσω ποτέ την άποδιοργάνωση που παρουσίασαν τα τμήματά μας εκείνες τις άξέχαστες ώρες», θα γράψει μετά την έκθεσή του.

Άλλά ξέρει ότι δεν μπορεί να ζητήσει τίποτε περισσότερο από τους άντρες αυτούς. Πολέμησαν όσο μπορεί να πολέμησε ένας άνθρωπος. Άντεξαν όσο άντεχει και το άτσάλι. Τώρα διωχόν για λίγο ύπνο. Μερικοί φεύγουν από τη γραμμή τους και πέφτουν άνάσκελα στα χωράφια, που άπλώνονται δίπλα στο δρόμο. Όταν, ύστερα από μερικές ώρες, οι Γερμανοί θα περάσουν από τον ίδιο δρόμο, θα τους βρουν να κοιμούνται ακόμη.

Ή πορεία προς τα Σφακιά συνεχίζεται. Καθώς προχωρούν νοτιότερα και τους υποδέχεται μιά καταπράσινη φύση, όλοι κυριεύονται από μιά παράλογη αισιοδοξία. Άπό εδώ, συλλογίζονται, δεν πέρασε ο πόλεμος. Έδώ οι άνθρωποι συνεχίζουν να ζούν όπως και πριν από τις 20 Μαΐου. Άλλά ξαφνικά...

Τό μεγάλο δράμα

Τα «Στούκας». Πάλι ή έφιαλτική κραυγή δονεί την άτμόσφαιρα. Τα γνώριμα σχήματα διαγράφονται στον γαλάζιο ουρανό. 'Ο δρόμος άδειάζει άστραπιαία: Αυτή την ώρα οι άνθρωποι μοιάζουν με το νερό, καθώς τους καταπνίει το χώμα.

Για λίγη ώρα ξαναζή ή κόλαση του Μάλεμε. Οι σφαίρες των πολυβόλων χύνονται μέσα στη γή, γδέρνουν τα δέντρα, θρυμματίζουν τους βράχους του Ψηλορείτη. Μερικά αυτοκίνητα καίγονται στη μέση του δρόμου.

Ύστερα τα «Στούκας» φεύγουν και ή πορεία

ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΣΤΙΣ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1941. ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΜΕ ΠΟΛΥΒΟΛΟ ΑΘΩΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΕΒΑΛΑΝ ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ

ξαναρχίζει. Οι Αυστραλοί κρατούν τους Γερμανούς σε άπόσταση. Άν διαλυθούν, δεν θα μείνι ούτε ένας από το κοπάδι που προχωρεί μπροστά. Ξαφνικά έμφανίζεται ένας λόχος Ίταλών με λευκές σημαίες και ζητά να περάσει μέσα από τις γραμμές των "Αγγλων. 'Ο ταξίαρχος Χάργκεστ, άφου διστάζει λίγο, τους αφήνει. Μιά ακόμη θρώμικη σκηνή του πολέμου: Λίγα χιλιόμετρα πιο κάτω ακολουθούν οι Γερμανοί, που θα τους περάσουν για "Αγγλους και βλ τους βερίσουν με τα πολυβόλα τους. Αυτή όμως ή καθυστέρηση συμφέρει την υποχώρηση. Έτσι 80 Ίταλοι αιχμάλωτοι, που νόμιζαν ότι τους χαρίζουν λίγα δηματα από την έλευβερία, βλ δώσουν τη ζωή τους για να σωθούν μερικοί "Αγγλοι ακόμη από την αιχμαλωσία.

Άλλά όταν ή στρατιά του Φράϊμπεργκ φτάει στα Σφακιά, άρχίζει να παίζεται το μεγάλο δράμα. Τα πλοία που έρχονται από το Κάιρο δεν φτάνουν για να παραλάβουν όλους τους άνδρες. Τη νύχτα της Πέμπτης 20 Μαΐου φεύγουν οι πρώτοι 6.000 Νεοζηλανδοί, αλλά το μεγαλύτερο μέρος της μεραρχίας μένει στην Κρήτη.

'Ο Φράϊμπεργκ τηλεγραφεί άπεγνωσμένα στον πρωθυπουργό της Ν. Ζηλανδίας: «Μεσολαβήσατε να άποσταλούν περισσότερα πλοία. Ή άντοχη των ανδρών μου έφτασε στο έσχατο σημείο».

Ή άπάντηση έρχεται το επόμενο δρόδυ: Τέσσερα αντιτορπιλικά φτάνουν για να παραλάβουν άλλους 1.000 άνδρες. 'Ο Φράϊμπεργκ, περιτοχιζόμενος από τους άξιωματικούς του, κάνει την έπιλογή των μονάδων που θα φύγουν. Τα νεύρα όλων είναι τεταωμένα. Αυτοί που φεύγουν προσπαθούν να μην κοιτάξουν στα μάτια εκείνους που μένουν. Είναι μιά σκληρή ώρα χωρίς άποχαίρετισμούς.

'Ο Φράϊμπεργκ άνεβαίνει στο τελευταίο αντιτορπιλλικό, αφήνοντας πίσω του 10.000 περίπου άνδρες. Το άλλο πρωί, ο στρατηγός Ούεσταν, που έμεινε στην Κρήτη, προσπαθεί να έπικοινωνήση με το Κάιρο. Καταστροφή. 'Ο τελευταίος άσύρματος που διαβέτει έμεινε χωρίς μπαταρίες. Τώρα δεν υπάρχει πιά καμμία έπαφή με την Αίγυπτο. Οι άμοβροντίες που πλησιάζουν στην παραλία κάνουν τις καρδιές όλων να σφίγγονται. Το ίδιο θράδυ όμως φτάνουν στα Σφακιά τέσσερα αντιτορπιλλικά, που γλυτώνουν άλλους 4.000 στρατιώτες. Οι ύπόλοιποι μένουν στην Κρήτη.

«Πάει ή Κρήτη...»

Την άλλη μέρα οι Γερμανοί μπήκαν στα Σφακιά. Κάποιο άγνωστο χέρι άποτύπωσε το άχνάρι της ημέρας αυτής στον τοίχο ενός καφενείου με τις παρακάτω λέξεις:

«Κυριακή, 1η Ιουνίου: Πρώτη μέρα του θέτους. Έπεσαν τα Σφακιά. Πάει ή Κρήτη».

Τα πρώτα λεπτά, οι πρώτες ώρες της κατοχής στην Κρήτη κλείνουν μιά παράξενη ένταση. Κανείς δεν μπορεί να πιστέψει ότι ή μάχη τελείωσε, όλοι περιμένουν κάτι να συμβή, αυτή την ζεστή μέρα, που μοιάζει με όλες τις άλλες, αλλά φέρνει ένα άμείλικτο μήνυμα. Τί κρύβεται πίσω από αυτή τη σιωπή;

Την ίδια ώρα ο Στουτέντ σκέπτεται με ποιό

τρόπο θα κτυπήσει την Κρήτη. Δεν της συγχωρεί τα ότι στάθηκε έμπόδιο στην καριέρα του. 'Ο Χίτλερ δεν έμεινε εύχαριστήμενος από την μάχη της Κρήτης. Πριν δυο μέρες του τηλεγράφησε ώργισμένος: «Γιατί ή Κρήτη αντίστέκεται ακόμη, ενώ ή Γαλλία έπεσε σε όχτω μέρες;»

Τώρα δέβαια όλα τελείωσαν. Τό Χανιά, το 'Ηράκλειο, το Ρέθυμνο, είναι σωροί από έρείπια. Άλλά ο Στουτέντ ζητά κάτι παραπάνω από αυτό. Θέλει κάτι άμώτερο και όριστικώτερο. Συγκεντρώνει τους άλεξιπτωτιστάς και προσπαθεί να τους έρεθίση. Τους μιλά για τους συναδέλφους τους που σκοτώθηκαν, για το αίμα τους που ζητά έκδίκηση. Την άλλη μέρα, ομάδες μεθυσμένων άλεξιπτωτιστών καταστρέφουν ό,τι είχε μείνει όρθιο.

'Ο ήλιος της Κρήτης καίει: Ίσως να έρχεται καταιγίδα. Αυτές οι πρώτες ώρες της κατοχής συμπεκνώνουν την τραγωδία που θα ακολουθήσει. Στο Μάλεμε, εκεί όπου εξοντώθηκαν οι περισσότεροι άλεξιπτωτιστάι, βάδουν τους "Αγγλους αιχμαλώτους στην άμμο και τους αφήνουν να πεθάνουν από τη δίψα. Την άλλη μέρα (2 Ιουνίου) συνεργεία έκτελέσεων άρχίζουν να διατρέχουν τεί χωριά της Κρήτης.

'Ο Στουτέντ είναι άποφασισμένος να τιμωρήσει την Κρήτη για την άντίστασή της. Όταν του είπαν ότι δεν είχε κανένα δικαίωμα να το κάνει αυτό, γιατί ή ελληνική κυβέρνηση είχε όργανώσει τους Κρητικούς σε σώματα πολιτοφυλακής, χαμογέλασε σκληρά και έπλε: «Δείξτε μου τα περιβραχιονία σας».

Είναι ίσως μιά από τις τραγικώτερες πλευρές της μάχης της Κρήτης: Περιβραχιονία δεν υπάρχουν. Ή πολιτοφυλακή δεν όργανώθηκε ποτέ στην Κρήτη. Έμεινε περίφημο σχέδιο, λαμπρό σχέδιο, θαυμάσιο σχέδιο, ως το τέλος. Ίσως άν το σχέδιο εφαρμόζονταν, ή έκδωση της μάχης να ήταν διαφορετική. Ίσως άν οι Κρητικοί είχαν όπλα, το Μάλεμε να μην έπεφτε ποτέ.

Αυτά όμως είναι υποθέσεις. Το γεγονός είναι ότι το σχέδιο έμεινε στα χαρτιά και για πρώτη φορά ή γραφειοκρατία στόιχεσε τόσο άκριβά: 2.000 άθώους που έκτελέστηκαν τον Ιούνιο του 1941 στην Κρήτη, γιατί πολέμησαν χωρίς να τους διατάξει κανείς.

Οι άνακρίσεις γίνονταν στο ύπαιθρο, κάτω από τις πορτοκαλιές.

Ένας Γερμανός άξιωματικός, καθισμένος μπροστά σε ένα τραπέζι, έδινε το εισιτήριο για τον άλλο κόσμο. Τα άποσπάσματα χρησιμοποιούσαν πολυβόλα, για να εξοικονομηται χρόνος. Άλλά οι Κρητικοί, περήφανοι και λιγωμίλητοι, δεν λύγισαν, δεν παρακάλεσαν. Μόνο μιά περίπτωση άναφέρεται, που ένας Κρητικός παρακάλεσε έναν Γερμανό: Ήταν ένας πατέρας που ζήτησε να τον έκτελέσουν στη θέση του ανήλικου παιδιού του. 'Ο άρχηγός του άποσπάσματος τον κοίταξε με μισόκλειστα μάτια και του έπλε:

«Άφου το θές, μπες και συ στη γραμμή». Και τους σκότωσαν και τους δυο.

Πριν από την έκτέλεση έθαζαν τους μελλοντικούς να σκάσουν τον τάφο τους. 'Ο Ι. Μαυλικάκης άναφέρει την ιστορία του καπετάν

Σκουμπή από τα Περιβόλια, που τον έπιασαν οι Γερμανοί, γιατί είχε έξολοθρέψει σχεδόν μιά διμοίρια άλεξιπτωτιστών. Πριν τον τυφεκίσουν τον έβαλαν να άνοίξη το λάκκο του. Έκείνη την ώρα περνούσαν από τον τόπο της έκτελέσεως δυο συγχαριανοί του. 'Ο Σκουμπής τους φώναξε και τους κέρασε τσιγάρο.

«Τί σκάβεις εδώ;», τον ρώτησαν άνυποπτοι εκείνοι.

'Ο Σκουμπής άπάντησε άτάραχα: «Τό λάκκο μου. Θέλω μόνο να τον κάνω βαθύ, γιατί είναι σπίατα εδώ γύρω. Μπορεί να έρθουν τίποτε παιδιά και να σκαλίσουν το χώμα».

Οι συγχαριανοί του τον κοίταξαν άποσβολωμένοι. Δεν βρήκαν τίποτε να του πουν. Μόνο τον ρώτησαν:

«Θές να πούμε τίποτε στο χωριό;».

'Ο Σκουμπής άπάντησε: «Χαιρετίσματα».

«Γεια σας, λοιπόν, καπετάν Σκουμπή».

«Ώρα σας καλή».

Και ο Σκουμπής έπιασε πάλι την τσάπα

Μιά ιστορία χωρίς τέλος

Αυτοί οι άνδρες κράτησαν όρθια την Κρήτη στα τέσσερα δύσκολα χρόνια που άκολούθησαν. Καμμία άλλη περιοχή της Έλλάδος δεν πλήρωσε τραχύτερο φόρο στον κατακτητή. Ή Κάνδαρος, το Άμάρι, ή Βιάννος, τα Άνώγεια έξαφανίστηκαν από το χάρτη μέσα σε λίγες ώρες με λίγα πολυβόλα και μερικούς τενεκεδες βενζίνη.

Ή Κρήτη όμως δεν γονάτισε. Συνέχισε να πολεμά με σφευγόνες, όπως στις 20 Μαΐου, την ημέρα που έπεσαν οι άλεξιπτωτιστάι. Ή άπαγωγή του στρατηγού Κράττε, στο 'Ηράκλειο, ήταν ένα κατόρθωμα που θα το ζήλευαν και οι καπετάνιοι του 66. Άργότερα (Σεπτέμβριος του 44) οι Γερμανοί άναγκάστηκαν να έκκενώσουν την άνατολική Κρήτη και να περιορισθούν στο ναυό Χανίων, που άνομασθήκε «Όχυρά Θέσις Κρήτης».

Ή γερμανική κατοχή στα Χανιά διατηρήθηκε ως τις 15 Μαΐου 1945. Ήταν το τελευταίο τμήμα της Εύρώπης που έλευθερωνόταν από τον άγκυλωτό σταυρό.

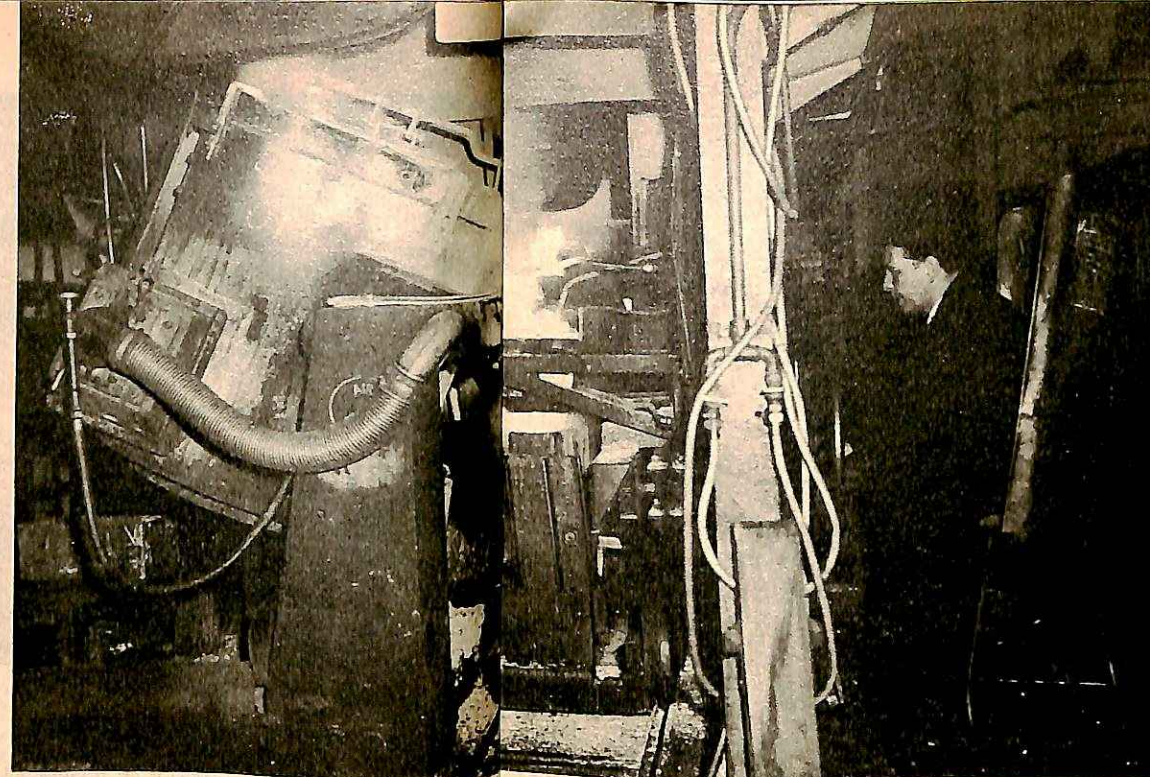
Έτσι τελείωσε το έπος της Κρήτης. Άλλά δεν ξεχάστηκε. Και τώρα, καθώς περνούν τα χρόνια, αυτοί που πολέμησαν στην Κρήτη, έχθροι και φίλοι νοιώδουν να τους ένώνει ένας τραγικός δεσμός: Τώρα καταλαβαίνουν ότι αυτό που έγινε στην Κρήτη δεν έγινε πουθενά άλλο.

«Αγγλοι, Γερμανοί, Νεοζηλανδοί, Αυστριακοί, άπομαχοί του έπους ή συγγενείς σκοτωμένων, έρχονται εδώ κάθε χρόνο να ρίξουν μερικά λουλούδια στο έρημο σήμερα Μάλεμε ή στον Γαλατά. Κοιτάζουν τα χαράκωματα, που είναι σκεπασμένα από τα χόρτα, και τις κασίνες, που βόσκουν ράθυμα γύρω από το άεροδρόμιο, εκεί που οι λόγχεις άστραφταν και τρυπούσαν και ξεκοιλιάζαν πριν από 20 χρόνια...

«Πότε θα κάνη έσοπεριά, πότε θα φλεόρηση να κατεβώ στο Μάλεμε, στην άεροκαθίστρα».

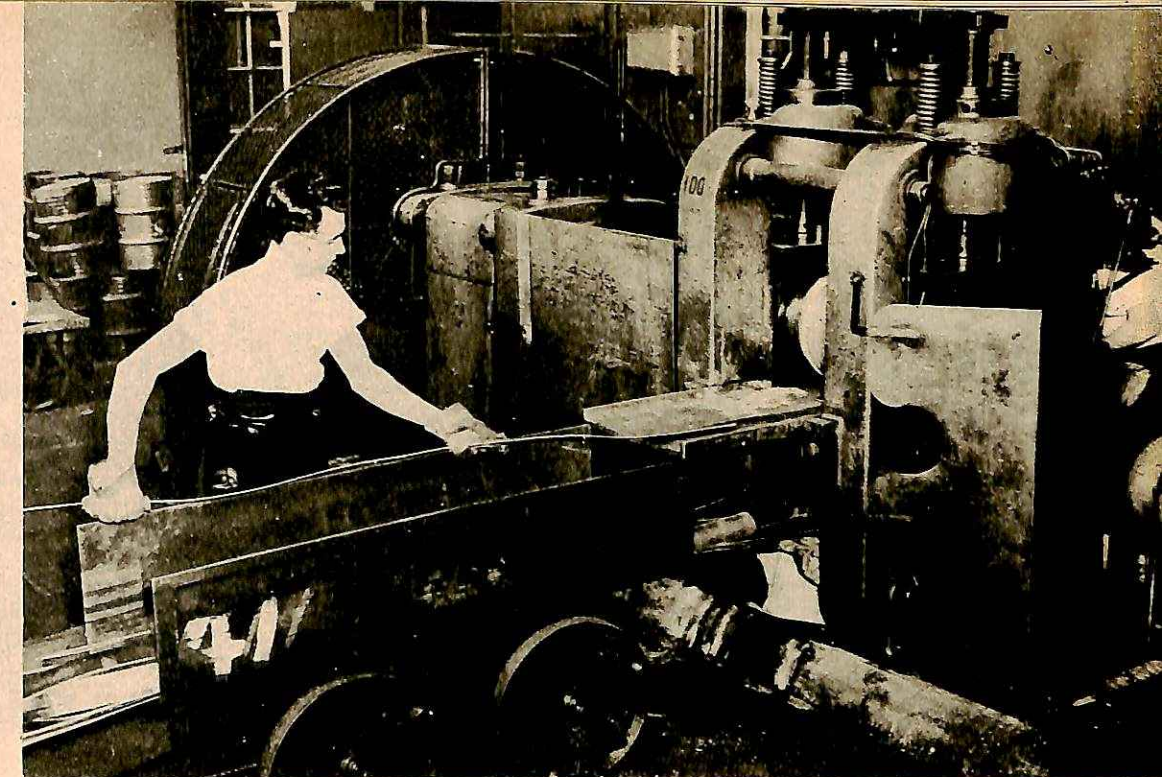
Άλλά δεν υπάρχει πιά θέση για το μίσος αυτό κάτω από τον ουρανό της Κρήτης. Το μόνο που χωρά είναι ο πόνος. Αυτόν τίποτε δεν θα μπορέσει να τον σβήση...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΣΕ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ 1.025° ΚΕΛΣΙΟΥ ΤΟ

ΜΕΤΑΛΛΟ ΧΥΝΕΤΑΙ ΣΕ ΣΤΕΝΟΜΑΚΡΕΣ ΡΑΒΔΟΥΣ...

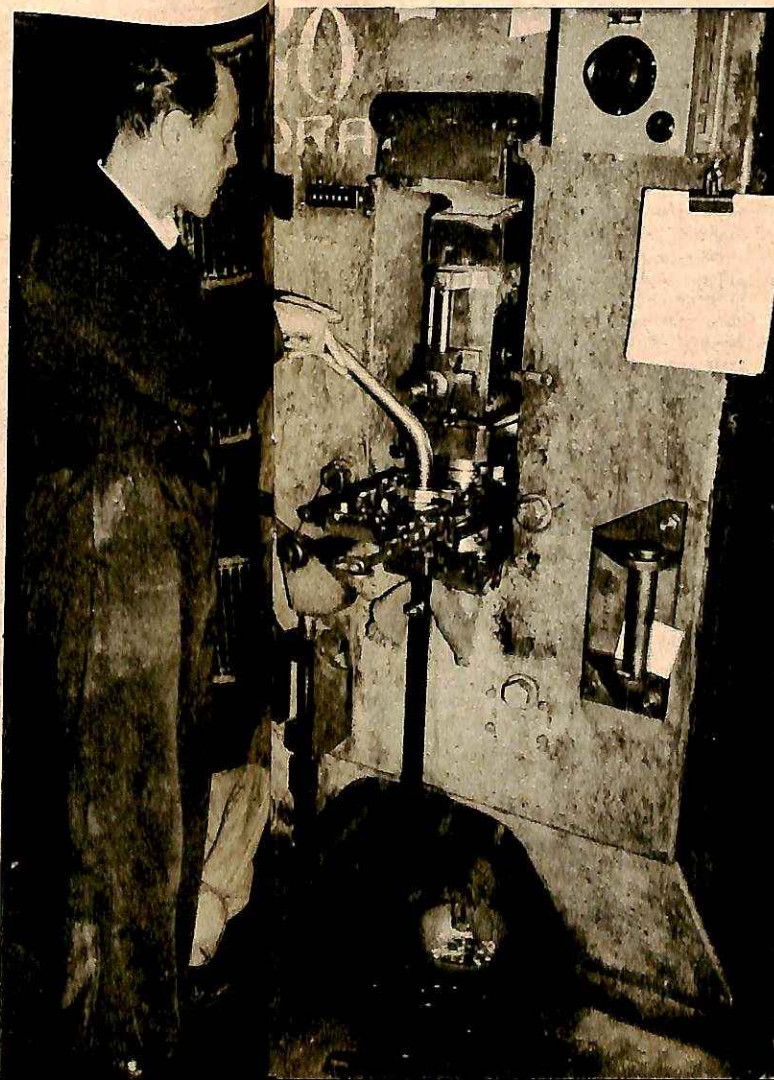
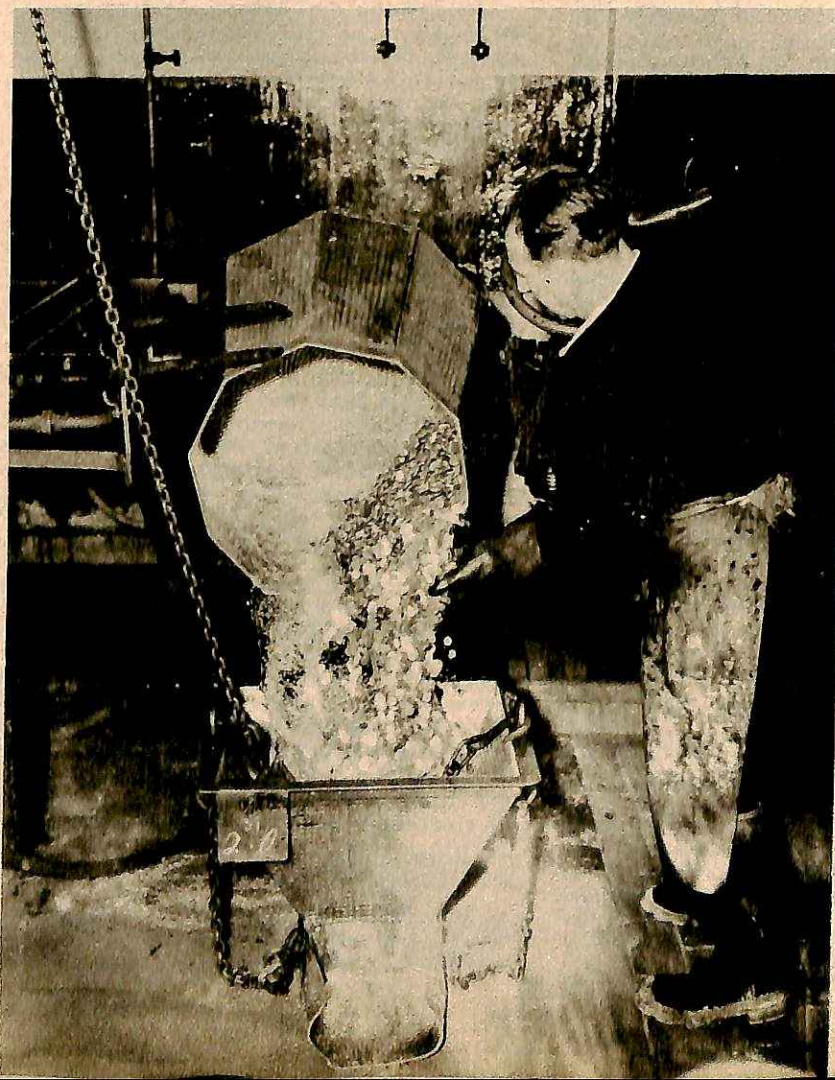
...ΠΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟΛΥΤΑ ΙΣΟΠΑΧΕΙΣ

'Ετοί ε'γιναν ἀπὸ τὸ ἀσήμι τὰ καινούργια 20δραχμα

ΤΑ ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΜΗΡΩΣ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΑ

Τὸ στάδιο τῆς «κοπῆς» τῶν νομισμάτων εἶναι, φυσικά, ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα τῆς κατασκευῆς. Οἱ ἰσοπαχεῖς ράβδοι διέρχονται μέσα ἀπὸ ἰσχυρότατες πρέσες, πού τὶς τεμαχίζουν σὲ «λευκά», δηλαδή σὲ νομίσματα, χωρὶς παραστάσεις καὶ γράμματα. Ἡ ἀποτύπωση γίνεται στὸ ἐπόμενο στάδιο (ἄκρο δεξιὰ). Τὸ μὴχάνημα πὺ ἀποτυπώνει τὶς μορφὲς καὶ τὶς ἐπιγραφὰς τροφοδοτεῖται μὲ τὸ χέρι. Ὁ τεχνίτης ρίχνει ἓνα-ἓνα τὰ «λευκά», πὺ βγαίνουν πὺ τέλεια νομίσματα.

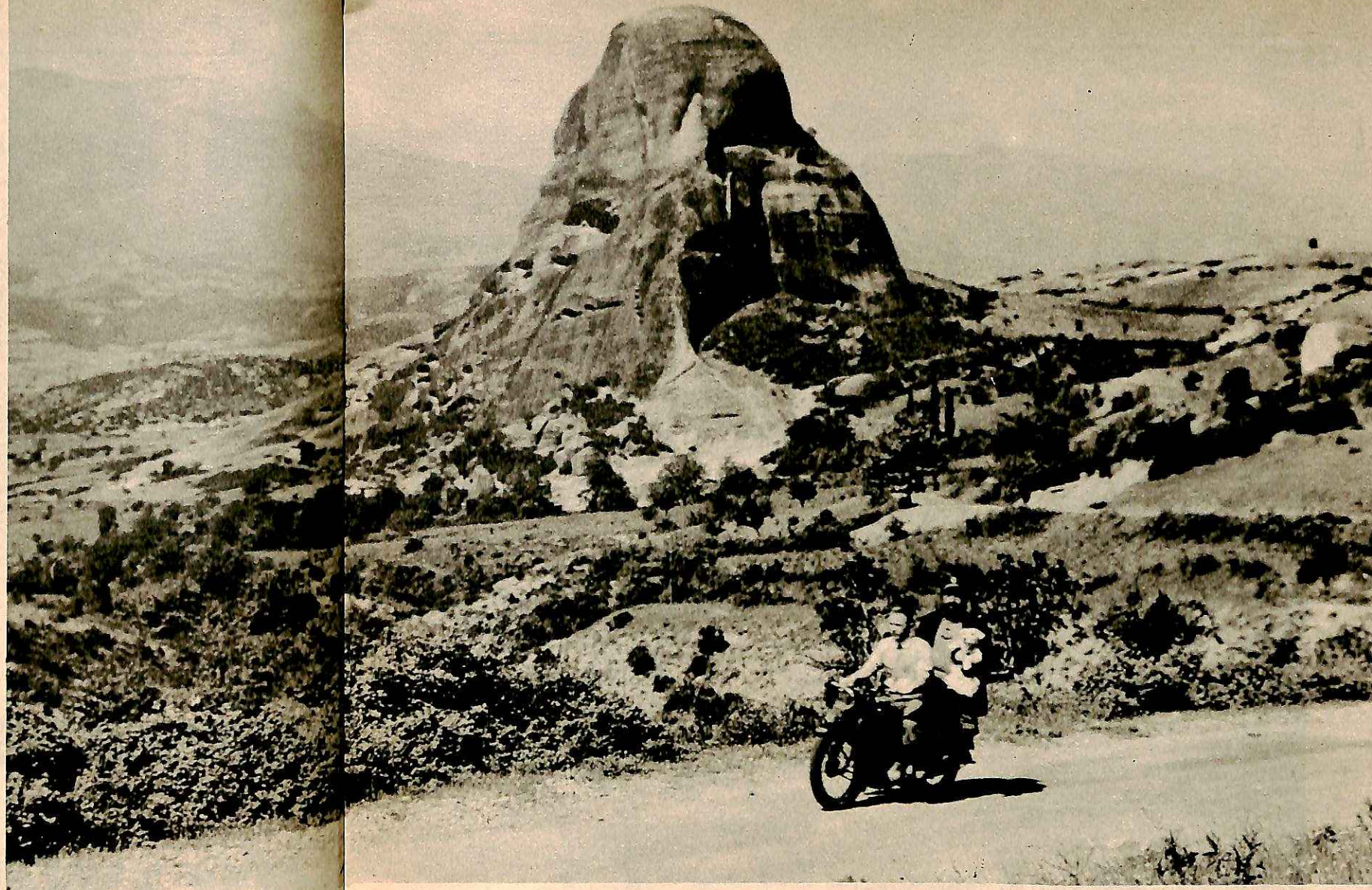
Ἐξοκί ἑκατομμύρια ἀσημένια εἰκοσάδραχμα ἀνέλα-
δε νὰ «κόψῃ» τὸ Βασιλικὸ Νομισματοκοπεῖο τῆς Με-
γάλης Βρετανίας γιὰ λογαριασμὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πὺ ἀνελάμβανε μὴ τέτοια ἐργα-
σία γιὰ εὐρωπαϊκὴ χώρα μετὰ τὸν πόλεμο.
Εἰκοκί ἑκατομμύρια φορὲς τὰ μὴχάνηματα τοῦ Νο-
μισματοκοπεῖου ἐκοψαν, ζύγισαν καὶ χάραξαν τὴν μορ-
φή τοῦ Βασιλέως Παύλου πάνω στὸ ἀσήμι, γιὰ νὰ
φτιάξουν τὰ κουδουνιστὰ αὐτὰ νομίσματα, πὺ δη-
μιουργοῦν τὴν ψευδαίσθηση τῆς κατοχῆς μὴς μι-
κρῆς, βελτικῆς περιουσίας ὅταν τὰ νοιώθετε νὰ θαρσά-
νουν στὴν τσέπη σας. Μὴ λεπτότατη ἀνάγλυφη ἐπι-
γραφή στὴν περιφέρεια τοῦ νομίσματος ἀποδεικνύει
τὸ ὕψλὸ τεχνικὸ ἐπίπεδο τοῦ Βρετανικοῦ Βασιλικοῦ
Νομισματοκοπεῖου, πὺ δίκαια θεωρεῖται ὡς ἓνα ἀ-
πὸ τὰ ἀρτιώτερα τοῦ κόσμου, ἂν ὅχι τὸ ἀρτιώτερο.
Πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια, στὸ ἴδιο νομισματοκοπεῖο εἰ-

χαν κατασκευασθῇ πάλι ἑλληνικὰ νομίσματα, ἐκεῖνα
πὺ καταργήθηκαν λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν κατοχή.
Ἀξίζει ἀκόμα νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἂν καὶ τὰ ἑλλη-
νικὰ νομίσματα ἦταν τὰ πρῶτα πὺ ἐκοβε τὸ Ἀγγλι-
κὸ Νομισματοκοπεῖο γιὰ εὐρωπαϊκὴ χώρα ἔπειτα ἀπὸ
εἰκοκί χρόνια, αὐτὴ ἀκριδῶς ἡ εἰκοσαστία ὑπῆρξε ἡ
πὺ ἀποδοτικὴ τῆς ἱστορίας του. Μετὰ τὸν πόλεμο
ἡ Ἀγγλία ἔλλαξε νομίσματα καὶ φυσικά τὸ βάρος
ὅλο τῆς ἐργασίας ἔπεσε στὸ Νομισματοκοπεῖο τῆς.
Ἀλλὰ καὶ τὰ περισσότερα νέα κράτη πὺ δημιουργή-
θηκαν τὰ τελευταῖα χρόνια — Γκάννα, Νιγηρία, κ.λ.π.
— χρειάζονταν τὰ νομίσματά τους. Ἔτσι τὸ προσω-
πικὸ τοῦ Βασιλικοῦ Νομισματοκοπεῖου, — πάνω ἀπὸ
700 εἰδικευμένοι τεχνίτες καὶ ὑπάλληλοι — κατάρθωσε
νὰ ἀνταποκριθῇ σὲ μὴ ζήτηση 700 ἑκατομμυρίων νο-
μισμάτων τὸν χρόνο.

Ο ΖΑΝ - ΠΙΕΡ ΤΑΛΜΠΩ με τον άχώριστο σύντροφο του ήρωα που προσωποποιεί, το φός - τερριέ Μιλού, και την καθιερωμένη συντροφιά του, σε γνωστότατη στους Άθηναίους «σκηνογραφία»

‘Ο Τέν - Τέν στην ‘Αθήνα και στα Μετέωρα

Ο ΑΕΙΚΙΝΗΤΟΣ Έφηδος, κυνηγώντας το μυστικό του θησαυρού, έχει την ευκαιρία να περιέλθη και ταυτόχρονα να παρουσιάσει στους θαυμαστές του πολλά αξιοθέατα της πατρίδας μας. Τα Μετέωρα, με τον τόσο επίδηλο χαρακτήρα τους, δεν ήταν βέβαια δυνατό να παραλειφθούν

ΠΑΠΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ο διάσημος Γάλλος ήθοποιος Σάρλ Βανέλ. Όσοι παρακολούθησαν το γύρισμα, δεβαιώνουν πως ο μεγάλος καλλιτέχνης κυριολεκτικά «μπήκε στο πετσί» του καλόγερου - έρημиту

Γεννήθηκε πριν 30 σχεδόν χρόνια κι όμως δεν είναι παρά 16 ετών. Δεκατέσσερις χώρες τον διεκδικούν, πολιτογραφήθηκε Γάλλος κι όμως είναι Βέλγος. Η ζωή του κυκλοφόρησε σε 19 άλμπουμ. Έχει πάνω από 20 εκατομμύρια θαυμαστές, που πληρώνουν διάδοκα για να απολαύσουν τις περιπέτειές του, αυτός όμως είναι θεόφωτος. Ποιος είναι; Μά, ο «Τέν - Τέν»! Η δημοφιλέστερη μορφή των «εξοικονομημένων» της Δυτικής Ευρώπης, ο πιο αγαπητός τύπος των «κωμικών» των σκίτσων, που τοποθετείται στη σειρά αφηγημάτων τη μία ιστορία του πίσω από την άλλη. Δημιουργήματα της φαντασίας του Βέλγου σκιτσογράφου Έρζε, εδώ και 30 χρόνια, ο «Τέν - Τέν» («ΕΙ Κό νες» τεύχος 278), εμφανίζεται σαν ένας ξανθός, συμπαθητικός Έφηδος, χωρίς οικογενειακές υποχρεώσεις, που τρέχει πίσω από τη περιπέτεια, με την μανία ενός πεισματικού ρεπόρτερ, θέτοντας τον εαυτό του στην υπηρεσία κάθε ύψους αποστολής, προκειμένου να προσάψει τους αδύνατους. Δίπλα, ο εύφανατος πεισματικός του πατέρας, του τοποθέτησε ένα άσπρο φός - τερριέ, το σκυλάκι Μιλού, και ένα φίλο γερο - καπετάνιο, τον παθιασμένο για ούτοκο και δράση

← ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΧΤΗ συντροφιά από γραφικούς ήρωες περιβάλλει τον δεκαεξάχρονο Τέν - Τέν στις περιπέτειές του. Οι πολυάριθμοι θαυμαστές του, σε όλη την Ευρώπη, προσεξοφλούν τη θριαμβευτική επιτυχία της ταινίας, που ασφαλώς θα έχει και συνέχεια.

Χάντοκ. Αυτοί οι τρεις τύποι είναι πλασιασμένοι από τον θεόκουφο, αλλά πάνσοφο καθηγητή Τρύφωνα Τουρνεσόλ ή κ. 'Ηλιοτρόπιο και τους «ιδιόμους» Ντυπόν, αστυνομικούς συμβατικά κωμικούς, που αλληλοσυμπληρώνονται στις γκάφες, τα λάθη, τις σκέψεις και τις κουβέντες ακόμα, καθώς τις άρχίζει ο ένας, τις αποτελειώνει ο άλλος...

Πώς λοιπόν ήταν δυνατόν, πως μπορούσε να αγνοηθεί κάτι που χάρις στην ίδια τη φύση του διέθετε θεαματικότητα και έμπειρικότητα, από τον παμφάγο κινηματογράφο; Με τέτοια στοιχεία και «προσόντα», η περίπτωση «Τέν - Τέν» ήταν το καλύτερο χρήσιμο και αποδοτικό θέμα, που θα έπρεπε να αξιοποιηθεί κινηματογραφικά. Βέβαια, οι Μπαρρέ και Φορλανί, που έγραψαν το σενάριο, προσπάθησαν, αφ' ενός μὲν να βασιστούν στους ίδιους ήρωες που πλασιασώνουν τον «Τέν - Τέν», αφ' ετέρου δὲ να διευρύνουν τις περιπέτειες σε χώρους που να εντυπωσιάζουν και να υποβάλλουν. 'Ετσι δεν είναι άπορία αξιο πώς και γιατί, σαν κύρια χώρα, όπου θα διαδραματιζόταν η πρώτη κινηματογραφική περιπέτεια του «Τέν - Τέν», επέλεγε η 'Ελλάδα. 'Ο ούρανός, το κλίμα, το τοπίο, οι άνθρωποι, η θάλασσα είναι ένα φάντο που για τους Δυτικοευρωπαίους προσφέρει εξωτισμό, όμορφη, γοητεία. 'Εδώ, λοιπόν, έπαιξαν τον ξανθό ρεπόρτερ, το γέρο φίλο του Χάντοκ, τον πανέξυπνο σκύλο του και τους θεόκουτους αστυνομικούς, να κυνηγήσουν ένα θησαυρό, που κρύβεται σ' ένα σπηλιό - κάραβο, το «Χρυσόμαλλο Δέρατο», το οποίο κληροδότησε ένας ναυτής στον καπετάνιο. Γύρω όμως από το καράβι και τον θησαυρό του άρχίζει μία αληθινή μάχη, που κατευθύνει ένας σκο-

τεινός τύπος, ο Καρομπίν. Μορφές αδιατακτές του υποκόσμου, ή 'Ιντερπόλ, ελικόπτερα, το ίδιο μορφο πλήρωμα του «Χρυσόμαλλου Δέρατος», όλα άνακατεύονται σε μία σειρά από περιπέτειες που τις σκεπάζει πυκνό μυστήριο... Τι άκριβώς κρύβεται κάτω από τις δολοφονικές επιθέσεις και ποιά τα μυστικά που οι «κακοί» αγωνίζονται να κρύψουν, ενώ ο «Τέν - Τέν» με τους συμπαροστάτες του αγωνίζεται ν' ανακαλύψει, μόνον ένας μπορεί να αποκαλύψει: 'Ενας παλιός φίλος του πεθαμένου ναυτικού, που κληροδότησε το καράβι και που ζή τώρα γερός και αποτραβηγμένος σ' ένα μοναστήρι των Μετεώρων, ο παπα - 'Αλέξανδρος.

Το γύρισμα της ταινίας

Κι άκριβώς από κει άρχισε, πριν λίγες μέρες, το γύρισμα της έγχρωμης ταινίας «Τέν - Τέν» και το μυστήριο το «Χρυσόμαλλου Δέρατος». Στο γραφικό και άγριο τοπίο των Μετεώρων, ο σκηνοθέτης Ζάν - Ζάκ Βιέρν έκανε την έναρκτήρια λήψη με τον Σάρλ Βανέλ στο ρόλο του παπα - 'Αλέξανδρου. Τριάντα τεχνικοί και καλλιτέχνες επί πέντε ημέρες φιλοξενήθηκαν στο μοναστήρι που αποτελεί τον κόσμο του έρημιτη καλόγερου, του μεγάλου Γάλλου καλλιτέχνη, που με τη γλυκιά φαισιονομία, τα άσπρα γένια και το διαπεραστικό βλέμμα, έρμηνεύει άψογα και λιτά τον άνθρωπο που αποσύρθηκε από τα έγκόσμια και την ταραγμένη ζωή.

Για την πιο πιστική απόδοση του κόσμου που άραϊα και που συντροφεύει τον καλόγερρο, ο Σάρλ Βανέλ πλαι-

σιώθηκε - κάθε φορά που το απαιτούσε το σενάριο - από πραγματικούς Έλληνες χωρικούς, που ή φαισιονομία, οι κινήσεις, οι έκφράσεις τους είχανε τη σφραγίδα του αυθεντικού. 'Ετσι σε μία στιγμή χρειάστηκε να εμφανισθεί ο μπάρμπα Θανάσης, ένας πραγματικός βοσκός, με έντυπωστικό πρόσωπο, που ένθουσίασε τον σκηνοθέτη και τον όπερατέρ της ταινίας (τον περίφημο από το «'Ορφέο Νέγκρο» Ραμνόν Λεμονάν). Με αντίληψη και προσρμοστικότητα ο μπάρμπα - Θανάσης ξεπέρασε κάθε προγνωστικό, φτάνοντας όμως να πάρη το ρόλο του τόσο στα σοβαρά που, κι όταν άκόμα τελείωσε τα γυρίσματά του, δυο φορές την ημέρα ξεμονάχιαζε τον επί της παραγωγής Έλληνα, ρωτώντας τον πότε θα τον στείλουν στο «Χόλλυγουντ» να «παιξη ταινίες»...

Οι επόμενες σκηνές γυρίστηκαν στην 'Αθήνα. Γύρω από το Μοναστηράκι, στην Αιόλου και την 'Αγίου Μάρκου. 'Εδώ βασικοί έρμηνευτές ήταν ο «Τέν - Τέν» και ο γέρο - φίλος του καπετάνιος, που υποδύεται ένας από τους άξιοι γωτέρους Γάλλους ήθοποιους της σκηνής και της δόξης, ο Ζωρζ Γουλκων, ο οποίος διακρίθηκε με την έρμηνειά του στο «Μία τόσο μακριά απουσία», στο έφετεινό Θεατρώο των Καννών. Μαζί τους, στο ρόλο ενός πλούσιου έμπορου χαλιών, που μόλις ξεγλιστράει από το θάνατο, ο Νιάρσο Μορένο, κι ακόμα τέσσερις Έλληνες ήθοιοι: 'Ο Δημήτρης Μυράτ, κομψός, αλλά άδίστοκος Καρομπίν, ο Άλμος Σταρένιος, όργανοπαίκτης που θα ζούσε όλη ζωή άποτελεσματικά, ο Δημήτρης Νικολάκης, μπλεγμένος στο μυστήριο και τη διεκδίκησή του, και ο Θόδωρος Καμινίδης, που εμφανίζεται σαν

ναυτής, αλλά που στην πραγματικότητα είναι μυστικός της 'Ιντερπόλ. Ρόλοι οι ίδιοι τύποι δείχνουν καθαρά πως πρόκειται για μία ταινία που συνδυάζει την σάτιρα με την περιπέτεια, τη δράση με το χιούμορ, μία ταινία, δηλαδή, μέσα στην παράδοση που χρόνια πριν χάραξε ο Έρζε, λανθάνοντας τον «Τέν - Τέν» του. Μία ταινία γεμάτη άγνοια και μυστήριο, ασφαλώς, αλλά ταυτόχρονα ολόκληρη και χαριτωμένη, φτιαγμένη για μικρά και μεγάλα παιδιά, όπου ο βασικός της ήρωας (τον υποδύεται άψογα ο δεκαεξάχρονος Βέλγος Ζάν - Πιέρ Τάλμπω, που άνακαλύφθηκε μετά πολύμηνης έρευνας και είναι πανομοιότυπο του «Τέν - Τέν») είναι άκριβώς όπως τον καθιέρωσαν οι έικονογράφοι: Αισιόδοξος δυναμικός και εύφανατος, με παροδικές άτυ-

χίες, αλλά που τελικά είναι ο άνομιφιστής θριαμβευτής. Οι φίλοι και θαυμαστές του (Γάλλοι, Άγγλοι, Γερμανοί, Βέλγοι, Σουηδοί, 'Ιταλοί, Κινέζοι, 'Ισπανοί, Πορτογάλοι, 'Ολλανοί, Δανοί), που γαλουχήθηκαν με τα κατορθώματά του, όχι μόνο δεν θα απογοητευθούν, αλλά θα χαρούνε μαζί του τις νέες του περιπέτειες και την όρυστική του νίκη. Ταυτόχρονα, όμως, το φίλμ αποτελεί και μίαν ευκαιρία πολλής της ελληνικής όμορφιάς και των Έλλήνων, στοιχεία που, χωρίς σ' ένα πανηγύρι στην Περαχώρα και τα μπαλέτα της Ντόρας Στράτου, θριασκουν την κορύφωσή τους μέσα σε μία πανδαισία χρωμάτων, ελληνικών κοτίθων και κεφιοί.

ΙΩΝ ΝΤΑ-Ι-ΦΑΣ

ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΚΑΙ ΣΚΙΕΣ

Μα σειρά τηλεγραφημάτων από την Τεχεράνη — αίματηρές διαδηλώσεις, πολιτικός αναβρασμός, διάλυση της βουλής, νέα ρηξικέλευθος κυβέρνηση — και τέλος η είδηση: «Ο Σάχης και η βασίλισσα Φαράχ ανεχώρησαν εις Όσλο δια μίαν επίσημον επίσκεψιν εις Νορβηγίαν». Τίποτα από αυτά δεν είναι καινούργιο. Και πολιτικές κρίσεις γνώρισε κατά το παρελθόν το Ιράν, και ο Σάχης συνηθίζει να αντιμετωπίζει τις κρίσεις αυτές με ένα ταξίδι στο εξωτερικό. Έκείνο που πραγματικά είναι νέο, είναι η αίφνιδια και αποφασιστική αντιμετώπιση της τελευταίας αυτής κρίσεως από τα άνακτορα της Τεχεράνης. Τις διαθέσεις του Πέρσου μονάρχου χαρακτηρίζουν περισσότερο από κάθε τι μερικές γραμμές του νέου βιβλίου του «Αποστολή για την πατρίδα μου», που κυκλοφόρησε προ ημερών. «Η πρώτη μεγάλη ανάγκη μας είναι η γεωργική μεταρρύθμιση, γράφει ο Σάχης. Σαν τάξη οι μεγάλοι γαιοκτήμονες είναι παράσιτα». Και για να δώση ο ίδιος το παράδειγμα, παρεχώρησε το μεγαλύτερο μέρος των κτημάτων της οικογενείας του στους χωρικούς. Δυστυχώς όμως ελάχιστοι από τους φεουδαρχικούς άρχοντες της Περσίας, που κατέχουν πάνω από τη μισή γη, ακολούθησαν το παράδειγμά του. Ούτε και ο νέος πρωθυπουργός του δρ 'Αλή 'Αμινί, κάτοχος μιάς ολόκληρης επικράτειας στην Κασπία θάλασσα, δεν τον μιμήθηκε. Ωστόσο, υποσχέθηκε δημοσίως να λάβη δραστικά μέτρα για να διαλύση τα μεγάλα τσιφλίκια. Φαίνεται ότι η λύση αυτή είναι η μόνη που μπορεί να σώση τον πάντα έπισημολογημένο θρόνο, δεν είναι όμως γνωστό κατά πόσο θα μπορέση να συνεχισθή επί μακρόν η συνεργασία μεταξύ του Σάχης και του νέου πρωθυπουργού του. Χαρακτηριστικό το σχόλιο 'Αμερικανού πολιτικού συντάκτου: «Οι 'Ηνωμ. Πολιτείες της 'Αμερικής βλέπουν μ' ένθουσιασμό τον κ. 'Αμινί (υπήρξε και πρεσβευτής στην Ουάσιγκτον) στη θέση του πρωθυπουργού, καθώς επίσης και τις μεταρρυθμίσεις που προτείνει, αλλά φοβούνται ότι δεν θα παραμείνη επί πολύ στο αξίωμα. Κι αν ο Σάχης τον αποπέμψη, τότε υπάρχει φόβος να στραφή το Ιράν πρὸς την ουδετερότητα».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΦΑΡΑΧ

Διαρκές είναι το ενδιαφέρον του διεθνούς κοινού για την νέα βασίλισσα Φαράχ που, μέσα στους πολιτικούς κλυδωνισμούς της χώρας της, προσπαθεί να χαρίση την οικογενειακή εύτυχία στον Σάχη. Πάντως, τα νέα βαριά καθήκοντα έχουν επιδράσει στο παρουσιαστικό, αλλά και στη διάθεση της άλλοτε ξένοιαστης φοιτήτριας του Παρισιού. Χαρακτηριστική η «έπισημοποίηση» στην έκφραση της φωτογραφίας, όπου η βασίλισσα φέρει τα βάρη του διαδήματος, ώστε σε μερικούς να θυμίζει κάπως την τέως βασίλισσα Σοράγια. Στην πιο άνεπισημη (άκρο αριστερά) και το χαμόγελό της είναι πιο γνήσιο.

(Φωτ. Camera Press)

ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ του Διαδόχου έλυσε ένα από τα προβλήματα της δυναστείας, που τόσο τον βασάνισε. Μένουν, ωστόσο, για να αντιμετωπισθούν ακόμη πολλά και σοβαρά.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΠΕΙΝΟ ΧΙΛΙΟΜΟΔΙ, ΕΝΑΣ ΤΑΠΕΙΝΟΤΕΡΟΣ ΑΚΟΜΗ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΣΕ ΚΡΑΤΑΙΟ ΕΡΜΗΝΕΥΤΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΖΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΣΚΕΨΗ

-ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ

Η σκηνή στο Χίλιομοδι (κάτοικοι 1.000), ένα χωριό 19 χιλιάμετρα έξω από την Κόρινθο, στο δρόμο για το "Αργος". Ένα μεγάλο δωμάτιο, στο πρώτο πάτωμα παλιού σπιτιού, με χαγιάτι στο φως και ανοιξιάτικα λουλούδια. Γύρω στους τοίχους λιθογραφίες του 21 και θιέλλια. Βιβλία στη μέση του δωματίου, θιέλλια στο πάτωμα, στο μεγάλο γραφείο, δίπλα στο παράθυρο, παντού θιέλλια. Σ' ένα χαμηλό τραπέζι μία παλιά, περαστική γραφομηχανή, που θυμίζει χυτήρια Κρούλ, κ' ένα μικρό ντινιό, κρυμμένο κι αυτό πίσω από μία θιέλλιοθήκη. Από την ανοιχτή μπαλκονόπορτα μπαίνει το φως μαγιάτικου άπαισήμερου, ο ήχος από τις όπλες ενός περαστικού δρόμου, μία παιδιατική φωνή, η σκιά ενός περαστικού χελιδιού. Έξω από το παράθυρο απλώνεται ο κάτοικος ο μικρός κάμπος των Κλεονών, της αρχαίας πολιτείας

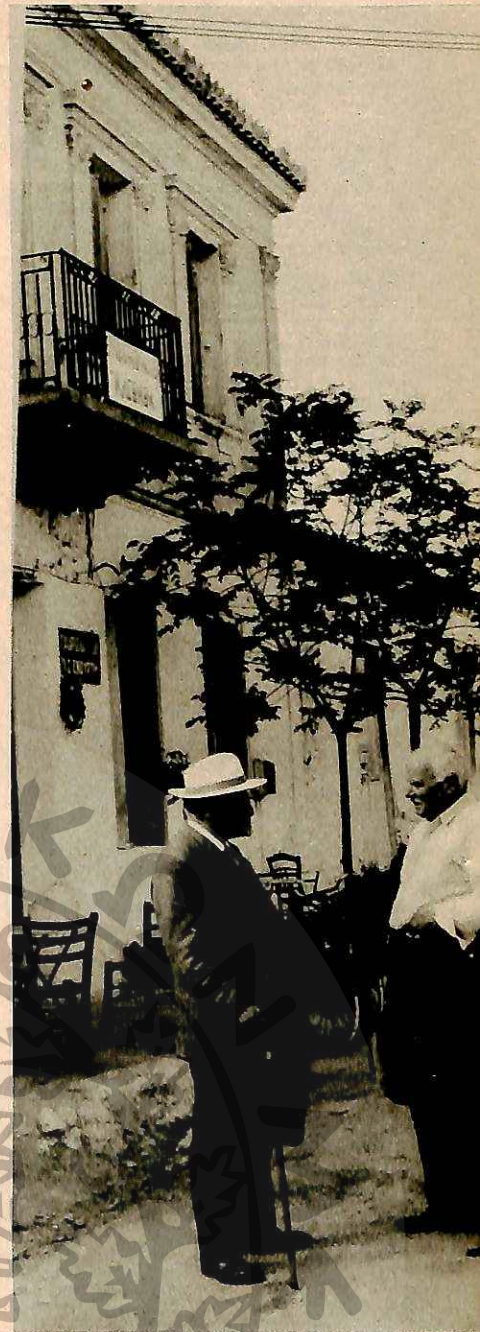
που τραγούδησε ο Όμηρος, άποκαλώντας τας Κλεονίδας «κλιτμένους» «καλοχτισμένους». Σήμερα η έμνημη πολιτεία αντιπροσωπεύεται από ένα χωριουδάκι με το όνομα χριστιανού αγίου.

Τά πρόσωπα: "Ένας εξηντάρης (ο νοικοκύρης του σπιτιού), με πλατύ και άναθό, καθαρό πρόσωπο, τετράγωνη σωματική κατασκευή και σίγουρες κινήσεις των άκρων. Φοράει πουκάμισο, χωρίς γραβάτα, και πουλόβερ. Βηματίζει στο δωμάτιο μ' ένα θιέλλιο ανοιχτό στο χέρι. Στη σκηνή υπάρχουν ακόμη: 1. "Ένας δημοσιογράφος. 2. "Ένας φωτορεπόρτερ.

Σκηνή μόνη:
"Ο νοικοκύρης (σταματάει στη μέση του δωματίου, χτυπάει με το χέρι το θιέλλιο): «Ήτανε τσίφτης. Του άρεσαν τα όρατα ρούχα... Του άρεσαν, καθώς φαίνεται, και οι γυναίκες...

ΤΟ ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΟ
το χωριό ντύνεται το
φως των όνείρων. Οι
ήχοι σταματούν έξω
από το σκιερό χαγιάτι.
"Η σκέψη μπορεί να
πλανηθεί στους χρυσούς
λόφους κι ακόμη πιο
πέρα, πιο μακριά, πιο
μακριά. "Ως το άνεφι-
κτο, κύριε Καλαρά;

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΤΟΥ κ. ΚΑΛΑΡΑ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΓΕΡΑΣΤΟ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τόσο εκπληκτικά απλά και από τόσο κοντά μιλάει για τον "Αριστοτέλη" —τόν άνθρωπο που απέθεσε έντονότερα από κάθε άλλον αρχαίο φιλόσοφο τη σφραγίδα του πνεύματός του πάνω στους αιώνες— ένας "Έλληνας" έπαρχο-συμβολαιογράφος.

"Ο πατέρας της λογικής, της μεταφυσικής και της εμπειρικής επιστήμης, αυτός που έγραψε τις «Κατηγορίες», τα «Ηθικά», τα «Πολιτικά», το «Περί ποιητικής», αυτός που, κατά τον Διογένη Λαέρτιο, συνέγραψε 146 συγγράμματα και κατά τον μεταχριστιανικό φιλόσοφο Πτολεμαίο 1.000, αυτός που στάθηκε ο δάσκαλος του πιο εκπληκτικού "Έλλη-νος" θασιλιά, έχει σήμερα, 23 αιώνες μετά τον θάνατό του, ένα ιστορικό φίλο και θαυμαστή, που τον νοιάζεται, τον σκέπτεται και τον ξη σάν να περπατούσε μαζί του εκεί κοντά, στο αθηναϊκό γυμνάσιο του Λυκείου, όπου ο Σταγειρίτης είχε για 12 χρόνια τη Σχολή του.

Κωνσταντίνος Καλαράς, έτών 60, συμβολαιογράφος της περιοχής του πρώην Δήμου Κλεονών, με έβρα το Χίλιο-μ'15ι, όπου φθάσαμε ένα απομεινήμερο, στις αρχές του Μάη, για να τον συναντήσουμε. "Απλή, σάν το περιβάλλον, η πρώτη επαφή με τον ερμηνευτή του "Α-

ριστοτέλη. Διάλεξε το πιο ώριμο έργο του για να ερμηνεύσει και να σχολιάσει, τα «Ηθικά Νικομάχεια», που αναπτύσσουν πλυσία και βαθιά την κατευθυνούσα άρχη της αριστοτελικής ηθικής και τις συγκεκριμένες άρετες του ανθρώπου.

Πώς, όμως, έφθασε ο άγνωστος στους πολλούς έπαρχο-συμβολαιογράφους να μεταφράσει τόσο υπεύθυνα τον "Αριστοτέλη; Πώς πέτυχε αυτή την άπλουτη έπαφή με το αριστοτελικό πνεύμα, ώστε άνθρωποι που είναι μοναδικοί στον κόσμο σε όλη άφορά τον Σταγειρίτη να θεωρούν σχεδόν υποχρέωσή τους να επικοινωνήσουν με τον "Έλληνα μεταφραστή του φιλοσόφου;

"Η ιστορία μας άρχίζει πριν από 20 ακριβώς χρόνια, όταν ο άποτραθημένο από την δικηγορία Κωνσταντίνος Καλαράς ζούσε τα δύσκολα κατοχικά χρόνια στο χωριό, όπου και σήμερα βρίσκεται, έξασκώντας το επάγγελμά του συμβολαιογράφου. "Ο θάνατος του αδελφού του, όπως διηγείται ο ίδιος, στάθηκε η αίτια να άδηγηθεί κοντά στον "Αριστοτέλη και να άπιχειρήσει, ύστερα από πολλούς διαταγμούς και μελέτες, τη μεταφράσή του.

"Ο μεγάλος, άναθυμάτι ο ίδιος, πόνος για τον χαμό του αδελφού μου

θα μπορούσε να με άδηγησει κατ' ευθείαν στην άντεκδόκηση, με όλες τις κακές και άπάνθρωπες συνέπειές της. "Ενα πιστόλι θα έφθανε για να λύσω τις διαφορές μου και να έκδικηθώ τον αδελφό μου. "Η λογική, όμως, και η άνθρωπιά νίκησαν τις πρώτες ένστικτώδεις παρορμήσεις και, σάν θεο θέλε-γες έδωρο, ήλθε να πάρη τη θέση της μαίας ή έρευνητικής έρεση και η πρώτη άποκαλυπτική έπαφή με τα έγκόσμια του πνεύματος του "Αριστοτέλη.

"Ετσι ένα έπεισόδιο, που χάραξε βαθιά τη ζωή αυτού του ανθρώπου και που θα μπορούσε να τον άδηγησει σε άντι-κοινωνικές έιέργειες, έβγινε τελικά η άρχη των καλύτερων και πιο έπιμουργικών του χρόνων.

Πολύχρονης προσπάθειες

Συνά, διατακτικά άρχισε μέσα στην κατοχή η μελέτη. Βιβλία, άποκτημένα από χρόνια με κόπους και χρηματικές θυσίες, βιβλία, που σπερούσαν τον φοιτητή Καλαρά άκόμα και το εισιτήριο της έπιστροφής στο άπομακρυσμένο από το άθηναϊκό κέντρο, έργένικο, φοιτητικό δωμάτιο, έβγαλαν στην έπιφάνεια

και χάρισαν στον άναγνώστη τους την πρώτη θαύτερη γνώση της άριστοτελικής σοφίας.

"Επών "Αριστοτέλη, διηγείται, με άδηγησε η σκέψη άτι ήταν ένας θετικός φιλόσοφος, ένας "Αισιότατης φιλοσοφίας, ένα πνεύμα που μόρεσε να κοιτάξη με θετικό έλλάμμα τα άνθρώπινα προβλήματα.

Και η μελέτη συνεχίσθηκε. Οι σημειώσεις σωρεούνταν μέρα με την ήμερα, έρχεον για κάθε σελίδα των «Νικομαχείων». Κάθε σελίδα, κάθε γραμμή, κάθε λέξη, πολλές φορές, του άριστοτελικού έργου περιούσε από το κόσκινο της εύσυνεστης έργασίας, από το δοκιμαστήριο της άσκηνης έπιμέλειας του μελετητού, για να έκδοθι τελικά, το 1953, ο πρώτος τόμος με τον τίτλο:

"Αριστοτέλους «Ηθικά Νικομάχεια» Κείμενον, Μετάφρασις και "Ερμηνεία υπό Κωνσταντίνου Θ. Καλαρά

— Συμβολαιογράφου Χιλιομοδίου, προσθέτουμε έμεις...

Πιά να φάση, όμως, ως την ήμερα αυτή, χρειάσθηκε πολύ να κουρασθι, να πολυμήση με την άπογοήτευση, που καθημερινά χτυπούσε την πόρτα του, με την πνευματική μόνωση που τον κύκλω-

«ΕΝΩΠΙΟΝ έμού του συμβολαιογράφου Χιλιομοδίου...». "Ο χαρτοφύλακας της βιοπάλης πήρε τη θέση των «Νικομαχείων». Σ το καφενείο του χωριού, οι πελάτες περιμένουν.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης)

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΟΣ μένει γιό-
δρες —κυκλωμένος από τη βιοπά-
λη— κυκλωμένος από τα βιβλία
του, άμετακίνητος στο σκοπό
του, ήρωικός, θά έλεγε κανείς.

νε στο γενέθλιο χωριούδακι, χωρίς να
έχη ένα πνευματικό σύντροφο —έκτός ά-
πό τη γυναίκα του, που είναι δασκάλα
στο δημοτικό σχολείο στο Χιλιόμοδι—
να συζητήσει τις αμφιβολίες του, χωρίς
έναν άνθρωπο κύρους να κρίνει, όποτε
τό είχε ανάγκη, την προσπάθειά του κι
άκόμα, σάν τελείωνε την προσπάθειά
του, έχοντας να αντιμετωπίσει την οικο-
νομική περιπέτεια της εκδόσεως του
πρώτου τόμου του έργου του.

Λίγες δεκάδες σελίδες απορτίζουν το
πρώτο μέρος της μεταφράσεως των «Νι-
κομαχεών», που μεταβλήθηκαν, όμως,
άπό την εύσυνειδησία του μεταφραστή,
σέ ένα έργο που μορτυνεί άκαταπότη-
τες και πολύχρονες προσπάθειες, προ-
σπάθειες που γίνονται δυσάστακτο φορ-
τίο «όταν διαπιστώνεις την άπουσία της
ανθρώπινης άναγκασίας, που ζεσταί-
νει και έγκραδύνει...», όπως παρετήρη-
σε ο ίδιος σέ μία στιγμή της κουβέντας
μας.

«Θά προχωρήσω, λέει ο ίδιος, άπε-
ρισπαστος στή μετάφραση και τών άλ-
λων βιβλίων των «Νικομαχεών», που έ-
ναι κατά τη γνώμη μου το «Εύαγγέλιο»
της αρχαιότητας. Θά προχωρήσω στά
ύπόλοιπα 4/5 της δουλειάς, ακόμη και
μέ τά μικρά μέσα που έχω στή διάθε-
σή μου».

Αυτή, άκριβώς, ή διάθεση ή άγωνι-
στική του σημερινού «περιπατητικού» ώ-
δηγησε τον καθηγητή της φιλοσοφίας
στο πανεπιστήμιο Αθηνών, κ. Ι. Θεο-
ωρακόπουλο, που πρόλογίζει τό έργο
του κ. Καλαρά, νά γράφει:

«Εμείς οι σημερινοί έχουμε χρέος
νά φέρουμε μέσα στή ζωή μας τά κλα-
σικά νοήματα του μνημείου τούτου
—άισφύρεται στά «Ηθικά Νικομα-
χείων»— και μέ τη βοήθειά του νά μορ-
φώσωμε συγκεκριμένη εικόνα γιά τόν
αντικειμενικό σκοπό της ζωής μας.
Είναι παρήγορο ότι ίδεν λείπει ή προ-
σπάθεια αυτή από τη ζωή μας. Η έρ-

γασία του φίλου κ. Καλαρά, που χρο-
νία είχα την εύκαιρία νά παρακολου-
θώ, έχει άκριβώς αυτόν τόν σκοπό:
Νά φέρη τά ιοήματα της άριστοτελι-
κής ήθικής μέσα στήν σημερινή έπο-
χή, νά οικειώσει τόν σημερινό Έλλη-
να μέ αυτά και νά άναγκάση τό νο-
ύ του νά στοιματίσει έπάνω σ' αυτά, γι-
στί μέ τη βοήθεια αυτών των ιοήμα-
των θά μπόρσση νά συλλάβη ο ίδιος
τό είναι του και τόν ήθικό σκοπό της
ζωής του».

Τέσσερα χρόνια κράτησε ή προσπά-
θεια αυτή του μεταφραστή του 'Αρι-
στοτέλη, άπό τό 1942 ως τό 1946, και
μόλις τό 1953 κατάφερε νά την έκδώ-
ση, μέ κόπους και οικονομικές θυσίες.

Είκοσι χρόνια έμεινε ο 'Αριστοτέλης
κοιτά στον Πλάτωνα, εύκαιρα χρόνια τό-
ρα συνεχίζεται και ή προσπάθειά του
κ. Καλαρά, ή πνευματική, νά μεταφρά-
ση και νά παρουσιάσει μετά στό κοινό
της άπαράμιλλης σελίδες τώ «Ηθικών
Νικομαχεών». Μοναδικόι βοηθοί του
στον πνευματικό αυτόν άγώνα στάθηκαν
ή έπιμονή του και τά βιβλία, που κατά
καιρούς μάζεψε και έξασκοιούβει νά συλ-
λέγη, διαβέτοντας χρήματα άπό τό έ-
παρχιακό συμβολαιογραφικό του εισό-
δημα. Τά άγγλικά, τά γαλλικά και τά
λατινικά, που κατέχει, συμπληρώνουν τό
γλωσσολογικό όπλοστάσιο του έπαρχιώ-
του νομικού.

Γεννημένος πριν έξήντα χρόνια, στά
ίδια αυτά μέρη, τέλειωσε τό γυμνάσιο
στήν Κέρνιθο και μετά άσχολήθηκε μέ
τό εμπόριο... Τό 1923 άπολύθηκε άπό
τήν χωροφυλακή, όπου ύπηρετήσε τη θη-
τεία του γιά τρία χρόνια ως ένωμοτάρ-
χης, και άργότερα μπήκε στή Νομική
Σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών, γιά
νά πάρη στά 1935 τό δίπλωμα του δι-
κηγόρου. Στην τωτινή βιβλιοφιλία του
χρωστάει σήμερα και την κατοχή μερι-
κών σπάνιων βιβλίων, που ή άπόκτησή
τους του είχε κοστίζει τότε όλόκληρο
τό φοιτητικό του επίδομα.

Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, μεταφραστής
του 'Αριστοτέλη πριν 500 χρόνια

νική μετάφραση των έργων του 'Αρι-
στοτέλη άπό "Ελληνα μεταφραστή, τόν 'Ι-
ωάννη 'Αργυρόπουλο, που έγκατέλειψε
τήν Κωνσταντινούπολη μετά την πτώση
της και κατέφυγε στήν 'Ιταλία. Ο με-
ταφραστής του άριστοτελικού έργου πέ-
θανε στή Ρώμη, τό 1480, τρώγοντας
λαμόργα ένα τεράστιο πεπόνι, σύμφω-
να μέ τόν χρονογράφο της έποχής, άλ-
λά τά έργα του έξεδόθησαν τό 1541 στό
Παρίσι, μέ σέλιδα του μαθητή του Δο-
νιάτου 'Ατζαγιόλι. Τόν τέμνο αυτό της
παισιλής εκδόσεως έχει σήμερα, μαζί
μέ άλλες σπάνιες εκδόσεις, στή βιβλιο-
θήκη του ο κ. Καλαράς, και άν άνα-
φέρουμε μόνον αυτόν είναι γιάτί τό έρ-
γο διήκει άπό τη μία μεριά σέ "Ελληνα
συγγραφέα του 15ου αιώνα και, άπό
τήν άλλη, γιάτί δέν καταρτίζουμε βι-
βλιογραφικό σημείωμα. Τόσο, όμως, οι
σπάνιες εκδόσεις των άριστοτελικών έρ-
γων, που διοθέει ο μεταφραστής του
Στογερήτη, όσο και οι νέες, μέ τις ό-
ποιες φροντίζει νά ενημερώνη τη βιβλιο-
θήκη του, δέν άρκοιιν γιά νά τόν βοη-
θήσουν στήν πνευματική προσπάθειά που
έχει άναλάβει. Όλο και νέα βιβλία γύ-
ρω άπό τό έργο του φιλοσόφου έρχο-
νται νά άπομακρύνουν τόν έπαρχιώτη και
οικονομικός άδύναμο συμβολαιογράφο
άπό τό πραγματικό περιβάλλον στό ό-
ποιο πρέπει νά κινείται γιά νά συμπλη-
ρώση τό έργο του.

Μονοδική λύση γι' αυτόν θά ήταν νά
μπορούσε νά έρεθιστεί κοντά στίς άθηναί-
κές βιβλιοθήκες, ώστε νά έρρίσκη εκεί
όλα τά βοηθήματα που του χρειάζονται.
Στήν Αθήνα, έξ άλλου, έρρίσκει και

ή κόρη του, που σπουδάζει, κατά τό πα-
τρικό προηγούμενο, νομικά. Άπό τό ά-
πόμερο Χιλιόμοδι, ο συμβολαιογράφος
Καλαράς κάνει όνειρα γιά ένα μικρό
δωματιάκι, που τό έχω έντοπίσει κιά-
λας, στήν περιοχή της Γενναίου Βι-
βλιοθήκης. Έκεί, μετά τη δουλειά μου,
θά μπόρω νά άποσύρωμαι γιά την με-
λέτη και την μετάφραση του 'Αριστο-
τέλη, χωρίς νά αντιμετωπίζω σέ κάθε
μου έμμα τις έλλείψεις που άναστέλ-
λουν τό έργο μου. Κάποιος, λέει χαρα-
κτηριστικά, πρέπει νά έρεθί γιά νά μέ
ρίξη στήν κολιμηθήρα, την ώρα που
τερσσόσονται τά νερά. Πραγματικά, κά-
ποιος πρέπει νά άποφασίσει μία μετάθε-
σή του στήν περιοχή των Αθηνών, γιά
νά μπόρσση νά συμπληρώσει ένα έργο
που μέ τόσο διάθεση και άφοσίωση
στον σκοπό έχει άρχισει.

Σήμερα, όμως, μπορείς νά φυλλομε-
τρήσης στή βιβλιοθήκη του σπάνιες ά-
ριστοτελικές εκδόσεις, άποκτήματα των
άγώνων του ηστικού φοιτητού του 1930
- 35. Άιόμσά τους έρρίσκει την λατι-

κή κόρη του, που σπουδάζει, κατά τό πα-
τρικό προηγούμενο, νομικά. Άπό τό ά-
πόμερο Χιλιόμοδι, ο συμβολαιογράφος
Καλαράς κάνει όνειρα γιά ένα μικρό
δωματιάκι, που τό έχω έντοπίσει κιά-
λας, στήν περιοχή της Γενναίου Βι-
βλιοθήκης. Έκεί, μετά τη δουλειά μου,
θά μπόρω νά άποσύρωμαι γιά την με-
λέτη και την μετάφραση του 'Αριστο-
τέλη, χωρίς νά αντιμετωπίζω σέ κάθε
μου έμμα τις έλλείψεις που άναστέλ-
λουν τό έργο μου. Κάποιος, λέει χαρα-
κτηριστικά, πρέπει νά έρεθί γιά νά μέ
ρίξη στήν κολιμηθήρα, την ώρα που
τερσσόσονται τά νερά. Πραγματικά, κά-
ποιος πρέπει νά άποφασίσει μία μετάθε-
σή του στήν περιοχή των Αθηνών, γιά
νά μπόρσση νά συμπληρώσει ένα έργο
που μέ τόσο διάθεση και άφοσίωση
στον σκοπό έχει άρχισει.

Η άξία της συμβολής του κ. Καλα-
ρά στή μελέτη του 'Αριστοτέλη, άπό
έλληνικής πλευράς, δέν είναι κάτι που
άναγνωρίζεται μόνον στά στενά ίσως
όρια των έξ έσφαής γνωριμιών του.
Πνευματικοί άνθρωποι μέ διεθνή προβο-
λή και κύρος γνωρίζουν και έκτιμούν
τό έργο του και έχουν έπαφή μαζί του.

Παράδειγμα, ο σέρ Νταϊνθιν Ρός,
τέως πρότανης του πανεπιστημίου της
'Οξφόρδης, που θεωρείται στήν πατρίδα
του ο μεγαλύτερος μεταφραστής και ο
πιο έγκυρος σχολιαστής του 'Αριστοτέ-
λη. Η τελευταία του έπιστολή πρós τόν
κ. Καλαρά έργεται νά άπογραμμίσει
τήν άξία του έργου του άγνωστου συ-
μβολαιογράφου, που δέν έδίστασε νά δι-
αθέση 20 άπό τά καλύτερα χρόνια της
ζωής του γιά την άνεπλήρη μετάφρα-
ση των δυο πρώτων βιβλίων των «Η-
θικών Νικομαχεών».

Είναι άρκετά χαρακτηριστικό τό γε-
γονός ότι ο "Αγγλος πρότανης δέν μπο-
ρεί νά διανοήθσ ητι ο "Ελληνα μεταφρα-
στής δέν είναι συνάδελφός του, και
τόν άποκαλεί καθηγητή Καλαρά.

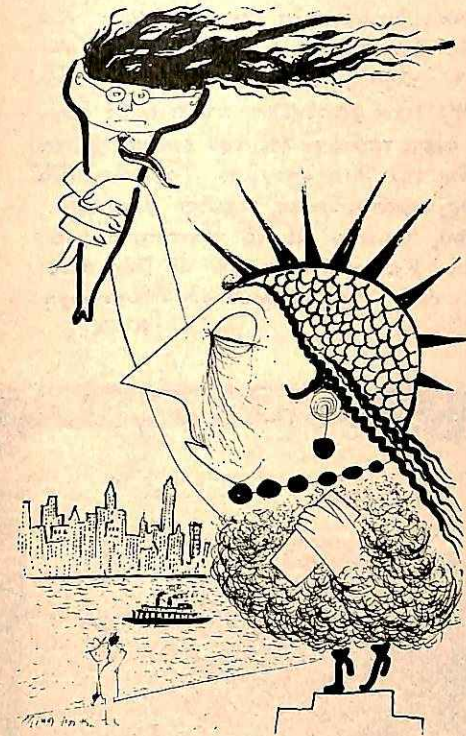
Ο μογιαχτικός ήλιος είχε πάρει τη
χρυσή, άπογευματινή του όψη. Τό τα-
πεινό Χιλιόμοδι υπέκυψε την μαλωματέ-
νια δυσμική γάλα, ταξιδεύοντας τά μι-
κρά του όνειρα στον κάμπο μέ τ' άμ-
πέλια και τά μπουτανάκια. Στό χαλιά-
τό της οικίας Καλαρά πρόβαλε ένας άν-
θρωπος μέ μαλακή ρεπούζιλια, τσάν-
τα και μπαστούνι άπό έύλο άγρίλιος.
'Αρχίσσαμε νά κατεβαίνουμε τη σκάλα...

Φεύγω τώρα γιά τά χωριά, μου εί-
πε. Περιμένουν στον Άγιο Βασίλη νά
άπογράψουμε κάτι συμβόλαια. Είναι,
έλπεις, και τό ψωμί... Άν προφτάσω,
θά γυρίσω τό θράδυ στο χωριό. Άλ-
λιώς, αύριο πιά».

Στόν κεντρικό δρόμο του χωριού, ο
συμβολαιογράφος Χιλιόμοβιου συστα-
τήθηκε μέ δυο τρεις πελάτες. Άνοιξε
-έκλεισε την τσάντα, έβωσε και πήρε
χορτιά της ρουτίνας, συμφώνησε. Πήγε
παρακάτω, έρριξε άλλους, πάλι τά ίδια.
Τό ψωμί άπό τη μία μεριά, ο 'Αριστο-
τέλης άπό την άλλη, στήν πλάτη του,
όμως πιά, ξεμακρυσμένος...

Η δύση μάκραινε, λίγννε τη σκιά
του σώματος πάνω στο δρόμο, που χα-
νόνταν πρós την έξοχή. Τό τετράγωνο,
θαρό, θετικό σώμα του συμβολαιογρά-
φου Καλαρά την άκολουθούσε... Καί
άναρωτήθηκε: Θ' άντέξω ως τό τέλος
τήν παρσία του Σάντο Πάντα ο όνει-
ροπόλος Δόν Κιχώτης;

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άγαλμα της Έλευθερίας

ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ στή διτρίνα του
'Αγγλικού Βιβλιοπωλείου; Όχι. Ο
Μίνως 'Αργυράκης άποφάσισε νά
«πεθάνη» προσωρινά, γιά νά άπο-
φύγη τά «συμβατικά» των έγκαινίων
της τελευταίας παρισινής έκθέσεως
του μέ σκίτσα άπό την άμερικανική
ζωή. «Άναστήθηκε» μόλις έφτασε ο
ρεπόρτερ του ραδιοφωνικού σταθμού

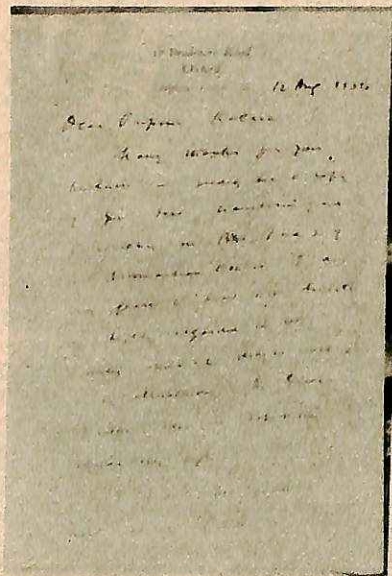
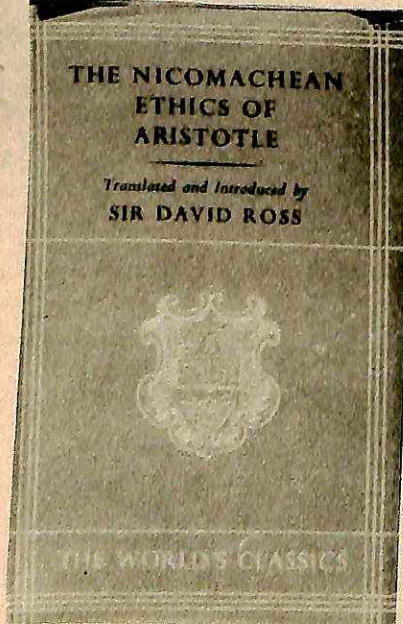
Ο Μίνως 'Αργυράκης “πέθανε,, στο Παρίσι

για νά παρουσιάσει τη “νεκροψία,, της Νέας Υόρκης

Μ ε τόν τίτλο «Νέα Υόρκη - τρα-
γουδιστή νεκροψία», ο Μίνως 'Αργυ-
ράκης παρουσίασε τελευταία στο
Παρίσι μία σειρά άπό καυστικά και
σατιρικά σκίτσα του, έμπνευσμένα
άπό την πρόσφατη παροιμιά του
στην Άμερική. Την ήμέρα των έγ-
καινίων της έκθέσεως, που έγινε
στήν γκαλλερί του 'Αγγλικού Βιβ-
λιοπωλείου, ο 'Αργυράκης ύποδεχθηκε
τό κοινό του κατά περίεργο και έκ-
κεντρικό τρόπο, «ά λά Νταλί». Εά-
πλωσε σάν νεκρός στή διτρίνα της
γκαλλερί, έπάνω σέ δυο κασσόνες
μέ μερικά κεριά άναμμένα, λίγα λου-
λούδια κ' ένα τηλέφωνο. Έμεινε έ-
τσι άρκετές ώρες άκίνητος. Ίσως νά
μή διέκοπτε τόν «θάνατό» του, άν δέν
τόν ένωχλούσαν οι δημοσιογράφοι.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ της προσπάθειας: Ο πρότανης της 'Οξφόρδης του χα-
ρίζει τό βιβλίο του και τό συνοδεύει μέ μία θερμή, φιλική έπιστολή του.

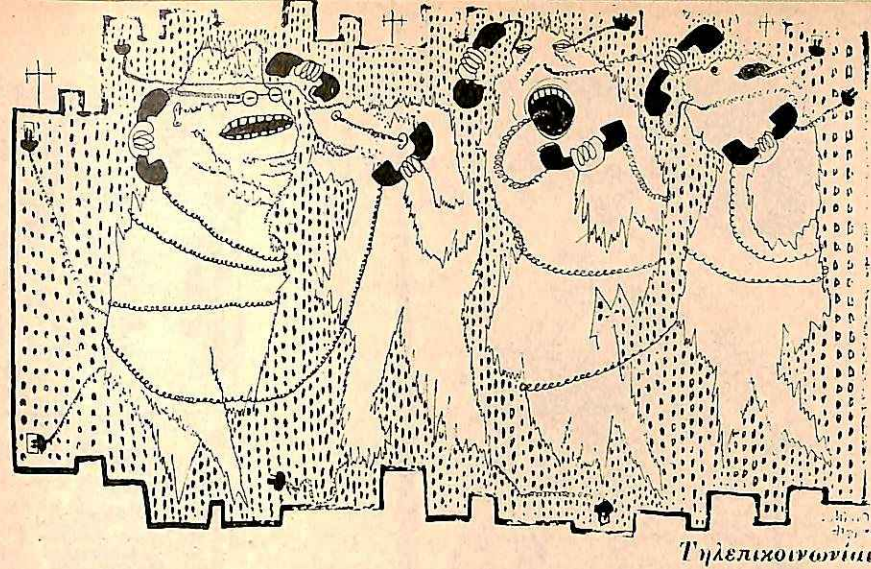
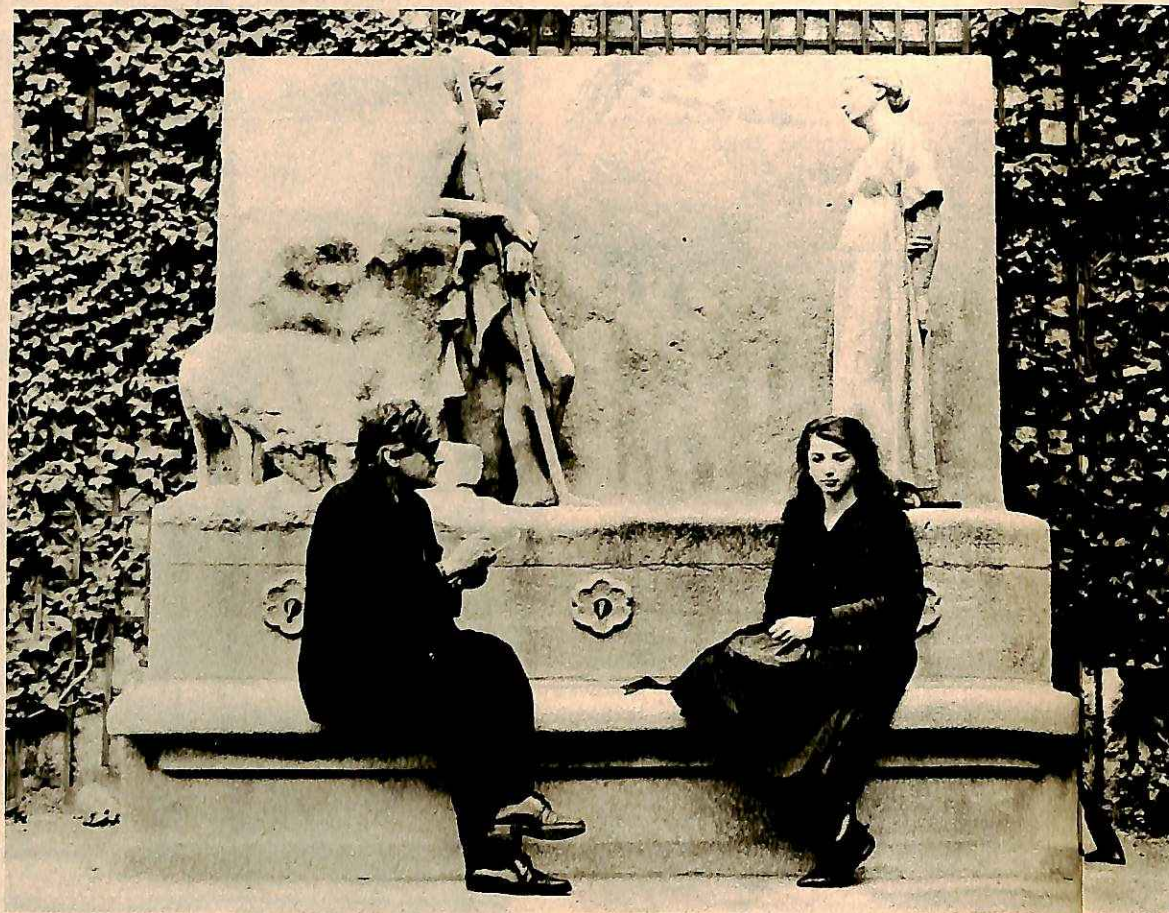

Γκάγκστερ

Ο ΜΙΝΩΣ ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ

Τὰ έργα δείχνουν ότι ή 'Αμερική έδωσε στον καλλιτέχνη μιὰ τρομακτικά από-
τρόπαιη έντύπωση: «Οί ούρανοξύστες, τὰ τηλέφωνα, οί γυναίκες, ή τηλεό-
ραση, ή ταχύτητα, τὰ πάντα ήταν ένας έφιάλης για μένα», είπε ο 'Αργυράκης
στους δημοσιογράφους όταν σηκώθηκε από την νεκρική όριζοντίωση. Πολλοί εξέ-
γησαν τή στάση του σαν μιὰ έμπρακτη και παραστατική έκδήλωση τού περιεχο-
μένου των έργων του, ό ίδιος, όμως, είπε ότι προτίμησε νά είναι νεκρός, για
νά απαλλαγή από την όκληρή και βασανιστική διαδικασία τής ύποδοχής τών
έπισκεπτών. Στα έγκαίνια των εκθέσεων βρίσκειται πάντα ό ίδιος κόσμος που
συχνάζει σέ παρόμοιες συγκεντρώσεις. Αυτό τó πλήθος τó σατιρίζει ό 'Αργυρά-
κης στα έργα του και ήθελε νά τó αποφύγk. Ψεύτικα χαμόγελα, άτέλειωτες συμ-
βατικές χειραψίες, αισθητικές αναλύσεις τής πέριστάσεως. Με την έφευρεση τού
θανάτου κατώρθωσε νά είναι «παρών και άπών την ίδια στιγμή». Τά τελευταία
έργα τού 'Αργυράκη είναι μεγάλες εικόνες με τερατόμορφes, σχεδόν μακάβριες
φιγούρες ένός κόσμου άπίθανα αποκρουστικού, μοιάζει με τó πορτραίτο μιás
φιγούρας ένός κόσμου άπίθανα αποκρουστικού. Καί φαίνεται ότι οί Παρισίνοι
συμφώνησαν μαζί του, άν κρίνk κανείς από την ένθουσιώδη ύποδοχή.
Κ. ΧΡ.

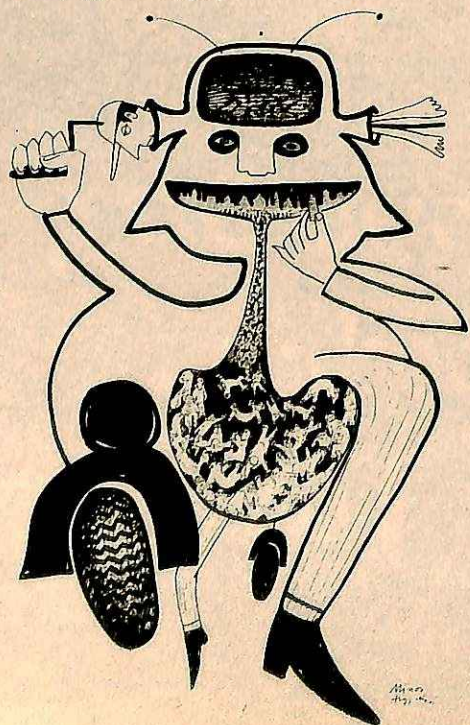
Τηλεπικοινωνία

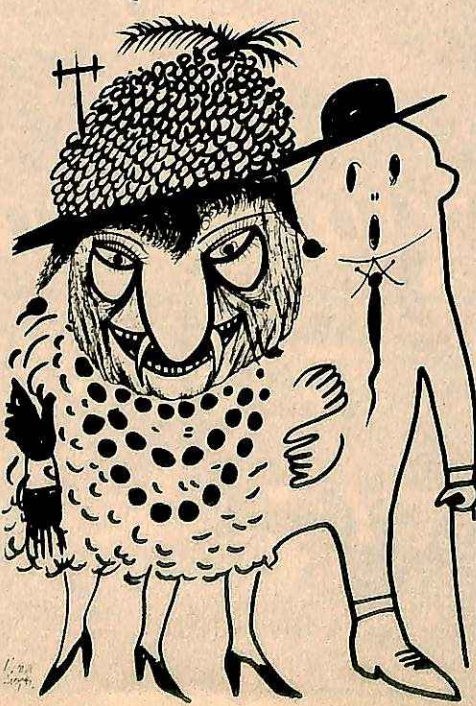
Ο ΚΑΛΙΤΕΧΝΗΣ στό
Παρίσι: Στην ανάζητηση
μιás κοπέλλας (φλέρτ ή
μοντέλο;). "Ένα διαστικό
σκίτσo. "Ένας περίπατος
ώς τó Μουσείο Ντελακρουά
(κρέμα, κλειστό). Θαυμα-
σμός. Κ' ή άμοιδή: Τρυ-
φερó φίλί, στή σκυλίτσα!

Ο ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟΣ
ΕΛΛΗΝ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΟΣ
Κ' ΕΝΑΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΣΤΑΙΝΜΠΕΡΓΚ -
ΕΓΡΑΨΕ Η «ΚΟΜΠΑ»
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΓΥΡΑΚΗ

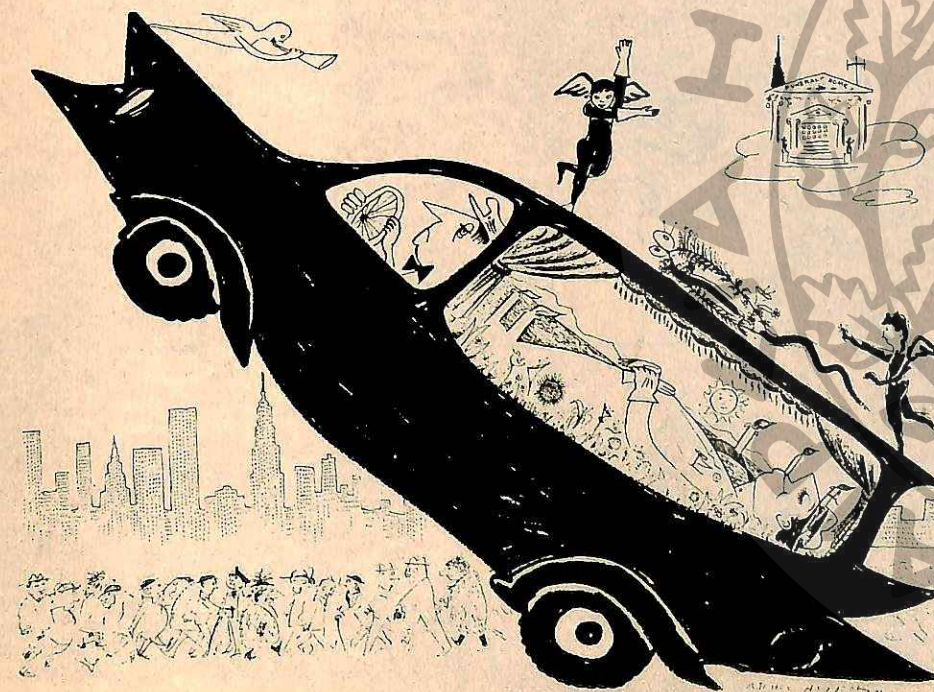
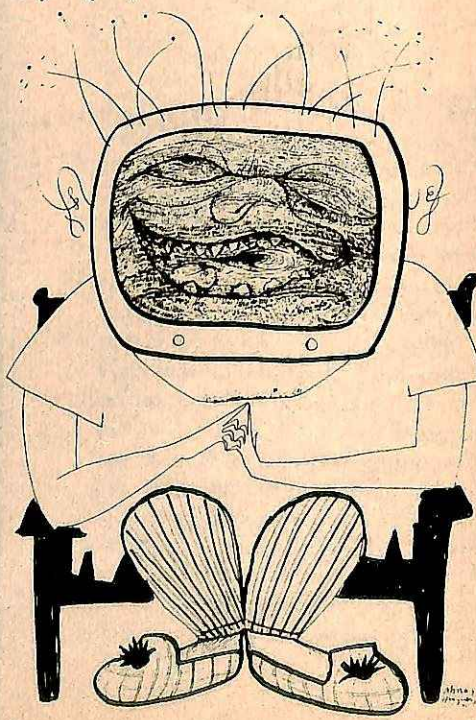
Βιομηχανοποίηση

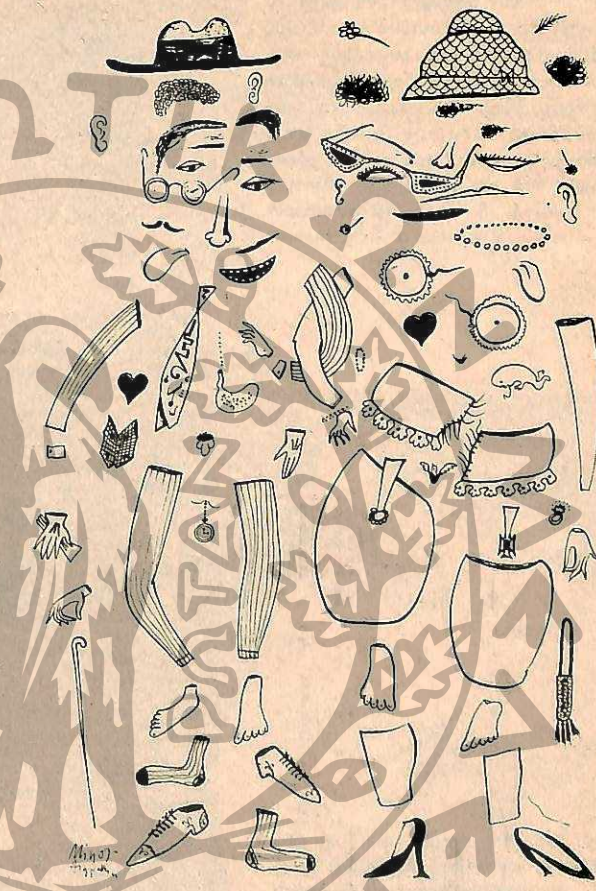
Γυναικοκρατία

Τηλεόραση

Κηδεία με κομφο

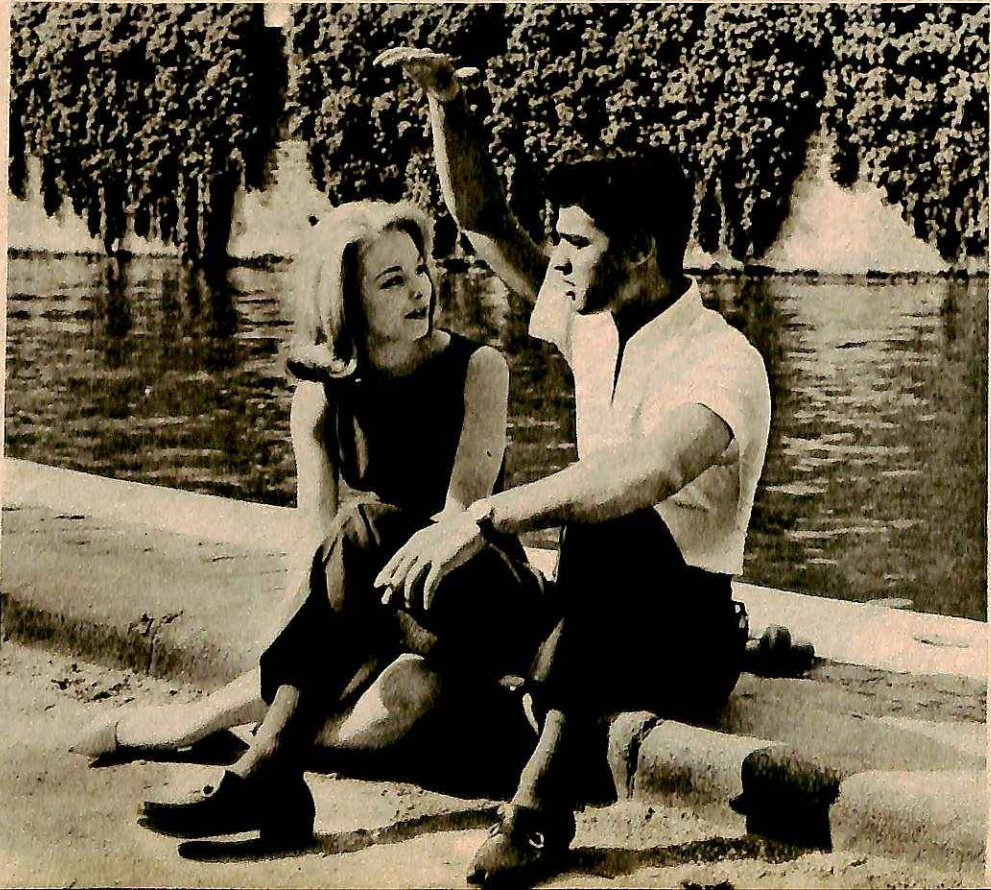

Διάσπαση 'Αιόμου

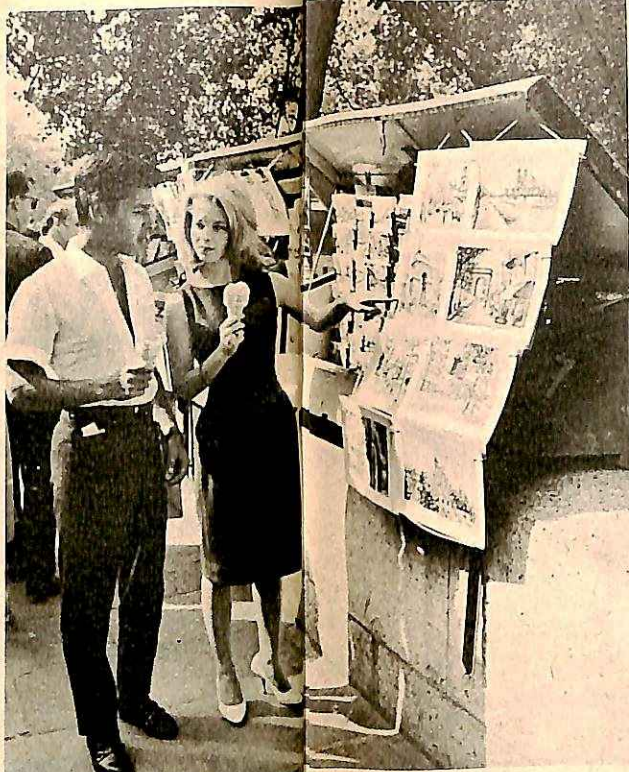
Οι δύο νεαροί πρωταγωνιστές
της ταινίας του Πρέμιγκερ
έρμειναν πιστοί
στους ρόλους των έρωτευμένων
και έξω από το στούντιο

Κυριακή πρωί. Το Παρίσι
άδειασε, για ν' αφήσει
την ανοιξιάτικη γοητεία
των έρημων δρόμων του στους
δύο νεαρούς έρωτευμένους που,
εκτός από τη σφοδρή αγάπη
τους, έχουν να χαρούν και την
πρόσφατη επιτυχία τους στις
Κάννες — γιατί και οι δύο είναι
πιά «φίρμες» της όθνης.
Εκείνη, η Τζίλ Χαίγγουορθ.
Εκείνος, ο Σάλ Μινέο.

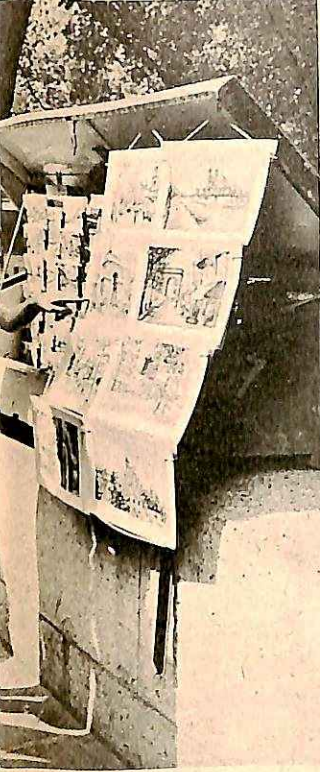
Με τη σειρά τους, οι δύο
πρωταγωνιστές της «Εξόδου»
περιπλανήθηκαν στις όχθες
του Σηκουάνα, που έχουν
ακούσει τόσες και τόσες
έξομολογήσεις έρωτευμένων
από τον καιρό του Άλφρε ντε
Μυσσέ. Τέλος κάθησαν για να
ξαποστάσουν κοντά
στο «Πόν ντες Άρ».

ΑΠΛΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ

(Φωτ. Dalmas)

ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ ΣΕ ΛΙΓΟ...

ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ΕΝΑ ΠΑΓΩΤΟ...

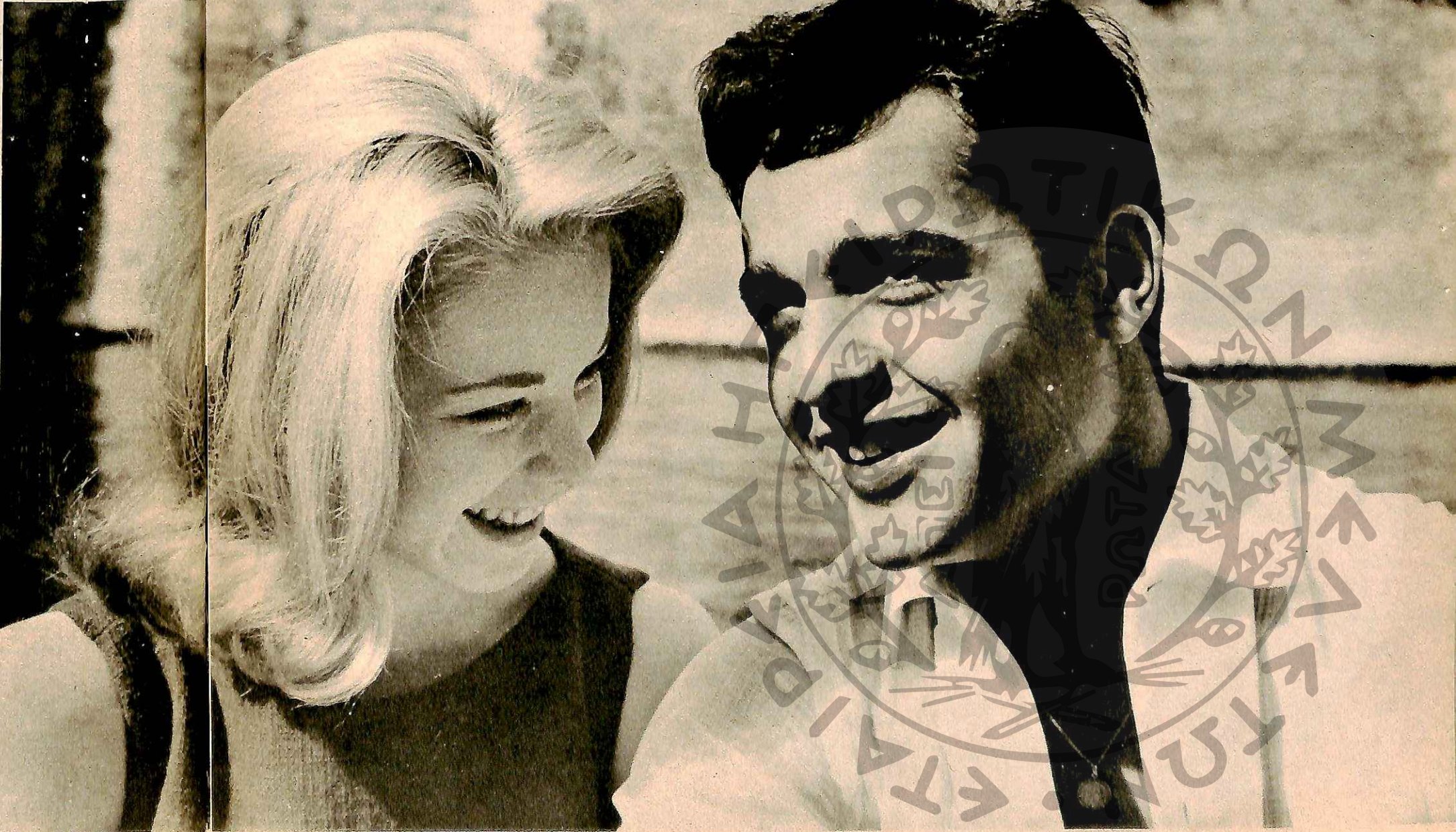

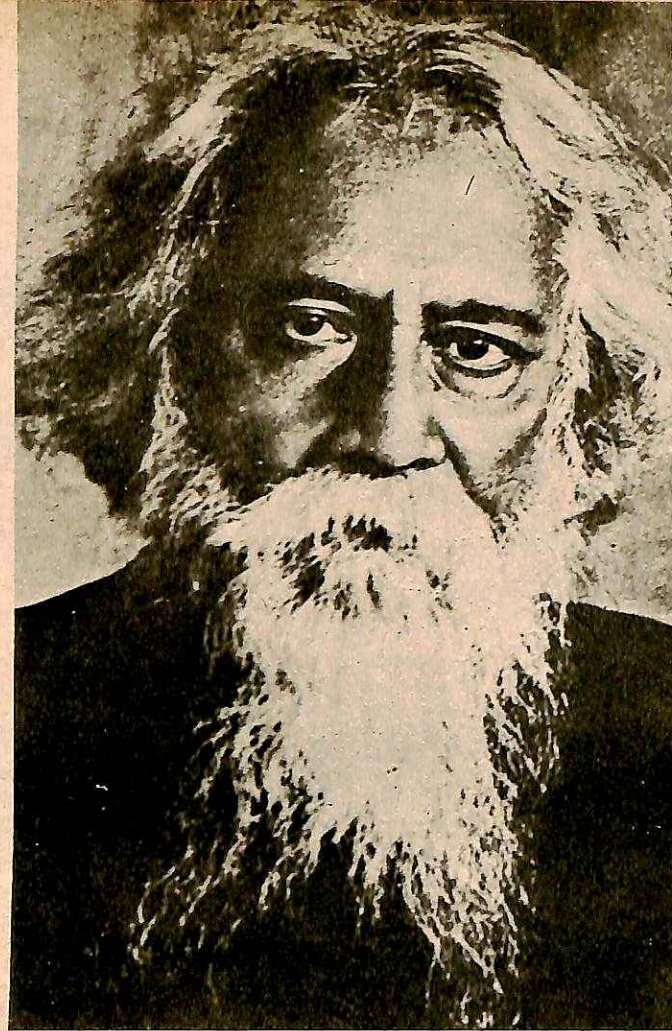
...ΕΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΟ, ΕΝΑΣ ΚΕΦΑΤΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

ΕΞΟΔΟΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Σ το νησί της Αφροδίτης, στην Κύπρο, ένωσαν το πρώτο σκίρτημα
της αγάπης τους. Βρίσκονταν εκεί για το γύρισμα μερικών σκηνών της
«Εξόδου» («Εκ όψεως», τεύχος 274), της ταινίας που τους χάρισε την
γρήγορη επιτυχία σε μια ηλικία που άλλοι δεν σκέπτονται ακόμα τη στα-
διοδρομία τους. Γιατί 16 μόλις χρονών είναι η ξανθή Τζίλ Χαίγγουορθ
και λίγο μεγαλύτερος ο μελαχροινός Σάλ Μινέο, σύντροφός της στην ται-
νία και τώρα στο Παρίσι, όπου έφθασαν μαζί, για να παρευρεθούν στην κο-
σμική πρεμιέρα της «Εξόδου». ■■■

...ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ. ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΔΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΑΝ ΑΚΟΜΑ ΤΙΠΟΤΑ, ΑΛΛΑ ΟΣΟΙ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΒΕΒΑΙΟ.

ΒΙΒΛΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΠΟΥ ΑΠΟΠΝΕΕΙ ΓΑΛΗΝΗ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΟ

ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑ — ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

Η φωνή του ήχει στ' αὐτιά μας· τὸ τολμηρὸ μήνυμα τῶν λόγων του θὰ εἶναι γιὰ μᾶς τὸ ἀστέρι πού θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ). "Ἐτσι ἀποχαιρέτησε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1941 τῆ σορὸ τοῦ Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐνθερμους μαθητὰς του, ὁ Γιαβαχαρλάλ Νε-
χροῦ, ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς τῆς Ἰνδίας. Καὶ τώρα πού συμπληρώθηκαν ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα (6 Μαΐου 1861) πού εἶδε τὸ φῶς τοῦ κόσμου τὸ μεγάλο τέκνο τῆς Ἰνδικῆς γῆς, ἡ πατρίδα του, ἐλεύθερη πιά, ὠργάνωσε μιὰ ἐπιθλητικὴ σειρὰ ἀπὸ ἐκδηλώσεις, γιὰ νὰ ἀναδαυλίσῃ τὸ ἐνδιαφέρον γύρω ἀπὸ τὸ ἔργο του, γιὰ νὰ ξαναθυμίσῃ στὸν κόσμον ὅλον, τὸν κατατρυχώμενον ἀπὸ τὸ ἀγχος τοῦ αἵωνα μας, τὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα τῆς πολὺπλευρης δι-
μουργίας του, ἀλλὰ καὶ τῆς ἴδιας του τῆς ζωῆς.

Σὰν ποιητὴς καὶ φιλόσοφος εἶναι διεθνῶς γνωστὸς ὁ Ταγκόρ, ἀλλὰ ἂν ἤθελε κανεὶς ν' ἀκριβολογήσῃ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν χαρακτηρίσῃ καὶ μουσικὸ, καὶ ζωγράφο, καὶ ἡθοποιὸ καὶ πέζογράφον, καὶ συνθέτη καὶ δάσκαλον καὶ ρήτορα καὶ δημοσιογράφον. Γιατὶ σ' ὅλα τοῦτα εἶχε ἀξιόλογες ἐπιδόσεις —πνεῦμα καθολικὸ καὶ ὠλοκληρωμένο, πού ἴσως δὲν εἶναι ὑπερ-
βολικὴ ἡ σύγκρισίς του μετὰ τὸν Λεονάρδον ντὰ Βίντσι.

ΡΑΜΠΙΝΤΡΑΝΑΘ ΤΑΓΚΟΡ Ο ΙΝΔΟΣ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ

100 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησίν του Δόση καὶ Ἀναλογία τὸν τιμοῦν

Γιὸς πλούσιας οἰκογένειας τῆς Καλκούτας ἦταν ὁ Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ, ἀλλὰ πλούσιας ὄχι μόνο σὲ χρήμα. Ὁ πατέρας του, ὀνο-
μαστὸς σοφὸς ἀσκητῆς, τ' ἀδέρφια του, ἀναστήματα στὸν κύκλο τῶν διανοουμένων, πού καλλιέργησαν πρῶτα τὴν νέα ἐθνικὴ συνείδηση καὶ συνέβαλαν κατόπιν στὴν Ἰνδικὴ ἀναγέννηση. Μέσα σὲ οἰκογενεια-
κὸ κλίμα εὐνοϊκὸ ἀναπτύχθηκε καί, ἀπὸ νωρίς, ἡ μυστικοπαθὴς καὶ ἀναζητητικὴ φύση του θρῆκε τὸ δρόμον πρὸς τὴν ποίηση. Μόλις 18
χρονῶν εἶχε κιόλας δημοσιεύσει ἕνα λυρικό δράμα καὶ ἕνα μυθιστό-
ρημα. Ἐκεῖνα ὅμως πού τὸν ἔκαναν δημοφιλεῖ, ὄχι μόνο μετὰ τῶν διανοουμένων, ἀλλὰ καὶ στὸ λαὸ τῆς Ἰνδίας, ἦταν τὰ λυρικά του ποιήματα. Ἡ φήμη του ἀπλώθηκε γρήγορα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ κ' ἔτσι στὰ 1913 τιμήθηκε μετὰ τὸ θραῦειο Νόμπελ.

Ὁ Ταγκόρ ἔγραφε στὴ θεγγαλικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ ἔγινε γνωστὸς στὸ διεθνὲς κοινὸ ἀπὸ τὶς ἀγγλικὲς μεταφράσεις τῶν ἔργων του (με-
ρικές τὶς ἔκανε ὁ ἴδιος), ἀπ' ὅπου μεταφράστηκαν καὶ στὶς ἄλλες

γλῶσσες. Τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ, παλιότερα, τὸν ἀγάπησε καὶ κατὰ και-
ροὺς ἐξεδόθησαν διάφορα βιβλία του. Τώρα, οἱ νεώτεροι, μᾶλλον
τὸν ἀγνωστοῦν. Ἄς εἶναι, λοιπόν, τὸ ἀφιέρωμα τοῦτο καὶ μιὰ εὐκαιρία
γιὰ τὴν ἀναβίωση τοῦ ἔργου του καὶ στὴ χώρα μας.

Ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ὁ Ταγκόρ ἦταν ἕνα ἐξαιρετικὸ
πνεῦμα, ἕνας Σέλλεϋ, πού ἠρνεῖτο νὰ πεθάνῃ νέος, ἦταν πρᾶος καὶ
γλυκός, ὥστε οἱ σκίουροι σκαρφάζονταν στὰ πόδια του καὶ τὰ που-
λιά ἐτρώγαν στὴν παλάμη του. Μεγάλωσε σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀνέ-
σεως καὶ πολιτισμοῦ, ἀνάμεσα σὲ ἐξαιρετικὰ πνεύματα καλλιτεχνῶν,
φιλοσόφων καὶ θρησκευτικῶν μεταρρυθμιστῶν. Ἡ μουσικὴ, ἡ ποίηση
καὶ οἱ ὑψηλὲς συζητήσεις ἔθρεψαν τὸ παιδί μετὰ τὴν εὐαισθησία καὶ τὴν
μεγάλῃ ἱκανότητα ἀντιλήψεως. Τοὺς πρώτους στίχους του τοὺς ἔ-
γραφε σὲ μιὰ πλάκα καὶ ἦταν εὐτυχής, γιατί, ὅπως ἔλεγε, μπορούσε
εὐκόλα νὰ σβήνῃ τὰ λάθη του. Τὰ γεμάτα τρυφερότητα ποιήματά
του τὰ τραγουδοῦσαν ὅλοι οἱ συμπατριῶτες του καὶ ὁ νεαρὸς αἰ-

«Ὅλα ὅσα εἶδα εἶναι ὑμέτεροχα...»

Ο ΤΑΓΚΟΡ ΔΙΑΛΕΞΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΤΟ ΗΡΕΜΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΟΠΟΥ ΙΔΡΥΣΕ ΣΤΑ 1901 ΤΟΝ «ΣΑΝΤΙ ΝΙΚΕΤΑΝ» — ΟΙΚΟ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΘΑΥΜΑ
ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ
ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΣΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΣΙΣ

● Έκατομμύρια γυναίκες και άνδρες σ' όλο τον κόσμο, όποτε από την δουλειά τους, ξεκινούν δροσεροί και γεμάτοι αυτοπεποίθηση να συναντήσουν την παρέα τους. Νοιώθουν καθαροί και φρέσκοι σαν να δέχθηκαν μολύς από το μπάνιο τους. Κι αυτό χάρις στο BIDEΤΤΕ.

● Το BIDEΤΤΕ (Μπινιέτ) είναι μία πανήνη πετσουλά, διαποτισμένη σε μία διακριτικά άρωματική, άπυλη, άποσηπτική και βακτηριοκτόνο λωσίων. Σας επιτρέπει να κάνετε την τουαλέττα σας όπου κι αν βρίσκεσθε, στο γραφείο, στη δουλειά, στο ταξίδι, στην εκδρομή. Χρησιμοποιεί για όλα τα μέρη του σώματος, αφαιρεί κάθε κακοσμία, είναι αντιβιότικό και τα άπο-τελέσματα του διατηρούνται πολλές ώρες μετά την χρήση. Η εγγενική λωσίων του BIDEΤΤΕ είναι κατάλληλη και για τα πιο ευαίσθητα σημεία της επιδερμίδος.

● Νά γιατί το θαυμάσιο BIDEΤΤΕ έγινε άμέσως περιζήτητο. Διπλωμένο σ' ένα άεροστεγώς κλεισμένο φακελάκι, πίνει ελάχιστο χώρο. Χωράει στο τσέπκι, στην τσάντα, όπουδηπο-τε, και κοστίζει ελάχιστα.

● Ίδιαίτερα τώρα το καλοκαίρι εί-ναι ένα πολύτιμο καμφορ μοναδικό στο είδος του. Δεν έχει καμιά σχέση με τα θρεμένα σε κολώνια χαρτίνα μαυνηλάκια που κυκλοφορούν για κα-θαρισμό των χεριών και του προσώπου. Το BIDEΤΤΕ είναι ένα εγρήγορο μπά-νιο, που θα σας βοηθήσει να επαναφέ-ρετε την ερεσσία και την φρεσκάδα σ' ολόκληρο το σώμα σας, όποτε θρι-σκεσθε μακριά από το λουτρό σας και σε κάθε περίπτωση, λ.χ. πρό της κατακλισεως μετά το χορό, σ' ένα τα-ξίδι, μετά από πολύωρη δουλειά κλπ. Ακόμα είναι θαυμάσιο για το ντεμα-κινιάζ. Το BIDEΤΤΕ είναι αμερικανι-κό προϊόν ενός σοσδαρτάτου Βιοηχη. Οίκου και πωλείται σ' όλα τα φαρ-μακεία και τα κεντρικά περίπτερα.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Κ. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ
Πολυκλείτου 11 — Τηλέφων. 21.706

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ
ΠΟΥ ΑΠΟΛΕΙΦΕΙ ΤΙΣ ΑΚΟΥΡΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΡΟΥΧΑ.

μάτζικα

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΜΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΝΟΜΟΥΝΤΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Κατάστασις Όχηματος

Κάθε οδηγός πριν ξεκινήσει με το όχημά του, πρέπει να πε-ραωθεί επί τουστω μπορεί να οδηγεί ασφαλώς. Γι' αυτό πρέπει να ελέγξει όργανα βασικά εξαρτήματα του αστυνομικού του, που έχουν σχέση με την ασφάλεια της κινήσεώς του.

Τα εξαρτήματα αυτά είναι:

Τα φρένα, τα φώτα γενικής, τα σήματα κατευθύνσεως, τα λαστίγια, οι καθρέπτες, οι καθαριστήρες του παρμπρίζ και το σύστημα οδηγώσεως.

Μην ξεκινάτε, αν κάποιο απ' αυτά σας λείπει ή είναι ελατ-τωματικά. Κινδυνεύει η ζωή σας, καθώς και η ζωή των άλλων.

ΣΟΥΤΖ ΡΟΓΚΟΤΗ 3

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΙΜΙΣΚΗ

ΡΟΓΚΟΤΗ

ΦΡ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΣΟΥΤΖ ΡΟΓΚΟΤΗ 3

ΚΑΚΙΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΤΩ ΑΣΤΕΡΙΑ!

εγώ συζητούσαμε για τα «πιν-άπ» και για το τι μπορούν να προσφέρουν σε μία κοπέλλα. «Δεν με πήγαιναν που-θενά. Κόρνυ, μου είπε. 'Η καρρι-ρα μου άρχισε όταν πειθαρχήσα τον εαυτό μου.

»Είχα τότε περιφέρεια στήθους 0,98, μέσης 0,52,5, γοφών 89 και ζυγίζα 120 λίτρες. Είχα κοστανά μαλλιά και κρατούσα το στόμα κλειστό όταν με φωτογράφιζαν. Δεν είχα καμιά πεί-ρα ήθοποιίας. Κατάλαβα ότι χρειαζό-μουν μία ριζική αλλαγή.

»Αλλάξα και έγιναν ξανθιά πλατι-νέ, έφριξα 5 λίτρες, άνοιγα το στόμα μου όταν ήταν γύρω οι φωτογράφοι και καλλιεργήσα τη φωνή μου.

»Με τη γυναικτική στένεση τη μέση μου στα 47 εκατοστά και διεπίστωσα ότι αναπνέοντας θαθεία και κρατών-τας ανοιγμένους πίσω τους ώμους μου, μπορούσα να εύρνω τα πλεωρά μου και να προσθέσω άλλα 2,5 εκατοστά στο στήθος μου. Αυτό ήταν ίσως το πιο άποσασιατικό μου θήμα. Γιατί ή-ξερα πως αν πρόσθετα δυό εκατοστά θα κέρδιζα δυό χιλιόμετρα.

»Η Τζέην είναι το χτυπητό παρά-δειγμα της κοπέλλας που ξέρει πόσο άναγκαίο είναι να οργανωθεί κανείς για να επιτύχει. Κοπίασε τρομακτικά για να στήσει την προσωπικότητα που ήταν σίγουρη ότι το κοινό περίμενε από αυτήν. Κατά τον ίδιο τρόπο κο-πίασε αφάνταστα για να με βοηθήσει να τις θγάλω τις φωτογραφίες που της πήγαιναν στο άτελει μου.

»Η κοπέλλα αυτή είναι άσος στην τέχνη να ποζάρη για «πιν-άπ». Κά-ποτε μου είπε: «Πες μου αν έχω δι-κιο. Το μυστικό της καλής φωτογρα-φίας δεν είναι να μπορείς να ποζάρεις έσωτερικά;» Απολύτα δίκιο.

»Αν θέλω να φαίνομαι εύτυχημένη, είπε η Τζέην, σκέπτομαι πάντα ευχά-ριστα πράγματα. 'Αν θέλω να φαίνο-μαι λυπημένη, σκέφτομαι κάτι δυσάρε-στο. 'Όταν κοιτάζεις μερικές φωτο-γραφίες μου, Κόρνυ, ίσως διερωτηθείς τί σκεφτόμουν την ώρα που ποζάρα γι' αυτές. Σκεφτόμουν, πρόσθεσε ψυ-χρά, τί κρύο που έκανε εκείνη την ώρα».

Δεν μπορεί η κάθε μία να είναι Τζέην Μάνσφιλντ και εύτυχος. Πόσες και πόσες όμως το προσπαθούν. 'Αντί να προσπαθήσουν να χαράξουν μία δι-κή τους γραμμή, άκούος τόσες νέες και σου λένε: «Καίτα με, είμαι μία δεύτερη Μάνσφιλντ ή Μονρόε...» ή Τζέην Ράσσελ. 'Εχω περιφέρεια μεναιότερη κοντά ένα πόνο από όλες!».

Τι θα τους κάνη ένας πόντος περισ-σότερος στην περιφέρεια του στήθους δεν μπορώ να καταλάβω. 'Αλλά έτσι ανόητα σκέπτομαι.

Θυμάμαι την Σιμόν Σύλβα, την κο-πέλλα που δεν σταματούσε ποθενά, προκειμένου να γίνει δαστέρας. Και τε-λείωσε στο τίποτα, τραγικά μόνη της σ' ένα μικρό διαμέρισμα του Ουέστ "Εντ".

»Η Σιμόν είχε μία τυφλή, αθάσιμη πίστη ότι έπρεπε να γίνει στάρ και πως ό τρόπος για ν' ανέβη στο στερέωμα ήταν να επιδεικνύη το σώμα της, για το οποίο έτρεφε μία τρομακτική έμμον-η ιδέα.

Την θυμάμαι όταν πρωτοπαρουσιά-στηκε στη σκηνή ποζάροντας με μία γούνα από ρενόρ και τίποτε άλλο. "Ε-λεγε τότε: «Θά κάνω τα πάντα, τα πάντα, πρέπει να γίνω στάρ».

»Ήταν άπολύτως ελκρινής όταν το έλεγε. Και έλεγε ακόμα ότι θα κατα-κτήση την κορυφή μπλοφάροντας. Διέ-δωσε παντού ότι ήταν κόρη ενός Γάλ-λου εκατομμυριούχου και ότι είχε σκη-νική και κινηματογραφική πείρα στην Εύρώπη. Στην πραγματικότητα ή-ταν μία τέως στενοδακτυλόγραφος, που οι Έλληνογάλλοι γονείς της ζούσαν στο Λονδίνο και οδδότεπε είχε ανέβει στη σκηνή ή είχε παίξει σε ταινία.

»Αυτόσο η Σιμόν ήταν η «Εύρω-παία στάρ» σε όλες τις προεμέρες του Ουέστ "Εντ", πάντα με τα πολυμήτρετα ντεκολτέ και τις πιο προκλητικές τουα-λέττες. Ήταν σθεντικά και άκατά-σχετα «σέξυ».

»Αν θέλουν περιφέρεια στήθους, έ-χω, έλεγε. Μιά ίντσα πιο μεγάλη από της Τζέην Μάνσφιλντ, Κόρνυ, Εί-μαι άποφασισμένη να γίνω το πιο «σέ-ξυ» δίποδο».

Της είπα ότι ο δρόμος που ακολου-θούσε ήταν έσφαλμένος, αλλά η Σιμόν δεν το παραδέχεται. Με πλάττει να της θγάλω γυμνή φωτογραφίες της. Μου ζητούσε να τις παρυσιάσω στο στούντιο του «Πάινγουντ».

«Δεν θγάλω γυμνά, της έλεγα. Πάντως, γι'ατί τις θέλεις;».

Μου άπαντούσε: «Νομίζω ότι το σώμα-μιάς γυναίκας είναι ώραίο να το βλέ-πης και θέλω να βλέπω πάντα τον έ-αυτό μου με το σώμα που έχω τώρα».

Το σώμα της ήταν γι' αυτήν φετίχ. Η Σιμόν είχε, πράγματι, πολύ ώραίο σώμα, αλλά τί της στοιχίζε για να το διατηρήση — τί δίαιτες, τί μασάζ, Κάποτε, όταν της έδωχα μερικές φω-τογραφίες, πρόσζεα πως είχε κάτι με-λανιές. Τη ρώτησα πως τις απέκτησε. Μου άπήντησε: «Κιτπώα τα όπισθιά μου στο πάτωμα, για να φύγη το περιτό-λιπας και έτσι μελανιάζει».

»Υπήρχαν και ούλες στο σώμα της, που τις είχε άποκτήσει από έγχειρήεις τις άποίες άρροστο για να διατηρήση το πολυτιμότερο πράγμα της ζωής της — τη γρομμή του στήθους της.

»Η Σιμόν ήταν πεπεισμένη ότι άκο-λουούσε το σωστό έρμό για το στε-ρέωμα και ποτέ δεν ήταν περισσότερο θέβηλη από τη φορά εκείνη που έγι-νε το σκάβωλο στο Κινηματογραφικό Φε-στιβάλ των Κανών.

Την είδα στον ανθοπόλεμο του Φε-στιβάλ να φορά μία μικρή χορτάρηνη φούστα, με ένα δίχρωμο μεταξωτό φου-λάρι τυλιγμένο γύρω στο λαιμό της, που κατέβαινε πάνω από το στήθος της και χωνόταν στη φούστα. Πόζορε για τους φωτογράφους κοντά στους έράχους της άκροθαλάσσιας, όταν πλησίασαν ο Ρέμπερτ Μίτσου με τη γυναίκα του Νιόρρεθ, που έμεναν στο ξενοδοχείο «Κέρλτο».

Τύχη ή άτυχία;

Εύκαιρίας δοθείσης, μερικοί φωτο-γράφοι ζήτησαν από τον Μίτσου να πο-ζάρη μαζί με την Σιμόν. Έκείνος δέ-χθηκε. «Αγκάλιασε την Σύλβα, παρα-καλώ, κύριε Μίτσου», φώναξε ένας φω-τογράφος, «Βγάλε το φουλάρι σου, χά-ριν της Γαλλίας!» Εξόφνιασε κάποιος κού, πριν να καταλάβουμε τί συμβαίνει, το φουλάρι είχε εξαφανισθή και η Σι-μόν σκέπαζε τη γυμνια της με τα χέρια της.

»Τρελλάθηκες; Γιατί το έκανες;» ρώ-τησα τη Σιμόν κατόπιν. «Μου γλιότη-σε, είπε η Σιμόν στην άρχη. Καί, πάν-τως, αυτές οι γυνέες πόζες της Μαίρι-λιν Μονρόε, στο έροκούστο εκείνο ήμε-ρολόγιο, δεν της έδωσαν τη σταδιο-δρομία, κ' έτσι δεν έλεπω για ποίο λό-γο θα με θάψουν έμένα αυτές οι φω-τογραφίες. Μπορεί να με κάνουν διάση-μη σε όλο τον κόσμο».

Μιά έβδομάδα άργότερα, στο Λονδί-νο, χτύπησε το τηλέφωνό μου. Ήταν η Σιμόν. Ποροληρούσε: «Βλέπεις, Κόρ-νυ; Τι σου έλεγα; 'Η φωτογραφία εκεί-νη μου έφερε τύχη. Μου τηλεγράφησαν από το Χόλλυγουντ και μου ζήτηνε συμ-θέλωια για έπτα χρόνια».

»Αλλά το μόνο που έφερε το άτύχη-μα των Κανών στην Σιμόν ήταν μία θαδεία άπογοήτευση. Πέρασε ένα χρό-νο στο Χόλλυγουντ, χωρίς να της δοθή η εύκαιρία που ήλπιζε. Δυό ισχυροί κο-σμικογράφοι στο Χόλλυγουντ έκριναν ότι δεν τους άρεσε η Σιμόν και άρχι-σαν να την θάλλουν.

Το έπεισόδιο που έφερε την Σιμόν στο Χόλλυγουντ άρχισε να την κατα-στρέφει. Μέλις έφθασε, της είπαν να ά-δυσίαση και η Σιμόν άρχισε να κάνη αστηρρότερη άκμή διαίτα. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα έχσε 10 κιλά. Κι αυτό την δρώσθηκε. Κατόπιν πήρα ένα γραμμά από την Σιμόν:

«Κόρνυ, μου έγραφε. 'Όλα έστράφη-σαν έναντίον μου, άκμή και οι δημο-σιογράφοι — με κοιτούσαν για κείνο που μου συνέβη στις Κάνες. 'Όλοι νομίζουν ότι καμιά ήθοποιός, πριν ά-πό μένα, δεν έδειξε το σώμα της γυ-

μιά. Μιά δημοσιογράφος έγραψε ότι έ-φθασα στο Χόλλυγουντ χωρίς σ' ένα φθονό και χυδαίο διαφημιστικό κόλπο, και πρέπει να με διώξουν.

»Πήγα στην Καθολική Έκκλησία του Μπέρλυ Χίλλς, όπου συζητεί η δη-μοσιογράφος, και παρεκάλεσα τον πα-πά να της μιλήση για μένα. Ο παπάς της μιλήσε, αλλά εκείνη άρήθηκε να με δη ή να μου μιλήση».

Φοδερή Ιστορία

Η έκστρατεία που έξοπέλυσαν οι δη-μοσιογράφοι κατά της Σιμόν έφθασε σε τέτοιο σημείο, ώστε οι μεταναστευτι-κές άρχες των Η.Π.Α. έκριναν ότι οι ύπηρεσίες της Σιμόν «δεν εύνοούν τα οικονομικά και πολιτιστικά συμφέροντα της 'Αμερικής», και της είπαν να φύγη.

Άγες έβδομάδες άργότερα, στο Λον-δίνο, μου τηλεφώνησε η Σιμόν: «Κόρ-νυ, μου είπε. Πρέπει να σου μιλήσω». Της είπα ότι ήμουν πολύ άποσολημέ-νος για μερικές ήμέρες, και άρχισα να κλαίη. «Είμαι άπελπισμένη. Χρειαζόμαι τη βοήθειά σου», έπένεμε.

Της πρότεινα τότε να συναντηθώμε την έπαιμένη, στη λίμνη του Ρήτζεντ Πάρκ, όπου θα έδωχα μερικές φωτο-γραφίες. «'Ισως προφθάσουμε να πιού-με καφέ στο διάλειμμα», της είπα.

»Ετσι κ' έγινε. Καθήσαμε σε μία γω-νιά ενός μικρού «καφέ».

»Τι είμαι αυτό το τόσο τρομερό που έκανα, Κόρνυ; με ρώτησε. Τι τους σο-κάρησε τόσο; Χιλιάδες άλλες κοπέλλες έκαναν το ίδιο. Αυτόο έμως νομίζουν ό-τι το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να γδύνωμαι.

»Ένας διευθυντής κομπάρ με κάλε-σε στη Φλωρίδα, χιλιάδες μίλια μακριά, για να παίξω στο κέντρο του. Καί, ό-ταν πήγα εκεί, μου πρότειναν να κάνω στρήπ-της και να πίνω με τους πελά-τες».

Δεν είχα και πολλά να της πώ, την άφησα να μιλήη εκείνη. «Σου τηλεφώ-νησα στη Φλωρίδα, χιλιάδες μίλια μακριά, για να παίξω στο κέντρο του. Καί, ό-ταν πήγα εκεί, μου πρότειναν να κάνω στρήπ-της και να πίνω με τους πελά-τες».

Της είπα πως αυτό δεν ήταν άρκετό. «Θά σου θγάλω μία νέα σειρά φωτο-γραφίες, Σιμόν, αλλά δεν είμαι διαφη-μιστής ή μάνατζερ. Βρες ένα καλό μά-νατζερ, αν μπορείς, και προσπάθησε να στοδιοέρομησες σε διαφορετική άσση».

»Όταν έανασυναντηθήκαμε, η Σιμόν έπαιρνε μωθήματα τραγουδιού —που για να τα πληρώση είχε πουλήσει τη γούνα της— και έτοιμαζόταν να επανεμφανι-σθή, τούτη τη φορά σαν ήθοποιός κομ-πορέ.

Ο γάμος της Σιμόν είχε διαλυθή — ήταν πολύ άποσολημένη με τη στα-διοδρομία της. 'Η ύγεια της είχε ύπο-μεινέση — ήταν πολύ άποσολημένη με τη σιλουέττα της και με τις δίαιτες και τα χάπια άποχυνάσεως.

«Κόρνυ, μου είπε την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε. Είμαι θέβηλη πως θα πετύχω πολύ γρήγορα και όλες οι βουίες και τα μαρτύρια που τράδηξα δεν θα πάνε χαμένες».

Δυό έβδομάδες άργότερα, η Σιμόν έκανε το λιεμπούτο της σ' ένα καμπα-ρέ. 'Επί πέντε νύχτες το όνομά της ή-ταν γραμμένο με φωτεινά γράμματα. 'Επειτα την έρθηκαν νεκρή στο διαμέρι-μά της, στο Μάινφιαρ. Οι δίαιτες, οι άπογοητεύσεις και ο συνεχής άγώνας να διατηρήση τη σιλουέττα της την εί-χαν σκοτώσει.

Φοδερή Ιστορία. Και κρίμα να συμβή αυτό στη Σιμόν, που ήταν στο θάθος τόσο καλόκαρδη κοπέλλα.

Θά φαντάζεσθε ίσως ότι το δράμα της θα έγινε παράδειγμα στις άλλες κοπέλλες, που μοναδικό σκοπό τους έ-χουν τη σταδιοδρομία και δεν διατα-ζουν μπροστά σε τίποτε. Λάθος.

Καί, αν τους θυμίσετε αυτό το δρά-μα, έχουν έτοιμη την άπάντησή: «Εγώ δεν πρόκειται να κάνω τέτοιες θλα-κείες».

»Αλλά τις κάνουν και θα τις κάνουν... Και τίποτε δεν μπορεί να τις έμπαδισή.

Τ Ε Λ Ο Σ

Έλληνική μόδα

Έξη δροσερές κοπέλλες, ή Άντουανέττα, ή Ντόρα, ή Ρό-νια, ή Ντιάν, ή 'Γακίνθη και ή Τάνια, μαννεκέγ των με-γάλων ραπτικών οίκων των 'Αθηνών, ποζάρουν στον 'Α-γνωστο Στροτιάτη, πριν αναχωρήσουν για το Βελιγρά-δι, όπου έγινε ή πρώτη έπίσημη εμφάνιση της έλληνικής μόδας σε άλλη χώρα. 'Η έπίδειξη έγινε υπό την προστασία της 'Κας Τίτο, στο Μέγαρο Συνδικάτων, με πολλή έπιτυχία

Υπό την Σφίγγα

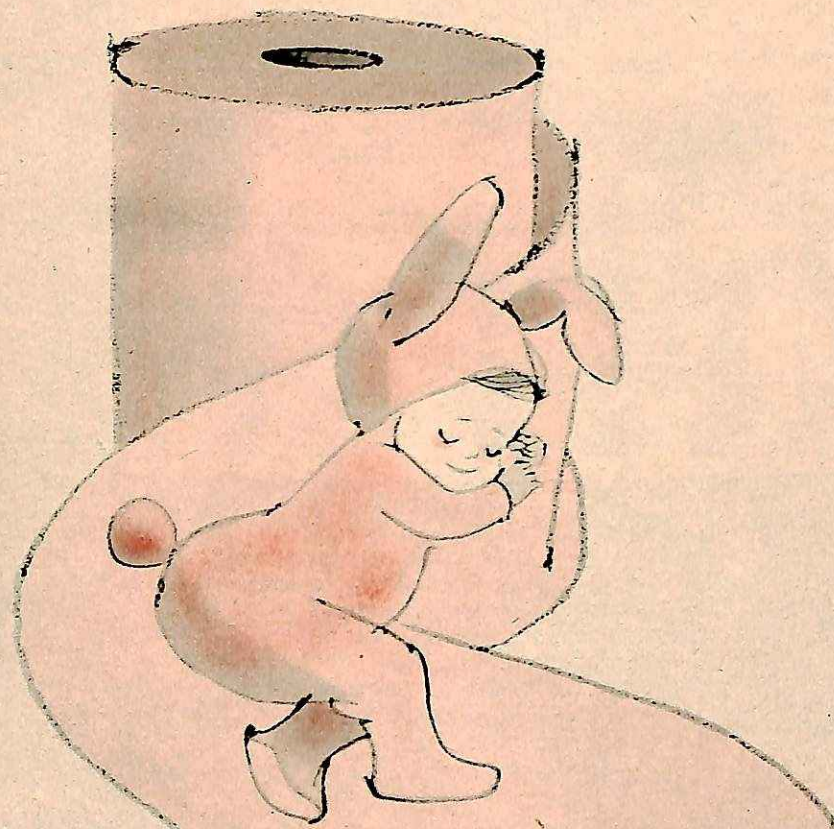
Δυό άραιότερες καταιήρ τουολέττες, από λευκό ζέρσεϋ ντρα-πέ, δημιουργίες των λονδρέζικων οίκων Τζίνα Κουτύρ (δεξιά) και Σούζαν Σμάλ (άριστερά), με φόντο μία σιγυπιακή Σφίγ-γα, που βδεν είναι τόσο στέρεα όσο φαίνεται, άφου είναι ά-πλούστατα ένα από τα σκηνικά της «Κλεοπάτρας», στα στούν-τιο του «Πάινγουντ».

Τα σκηνικά, που συνολικά καταλομβά-νουν έκταση έξη έκταρίων και συγκροτούν ένα πλήρες τεχνητό λιμάνι, με ρωμαϊκές γαλέρες και φοινικόδενδρα, στοιχισαν πάνω από ένα εκατομμύριο λίρες, αλλά τελικά θα μείνουν ά-χρησιμοποίητα έπειτα από την άρρώστια της 'Ελίζαμπεθ Τάι-ηλορ και τη ματαίωση του γυρίσματος του φίλμ στην 'Αγγλία

Εδω
ι
Ευει

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

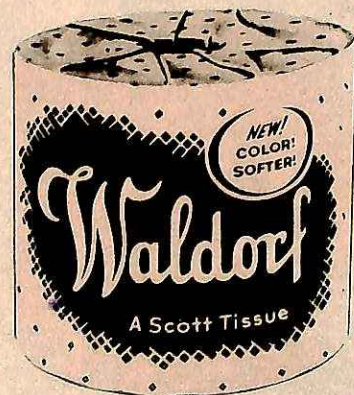
ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό έν Έλλάδι "Βάλντορφ")

"Ένα νέο είδος απαλότητας στὰ χαρτιά τουαλέτας.

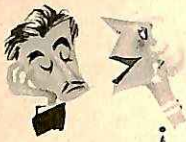
Χάρης είς την είδικήν έπεξεργασίαν του, κατὰ την άποκλειστικήν μέθοδον «Air-Puffed» τής εταιρίας Scott, τó χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι καταπληκτικά άπαλό, λεπτό και συνδυάζει τεραστίαν άπορροφητικότητα και άντοχήν.

Σέ τέσσαρες άπαλούς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θαλασσί.

Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σέ κάθε ρόλον.

"WALDORF... ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΓΕΓΕΝ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ή Έγκαίνια... στις 17 του μηνός θα έχη τó θρυλικό πλέον ξενοδοχείο τής Πάρνηθος και, γιά λίγες ημέρες, θα άποτελέση άσφαλός τó θέμα όλων τών συζητήσεων. Γιά τά έγκαίνια φαίνεται ότι θα έλθη ή περίφημη όρχήστρα τού Μπόμπ Άτζάμ —ποιός δέν έχει άκούσει τόν «Μουσταφά» του;— και ή Ζυλιέτ Γκοεκά... ΟΙ φίλοι τού ξενοδοχείου, και έχει πολλούς, θαυμάζουν τήν πρωτοτυπία του, θαυμάζουν τά σαλόνια του, τίς διακοσμήσεις έλληνικής έμπνεύσεως, τά έλληνικά έργα ζωγραφικής, τήν τόλη και τήν φαντασία πού χαρακτηρίζει όλο τó κτίριο, τόν πλούτο τού χώρου πού έχει διατεθή και, δεδαίως, τήν άνυπέρβλητη θέα πού προσφέρει. ΟΙ έχθροι άντιπαθούν τó γεωμετρικό όδοντωτό σχέδιο τής ταρασσας, τόν περίεργο δόλο μέ τά λευκά κουμπιά τού ντάνσιγκ, τίς μικρές κάμαρες (όπου οΙ Έλβετοί έπεισαν τόν άρχιτέκτονα νά άνοίξη πόρτες επικοινωνίας) και τήν τόλη και τήν φαντασία πού χαρακτηρίζει όλο τó κτίριο...

Ή Έλάχιστα κόττερα... Έφθασαν έφέτος, παρ' όλον ότι νέα όργάνωσις και νέα περιποίησις τά περιμένει. Πράγματι, ό Τουρισμός έχει φροντίσει 37 είδικούς σταθμούς, οΙ όποιοι άρχισαν νά λειτουργούν από τίς 15 Μαΐου και ύπόσχεται μέχρι τέλους τού καλοκαιριού νά έχη άλλους 40. ΟΙ σταθμοί αύτοί προμηθεύουν καύσιμα, τρόφιμα, καθαρό νερό πόσιμο και ό,τι άλλο χρειάζονται οΙ άπαιτητικοί επισκέπται. Φαίνεται όμως ότι θυμούνται άρκετά δυσάρεστα τών τελευταίων έτών, επίμονες και άμυχολόγητες τελωνειακές ταραχαιwürries, αλφινδιαστικές επισκέψεις σέ νυκτερινές ώρες, άποτελέσματα μάλλον περιεργείας, και, όπως περιγράφεται στό τελευταίο «Bulletin officiel du yacht club de France», άλλες πολλές ένοχλήσεις. Τό άρθρο αύτό, μέ τίτλο «Η κρουαζιέρα τού "Έθρος" στην Έλλάδα», γραμμένο από μέλος τού «Yacht Club», τήν Κα Μαρί Λεζιέρ, καλύπτει, ούτε λίγο, ούτε πολύ, 22 δλόκληρες σελίδες και αναφέρει πολλά ενδιαφέροντα γιά τούς ξένους και γιά μäs γεγονότα. Πώς στις 2 Σεπτεμβρίου πέρσι άντιμετώπισαν κοντά στην Κέρκυρα επίθεσι και πυροβολισμούς και πώς έπρασσαν δλόκληρη περίπου τήν νύκτα γιά νά άντιληφθούν περι τίνος έπρόκειτο και γιαντί τó μικρότατο σκάφος θεωρήθηκε έχθρικό...

Ή Άρχαία... έπιπλα. Η νέα ιδέα ήταν λαμπρή και άπορεί κανείς πώς ώς τώρα κανείς δέν τó σκέφθηκε νά έμπνευσθι αύτές τίς λεπτές

και εύγενικές γραμμές τους. Κατ' άρχήν ή ιδέα τής άπολύτως άύθεντικής κόπιας έχει ένδιαφέρον μόνο ιστορικό. Δύσκολα θα μπορούσ νά άποκτήση και πρακτικότητα και νά γίνη τó άρχαίο έπιπλό χρήσιμο γιά τó σύγχρονο σπίτι. Έπιπλα, όμως, άπλώς έμπνευσμένα από τά παλιά, άσφαλώς θα μπορούσαν νά έχουν και έμπορική έπιτυχία. Άρκεί νά πέσουν σέ καλά χέρια —όπως αύτά τά πρώτα— και νά μñ άκολουθήσουν τά άλλα άρχαία τέρατα, τά βάζα και τά πιάτα και τά υμιμπελό, τά όποια προσφέρουμε στους ξένους...

Ή Βραδείον... Πετροίδη. Ό έξαίρετος Έλλην τεχνοκρίτης Πάλ Πετρίδης, έγκατεστημένος από χρόνια στό Παρίσι, καθιέρωσε ένα έτήσιο βραβείο 2.000 νέων γαλλικών φράγκων γιά τó καλύτερο διδλίο πού θα άσχολήται μέ τήν τέχνη...

Ή Ύφαντά έξαίρετα... παρουσίασε, στην τελευταία έπίδειξι έλληνικής ραπτικής τέχνης, πού έγινε στην «Μεγάλη Βρεταννία», μιá νέα δημιουργός, ή Κα Καίτη Δαρδούφα, ή όποία είναι έγκατεστημένη στην Κοζάνη. Από φυσικά χρώματα, ύφασμένα μέ πρώτης τάξεως και ά γ ν ά ύλικά, καλό μαλλι και καθαρό θαμδάκι, χωρίς γυαλιστερές κλωστές νάυλων και χρυσαστικά, και μέ ώραία γεωμετρικά σχέδια, κοπιαρισμένα από παλιά χρυζαντινά μοτίβα, χρησίμευσαν σαν πρώτη ύλη γιά πολύ κομψά και πρωτότυπα φορέαματα και ντε πιές...

Ή Μπακλαβάς... πού κόστισε περίπου τó δάρος του σέ χρυσάφι, είναι αύτός τόν όποιο παρήγγειλε ό διάσημος κ. Νουμπάρ Γκουλμπεκιάν. Πρό ήμερών έφθασε στό Τουκέ, όπου είχε όργανώσει μεγάλη δεξίωσι και, όπως δέν εύρισκε κανένα γλύκισμα τής όρεσκειας του, έστειλε δικό του άεροπλάνο στην Κωνσταντινούπολι νά αγοράσή άμυγδαλωτά και μπακλαβάδες...

Ή Μοντέρνοι σύγχρονοι όρισμοί... Έρώτησις: «Πώς ξεχωρίζετε τόν πραγματικά έπιτυχημένο άνθρωπο;». Απάντησις: «Τά γουτίκ - έντ του άρχίζουν τήν Τετάρτη και τελειώνουν τήν Τρίτη»...

ήή

ΠΩΣ ΕΔΟΘΗ Η ΑΔΕΙΑ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ;

Μυστήριο!..

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ;

Ή ώραιότερη και παλαιότερη κυκλαδίτικη έκκλησία

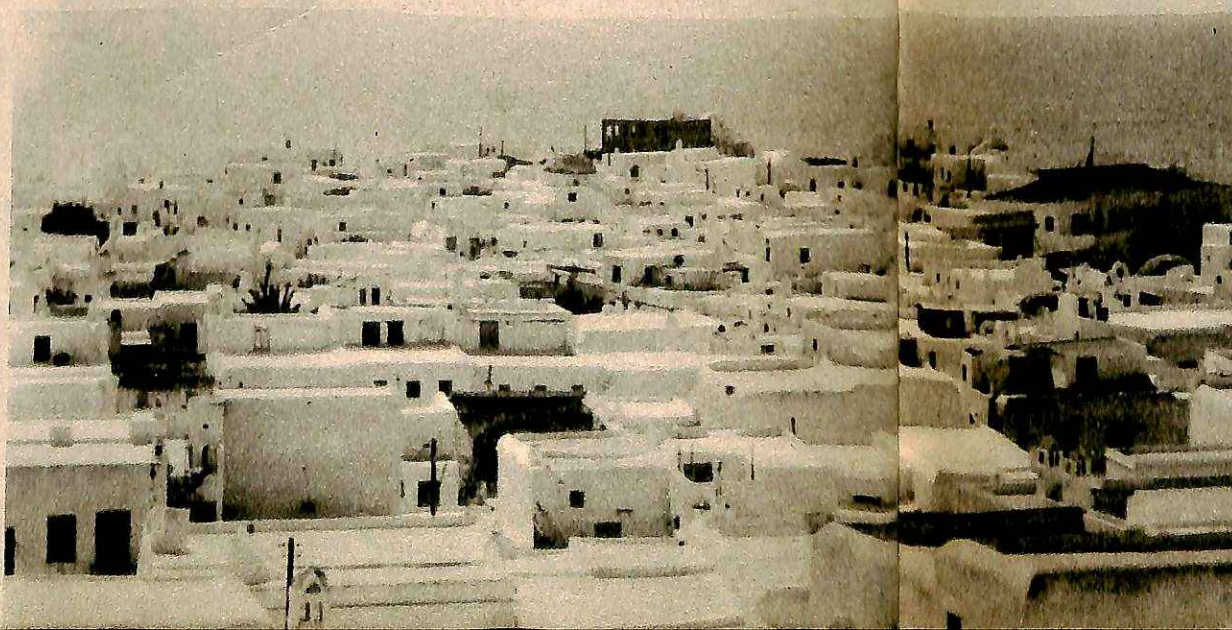
ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΣΩΣΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ;

Ίσως ή ίδια ή Παναγία ή Παραπορτιανή, άν θυμώση...

Ή Ιστορία τού νέου θανδαλισμού έχει ως έξης: Πρό δύο μηνών μόνον, ό Κωνσταντίνος Ξυδάκης, Ιδιοκτήτης ενός μικρού οικπέδου, πού θριασκόταν λίγα μέτρα μακριά από τήν περίφημη Παραπορτιανή τής Μυκόνου, ζήτησε άδεια άνευγέρσεως πολυώροφου κατοικίας. Άπλός ναυτικός, Ιδιοκτήτης ενός μικρού κα-

S.O.S.!

ικιοϋ, μέ τó όποιον κάνει μεταφορές μεταξύ τής Μυκόνου και τής Δήλου, άπεφάσισε νά κτίση και μέ τήν εύλογία τού άρμοδίου νομομηχανικού, άρχισε, έκτισε και τελείωσε ένα γισπί, πρό όλίγων μόνον ήμερών... Όπότε Μυκονιάτες και ξένοι άντελήφθησαν τó μέγεθος τού έγκλήματος. Χάθηκε ή ώραία έκκλησία

γιά τó νησί. Χάρης σ' αύτόν τόν όγκο πού στήθηκε μακροχρόνως σας; τόν ρωτά. Τώρα ή Νομαρχία και ό Τουρισμός έχουν άναστατώθι και έχουν σταματήσει—προσπορνά— τήν οικοδομή... Ή συνέχεια είναι άγνωστη.

Ή Ροζάνα και οί λύκοι

Ή Ροζάνα Σκιαφίνο, ή ώραία Ίταλίδα κατάρ, πού άνεδείχθη χάρις στην έπιμονή τής... μητέρας τής, είναι τώρα ή συμπρωταγωνίστρια τού πάντοτε γοητευτικού Ζαν Μαρσί, στην περιπετειώδη Ιστορική ταινία «Τό

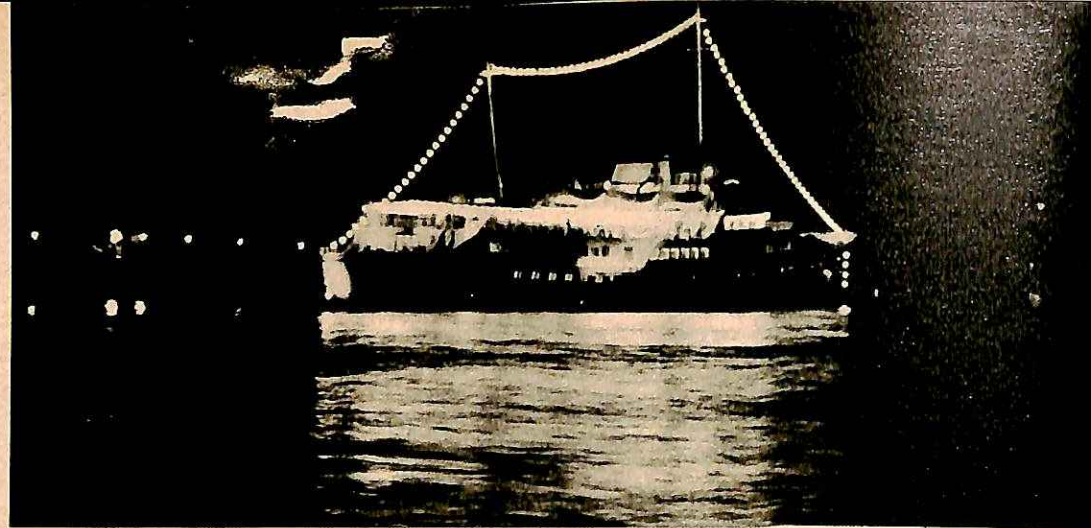
θαύμα τών λύκων», από τó όμώνυμο μυθιστόρημα τού Άνρύ Ντυτυί Μαζέλ. Άνάμεσα σέ άλλα καρδιοχτύπια τού γυρίσματος: Χάθηκαν δύο από τούς άυστραλιζικούς λύκους πού έπαιζαν στην ταινία, ή περιοχή άναστατώθηκε και τελικά άναγκάστηκε ή άστυνομία νά σκούωση τά πανάκριβα θηρία.

• ΔΥΟ φίλοι συζητούν:
—Ξέρεις, λέει ό ένας, φεύγω τήν άλλη έβδομάδα γιά τó Παρίσι.
—Θά πάρης και τή γυναίκα σου;
—Τρελλάθηκες φαίνεται. Άν έσύ πηχ: πός στό Μόναχο θά πάρης και τήν μύτρα σου μαζί;

• ΕΝΑΣ τουρίστας επισκέπτεται μιá μέρα τó γηροκομείο τής πόλεως και συνμιλεί μέ μερικούς τροφίμους.
—Τι κάνετε γιά νά φθάσετε σ' αύτή τήν ηλικία, παππού; Λέει σ' έναν.
—Τίποτε, παιδί μου. Έπινα μόνο γάλα. Τό πρωί γάλα, τó μεσημέρι γάλα, τó βράδυ γάλα.
—Μπαράδο, παππού! Και πόσαν χρονών είστε;
—Ενενηντά, γιέ μου.
—Εξάκολουθώντας τήν έρευνά του, άπειδυνεται σ' έναν, πού φαίνεται άκόμη γηραιότερος.
—Και σεις, τί κάνετε γιά νά φτάσετε σ' αύτή τήν ηλικία;
—Με τά λαχανικά, παιδί μου. Δέν έτρωγα παρά μόνο λαχανικά, πρωί, μεσημέρι, βράδυ.
—Και πόσαν χρονών είστε;
—Εκατόν δέκα, παιδί μου.
• Ο τουρίστας συνεχίζει τήν περιπλάνησή του και συναντά έναν άκόμη πιο γερασμένο από τούς δύο προηγούμενους.
—Και σας, ποιό είναι τó μυστικό τής μακροχρόνιας σας; τόν ρωτά.
—ΟΙ γυναίκες, γιέ μου. Πρωί, μεσημέρι, βράδυ, γυναίκες.
—Αυτό είναι θαύμα, λέει ό τουρίστας έμβουσιασμένος. Και ποιá είναι ή δική σας ηλικία;
—Τριάντα πέντε χρονών, γιέ μου!

ΚΑΘ' ΟΔΟΝ, από το 'Αμβούργο, όπου ναυπηγήθηκε, προς την Έλλάδα, το «Δήλος» άγκυροβόλησε στον Τάμεση, κοντά στον Πύργο του Λονδίνου. Φωταγωγημένο, την νύκτα της 30ής 'Απριλίου, δέχθηκε τους προσκεκλημένους της πρώτης δεξιώσεως ή όποια έγινε για τα έγκαίνιά του.

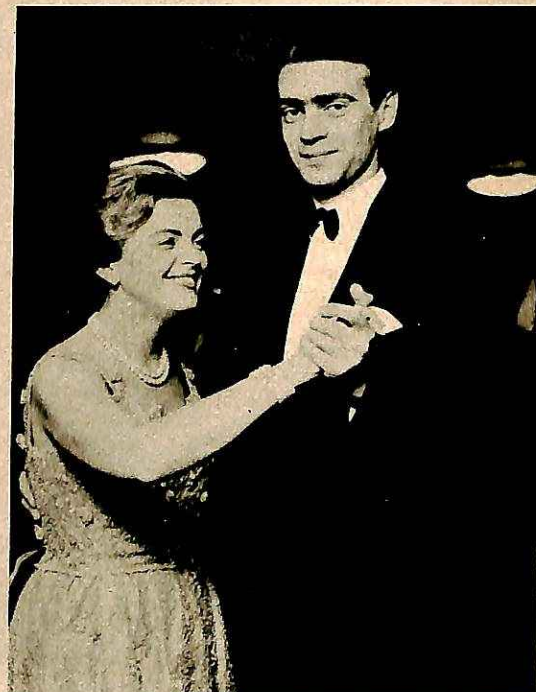
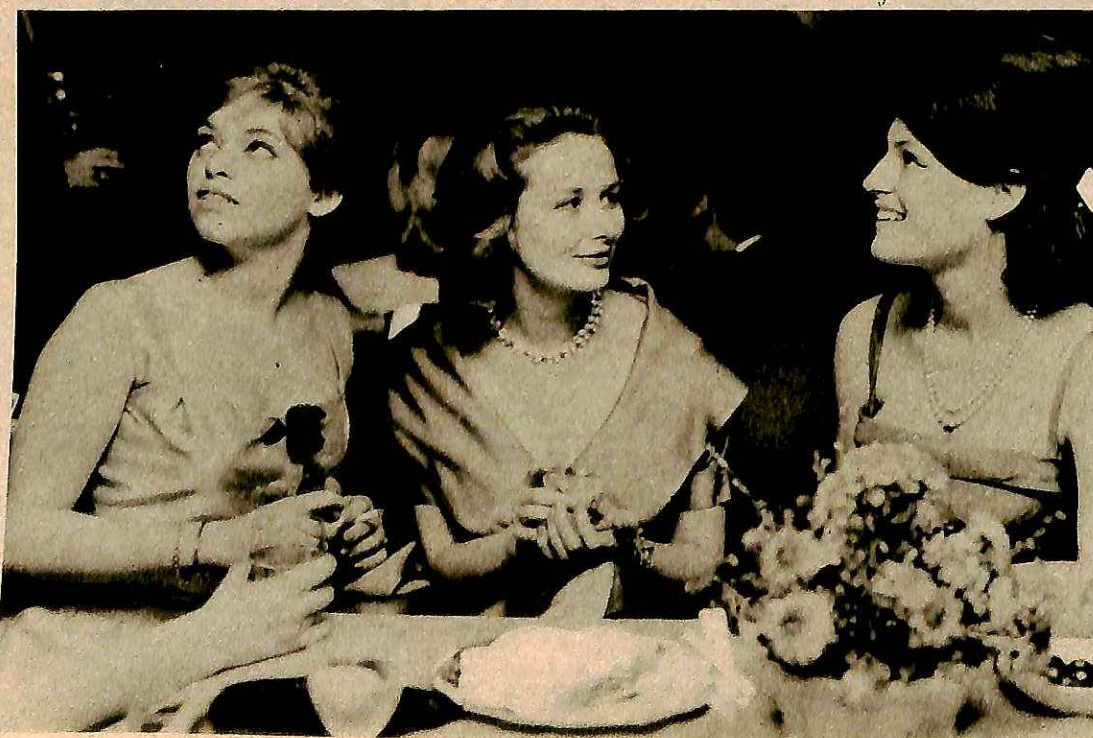
"Ένα ολόλευκο σκάφος στά γαλανὰ νερά του Αιγαίου

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ D.E.S. "ΔΗΛΟΣ"

Από τις 15 Μαΐου, ένα νέο άπόκτημα της έμπορικης ναυτιλίας μας σχίζει τα ελληνικά νερά: Είναι το D.E.S. «Δήλος» που θα κάνει μία φορά την εβδομάδα κρουαζιέρα στα ελληνικά νησιά και δρομολογείται στη γραμμή Πειραιώς - Τήνου - Μυκόνου - 'Ι-καρίας - Σάμου. Δυό «πλωτά δεξιώσεις» —ή μία στο Λονδίνο και ή άλλη στο Σαρωνικό— έδωσαν την εύκαιρία μιάς πρώτης γνωριμίας με το «Δήλος», με θαυμάσια άποτελέσματα. Τέλος, το περασμένο Σαββατοκύριακο, έκατον τριάντα καλεσμένοι πήραν μέρος σε μία κρουαζιέρα —Σαντορίνη, 'Ιος, Μήλος— και θαύμασαν το ωραίο σκάφος σ' ένα γοητευτικό ταξίδι. Γενικό συμπέρασμα: "Ένα άπόκτημα πρώτου μεγέθους για τον ελληνικό τουρισμό

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΩΝ και άμφιτρώων κ. Πέτρος Νομικός υποδέχεται τον πρίγκιπα Πέτρο της Ελλάδος κατά την άφίξή του στη δεξίωση.

ΤΡΕΙΣ ΝΕΑΡΕΣ και ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ προσκεκλημένες του κύπερ-χορού, όπως χαρακτήρισε ό άγγλικός τύπος τη χοροσπερίδα του Λονδίνου. Από τα άριστερά: Οί δεσποινίδες Έντινα Ρόναϊν, Κέρρυ Τζέην 'Ογκιλθαί και Κάθριν Μίλιναιρ, κόρη της δουκίσσης του Μπέντφορντ.

Η ΚΑ ΡΟΛΑΝ Γκωτοέν - Πινάϊ της γαλλικής πρεσβείας του Λονδίνου και ό πρίγκιψ Άλέξανδρος Ρομανώφ της Ρωσίας, μικρανεψιός του τελευταίου Τσάρου. Σημειωτέον ότι ό 30ετής πρίγκιψ, λίγες ήμέρες άργότερα, πραγματοποίησε μία τουριστική επίσκεψη στη Μόσχα. Ό πρώτος Ρομανώφ που πήγε στη Ρωσία μετεπαναστατικά

ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΞΙΩΣΗ στο Σαρωνικό: Το ζευγάρι της θραυιάς Μελίνα - Ντασσέν —προσκεκλημένοι και αυτοί μαζί με άλλους έκλεκτους 'Αθηναίους— χορεύουν.

ΟΙ ΩΡΕΣ ΚΥΛΑΝΕ γρήγορα και εύχάριστα στη θάλασσα. Γνωστές 'Αθηναίες, λίγο μετά το χορό, στο κατάστρωμα του πλοίου που έπιστρέφει.

ΓΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΗ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ ΤΟΥ «ΔΗΛΟΣ», ΕΝΩ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ

Το «Δήλος» έχει μήκος 89 μ., πλάτος 13,5, εκτόπισμα 2.500 τόννων, τρέχει με 18 μίλια την ώρα, περιλαμβάνει 98 δίκλινες καμπίνες, κινηματογράφο, πισίνα, αίθουσα χορού, τηλεφώνια που συνδέονται με την 'Αθήνα μέσω Βάρης, ραντάρ και πέντε μηχανές συνολικής δυνάμεως 6.000 ίππων, που θα μπορούσαν να ήλεκτροφοτίζουν μία πόλη μεγάλη σαν τη Θεσσαλονίκη.

Αυτά είναι συνοπτικά τα στοιχεία που θα μπορούσαν να συνθέσουν την περιγραφή του «Δήλος». 'Αλλά κάτι μένει έξω από αυτή την εικόνα: "Ίσως το σπουδαιότερο — αυτός ό συνδυασμός του μοντέρνου και συντηρητικού, μιά αίσθηση άνανεωμένης άρχοντιάς, που κάνει τον έπιβάτη να αισθάνεται άνετα και δ-

μορφα. Παντού κυριαρχεί το ευρύ και το άνοικτό: Στα παράθυρα, στα σαλόνια, στις καμπίνες, στην γέφυρα. Τίποτε δεν είναι στενό, τίποτε δεν σε σφίγγει, τίποτε δεν σε κλείνει: 'Η θάλασσα, ό ελληνικός ούρανός, το ελληνικό καλοκαίρι, όλα προσφέρονται θαυμάσια μέσα στο «Δήλος», μπαίνουν από παντού και σε τυλίγουν στο χρώμα τους. Μετά την δεξίωση, γνωστός άρχιτέκτων συνώπισε έτσι την γενική έντύπωση:

«Υπάρχει παντού διάχυτο ένα μετρημένο γούστο, που έμποδίζει την πολυτέλεια να γίνει ένοχλητική και κραυγαλέα, υπάρχει παντού ή σιωπηλή φροντίδα και ή κεφάτη δουλειά για κάτι καλό και σίγουρο».

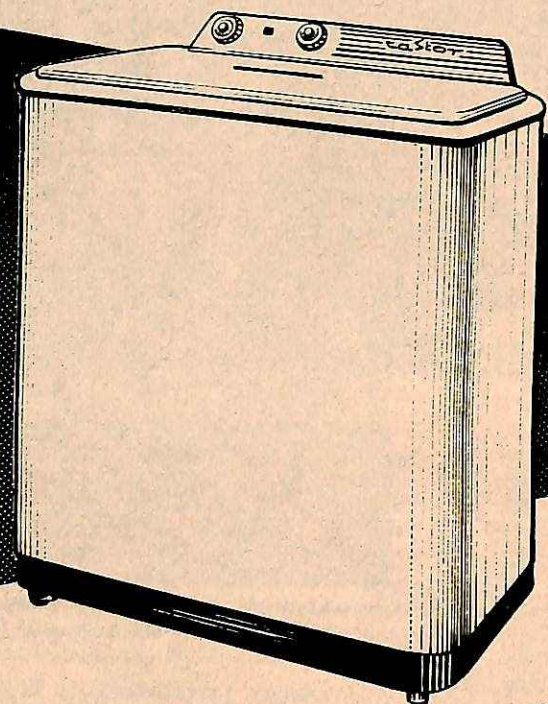
ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΣ και ό ύπουργός της Έμπορικης Ναυτιλίας κ. Γ. 'Αδριανόπουλος, που συνομιλεί με φίλους του στη διάρκεια του ταξιδιού.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

vaux

Ίκανοποιούν τις απαιτήσεις
κάθε οικογενείας.

- Επιτρέπουν συγχρόνως το πλύσιμο ή ξέβγαλμα και το στέγνωμα.
- Έχουν ειδικό φίλτρο (JOLLY JET) που αυξάνει την δύναμη καθαρισμού κατά 35%.
- Θερμαίνουν το νερό.
- Διαθέτουν αυτόματο χρονοδιακόπτη για την ρύθμιση του πλυσίματος.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Π. Γ. ΔΡΑΚΟΣ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 5, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΦΙΛΩΝΟΣ 37, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 34.

Φως και σκοτάδι στη ζωή του Κόλ Πόρτερ

Η ΘΛΙΜΜΕΝΗ ΜΟΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ
ΤΩΝ ΧΙΛΙΟΤΡΑΓΟΥΔΗΜΕΝΩΝ ΜΕΛΩΔΙΩΝ

(Φωτ. Camera Press)

Πίσω από τον επιδελτικό αυτό αριθμό συνθέσεων (να μερικοί τίτλοι τους στην τύχη: «Δες πρώτα την 'Αμερική», 1916, «Ύψινα και όνειρέφου», 1929, «Φίλησέ με Καίτη», 1949, «Κάν - Κάν», 1954, «Τα γκέρλες», 1957,) βρίσκεται η άκαματη δημιουργική φαντασία του Κόλ Πόρτερ, που σήμερα, στα 67 χρόνια του, ζή σαν έρμητης στον 33ο όροφο ενός ούρανοξυστη, στην καρδιά της Νέας Υόρκης, στο Γουόλντορφ Άστόρια Τάουερς.

Γεννήθηκε στα 1893, στην 'Ινδιάννα, από πλούσια οικογένεια που τον προώριζε για δικηγόρο. Άλλα η μουσική άσκούσε ανέκαθεν μεγαλύτερη έλξη πάνω του. Έτσι όταν έφτασε στο Παρίσι για να έμβασθι στη λεπτειπίλετη έρμηνεία των νομικών διακρίσεων προτίμησε να άφοσιωθή στη σύνθεση. Στα 1917 κατέταγη έθελοντής στη Λεγεώνα των Ξένων και άκολούθως υπηρέτησε στον Γαλλικό Στρατό. Δυό χρόνια άργότερα —είρήνη πιά— παντρεύτηκε μιά χήρα, την Λίντα Λη Τόμας, και ρίχτηκαν μαζί σε μιά άπαστράπτοσα κοσμική ζωή. Δεν είχε άρχισει ακόμα να εισπράττει τα κολοσσιαία δικαιώματα από την εργασία του, είχε, όμως, στο μεταξύ κληρονομήσει μερικά εκατομμύρια δολάρια από τον παππού του.

Στη Νέα Υόρκη κάποια μέρα πήγε ίππασία. Τό άλογο τον πέταξε χάμω και ο Κόλ Πόρτερ έσπασε και τα δυό του πόδια. Ήταν ή άρχή μιάς μακράς περιόδου φοβερών μαρτυριών. Τό άτύχημα είχε πολύ σπουδαιότερες συνέπειες άπ' ό,τι θα φοβόταν κανείς, γιατί σε λίγο ξανάσπασε τό ένα του πόδι, καθώς προσπαθούσε να βαδίση με μπα-στούνι. Δύσκολο να πιστέψη κανείς πως ο δημιουργός τόσων χαρούμενων και ρομαντικών σκοπών θα δυ-θιζόταν σε τέτοια κατάθλιψη. Άλλα ο Κόλ Πόρτερ ήταν τόσο δυστυχής έπειτα από άρκετούς μήνες άναπηρίας, που ο γιατρός του κατάλαβε

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΠΡΟ — μιά δυστυχή-σμένη ζωή, μιά εύτυχισμένη δημιουργία. Αυτός είναι ο άπολογισμός του Πόρτερ, του δημοφιλέστερου Άμερικανού συνθέτου έλαφράς μουσικής.

Μισή σελίδα, με φιλά τυπογραφικά στοιχεία, καταλαμβάνουν στο άμερικανικό «Χού Ίξ Χού» μόνον οι τίτλοι των μουσικών κωμωδιών του Κόλ Πόρτερ. Και σ' αυτές τις κωμωδίες μέσα έχει διαχύσει τις μελωδίες που 45 τώρα χρόνια τραγουδάνε οι περιφημότερες φωνές του έλαφρού θεά-τρου, σφυρίζουν οι μικροί των άσανσέρ και μουρ-μουρίζουν εκατομμύρια μέσα στο μπάνιο τους.

πως μόνο μιά νέα μουσική κωμωδία θα μπορούσε να τον άπαλλάξει από τό άγχος. Άποτέλεσμα ήταν τό «Ποτέ δεν ξέρεις» (1938). Δεν έγινε μόνο ή πιο δημοφιλής σύνθεσή του, αλλά και ή σωτηρία του. Σε λίγο ο Πόρτερ κατάρθωσε να ξανα-σταθή στα πόδια του.

Έγκαταστάθηκε με τη γυναίκα του στις άνατολικές πολιτείες. Μέχρι τό 1954 εργάστηκε σκληρότερα ά-πό ποτέ και πολλοί συνεργάτες του τον γνώρισαν σαν δύσκολο και ά-νένδοτο κυνηγό της τελειότητας. Έ-πειτα οι πόνοι στα πόδια του ξα-νάρχισαν και ή γυναίκα του άρρώ-στησε βαρεία. Πέθανε λίγους μήνες άργότερα και από τότε ο Κόλ Πόρ-τερ άποσύρθηκε στην άπομόνωση άπ' όπου πιθανόν ποτέ δεν θα ξα-ναπαρουσιασθή στον κόσμο.

Ο Κόλ Πόρτερ έχει τό σπάνιο ταλέντο να είναι ικανός να εργά-ζεται όποιοάδηποτε ώρα και σε όποιο-δήποτε μέρος. Συχνά οι φίλοι του τον βλέπουν να διακόπτει τη συζή-ση και να σημειώνει μερικές νότες. Συνήθως άρχίζει με τον τίτλο ενός τραγουδιού, γράφει κατόπιν τη με-λωδία και μετά τους στίχους. Έπει-δή έχει συνθέσει πάνω από 400 τραγούδια, προσέχει πάντοτε ώ-στε οι νέες του συνθέσεις να είναι πρωτότυπες και έλέγχει μήπως άσυνείδητα έχει «δανειστή» τίποτε από προηγούμενες εργασίες του. Την ιστορία της ζωής του την πα-ρουσίασε ο κινηματογράφος στην ταινία «Νύκτα και Ήμέρας», με τον Κάρυ Γκράντ και την Άλέξις Σμιθ. Όταν την είδε ο Κόλ Πόρτερ, είπε πως δεν είχε μεγάλη σχέση με την άλήθεια. Άλλα έλάχιστοι άντάρη-ναι να δούν τη ζωή τους στην όθονη, Ι-δώς ήταν ή ζωή αυτή, παρά την έξωτερική επιτυχία, είναι σημαδεμέ-νη από πολλές δυστυχίες. Ο Κόλ Πόρτερ προτιμάει να κρατά ή για-τόν έαυτό του τους πόνους της ψυ-χής του. Ο κόσμος θέλει να τον ξέ-ρη μονάχα από την μουσική του.

Η ΒΕΛΓΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΕ ΣΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΥ ΧΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΜΠΑΛΛΕΤΩΝ ΝΤΟΡΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΙ "ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ" ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. Α. Χ. ΜΑΜΑΚΗ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

... τὸ κακάο μας!

Ὁμοφωνία μικρῶν καὶ μεγάλων σὲ κάθε οἰκογένεια!..

Γιατὶ τὸ ΚΑΚΑΟ "ΙΟΝ", ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ δὲν εἶναι μόνο ἓνα εὐγεστό καὶ θρεπτικὸ ρόφημα πλούσιο σὲ βιταμίνες, ἀλλὰ καὶ ἓνα ρόφημα, πού χάρις στὴν Θεοβρωμίνη πού περιέχει δίνει κέφι, χαρὰ καὶ καλὴ διάθεση...

ΚΑΚΑΟ ΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Εφέτος δὲν εἶναι μόνο τὸ θέατρο πού διέρχεται κρίση, καὶ μάλιστα κρίση δεινὴ. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς κινηματογράφος δὲν βρίσκεται σὲ καλύτερη μοῖρα. Ἀλλοτε οἱ ἑλληνικὲς ταινίες —ἀν ὅχι ὅλες, πάντως οἱ περισσότερες— προσεῖλκυαν ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μεγάλου κοινοῦ. Μάλιστα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ ὠρισμένα ἐποχικά κέντρα, στίς μικρὲς πόλεις οἱ ταινίες «φουστανέλλας» κ' οἱ δακρύδρεκτες ρομαντικὲς ἱστορίες εἶχαν μεγάλη, πολὺ μεγάλη ταμειακὴ ἀπόδοση. Ἐφέτος ὅμως οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς «δημιουργίες» τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς δὲν βρῆκαν τὴν ἀπήχηση πού εἶχαν ἄλλοτε τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα πού γυρίζονται ἀπὸ τοὺς παραγωγούς μας. Ἐστέρες πού ἄλλοτε χαλούσαν κόσμο τώρα... δὲν συγκεντρώνουν θεατὰς ἢ, γιὰ νὰ κυριολεκτήσουμε, δὲν συγκεντρώνουν τόσοις θεατὰς ὅσους ἄλλοτε. Βέβαια, δὲν λείπουν οἱ ἐξαιρέσεις. Δὲν λείπουν οἱ ἐπιτυχίες. Δὲν λείπουν οἱ 2-3 πρωταγωνισταὶ πού παίρνουν τὸν θεατὴ μὲ τὸ μέρος τους, ὅτι καὶ νὰ παίζουν. Δὲν λείπουν οἱ λίγες φροντισμένες παραγωγές. Συνολικὰ ὅμως εἶναι ἐκδηλῆ ἡ πτώση τῆς ἑλληνικῆς ταινίας, καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἐμπορικὴ, γιατί ἡ ποιοτικὴ στάθμη της ποτὲ δὲν ἦταν ὑψηλὴ, μὲ δακτυλομετρούμενες ἐξαιρέσεις, πού συνήθως ἔχουν ἐπικέντρο τῆς ταινίας τοῦ Φίνου καὶ ἐνὸς-δύο ἀκόμη παραγωγῶν. Τί νὰ συνέδη, ἀραγε;

Τὰ αἷτια τῆς κρίσεως

Τὰ αἷτια τῆς κρίσεως εἶναι ἀσφαλῶς πολλὰ. Βασικά, ὅμως, ὅσοι παρακολουθοῦν τὰ πράγματα ἀπὸ κοντὰ διαπιστώνουν ὅτι κύρια ἀφορμὴ γιὰ τὴν ὁποία καὶ τὸ χωρὶς ἰδιαίτερες ἀδείσεις κοινὸ δὲν ἀδιασκέδαζε τόσο ἡ δὲν «συγκινεῖται» πιά μὲ τὰ «ἀριστουργήματα» τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου εἶναι γιατί τὸ κακὸ παραγίνε ἀπὸ ἀπόψεις προχειρότητας. Ἀνθρώποι πού δὲν ξέρουν στοιχειωδῶς τί εἶναι κινηματογράφος, πού ἀγνοοῦν πὼς γυρίζεται ἓνα φιλμ, πού δὲν γνωρίζουν τί χρειάζεται μιά ταινία, γίνονται —παρακαλῶ— παραγωγοί, καὶ ἄλλοι πού διέτελεσαν κομπάρσοι ἢ βοηθοὶ στὰ τεχνικὰ συνεργεῖα αὐτοχειροτονοῦνται... σκηνοθέτες καὶ γυρίζουν ταινίες! Παράλληλα, μαζί μὲ μερικοὺς καλλιτέχνες τῆς σκηνῆς, πού ἀποδίδουν λαμπρὰ καὶ στὴν ὁθόνη, ἓνα σωρὸ ἀπίθανα «ἀστέρια» ἔχουν ξεπεταχθῇ. Ἐστέρις πού δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ παίξουν οὔτε κἀν ἓνα τρίτο ρόλο. Καὶ ἀκόμη πολλὰ ἄλλα πράγματα συμβαίνουν στὰ διάφορα καὶ ποικιλόμορφα ἑλληνικὰ «στούντιο»...

Τὰ θλιβερά σενάρια

Εκτὸς, ὅμως, ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἡ ἐγχώρια κινηματογραφικὴ παραγωγὴ χαλάνει καὶ κάπου ἄλλου. Σὲ κατὰ βασικό. Πολὺ βασικό: Στὰ σενάρια. Οἱ ἱστορίες πού μεταφέρονται στὴν ὁθόνη εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπίθανες, ἀσημαντές, θλιβερές. Ὑπάρχουν 2-3 σεναριογράφοι πού ἔχουν δώσει κατὰ καιροὺς ἀξιόλογα «παρά» ἢ ἔργα μ' ἐπιδοφόρες προοπτικές γιὰ μελλοντικὲς ἐργασίες

τους. Κατὰ κανόνα, ὅμως, ἐκείνοι πού γράφουν τὰ σενάρια ἐπιστρατεύουν πράγματα πού οὔτε κἀν στὸ ἓνα τοῖς ἑκατὸ τῆς ξένης κινηματογραφικῆς παραγωγῆς δὲν συναντᾷ κανεῖς. Πράγματα ἀνοῦσια, χωρὶς ἐνδιαφέρον, χωρὶς οὐσιαστικὴ πλοκὴ καὶ μ' ἐξελιγμένη δημοσκοπικὴ γραμμὴ. Ἡ ἔργα μὲ ἐξυπνάδες καὶ καμικὲς καταστάσεις σὲ πολὺ χονδρὴ γραμμῇ, πού, φυσικά, δὲν συνθέτουν κάτι πού νὰ διασκεδάσῃ τὸν μέσο θεατὴ. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ὠρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού γράφουν σενάρια σὲ φιλμ ἐγχωρίου παραγωγῆς εἶναι συγγραφεῖς μὲ τάλεντο. Ὅμως ἡ ἐπαγγελματικὴ γραμμὴ πού καλλιεργῶν οἱ ἀποκλειστικά γιὰ τὸ ταυεῖο ἠνδραφερμένοι τυχαῖστοι «παραγωγοί» τοὺς κἀν νὰ λησμονοῦν καὶ αὐτοὶ τὸν κἀν ἐαυτοὺς τους. Ἐστὶ σκαρώνουν θλιβερά «ἐργασία» μὲ τὴν προοπτικὴ καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτὰ θὰ προσελκύουν τὸν θεατὴ, καὶ ἰδίως τὸν θεατὴ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Ἡ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, αὐτὰ θὰ ἱκανοποιήσουν τὸν «παραγωγόν», πού ξεκινᾷ ἀποκλειστικά καὶ μόνο ν' ἀποκομίσῃ ἓνα γενοῦσιν τόκο γιὰ τὰ κεφάλαια πού ἔβαλε χρηματοδοτώντας τὴν ἄλφα ἢ τὴν βῆτα ταινία.

Τὰ τεχνικὰ μέσα

Βέβαια, τὰ τεχνικὰ μέσα δὲν εἶναι στὴν πρωτόγνωρὴ κατάσταση πού ἦταν ἄλλοτε. Ἐχουν γίνῃ δυο-τρία στούντιο ἀξιόλογα. Ὑπάρχουν ἐγκαταστάσεις πού ἔχουν τὰ τεχνικὰ δεδομένα γιὰ ἓνα γύρισμα μὲ ποιοτικὴ γραμμὴ καὶ ὑπάρχουν μηχανήματα πού ἐξασφαλίζουν ἄριστο ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ, φυσικά, δὲν φθάνουν τὰ τεχνικὰ μέσα γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν καλὴ καινία. Χρειάζεται τὸ καλὸ σενάριο. Χρειάζεται ὁ καλὸς ἠθοποιός. Καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν διαθέτουμε τὴν ποσότητα πού ἀξιοῦν οἱ τόσες ταινίες πού κατασκευάζονται ἀπὸ τοὺς ποικιλόμορφους «παραγωγούς» τοῦ δύσμοιρου ἑλληνικοῦ κινηματογράφου.

Ἡ ἀντίδραση τοῦ κοινοῦ

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους φθάσαμε στὴν κρίση πού παρατηρεῖται ἐφέτος. Κρίση πού θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ πῶ ὅτι εἶναι κάτι τό... εὐχάριστο. Ναί. Γιατὶ ἡ κρίση αὐτὴ, πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τοῦ κοινοῦ στὴ γραμμὴ πορείας τῆς ἐγχώριας κινηματογραφικῆς διομηχανίας, εἶναι τὸ μόνο ὄπλο γιὰ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ πράγματα. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τὴν πληγὴ τῶν ἀνθρώπων πού νόμισαν ὅτι θὰ εἶναι δυνατόν νὰ κατασκευάζουν ἐπ' ἀπειρον θλιβερά κινηματογραφικὰ «ἔργα». Ταινίες χαμηλῆς στάθμης, ταινίες ἐντελῶς προχειρές, ταινίες κακοπαιγμένες καὶ κακογυρισμένες, ταινίες ἐντελῶς τῆς κοκῆς ὥρας...

Ἡ θεατρικὴ κρίση

Ας συνεχίσουμε ὅμως λέγοντας λίγα πράγματα καὶ γιὰ τίς πρώτες ἐκδηλώσεις τῆς καλοκαιρινῆς θεατρικῆς

κινήσεως. Ἦδη τρία ἀθηναϊκὰ θέατρα ἀσχίσαν ἀπὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα. Τὰ θέατρα «Κατερίνας», «Βέμπο» καὶ «Περοκέ». Ἡ Κατερίνα συνεχίζει τὴν παλιὰ ἐπιτυχία τοῦ Ρούσσου «Σωφρονία», πού στὸ «Ἰντελ» ἄρρεσε ἀοκέτᾳ καὶ τώρα ἐξακολουθεῖ τὴν καριέρα τῆς στὸ ὑπαίθριο θέατρο τῆς πλατείας Κυριακοῦ. Ἐνα θέατρο πού εἶναι πιά ὁ τελευταῖος χρόνος πού λειτουργεῖ. Γιατὶ τὸ οἰκόπεδο ἀνέκει στὸν ΟΤΕ καὶ ἀπόφαση τοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος εἶναι νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ στὸν χώρο αὐτὸ τίς ἐγκαταστάσεις του, πού ὑπάρχουν ἤδη στὴ γειτονικὴ περιοχῇ. Ἐστὶ τὸ θέατρο αὐτὸ ἀπὸ τὸ θηνὸν ὀφθαλμὸν δὲν παύει νὰ ὑπάρχῃ. Τὸ ἴδιο θὰ συμβῇ καὶ μὲ τὸ «Ἰντελ», καὶ ἐστὶ ἡ Κατερίνα ἀνεξήγητος ἀπὸ τὴν χειμερινὴ στέγη. Καὶ τὴν βρῆκε. Συγκεκριμένως, ἡ διακεκριμένη πρωταγωνίστρια θὰ παίξῃ τὸν ἐρχόμενο χειμῶνα στὸ θέατρο «Ἀλφά». Ἡ σχετικὴ συμφωνία ἔχει ἤδη κατ' ἀρχὴν κλεισθῇ.

Δυὸ νέα θέατρα

Καί, μιά πού τὸ ἔφερε ὁ λόγος, θὰ ἀναφέρω ὅτι κατὰ τὴν προσεχῇ χειμερινῇ σαίζῳ ἡ Ἀθήνα θὰ ἀποκτήσῃ δυὸ νέα θέατρα. Τὸ ἓνα εἶναι αὐτὸ πού ἀνεγείρουν κοντὰ «Ράδιο Σίτυ» οἱ ἀδελφὲς Ἀννα καὶ Μαρία Καλουτὰ. Ὅσοι πήγαν καὶ εἶδαν τὸ κτίσμα βεβαιώνουν ὅτι τὸ θέατρο αὐτὸ θὰ εἶναι ἓνα πραγματικὸ ἀπόκτημα γιὰ τὴν πρωτεύουσα. Ἀρχιτεκτονικὸ κομψότεχνημα, μὲ ἀρτίωτα μέσα πού θὰ ἐξυπηρετοῦν δημιουργικὰ τίς παραστάσεις τοῦ θιάσου πού θὰ ἐμφανισθῇ σ' αὐτό. Γιατὶ, ὡς τὴν ὥρα, δὲν εἶναι βεβαιωμένο ἂν θὰ παίξουν στὸ θέατρό τους οἱ ἴδιοι οἱ Καλουτὰ. Ἀντιθέτως μάλιστα οἱ πληροφορίες πού ὑπάρχουν συμπίπτουν στὸ ὅτι βασικὴ τους ἐπιδίωξη εἶναι νὰ στεγάσουν στὸ ἰδιόκτητο θέατρό τους ἄλλο συγκρότημα. Ἐτε πρόας, εἰτε μουσικὸ. Δὲν ἀποκλείουν, βέβαια, καὶ καλλιτεχνικὴ συνεργασία τους. Κυρίως ὅμως θὰ ἤθελαν νὰ στεγάσουν συγκρότημα μὲ τὸ ὁποῖο νὰ μὴν ἔχουν ἐκείνες ἀτομικὲς ἐπιχειρηματικὲς δολιχίες.

Τὸ «Ἀμυράλ» θέατρο

Εκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ θέατρο τῶν ἀδελφῶν Καλουτὰ —διακοσμητῆς του ὁ Γιώργος Ἀνεμογιάννης, μὲ σειρά ἀπὸ ἐξαιρετικὲς ἐμπνεύσεις καὶ ἐκτελέσεις—, τὴν προσεχῇ χειμερινῇ περίοδῳ θὰ ἔχουμε καὶ ἓνα δεύτερο καινούργιο θέατρο: Τὸ «Ἀμυράλ». Ὁ κομψὸς κινηματογράφος τῆς δόξου Ἀμερικῆς μετατρέπεται σὲ θέατρο. Καὶ στὸ θέατρο αὐτὸ θὰ ἐμφανισθῇ θιάσος ὑπὸ τὸν Μίμη Φωτόπουλο. Ὁ δημοφιλὴς καμικὸς θὰ συνεργασθῇ —ἡ συμφωνία ἔγινε καὶ ὅλα δὲ ἀναφέρω εἶναι πιά γεγονότα τετελεσμένα— μὲ τὴν Σμαρούλα Γιούλη. Μάλιστα, μὲ τὸν ἄνδρα τῆς συνεργασίας ἤδη ἀπὸ καιρὸ καὶ ἔχουν δημιουργήσει μαζί ἓνα ὠραῖοτατο συνεταιρικὸν κινηματογράφον τὴν Κομοτηνῇ. Ἐνα κινηματογράφον πού ἐργάζεται πολὺ καλά. Ὁ Φωτόπουλος,

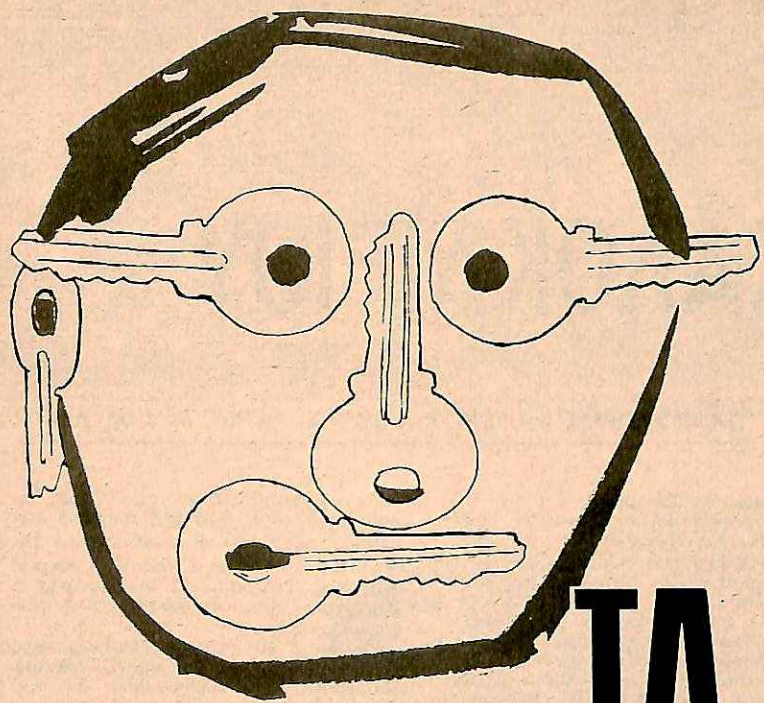
ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Σμαρούλα Γιούλη, ἔχει τὴν προοπτικὴ νὰ ἐμφανισθῇ στὸ «Ἀμυράλ» ἓνα ἄριστο θιάσο, μὲ ἐπίλεκτα στελέχη τοῦ εἵδους σ' ἓνα διαιλεκτὸν ρεπερτόριο ἀπὸ ξένα καὶ ἑλληνικὰ ἔργα. Ὅμως φύγαμε ἀπὸ τὸ θέμα μας, πού ἦταν τὸ ἀνοίγμα τῶν πρώτων θερινῶν ἀθηναϊκῶν θεάτρων. Ἐκτὸς, λοιπόν, ἀπὸ τὴν Κατερίνα, ἀνοίξαν τὰ θέατρα «Βέμπο» καὶ «Περοκέ». Στῆς «Βέμπο» μετεφέρθη ὁ θιάσος τοῦ Νίκου Σταυροῦ καὶ συνεχίζει τὸ ἔργο πού παρουσίασε στὸ «Θέατρο Ἀθηνῶν». Πρόκειται γιὰ τὴν παλιὰ ἐπιτυχία τοῦ Δημήτρη Ψαθὰ «Ὁ ἐαυτοῦλῃς μου», πού πρωτοκρεάθηκε ἀξέχαστος Λογοθετίδης. Τώρα ἔχει μετονομασθῇ καὶ ὁ τίτλος της εἶναι «Ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης... ἐγώ!». Μαζί μὲ τὸν Σταυροῦ, ἡ Κρεβατὰ καὶ ὁ Γαβριηλίδης, καθὼς καὶ ὁ Ἀνδρέας Φιλιππίδης. Ἐπίσης ἡ Μπεάτα Ἀσημακοπούλου, ἡ Κλαίρη Δηληγιάννη, ὁ Θανάσης Μυλωνὰς καὶ

ἄλλοι γνωστοὶ ἠθοποιοί. Ὅπως ἔχουμε ξαναπεί, ἅμα ἐξαντλήθῃ ἡ κωμῳδία τοῦ Ψαθὰ, θ' ἀνέβῃ ἄλλο ἑλληνικὸ ἔργο. Μιά καινούργια κωμῳδία, πού γράφουν σὲ συνεργασία ὁ Δημήτρης Ἰωαννῆς καὶ ὁ Μίμης Τραϊφόρος. Ἀρχισε ἐπίσης τὸ «Περοκέ», πού ἐγκαινίασε τὴ σαίζῳ μὲ τὴν σάτιρα τοῦ Ἡλία Λυμπερόπουλου καὶ τοῦ Κώστα Σκολίκα «Ἄκου, βλέπε, σώπα...». Τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ ἀνέβασε ὁ θιάσος τοῦ Κούλη Σκολίκα, πού ἔχει πρωταγωνίστρια τὴν Ἀννα Φόνσου καὶ βασικά στελέχη τὸν Κώστα Δούκα, τὸν Γιώργο Λευτεριώτη, τὴν Φλωρέτα Ζάννα, τὸν Γιώργο Βρασιδανόπουλο καὶ ἄλλους γνωστὸς ἠθοποιούς. Συνθέτης ὁ Γιώργος Κατσαρός καὶ χορευτικὸ ὁ Σειληνός μὲ τὴν Προκοπίου. Ἐντυπώσεις ὅμως ἀπὸ τὴν παράσταση, σὲ ἄλλο σημείωμα.

Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τὸ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ τῆς βελγικῆς τηλεράσεως, στὸ φιλμ πού γύρισε στὴν Ἀθήνα καὶ θὰ τὸ παρουσιάσῃ στὸ εὐρωπαϊκὸ δίκτυο, πήρε «συνέντευξη» καὶ μὲ τὴν Ἀλίκη Βαυγιουκλάκη, πού εἰκονίζεται μαζί μὲ τὸν Ντίνου Δημόπουλο, τὸν Φίνο καὶ τὸν Ζάν Ἀντουὰν κατὰ τὸ γύρισμα σχετικῆς σκηνῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ
ΝΟΥΒΕΛΑ
ΤΟΥ

Δ. ΤΖΕΦΡΟΝΗ

ΚΛΕΙΔΙΑ

6

ΓΙΑ την αστυνομία ήταν ένας καινούργιος μπελάς και για τον Φλότη ένα νέο σοβαρό πλήγμα. Έφτασε στο σπίτι του Θάνου Ντουλβέρη, πίσω από τον Άρδηττό, και ανέκρινε την κοπέλλα που ανακάλυψε το πτώμα. "Τότερα έκανε μερικώς έρωτήσεις σε διάφορα άτομα.

Εκείνο που περίμενε ήταν ο γείτονας που θα έσπευδε να τον πληροφορήσει περί των έπισκεψεων του «ψηλού» άγνωστου.

Αυτήν την φορά, ωστόσο, δεν εμφανίστηκε κανείς να παίξει τον ρόλο του.

— Πάει να πή, αποφάνθηκε ο Φλότης, ότι ο δολοφόνος βρίσκεται πολύ κοντά μας. Διαφορετικά δεν θα διέκοπτε την παρασάση του με τον «ψηλό». Λάθος.

Πιθανόν να ήταν το λάθος που περίμενε. Δεν ήξερε ακόμα.

Συγκέντρωσε τις σκέψεις του στην επίσκεψη της "Ελλης Μαντένα. Δεν του καλόρεσε. Συλλογίστηκε ότι πολύ πιθανόν να την έστειλε ο ίδιος ο Μαντένας μ' ένα πλαστό σημείωμα για να τον παραπλανήσει.

Πάντως αποφάσισε ν' ανακεφαλαιώσει, λόγω την απάντηση υπόθεσης σχετικά με τα πρόσωπα που ήταν κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο ανακατεμένα στους φόνους.

Πήρε μια κόλλα χαρτί κι άρχισε το γράψιμο:

Ενώ ο αστυνομικός Ίωνας Φλότης συζητεί τις έρευνες γύρω από δύο μυστηριώδεις δολοφονίες, ο υπαστυνόμος Πατρινός του αναγγέλλει και τρίτο εγκλήμα, με θύμα κάποιον πρώην καθηγητή της εξασκίας. Ο Φλότης, που άγνοει τα πάντα σχετικά με την παρά των επέντε κλειδιών βρίσκεται μπροστά σ' ένα καινούργιο αίνιγμα. Η αλήθεια είναι ότι από την συτριφά των επέντε κλειδιών, έχουν απομείνει οι δύο. Κάποιος, λοιπόν, απ' αυτούς είναι ο δολοφόνος. Τι συμβαίνει, όμως, με αυτούς τους ανθρώπους; Και γιατί ένας νέος «μάρτυρας» μιλάει στον αστυνομικό για κάποιον «ψηλό», που φαίνεται να είχε ανάμειξη στις τρεις, ως τώρα, δολοφονίες; Ο Φλότης έχει άρχεισει ν' αμφισβητήσει για την λογική...

έντελώς από τον κύκλο των υπόπτων. 'Ασφαλώς όμως είχε σημασία μια φράση που της έλεγε συχνά ο μακαρίτης Σαλαμάγκας: «Θά 'χω πολλά λεφτά». Πώς να το εξηγήσω αυτό; Ήταν τα λόγια ενός μεθυσμένου μορφινομανούς ή είχαν πραγματικά κάποια βάση; Το γεγονός ότι ο Σαλαμάγκας δολοφονήθηκε, ενισχύει το δεύτερο σκέλος. Ναι, πράγματι, ο Σαλαμάγκας μιλούσε σωστά. Κ' εκείνη η άκαταστασία, η αναστάτωση στο εργαστήριο του θύματος. Μιά εξήγηση υπάρχει πάνω σ' αυτό: 'Ο δολοφόνος ΕΓΝΩΡΙΖΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ του Σαλαμάγκα. Εκείνο το «κάτι» που έφαζε να βοηθ, ήταν το ΜΕΣΟΝ που ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕ τα λεφτά για τα όποια μιλούσε ο Σαλαμάγκας. "Ας προχωρήσω να δω πώς μπορεί να το συνδυάσω με τους επόμενους φόνους.

3. 'Ο Σορρές. 'Ακόμη κι αν είχε την πρόθεση να σκοτώσει τον αδελφό του, είναι βέβαιο ότι ο πραγματικός δολοφόνος τον πρόλαβε. 'Όσο για τα επόμενα εγκλήματα, ο άνθρωπος αυτός παρουσιάζει ακατάρρηκτα έλλοιθι που του έδωσαν ούρησαν άκριδώς οι αστυνομικοί που τον παρακολουθούν.

4. 'Ο φαρμακοποιός Μιχαήλ Τσουντής. "Ας ξεκινήσω από την έκδοχή ότι αυτός είναι ο δολοφόνος του Σαλαμάγκα και των άλλων. "Ήδη αποκλείεται κατά το ήμισυ. Στους τρίτο και τέταρτο φόνους βρισκόταν στο φαρμακείο του κι από εκεί στο σπίτι του, όπου πήγαινε κατ' ευθείαν κι απ' όπου δεν έφτανε καθόλου. 'Εφ' όσον όμως δεν είναι ο δράστης των δύο τελευταίων φόνων, αποκλείεται να είναι και των πρώτων. Οι φόννοι έγιναν ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ από το ίδιο άτομο, δεν χωράει αμφιβολία πάνω σ' αυτό. Είναι ωστόσο βέβαιο, επίσης, ότι ο Τσουντής έδημιούργησε ψευδείς εντυπώσεις με την κατάθεσή του. Δεν υπάρχει «ψηλός» στην υπόθεση, επομένως, ο φαρμακοποιός ενήργησε κατ' εντολήν άλλου, του δολοφόνου, κατά πάσαν πιθανότητα. Το πώς και γιατί, θα το μάθω σήμερα όταν θ' ανακρίνω πάλι τον Τσουντή. Τώρα είναι «ώριμος» για αποκάλυψη. Τόσο αυτός, όσο και ο Χρυσάνθου, μετά την τελευταία κατάθεση του Λουκιανού Μαντένα, δεν πρόκειται πια να επιμείνονται στο παραμύθι του «ψηλού». 'Τάχαρι πάντα ένα άτομο υπέρ του Τσουντή, που τον απαλλάσει από συνενοχή: 'Η επίθεση που δέχθηκε την επομένη του πρώτου φόνου από τον «ψηλό». 'Ο Τσουντής μόνι τηλεφώνησε για να με πληροφορήσει ότι είδε τον ψηλό να πηγαίνει στο σπίτι του θύματός του. Κι ως ότου φθάσουμε, ο φαρμακοποιός βρισκόταν χτυπημένος κι αναστήτος. Τότε έπιασα απόλυτα σ' αυτό το γεγονός, με τώρα δεν πιστεύω καθόλου. Ήταν μπλόφα. Πώς έγινε δεν ξέρω ακόμα, πάντως έγινε για να θολώσει τα νερά περισσότερο. Μένει πάντα το ερώτημα για λογαριασμό τίνος εργάστηκε ο Τσουντής και γιατί. "Ας είναι, θα το μάθω σήμερα.

5. 'Ο Λουκιανός Μαντένας. Μ' αυτόν τα πράγματα είναι διαφορετικά. Δεν μπορώ να τον αποκλείσω, το εναντίον, έχω σοβαρές ενδείξεις που δημιουργούν την εντύπωση ότι είναι ο δολοφόνος ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ανθρώπων. Κάνω μία ανάλυση: 'Ο Λουκιανός Μαντένας σκοτώνει τον Σαλαμάγκα για να του πάρει κάτι που όπως ήδη έχω υποθέσει θα του εξασφαλίσει λεφτά. 'Επομένως, ο Μαντένας γνωρίζει τον Σαλαμάγκα. Παραλλήλως φροντίζει μέσω του φαρμακοποιού — μάλλον με εκδιαστικό τρόπο — να οδηγήσει την αστυνομία σε σφαλερά ίχνη. Μέχρι τότε ο Μαντένας δεν παρηκολυθεί και είχε την ευχέρεια να εκτελέσει το πρώτο θύμα του. Τίποτα δεν το αποκλείει. 'Ακολουθεί ο φόνος του Θεοφίλου Γρανικού. 'Ο Μαντένας και σ' αυτή την περίπτωση μπορεί κάλλιστα να δράσει χωρίς τον φόβο της αστυνομίας. Προκύπτει το εύλογο ερώτημα: Γιατί να σκοτώσει κι άλλον; Μήπως εκείνο που έφαζε να βοηθ στο εργαστήριο του Σαλαμάγκα δεν το βοηθ κ' έπιασε να το έχει στην κατοχή του ο φωτογράφος; Πολύ πιθανόν, όπως πιθανόν είναι να πρόκειται για κάτι ΔΕΥΤΕΡΟ που ΣΤΥΜΠΛΗΡΩΝΕ το πρώτο. "Ετσι φαίνεται λογικότερο. Νά, λοιπόν, άμεσως η σχέση μεταξύ των δύο θύματων. 'Ο Μαντένας έπρεπε να δημιουργήσει κ' εδώ την ίδια εικόνα του πρώτου εγκλήματός του. Χρειάζόταν ένα γείτονα. Φαίνεται ότι τέτοιο πρόσωπο κατάλληλο και προσφερόμενο δεν υπήρχε. 'Εκμεταλλεύτηκε τότε το γεγονός ότι ήταν γείτονας του θύματος κ' έπαιξε ο ίδιος τον βασικό εκείνο ρόλο. Την πεποίθησή μου αυτή την ενισχύει η παράδοση επίσκεψη της αδελφής του. Ήταν ένα άρελές κόλλο για να φανη στα μάτια μου τρομοκρατημένος ο Λουκιανός Μαντένας. "Επειτα όμολο-

γώ ότι μου φάνηκε πολύ περιέργη η ευκολία με την οποία ο Μαντένας μου μίλησε περί του «εκδιασμού» που του έγινε. Μπορούσα να τον συλλάβω, αλλά είναι προτιμότερο — έτσι νόμισα — να τον παρακολουθώ με άγρυπνα.

Και έρχομαστε στον τρίτο φόννο. Λογικώς, ο Λουκιανός Μαντένας δεν μπορούσε να είναι ο δολοφόνος του Σαντήν. Βρισκόταν σπίτι του δολοφόνου το βράδυ και δεν βγήκε καθόλου. Θα ρωτώ πώς είμαστε βλάκες. Οι αστυνομικοί που έπιτηρούν τον Μαντένα δεν τον είδαν να βγαίνει εκείνο το βράδυ. 'Αντιθέτως, παρατηρούσαν ως αργά την νύχτα τη σιλουέτα του πίσω από το φωτισμένο παράθυρο του σπιτιού του, αρκετά μέτρα από τις σκοτεινές κουρτίνες. Μια σιλουέτα όμως πίσω από ένα παράθυρο μπορεί να μάς ξεγελάσει. Πολλή ώρα εκείνης της νύχτας ήμουνα κ' εγώ εκεί και, πράγματι, έβλεπα τη σιλουέτα του Μαντένα. Κι όμως ο Λουκιανός Μαντένας το είχε σκάσει από την ταράτσα, ενώ στη θέση του βρισκόταν η ΑΔΕΛΦΗ του, ντυμένη με ανδρικά ρούχα, διαβάζοντας ένα περιοδικό. "Ετσι ο Μαντένας από ταράτσα σε ταράτσα έφυγε, σκότωσε τον καθηγητή της εξασκίας και ξαναγύρισε από την ίδια οδό. 'Η «σιλουέτα» του σηκώθηκε από τη θέση της κ' εξαφανίστηκε για μερικά δευτερόλεπτα. Κατόπιν η ίδια «σιλουέτα» εμφανίστηκε πάλι, άνοιξε το παράθυρο, επέταξε ένα κουτί από σπύρα στον δρόμο και οι αστυνομικοί είδαν καθαρά ότι έφρόκειτο για τον Λουκιανό Μαντένα. "Ετσι το άλλοθι του ήταν άκλόνητο. Με την ίδια μέθοδο διέπραξε και τον τέταρτο φόννο.

6. 'Ο 'Ιορδάνης Χρυσάνθου. Γ' αυτόν θα ξέρω σε λίγο όταν θα τον ανακρίνω.

Ο Φλότης σταμάτησε να γράφει κι άναψε ένα τσιγάρο. 'Εφάρμοξε δυνατά τον καπνό και μετά συμπλήρωσε:

«Δεν μπορώ να ολοκληρώσω πριν ανακρίνω τον Τσουντή και τον Χρυσάνθου. Το χειρότερο είναι ότι δεν είμαι σέ θέση ν' αποδείξω την ενοχή του Μαντένας».

Δεν είχε τί άλλο να προσθέσει.

Εκοίταξε για λίγο αυτά που έγραψε και ξαφνικά πήρε την κόλλα και την έσχιζε.

— 'Ανοησίες, μουμήλωνε. Το μόνο που βγαίνει απ' όλα τούτα είναι ότι τα τέσσερα θύματα αποτελούσαν ένα σύνολο. Ήταν, όπως σήμειοτε, εξαρτήματα ενός «μηχανισμού» που το ένα συμπλήρωνε το άλλο.

Τού ήρθε στην σκέψη πάλι η φράση του Σαλαμάγκα προς την Λίσα Μαρκέτη: «Θά 'χω πολλά λεφτά», και απότομα αναπήδησε από την θέση του.

— Μά, βέβαια, αναφώνησε. Μιά συμμορία.

Η πρώτη του αυτή σκέψη δεν ήταν παρά ένας πρόλογος — για τις άλλες που ακολούθησαν. Μιά συμμορία — ξεκίνησε να στήσει τον συλλογισμό του πάνω σ' αυτήν την βάση — θα πρέπει να έχει σκαρώσει κάποια δομοδομολογία, διαφορετικά δεν εξηγείται αυτή η τρομακτική εξόντωση των μελών της. Κι ο δολοφόνος θα ήταν ένας από την παρέα, ο ισχυρότερος, ο πιο επικίνδυνος, ο αδιάστακτος, ο παρωμένος. Πόσοι άραγε, ν' αποτελούσαν την συμμορία; Θά εξακολουθούσαν να γίνονται αυτά τα άπαιστα εγκλήματα ή μήπως ο κύκλος έκλεισε και ο «ένας» έφτασε στην επιτυχία του σκοπού του; Κι ακόμη, τί ήταν το προϊόν της «δομολογίας» της συμμορίας; Χρήματα; Κοσμήματα; Ναρκωτικά; Ή κάτι άλλο; "Ο,τι κι αν ήταν, το γεγονός παρέμενε ένα: 'Ο δολοφόνος για να τ' αποκτήσει έπρεπε να έχει το ΜΕΣΟΝ που θα του έπαιρτε να τα βάλει στο χέρι. Αυτό, λοιπόν, ήταν το μυστικό: 'Εκεί βρισκόταν τα αίτια των φόνων.

Σηκώθηκε.

Έπρεπε να εξακριβώσει ποιές μεγάλες «δομολογίες» έγιναν τον τελευταίο καιρό, χωρίς να έχουν αποκλυφθεί και συλληφθεί άκωχη οι δράστες.

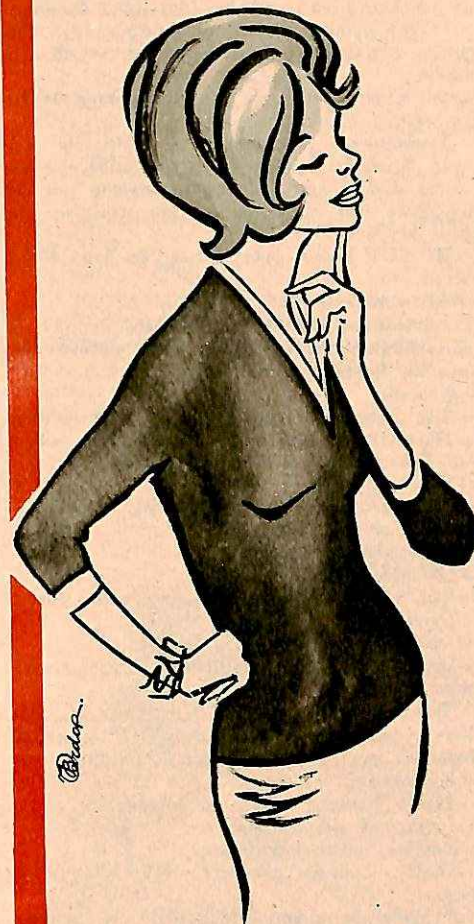
Τότερα από μια ώρα είχε τα στοιχεία που έζητησε. Το σημαντικότερο «κόλπο» ήταν η ληστεία του ταμείου της ασφαλιστικής εταιρίας «Αθηναϊκή». Κανένα ίχνος για τους δράστες.

Ο Φλότης έζητησε να συναντηθεί με έναν από τους ντέκετιβς της εταιρίας, που συνέχιζε τις άκαρες έρευνες γύρω από την υπόθεση. 'Ενδιαφερόταν να μάθει άρσιμένα πράγματα.

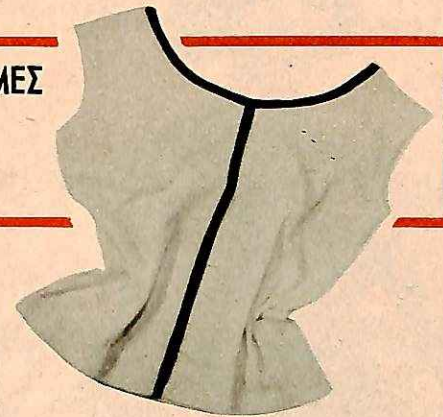
— Ανακαλύψατε τίποτα που να οδηγεί σ' ένα δρόμο; ρώτησε τον ντέκετιβ.

— Όχι, άτυχώς.

Μπλουζες της εποχής...

ΔΡΑΧΜΕΣ
25.90

ΔΡΑΧ
69

• Μπλουζες βαμβακερές
Για κάθε ημέρα
Για κάθε ώρα
Πολύ πρακτικές
Μόνον 25,90

• Μπλουζες Μερσεριζέ
Σε χρώματα: Λευκό
Κίτρινο, Μαύρο, Μπλε
Δραχ. 69

ΔΡΑΧΜΕΣ
85.50

• Μπλουζες βαμβακερές
Πολύ χαριτωμένες
Δραχ. 85,50

ΜΠΛΟΥΖΕΣ • ΜΠΛΟΥΖΕΣ • ΜΠΛΟΥΖΕΣ
ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΑΣΣΟΡΤΙ

ΔΡΑΤΩΝΑΣ

ΚΟΣΜΟΣ

**Spray
tan**

Δίνει στο δέρμα ένα υπέροχο μπρούτζινο χρώμα. Δεν λε-
κιάζει. Δεν λιγώνει. Απορροφάται αμέσως. Αν έχετε
αφυδατωμένη επιδερμίδα μετοχειρισθείτε το MOUSSE
DE LANOLINE του ΣΠΡΕΪ ΤΑΝ.

ΠΡΩΤΟ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

Τὰ 5 κλειδιά

—Νομίζετε ότι πρόκειται για ληστεία που μπο-
ρούσε να διαπραχθεί από ένα και μόνο άτομο;
—Όχι, φυσικά. Αυτό είναι αδύνατον. Την
διαρρηξη επιτραπέζιου συρταριού τέλεια ώρ-
γανωμένη.
—Οι εμπειρογνώμονές σας σε πόσους ύπολο-
γίζουν τους διαρρηκτές;
—Τουλάχιστον σε τέσσερις ή πέντε. 'Ο τρώ-
πος της δουλειάς δείχνει ότι είχαν λάβει τα μέ-
τρα τους ακόμα και για την περίπτωση που θα
εμφανιζόταν στο πίσω μέρος του μεγάρου της
εταιρείας κίνδυνος.
—Με άλλα λόγια, ένδεχομένως θα ήταν έξη ή
και έπτά.
—Δεν αποκλείεται.
—'Ο αστυνόμος ξάφωσε τα φρύδια.
—Διαβάσατε, ρώτησε, για τους φόνους των
τελευταίων ημερών;
—Φυσικά.
—Σας προκάλεσε τίποτε ιδιαίτερη εντύπωση;
—Προσωπικά, νομίζω ότι βρισκόμαστε μπρο-
στά σ' έναν ανώμαλο τύπο εγκληματία.
—Πώς το συμπεραίνετε;
—Δολοφονίες του αυτού ακριβώς τύπου, χω-
ρίς κανένα θετικό κίνητρο.
—'Εται λέτε;
—'Εται πιστεύω.
—Και το ψάξιμο «υστερα» από κάθε φόνο;
—Σηγοθεσία.
—'Ο Φλότης χαμογέλασε.
—'Αγνοείτε πολλά πράγματα γι' αυτούς τους
φόνους.
—'Εν πάση περιπτώσει, η ανακάλυψη του δο-
λοφόνου είναι δικό σας καθήκον. 'Εγώ φροντίζω
να βρω τα χρήματα της εταιρείας. Ψάχνω για
τους διαρρηκτές.
—Πολύ δύσκολο, αδύνατον μάλλον.
—'Ο ντέκετιβ περάχτηκε:
—Νομίζω, κύριε αστυνόμε...
—Μιλώ σοβαρά, αγαπητέ, τον διέκοψε ο
Φλότης.
—Και πρόσθεσε καθώς σηκωνόταν να φύγει:
—Πεθαίνουν, δεν το προσέξατε;

Ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Όταν ο Φλότης επέστρεψε στο γραφείο του
τον περίμενε μία ζωηρή έκπληξη. Βρισκόταν έ-
κει ένας άγνωστος, που μόλις τον είδε να μπαίνει
σηκώθηκε από τον καναπέ όπου καθόταν και είπε:
—'Ηρθα να παραδοθώ, κύριε αστυνόμε.
Δεν είχε συνέρθει καλά από την πρώτη
του κατάληψη ο Φλότης κι ο άγνωστος συνέχι-
σε:
—Πρόκειται για την ληστεία της «Αθηνά-
ικης» και τους φόνους των τελευταίων ημερών.
'Ηταν σε κακή κατάσταση, ωχρός, εξαγρυ-
πνημένος, τρομοκρατημένος, απογοητευμένος.
—Μπορώ να καθίσω; ρώτησε σθημένα.
'Ο αστυνόμος έγνεψε καταφατικά κι ο άγνω-
στος κάθισε βαρεία στον καναπέ βγάζοντας θα-
θύτατο άναστεναγμό.
—'Ηταν εύκολο να μαντέψει κανείς την έκπλη-
ξη του Φλότη. Κάτι τέτοιο δεν το περίμενε. Κα-
τά βάθος όμως αισθανόταν ικανοποιημένος. Είχε
δη καλά, σωστά, όταν συνέδεε τα εγκλήματα με
την ληστεία της ασφαλιστικής εταιρείας.
—Επανεκτήσε γρήγορα την ψυχραιμία του και
πήρε το επαγγελματικό τσος.
—Είσαι μέλος της σπείρας που έκανε την λη-
στεία;
—Ναι.
—Κ' έδολοφόνησες τους άλλους συντρόφους
σου.
—'Η αντίδραση του άγνωστου ήταν χτυπητή.
Τινάχτηκε μονομιάς από τη θέση του συγκεντρώ-
νοντας όλες τις δυνάμεις του.
—Όχι, έφωναξε.
—'Η άνησή του πλημμύρισε τὸ δωμάτιο.
—Τότε λοιπόν; ρώτησε ο αστυνόμος.
—'Αποφάσισα να ξεθώ γιατί φοβάμαι πως έ-
φθασε η σειρά μου. Δεν είμαι εγκληματίας, δεν
μπορώ να σκοτώσω ούτε σκούληκι. 'Όσο για την
ληστεία...
—'Η φωνή του έγινε βαρειά, δύσκολη, τὸ βλέμ-
μα του θολό, η ανάσα του κοφτή. Δηγήθηκε με
σύντομες, λαχανιασμένες φράσεις, γεμάτες άγκο-
μαχικό, την ιστορία της συμμορίας και την λη-
στεία.

—'Ο Φλότης τον πίστευε απόλυτα. 'Εκείνος ο
άνθρωπος δεν είχε λόγους πλέον να κρύβει την α-
λήθεια. Αυτό τὸ συμπέρασμα έβγαινε από τα γε-
γονότα. Κατά διαστήματα τὸ διέκοπτε την άγω-
νιώδη αφήγηση για να τὸυ υποβάλει μία ερώτη-
ση.
—Γιατί διαλέξατε αυτόν τον τρόπο ν' άσφα-
λίσετε τὰ λεφτά;
—'Ηταν ιδέα του Σαντένη, άπάντησε στὸν Γ-
διο τὸνο ο άλλος. 'Ελεγε πως δεν έπρεπε να βρε-
θῇ στα χέρια μας ούτε ένα χαρτονόμισμα από τὰ
λεφτά της ληστείας, πὸν πιθανόν να ῥσαν γνω-
στοί οί αριθμοί τους.
—'Απίθανο για ταμείο ασφαλιστικής εταιρί-
ας.
—'Ο Σαντένης είπε πως έπρεπε να πάρουμε
τὰ μέτρα μας. 'Ο πειρασμός μπορούσε να μᾶς ώ-
δηγήσει σε σπατάλη χρημάτων. 'Ηταν κι αυτός
ένας λόγος. Πῶς θα δικαιολογούσε, όποιοσδήποτε
από μᾶς, τόσα χρήματα; 'Αποφασίσαμε να προ-
μηθευτούμε μία βαρειά σιδερένια κάσσο με πέν-
τε κλειδωνιές, φυσικά, διαφορετικές μεταξύ τους.
Κουβαλήσαμε μία νύχτα την κάσσο και τὰ λεφτά
στὸ σημείο πὸν βρίσκονται τώρα. Κλειδώσαμε
και πήρε ο καθένας από ένα κλειδί. Μείναμε σύμ-
φωνοι να πάρουμε τὰ λεφτά ῥωτερα από μήνες, δ-
ταν ἡ ύπόθεσις θα είχε λησμονηθῇ. 'Επρεπε να
συγκεντρωθῶμε εκεί και οί πέντε για ν' άνοιξη
ἡ κάσσο.
—Δεν φαίνεται τέλειο ῥτσι, παρατήρησε ο
Φλότης. Μπορούσε κάποιος από σᾶς να πάη και
να σηκώσει δόλοκληρη την κάσσο.
—Τὴν κάσσο την «χτίσαμε» μέσα σε τσιμέν-
το.
—Και πάλι παρουσιάζει ατέλεια. 'Αν ένας
σας ῥσπαζε τὸ τσιμέντο;
—Δύσκολη δουλειά, πὸν δεν γίνεται μέσα σε
μία νύχτα.
—Μπορούσε να γίνη σε δύο, σε τρεῖς...
—Καθημερινῶς, όμως, ένας από μᾶς πήγαινε
για να θλίψη ἂν ῥλα είναι στην θέση τους.
—Και σε περίπτωση άνωμαλίας;
—Θά παίρναμε ο καθένας τὰ μέτρα του. Κα-
ταλαβαίνετε...
—'Ο Φλότης τὸ ῥόηκε λογικὸ και ῥξιπνο.
—Τέσσερις άνθρωποι, ὡστόσο, είπε, ῥχουν
πεθαίνει και τὰ κλειδιά τους φαίνεται ότι βρίσκον-
ται στην κατοχή κάποιου άλλου. Τὸυ ῥκτον...
—Πέντε είμαστε ῥλοι.
—Τότε, φυσικολογικά, τὰ κλειδιά πρέπει να τὰ
ῥχης ῥού κ' ῥού να εῖσαι ο δολοφόνος.
—Κι ὡμως, κύριε αστυνόμε, ῥκανε θαρσημέ-
νος ο άγνωστος, δεν είμαι ῥγώ, τὸ αντιλαμβάνε-
στε, φαντάζομαι.
—Πῶς σε λένε;
—Λουκά 'Αρτίκογλου. Δεν ὑπῆρχε λόγος νάρ-
χουν ἂν εῖχα σκοτώσει τέσσερις ανθρώπους και
εῖχα τὰ κλειδιά. Θά πηγαίναμε να σπᾶμε τὸ τσιμέντο
της κάσσας και θά φτιάχνουμε αντικλειδιά.
—Φυσικά, θάφτανε στο τέλος.
—'Όπως επιδιώκει να φτάση ο αληθινός δο-
λοφόνος. Τὸ πέμπτο κλειδί είναι τὸ δικό μου. 'Ο-
ρίστε.
—'Εβγαλε από την τσέπη του ένα κλειδί και τὸ
ῥδωσε στὸν Φλότη.
—'Ηρθα σε σᾶς, είπε μετά, γιατί ο δολοφόν-
νος θά θελήσει να μὲ βγάλῃ κ' ῥμένα από τὴ μέ-
ση.
Ο αστυνόμος ῥκοίταξε μαγνητισμένος τὸ
κλειδί και στην σκέψη του ῥνα ῥνα ῥλα τὰ κοι-
μάτια αὐτῆς της ιστορίας βυπνιαναν σε κάποια
σειρά.
—'Ο 'Αρτίκογλου συνέχισε την αφήγηση του:
—Στην άρχή πιστέψαμε ῥλοι πως ῥταν ο
Σαντένης. 'Εκείνος μᾶς περιμάζεψε ῥλους, ῥ-
ταν ο «έγκέφαλος» της συμμορίας, είχε πάντα
τὸν πρῶτο λόγο κ' ῥμείς, ἄβουλοι, άποτυχημέ-
νοι, άπελπισμένοι άνθρωποι, ικανοί για τὸ κάθε
τί, τὸν ακούγαμε, ῥκτελούσαμε τὰ σχέδιά του χω-
ρίς αντίρρηση. Τὸ μυαλό μας και ἡ ψυχὴ μας εῖ-
χαν γεμίσει από τὸν πόθο και τὸ ῥραμα τῶν ῥ-
κατομυριών.
—'Εκτόπισα, ῥφερε τὸ χέρι πάνω από τὰ μά-
τια και συνέχισε:
—Μετά τους δύο πρώτους φόνους δεν μᾶς ῥ-
μενε καμμία άμφιβολία ότι ο Σαντένης ῥταν ο
δολοφόνος.

—'Αλλάξατε ῥμως γνώμη μετά τὸν θάνατό
του.
—Κάτι σᾶν κεραυνὸς καταλήξεως. Εῖχαμε
μείνει πλέον ῥγώ και ο Θάνατος Ντουλβέρης. Οί
φῶδοι μου συγκεντρώθηκαν πάνω σ' αὐτόν. Πέ-
ρασα ῥριπαιτικές στιγμές. 'Ως πὸν χθές...
Σταμάτησε πάλι και τὸ βλέμμα του καρφώ-
θηκε στὸ κενό. Τρεμούλιαζε.
—Συνέχισε, ῥκανε επιτακτικά ο Φλότης.
—Μοῦ τηλεφώνησε. 'Εξήγησε να συναντη-
θῶμε τὸ βράδυ. 'Η φωνή του ῥταν άπειλητική.
—'Ημουν χαμένος. Τί μπορούσα να κάνω; Δὲν ἄ-
πόμεινε τίποτα... 'Η γυναίκα μου, ἡ καμένη ἡ
Βέρα, είχε πεθάνει...
Με λυγικὴ φωνή ο 'Αρτίκογλου ῥξιστόρησε
στὸν άστυνόμο τὰ της συναντήσεως με τὸν Ντουλ-
βέρη, ὡς τὴν στιγμή πὸν τασκισμένος από την
άγανη και άπελπισμένη ῥσκυψε τὸ κεφάλι πε-
ριμένοντας τὸν θάνατο.

Σ αὐτὸ τὸ σημείο διέκοψε τὴν διήγησή του
κι ο Φλότης τὸν είδε να παίρνῃ θαθεῖα ανάσα.
—'Τότερα;
—'Τότερα, σᾶς εῖπα, περίμενα να νοιώσω τὸ
μαχαίρι του να μπηγεται στὸ κορμί μου. Καί ῥα-
νικά, τὸν άκουσα να μὸυ λέη: «'Αρτίκογλου, φέ-
ρε τὰ κλειδιά και δεν θά πάθης τίποτα.» Στην
άρχῃ νόμισα ότι ὡνερευόμουν. Σιγά - σιγά ἄ-
πέκτησα συνείδηση της φράσεως τὸυ Ντουλβέρη.
—'Όστε, λοιπόν... Ναι, ῥτσι ῥταν, κύριε άστυνό-
με. 'Όπως ῥγώ ῥπίστευα ῥκείνον για δολοφόνο,
τὸ ῥδιο πίστευα κ' ῥκείνος για μένα. «Εῖσαι τρελ-
λός, τὸ φώναζε. Χτίνα με, να τελειώνουμε».
—'Ηξερα, ῥμως, ότι δεν ῥρόχαιτο πᾶ να συμβῇ
κάτι τέτοιο. «'Εσύ, φώναζε ο Ντουλβέρης, εῖ-
σαι ο δολοφόνος». 'Εστρεψα τὸ κεφάλι και τὸν
παρατήρησα. Τὰ βλέμματά μας συναντήθηκαν
στὸ σκοτάδι. Μὲ μᾶς ἡ αλήθεια ῥλαμψε και για
τους δύο μας. 'Ο τρώος μᾶς είχε ὡδηγήσει σε
ῥσφαλμένα συμπεράσματα. Κατάλαβα ότι, ἂν ο
Ντουλβέρης ῥταν ο δολοφόνος, δεν θά μὸυ ῥη-
τούσε τὰ κλειδιά. Κ' ῥκείνος κατάλαβε ότι ἂν ῥ-
μουν ῥγώ, δεν θά δεχόμουνα τὴν συνάντησή μας
και μάλιστα να βαδίζω μπροστά του, να περιμέ-
νω να μὸυ καρφώση ῥνα μαχαίρι στα πλευρά. 'Ο
Ντουλβέρης είχε διαλέξει αὐτὸν τὸν τρόπο ν' ἄ-
μυνθῇ... από μένα.
—Τί απέγινε; ρώτησε ο Φλότης.
—Φύγαμε και οί δύο. Ξέραμε ότι δολοφόνος
ῥταν κάποιος άλλος, άγνωστος σε μᾶς, πὸν
ῥμως ῥγνώριζε καταλεπτός τὰ πάντα.
—Συζητήσατε τίποτε άλλο;
—Ναι, και κάτι ακόμη. Συμφωνήσαμε να ῥ-
ποφεληθῶμε, μᾶ κ' εῖχαμε μείνει οί δύο μας.
Μαῖ ῥταν πὸν εύκολο ν' αντιμετώπισουμε τὸν δο-
λοφόνο. Θά πηγαίναμε να σπᾶμε τὸ τσιμέντο
της κάσσας και θά φτιάχνουμε αντικλειδιά.
—Πότε σκοπεύατε να τὸ κάνατε αὐτό;
—Σήμερα, αῥριο. 'Τότερα θά φεύγαμε στὸ
ῥξωτερικό. 'Ο δολοφόνος ῥμως μᾶς πρόλαβε τὸ
σχέδιο. Τώρα εῖμαι τρομοκρατημένος. Θά μὲ
ῥρῇ, θά μὲ σκοτώσει.
—'Ο Φλότης δεν τὸν πρόσεχε. Σκεφτόταν κάτι
άλλο. Σκεφτόταν ῥντατικά.
—'Τότερα ρώτησε:
—'Όταν χωρίσατε χθὲς βράδυ με τὸν Ντουλ-
βέρη, πὸν σὸυ εῖπε ότι θά πῆγαινε;
—Στὸ σπίτι του, στὸν 'Αρδητὸ κοντά.
—Μιλήσατε καθόλου για ῥνδεχόμενη ῥπίσκε-
ψη τὸυ δολοφόνου σ' ῥναν από τους δύο σας;
—Ναι, ῥταν φυσικό. Στῖς φλέβες μας κυλοῦ-
σε πανικός.
—Τί εῖπε ο Ντουλβέρης;
—'Ότι ῥταν ῥτοιμος ν' αντιμετώπισῃ τὸν δο-
λοφόνο.
—Κι ῥμως δεν τὸ κατῳρῥωσα.
—Θά τοῦλειψε τὸ θάρρος.
—Εῖναι φανερό. 'Εσύ πὸν πῆγες;
—Σπίτι μου κ' ῥγώ. Μὲ τυραννῶσε ἡ ῥδια ῥ-
δέα.
—Ποῦ κατοικεῖς;
—Κοντὰ στῖς Τρεῖς Γέφυρες.
—Τί ῥρα ῥτασες;
—Δὲν θυμάμαι ακριβῶς. Γύρω στῖς δέκα πάν-
τως. Μπήκα με προφύλαξη. Φοβόμουν μήπως συν-
αντήσω κανένα άπόστοπο.
—Δικαιολογημένος φόβος. Κατόπιν;

—'Εκλεισα καλά και πήρα στα χέρια μου τὸ
μαχαίρι της κουζίνας.
—'Εμεινες άγρυπνος ὡλη τὴν νύχτα;
—Σχεδόν.
—Συνέβη τίποτα ῥποπο;
—'Όχι, δεν νομίζω.
—Προσπάθησε κανείς να μπη σπίτι σου;
—'Όχι.
—'Ακουσες ῥξω κανένα ῥόρυβο; Πρέπει να
είχες τὸ νοῦ σου, υποθέτω.
—Τίποτα, ῥκτός από κάποιον πὸν συνῥδνε
μᾶ κοπέλλα.
—Πῶς τὸ ῥέρεεις;
—'Ακουσα μερικά ῥήματα και κάποιον να ῥη-
τὰ φωτιά από ῥναν άστυφύλακα. 'Ακουσα τὸν
άστυφύλακα πὸν τὸν ρώτησε τί ῥδελε τέτοια ῥρα ῥ-
κει και ο άλλος εῖπε ότι συνῥδνε μᾶ φίλη του
στὸ σπίτι της.
—Τί ῥρα συνέβη αὐτό;

—Γύρω στῖς δώδεκα...
—'Τότερα;
—Τίποτε.
—Τὰ ῥήματα πὸν άκουσες ῥταν τὸυ δολοφό-
νου, εῖτε ἄλλῃ ο Φλότης.
—Πῶς τὸ συμπεραίνετε;
—'Από τὴν ῥξέλιξη. Τὴν ῥξέλιξη τῶν γεγο-
νότων. 'Ας εῖναι. Τὴν ῥποχή πὸν καταστρώνατε
τὸ σχέδιο της ληστείας, πὸν συγκεντρωνόσαστε;
—Στὸ ῥργαστήριο τὸυ Σαλαμάγκα.
Μία λάμψη πέρασε από τὰ μάτια τὸυ Φλότη.
—'Εφερε στὴν σκέψη του τὴν καθαρίστρια, τὴν
Λίτσα Μαρκέτη και τὸν Σορρέ. Χαμογέλασε.
—Τώρα ῥλα ῥξηγόννται, εῖπε κ' ῥδωσε ὡ-
ρισμένες ὡδηγίες στὸν 'Αρτίκογλου.
—Παραλλαγή, μουμούρισε κατόπιν. 'Απλῶς
μᾶ παραλλαγή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὰ ῥσώρουχα με τὴν διεθνή φήμη

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ
ΤΟΥ ΕΙΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ
ΕΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΤΑΣ
ΠΛΕΞΕΙΣ

Κομψότης
Υγεία
Ανεοίς

ΠΡΩΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Μία λίαν εύαισθητος χορδή... του Ραμμιού — Η αιώδισις την αμ- δύνει αισθητά.
2. Ρήμα που πρέπει να βασίζεται σε βασικά στοιχεία ένοχης — Πα- ρακλυσμ. μόριον.
3. Ανεκάλυψε την μέθο- δον καταπολεμήσεως του τετάνου, ο διάση- μος αυτός συνεργάτης του Παστέρ — Υπό κεραυνού άπανθρακω- θέν δένδρον (ιδίωμ.).
4. Προορίζονται διά τον ύπνον — Η δοτική έ- νος των κυρίων 12 θε- ών της μυθολογίας μας.
5. Κοιτίς της ανθρωπό- τητος (αίτ.) — Υπο- νοει και την ποιμενίδα (γεν.).
6. Το σημείον προς το ό- ποιον διευθύνεται ο ή- λιος συνεπεία της εις το διάστημα μεταβα- τικής κινήσεώς του, και ως «κό- ρυθος» γνωστή λέξις (αίτ.) — Ένα άρισμένον τμήμα του στρα- τού εν κινήσει.
7. Μία των Κυλάδων (αίτ.) — Μία νοτίως της Κούβας νήσος των Μεγάλων Αντιλλών (γεν.).
8. Συγκεντρώνει λιμνάζοντα νερά — Νάτα.
9. Άλοιφή από πρόβειον λίπος.
10. Άγρια πουλιά (αίτ.).
11. Σημεία στίξεως (γεν.).
12. Άταμπάσκα και Βίνιπεγκ είναι τα όνόματα των δύο αυτών λι- μνών. (γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Δημοφιλέως καμικός του γαλλικού κινηματογράφου — Πρόβες.
2. Αυτής το όνομα συνδέεται με έ- να πελαγός μας (γεν.) — Ά- νηκει εις τα μαργακοσύνεργα... με την πολύ επίσημόν της όμοι- ονομασίαν.
3. Ο έπιφανέστερος των αρχαίων σοφιστών μας από τα Σαμάσα- τα (αίτ.) — «Εγώ ειμι ό...», είπεν ό Θεός εις τον Μωυσέα.
4. Το «άπό»... του Σολωμού — Εισοδήματα... πλάσιέων (ένάρ- θρωσ).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Α	Σ	Ι	Ε	Μ	Β
Ν	Κ	Π	Ρ	Λ	Α
Ο	Υ	Α	Ι	Ο	Ν
Σ	Ρ	Σ	Η	Ν	Β
Ο	Ι	Γ	Λ	Ε	Ι
Κ	Γ	Ε	Ι	Λ	Π

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον- τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε προσθετό γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μόρεσάτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν- ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν- ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν- ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν- ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο- γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 2 έως 8 'Ιουνίου 1961

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Τό επιχείρημά σας δεν στέκει και τó ξέρετε πολύ καλά. Προτι- μώτερο να βρúτε κάτι καλύτερο πριν σας πάρουν μυρωδιά. Εύνοϊ- κή ήμερα: Παρασκευή, αριθμός 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
Οι κίνδυνοι εξακολουθούν να ύφίστανται παρά τις ενέργειες ώ- ρισμένων φίλικών προσώπων. Μη χάσετε τó θάρρος σας. Εύνοϊ- κή ήμερα: Τρίτη, αριθμός 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Θά αντιδράσουν πολύ στις προτάσεις που θά κάνετε στους προ- ισταμένους σας. Μην απογοητευθúτε πριν δεβαιωθúτε. Εύνοϊκή ήμερα: Σάββατον, αριθμός 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Τά μεγάλα σχέδια δεν μπορούν να πάρουν σάρκα και όστά μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Πρέπει να περιμένετε λίγο. Εύνοϊκή ήμερα: Πέμπτη, αριθμός 4.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου
Καλύψετε όσο μπορείτε τó αδύνατο σημείο σας για να μη βά- λουν κατά μέτωπο οι έχθροί σας. Έχετε έλπίδες. Κυράγιο. Εύνοϊκή ήμερα: Κυριακή, αριθμός 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου
Μη προσπαθúτε να μεταδώσετε την γνώμη τους γιατί δεν πρό- κείται να τó πετύχετε ποτέ. Καλύτερα αφήστε τον χρόνο να τó δείξη. Εύνοϊκή ήμερα: Τρίτη, αριθμός 1.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'μβρίου - 22 'Οκτω6.
Με την σχολαστικότητα δεν κερδίζετε τίποτε άλλο παρά να τούς κάνετε να σας βαρεθούν μια ώρα αρχύτερα. Προσέξτε. Εύ- νοϊκή ήμερα: Δευτέρα, αριθμός 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου
Άποφασίστε την γραμμή που θ' ακολουθήσετε πριν φθάση ή ώ- ρα της κρίσεως γιατί μπορεί να είναι πολύ άργα. Εύνοϊκή ήμε- ρα: Παρασκευή, αριθμός 4.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου
Θά μάψετε κάποιο μυστικό που θά σας αναστατώση γιατί θά μεταβάλη τά σχέδιά σας για τó μέλλον. Μπορεί να σας βοηθη- σουν. Εύνοϊκή ήμερα: Πέμπτη, αριθμός 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν.
Με τά πειράγματα μάθαίνει κανείς κομμάτι φορά την αλήθεια. Μη τó ρίξετε τόσο στο άσπετο. Όλα θά πάνε καλά. Εύνοϊκή ή- μερα: Κυριακή, αριθμός 8.

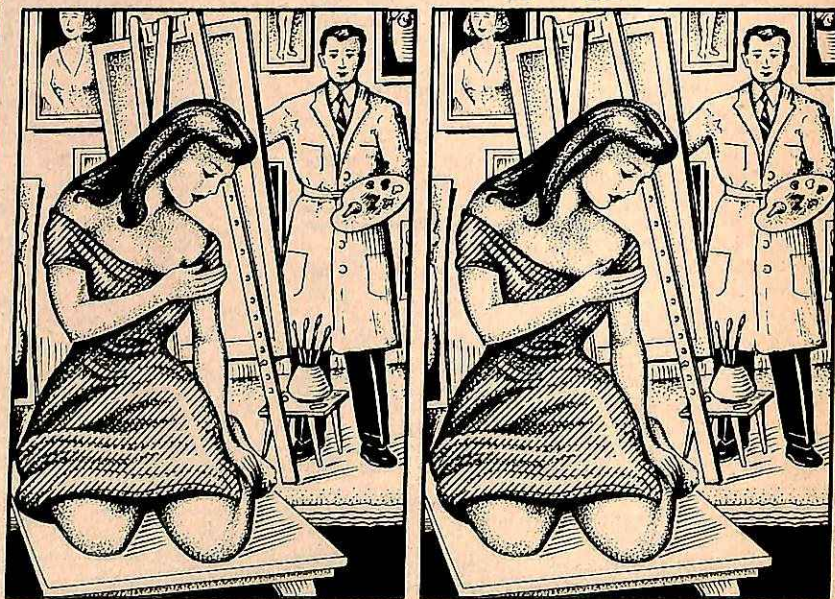

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου
Συγκρατηθúτε αν θέλετε να παίξετε τó παιχνίδι σας μέχρι την τελευταία στιγμή. Έχετε μεγάλη ύποσθήριξη. Εύνοϊκή ήμερα: Τετάρτη, αριθμός 2.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου
Μη πιστεύετε έκείνους που λένε πολλά λόγια. Μπορούν να σας παρασύρουν σε μεγάλα λάθη που θά μετανοήσετε αργότερα για την ελπίστία σας. Εύνοϊκή ήμερα: Τετάρτη, αριθμός 7.

Ποιές διαφορές

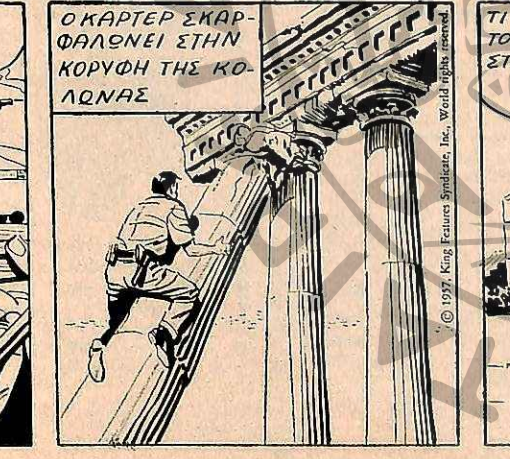

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τó πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τά βρúτε;

Λύσεις σελ. 66

Rip Kirmpu

Δέσμια του έκδικαστή Σιλκ Κάρτερ, ή Σειρήνα, ή ώραία χορεύτρια ενός παρισινού καμπαρέ, κλέ- βει από τον Άμερικανό γεωλόγο Τζίμυ Τζαίμς έναν πολύτιμο χάρτη πετρελαιοφόρων περιοχών. Ο Κάρτερ πυροβολεί τον Τζαίμς, που επιχειρήσε να ξαναπάρη τον χάρτη του, και κατορθώνει να ξεφύγει από την καταδίωξη του Ρίπ Κίρμπυ, παρνοντας μαζί του και την Σειρήνα. Οι δυο τους φεύγουν για τή Βόρειο 'Αφρική. Όστόσο ή Σειρήνα, που έχει αγαπήσει τον Τζαίμς πα- ράφορα, βρίσκει τρόπο να τον είδοποιήση για τó κρησφύγετό τους. Έτσι ό Τζαίμς με τον Κίρμπυ ακολουθούν τον Σιλκ Κάρτερ, που μαζί με τον βαρώνο Ναντίρ και την Σειρήνα βρίσκονται τώρα σ' ένα ιδιωτικό φρούριο, στη Μέση Άνατολή.

Η Άριμη ολή χώρα των δαυμάλων

II / 53

Γιά την μέλχουδα μπιτέρα..

ΔΙΑΝΑ

Το ύφασμα για όλες τις ώρες και για όλες τις ηλικίες

Η γυναίκα που κρατάει στα σπλάχνα της μια ανθρωπίνη ζωή, θέλει κατά τους μακρούς μήνες της αναμονής να φορέσει κάτι, που να ταιριάζει στην εύτυχισμένη ψυχική της διάθεση, και συγχρόνως να δολερή την έντελώς ιδιαίτερη και συνεχώς μεταβαλλόμενη γραμμή του κορμιού της. Θάθελε κάτι με εύχρηστα σχέδια, που να πλένεται εύκολα, χωρίς να «μπαίνει» (τα φορέματα έγκυμοσύνης δεν είναι ποτέ πολλά) να σιδερώνεται εύκολα, να ταλαιπωρηθεί χωρίς να τσαλακώνεται, να είναι φρέσκο, μοντέρνο και πρόπαντός φθηνό!

Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

έκπληρώνει το γυναικείο όνειρο, παρουσιάζοντας το νέο ύφασμα «ΔΙΑΝΑ» με την ειδική επεξεργασία Έβεργκλέις.

EVERGLAZE

® Σήμα κατατεθέν

Αναζητήστε στην ούγια τις λέξεις EVERGLAZE ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ Α. Ε.

Φαντάζονται σαν παράξενο πετράδι οι γαλαξιοπρόβιες άκρογιαλίες... Ολόχρονη ή άμμουδιά έχει ξεχασθεί στο παιχνιδίσμα του κύματος με τον μπάτι. Το καλοκαίρι έφθασε. Ιούλιος! Ο μήνας της ξεγνοιαστής ζωής του υπαίθρου. Μια χρυσαφιά πινελιά σκέπασε την πρασινάδα της έσοχής. Χαρούμενες συντροφικές χάρουνται τη θάλασσα, την σκιά ενός πεύκου, την γαλήνη του ελληνικού χωριού. Θαρρείς πως ξαναιώνεις. Όλη αυτή η ήρεμία της φύσεως νομίζεις πως αναστατώνει τον κουρασμένο από την ρουτίνα της ζωής σύγχρονο άνθρωπο. Μπάνια, έκδρομες, έσοχη, διακοπές! Τα νησιά, το βουνό, το βραχάκι, το δάσος σε περιμένουν. Το καλοκαίρι δ' γλέντι αρχίζει! Άλλα μην παραιορρήτε από την διασκέδαση και ξεχάσετε κάποιο κίνδυνο, που σας περιτριγυρίζει! Η ζέση, ο ιδρώτας, η αλμύρα, ο δυνατός ήλιος, προκαλούν πρόωρες ρυτίδωσεις, εγκαύματα, έρεθισμούς, μαρμαρίσματα. Αν δεν προσέξετε, άργα ή γρήγορα το δέρμα σας θα έχει την σφραγίδα της καταστρεπτικής επιδράσεως του καλοκαιριού. Και τί να κάνουμε; Θα μου πείτε! Να μην πάμε για μπάνιο, να χάσουμε τις διακοπές μας, να μη θυγαίνουμε από το σπίτι; Ασφαλώς όχι! Οι συνθήκες της σημερινής ζωής έχουν κάνει την καλοκαιρινή διασκέδαση απαραίτητη. Μπορείτε να χαρείτε την ελληνική άκρογιαλία, φίλες μου, αν εφοδιασθήτε με κάτι πραγματικά μελετημένο για τις κλιματολογικές συνθήκες της πατρίδας μας, που θα δώση στο δέρμα σας μια δροσερή, νεανική, ηλιοκαμένη όμορφη. Στην πλάξ, στο σπτί, στην έσοχη, πρέπει να έχετε πάντοτε μαζί σας μια Creme Φυλλίς. Θα σας βοηθήση αφάνταστα. Το βράδυ μετά ένα καθαρίσμα με γαλάκτωμα Mousse ή Perle Φυλλίς, θα θρέψη την επιδερμίδα σας και την ημέρα στην άκρογιαλία θα δώση στο κορμί και στο πρόσωπό σας μια γοητευτική μπρούτζινη απόχρωση. Όσο κι αν είναι ταλαιπωρημένο το δέρμα σας, τα συστατικά της Creme Φυλλίς θα τ' αναδωθούν την χαμένη του δροσιά και σφριγηλότητα. Θα είναι πανέτοιμο για ν' αντιμετωπίση τις εξωτερικές καταστρεπτικές συνθήκες του καλοκαιριού. Γιατί η Creme Φυλλίς δεν είναι μόνο ένα κολλυντικό που δροσίζει, τ' ανώνει, τρέφει και μαυρίζει το δέρμα, αλλά ένα ολοκληρωμένο φαρμακευτικό παρασκεύασμα που αντιμετώπιζει αποτελεσματικά κάθε κακή επίδραση. Είναι μια κρέμα για χίλιες δυο περιπτώσεις, που θα βοηθήση εσάς, τον άνδρα σας και το παιδί σας, να περάσετε ένα χαρούμενο, ξεγνοιαστο καλοκαίρι στη θάλασσα, στο βουνό, στην έσοχη!..

μισή τουλάχιστον ώρα, γιατί τα λουράκια τους μπορεί να χαλάσουν τα μισοστεγνωμένα νύχια. Άλλα έγω βρήκα έδω στα φαρμακεία μια επαναστατική καινοτομία, που είναι πολύ διαδεδομένη στην Αμερική: Πρόκειται για το περίφημο στεγνωτικό «Ozon», που μέσα σε δύο λεπτά σας έχει απαλλάξει από τον μπελά του στεγνωματος. Χέρια και πόδια στεγνώνουν τελείως, ενώ το μανικιούρ παίρνει παράλληλα μια λαμπερή στιλπνότητα και διατηρείται περισσότερο χρονικό διάστημα. Είναι ένα καινούργιο σπρέι, με μαγικές ιδιότητες, που σας γλυτώνει από το βασανιστικό της αναμονής. Και κάτι ακόμη: Το «Ozon» έχει την ιδιότητα να μαλακώνη τα πετσάκια και να έμποδίζη το ξεφλούδισμα των νυχιών! Αξίζει να το δοκιμάσετε.

Τα μάτια συνεκέντρωσαν τ' ενδιαφέρον των Γάλλων μακιγιέρ, μου έλεγε η διασημότητα Λία Γαλάνη, στο Salon de Beaute της, της δόου Κανάρη 4. Δεν θέλουν όμως πια την παλαιά γραμμή, που κάλυπτε άλλοτε το βλέφαρο, αλλά μια λεπτή υπογράμμιση του ματιού με «Eyeliner», που θα τελειώνη λίγο πιο έξω από την κόχη. Α-

ξίζει να πάτε μια φορά στην κ. Γαλάνη, για να σας δείξη πως να βάφετε τα μάτια σας.

Το έχετε πως πολλές γυναίκες κατήργησαν την μίζαμπλί! Έχουν δολεψή τόσο πολύ με το φορμάρισμα «Νουβέλ Βάγκ», του Έμιλ, της δόου Ακαδημίας 17, ώστε δεν αποφασίζουν πια να ξανακαθίσουν κάτω από την κάσκα. Είναι άλλωστε τόσο γρήγορο. Σε μισή μόνο ώρα έχετε τελειώσει. Και, το κυριώτερο, είσατε καλύτερα κτενισμένη από παλιά, που σας ταλαιπωρούσαν με τις άρες. Είναι καταπληκτικό και προπαντός ξεκούραστο!

Το είδατε το «Δελφίνι»; Είναι το ωραιότερο μαγιό της χρονιάς. Πολύχρωμο, με θαυμάσια εφαρμογή, πρωτότυπα ύφασματα, από νάυλον, που στεγνώνουν άμεσα ή ελάνκα, φορμάρουν τέλεια το σώμα και τ' δίνουν μια παράξενη σβετλάδα και γοητεία. Δεν παίξει ρόλο αν θέλετε ένα μονοκόμματο ή ντε πίες. Πάντα θα βρήτε κάτι ξεχωριστό, πρόσχαρο, πρωτότυπο. Τι θα λέγατε για ένα ριγέ, ελάνκα μαγιό με ντεκαλτέ, που θυμίζει αρχαϊκή ένδυμασία; Είναι η τελευταία προσταγή του Σαίν Τροπέξ. Άλλα και τα μπικίνι «Δελφίνι» έχουν δική τους προσωπικότητα. Με τις γαρνιτούρες τους, από μπροντρί, Άγγλαί, τα παράξενα τραπαρισματα και το τέλειο σουτιέν, με νέες ένισχύσεις,

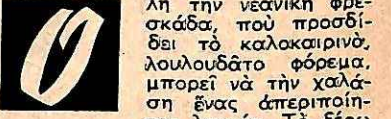

που θα βρήτε μόνο στα μαγιό «Δελφίνι», συνθέτουν έναν αληθινό παράδεισο για κάθε γυναίκα. Πηγαίνετε μέχρι το «Δέλτα», της δόου Φωκίωνος 13. Το μαγιό «Δελφίνι» θα σας ένθουσίαση! Το φορούν οι κομψότερες γυναίκες.

Είδατε το καλοκαιρινό «Λαίν»; Είναι χάρμα και σε αφάνταστα χαμηλή τιμή. Με τριακόσιες έβδομηντα πέντε δραχμές μπορείτε τώρα να πάρετε την τελευταία προσταγή του Παρισίου, που ενοεί έφέτος. Ιδιαίτερα τ' κρέπ πλίσσε φορέματα. Τα καλοκαιρινά χρώματα του «Λαίν», με τις απαλές αποχρώσεις και το δόλαστρο,

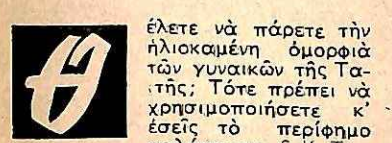

είναι κάτι πρακτικό, που θα σας βολεύη δόλοκληρο το καλοκαίρι... Φθινό, χαριτωμένο, πρακτικό, ια και δεν χαλάει με το πλύσιμο και το κάθισμα, κάνει την παριζιάνικη μόδα προσιτή σε κάθε γυναίκα.

Λη την νεανική φρεσκάδα, που προσδίδει το καλοκαιρινό, λουλουδάτο φρεμα, μπορεί να την χαλάση ένας άπεριποίητος λαιμός. Το έρω πως τον καθαρίζετε με γαλάκτωμα, πως βάζετε κρέμα, όπως και στο πρόσωπό σας. Άλλα αυτό δεν είναι αρκετό. Την ρυτίδα, την χαλάρωση, το σκεκούλισμα του πηγουνιού, δεν μπορούν να τα ανακατίσουν οι απλές αυτές περιποιήσεις. Κ' έδω έρχεται να σας βοηθήση ένα από τα μεγαλύτερα όνματα καλλυντικών. Ο οίκος Λανκάμ, που στην Αθήνα αντιπροσωπεύεται στην δό Βουλής 21, σας προσφέρει την μοναδική περιποίηση για τον λαιμό, την καταπληκτική κρέμα «Σκυλτοράλ». Ξαναιώνει την επιδερμίδα, σασφίγγει τους πόρους και δίνει στο δέρμα του λαιμού νεότητα και όμορφη. Ένα έλαφρό μασάζ κάθε βράδυ, με τ' χέρια χιαστί, από την βάση του λαιμού προς το πηγούνι, είναι αρκετό για να σας χαρίση ένα όμορφο, νεανικό ντεκαλτέ. Μην το άμελητε. Θα σας κάνει να φαίνεσθε χρόνια νεότερη!..

Λένε πως ώρισμένα φαγητά παχαίνουν, μου έλεγε η έγκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της, της δόου Αμερικής 15. Άλλα τα πάντα μπορούν να προσθέσουν βάρος εάν γίνεται κατάχρησις. Τα φρούτα, οι σαλάτες, τα πολλά υγρά, οι μεγάλες ποσότητες φαγητού. Τρώτε κανονικά και θα διατηρήσετε σίγουρα την σιλουέττα σας και την υγεία σας. Δεν πρέπει να δημιουργήτε μεγαλύτερη καύση απ' ό,τι σας χρειάζεται.

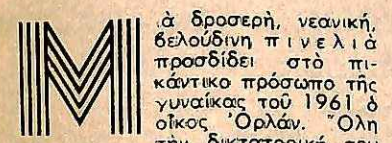

Θέλετε να πάρετε την ηλιοκαμένη όμορφη των γυναικών της Τατης; Τότε πρέπει να χρησιμοποιήσετε κ' εσείς το περίφημο γαλάκτωμα Self Tan, που μαυρίζει σε έξ ώρες, τόσο στο σκοτεινό δωμάτιο, όσο και στην ηλιόλουστη άκρογιαλία. Το μοναδικό

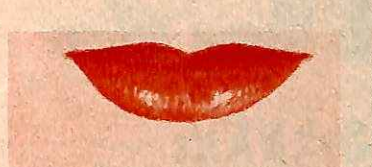
Self Tan...

αυτό γαλάκτωμα έχει την ιδιότητα, παράλληλα με την μπρούτζινη απόχρωση που δίνει στο δέρμα, να τ' απολύνη και να τ' φρεσκάρη. Έτσι η ηλιοκαμένη επιδερμίδα δεν χάνει την στιλπνότητα και την βελούδινη απαλότητα που είχε πριν μαυρίσετε.

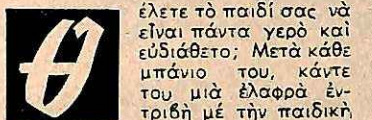

Μια δροσερή, νεανική, βελούδινη πινε λια προσδίδει στο πικάντικο πρόσωπο της γυναικας του 1961 ο οίκος Όρλάν. Όλη την δικτατορική του έπικράτηση στο μακιγιάρισμα την κατευθύνει στα χέρια, που δίνουν όλη την έκφραστικότητα και την θηλυκότητα στην γυναικεία μορφή. Ο Όρλάν είναι για τα γυναικεία χέρια, ο Μπαλεταριστς για το ράψιμο. Ένας μαίτρο, που λανσάρει την μόδα των

κραγιόν. Και για το φτεινό καλοκαίρι μας φέρνει σε μια ρομαντική και έξωτική ατμόσφαιρα, όπου οι αποχρώσεις του μπέξ σμίγουν με τα ρόζ στο άγγιγμα μιας χρυσαφιάς ανταύγειας. Και το αποτέλεσμα: Τρία καινούργια κραγιόνια που θα σας ξελογιάσουν. Το «Beige Sable», το «Beige Rose» και το αγαπημένο χρώμα της Μπριζίτ Μπαρντό «Beige Faure». Είναι μια γοητευτική σειρά αποχρώσεων που θα δώση φωτεινότητα και διάφανη όμορφη στο πρόσωπό σας. Είναι χρώματα μελε-

τημένα για το μεσογειακό καλοκαίρι, για τον ζεστό ήλιο μας, για τις γλυκές, άστραφτερές βραδιές μας. Είναι σίγουρη πως θα σας πηγαίνουν.

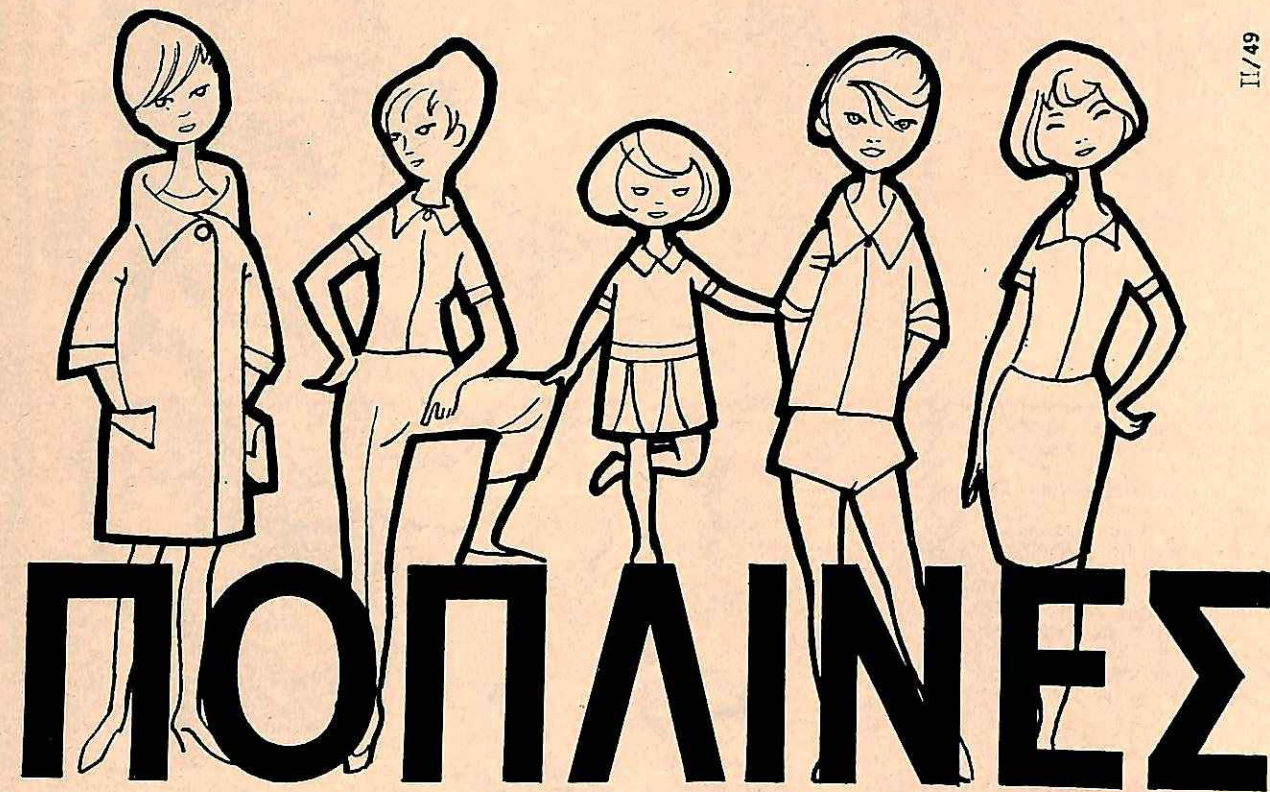

Θέλετε το παιδί σας να είναι πάντα γερό και ευδιάθετο; Μετά κάθε μπάνιο του, κάντε του μια έλαφρά έντριδη με την παιδική κολώνια Enfants, που θα μειώση την έφιδρωση, θα τ' προστατέψη από τα κρυολογήματα και θα προκαλή ευεξία στο δέρμα του. Είναι μια γαλλική κολώνια φτιαγμένη από

άγνα υλικά και μελετημένη από τους μεγαλύτερους χημικούς της χώρας, για τ' άρεση και τ' αμικρά παιδιά.

Η Άριμη

Το ύφασμα που επιβάλλει ή καλοκαιρινή μόδα!

Από το βραδινό παλτό, ως τη φούστα για τα πρωϊνά ψώνια, τα σορτς για τη θάλασσα, και τα παιδικά φορέματα, όλα έφ'ετος μπορούν να γίνουν από ποπλίνες...

Αλλά ποπλίνες...

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Συγκεντρώνουν τα πλεονεκτήματα των τελειοτέρων έπεξεργασιών! Είναι INFROISSABLES - MERCERISÉES - SANFORIZED!

Είναι διπλόφαρδες. Τις βρίσκετε σε όλα τα χρώματα και τις πιο μοντέρνες αποχρώσεις!

Για να είστε σίγουρη πώς αγοράζετε την καλύτερη ποπλίνα της αγοράς, αναζητήστε στην ούγια το όνομα ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ. Είναι η ασφαλέστερη έγγυησις των άνεξιτηλων χρωματισμών και της σταθερά καλής ποιότητος.

Με δ,τι βάζει ό νούς σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΦΙΛΟΤΙΜΟ — ΑΦΗ. 2. ΕΝΟΧΟΠΟΙΩ — ΑΣ. 3. ΡΟΥ — ΞΕΡΑΚΑΣ. 4. ΝΥΚΤΙΚΑ — ΕΡΜΗ. 5. ΑΣΙΑΝ — ΒΛΑΧΑΣ. 6. ΑΠΗΚΑ (ΑΠΗΕ - ΑΠΗΚΟΣ) — ΝΟΤΑ. 7. ΤΗΝΟΝ — ΠΙΝΟΥ. 8. ΕΛΟΣ — ΛΑ. 9. ΛΑΝΟΛΙΝΗ. 10. ΛΕΤΟΥΣ. 11. ΕΡΩ. ΤΗΜΑΤΙΚΟΝ. 12. ΚΑΝΑΔΙΚΩΝ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΦΕΡΝΑΝΤΕΛ — ΕΚ. 2. ΙΝΟΥΣ — ΗΛΑΓΡΑ. 3. ΛΟΥΚΙΑΝΟΝ — ΩΝ. 4. ΟΧ — ΤΑ «ΠΟΣΟΣΤΑ». 5. ΤΟΞΙΝΗΝ — ΔΗ. 6. ΙΠΕΚ — ΜΙΑΜΙ. 7. ΜΟΡΑΒΑ — ΚΑΕΝ. 8. ΟΙΑ — ΠΛΗΤΩ. 9. ΩΚΕΑΝΙΑ — ΝΙΟ. 10. ΑΡΧΩΝ — ΟΥΚ. 11. ΦΑΣΜΑΤΟΣ — ΣΩ. 12. ΗΣ — ΗΣΑΥ — ΝΥ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΛΕΙΨ — ΣΠΥΡΙ — ΒΟΛΙΑ — ΛΙΕΤΗΣ — ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ, σύνολον 43 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΚΥΠΡΙΟΝ — ΚΟΥΡΑΣ — ΙΣΡΑΗΛ — ΣΚΟΥΠΑ — ΕΛΛΗΝ — ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ — ΕΠΙΒΟΛΕΙΣ — ΣΚΟΥΡΟ κ.λπ.

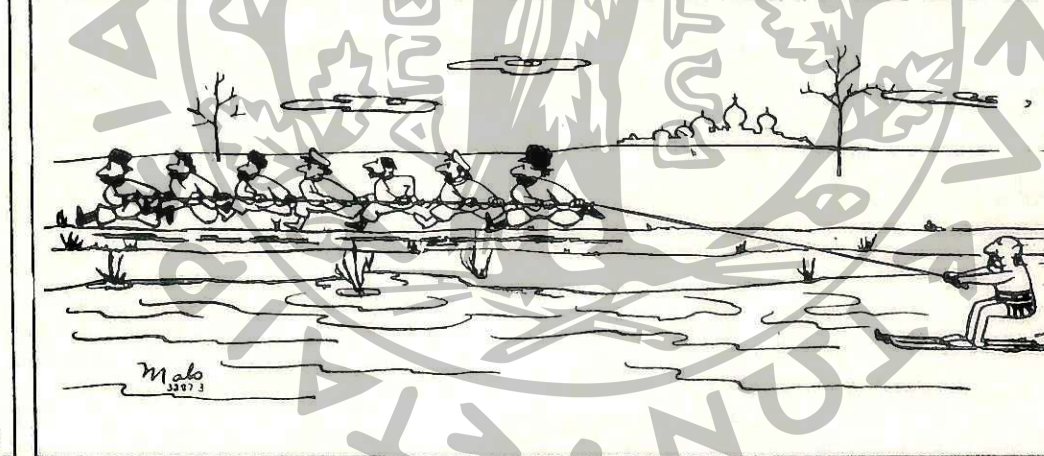
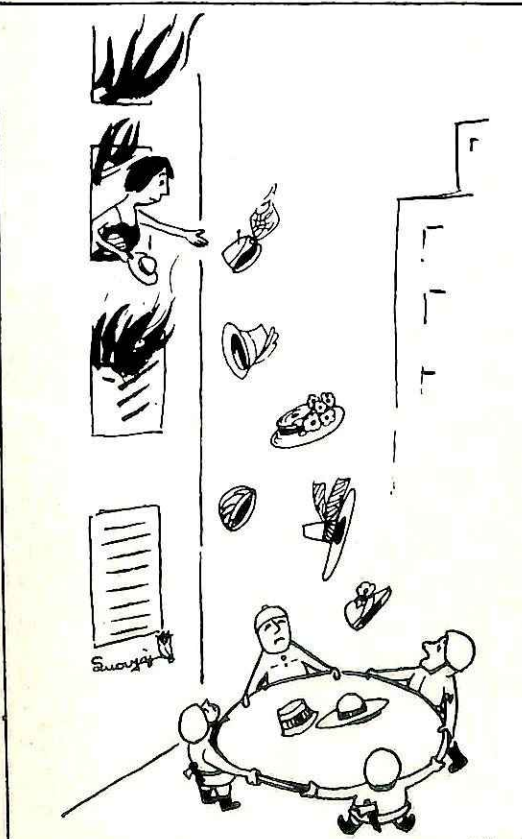
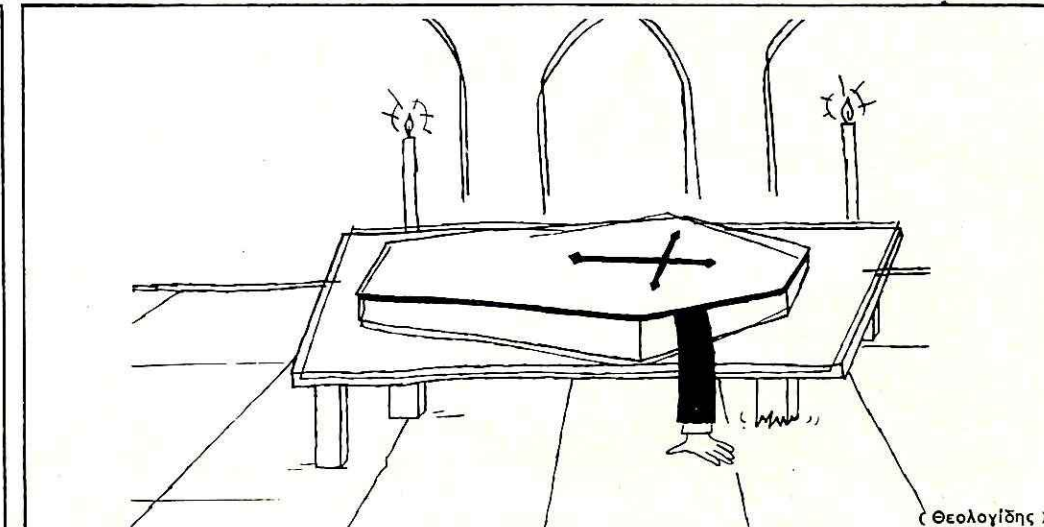
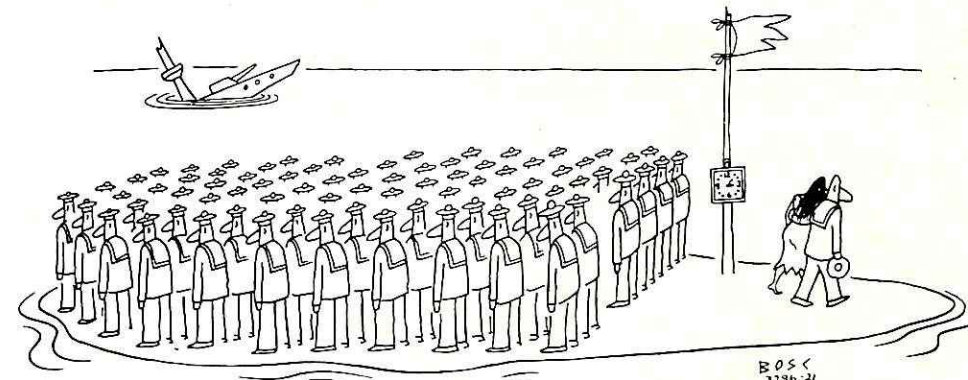
ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδικοί δι' έρευνας - πληροφορίας επί πάσης φύσεως έθιατικών έμπιστευτικών υποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεως άνηλικών, αναζητήσεως πραγμάτων υπό κατάσχεν κλπ. Διεθνές γραφείον πληροφοριών «ATHENS», Παρνασσού 2 (πλατ. Κλαυθμώνος), τηλ. 27-709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγγυάται ή πολυετής ευδοκίμος δημοσία προ υπηρεσία μας.

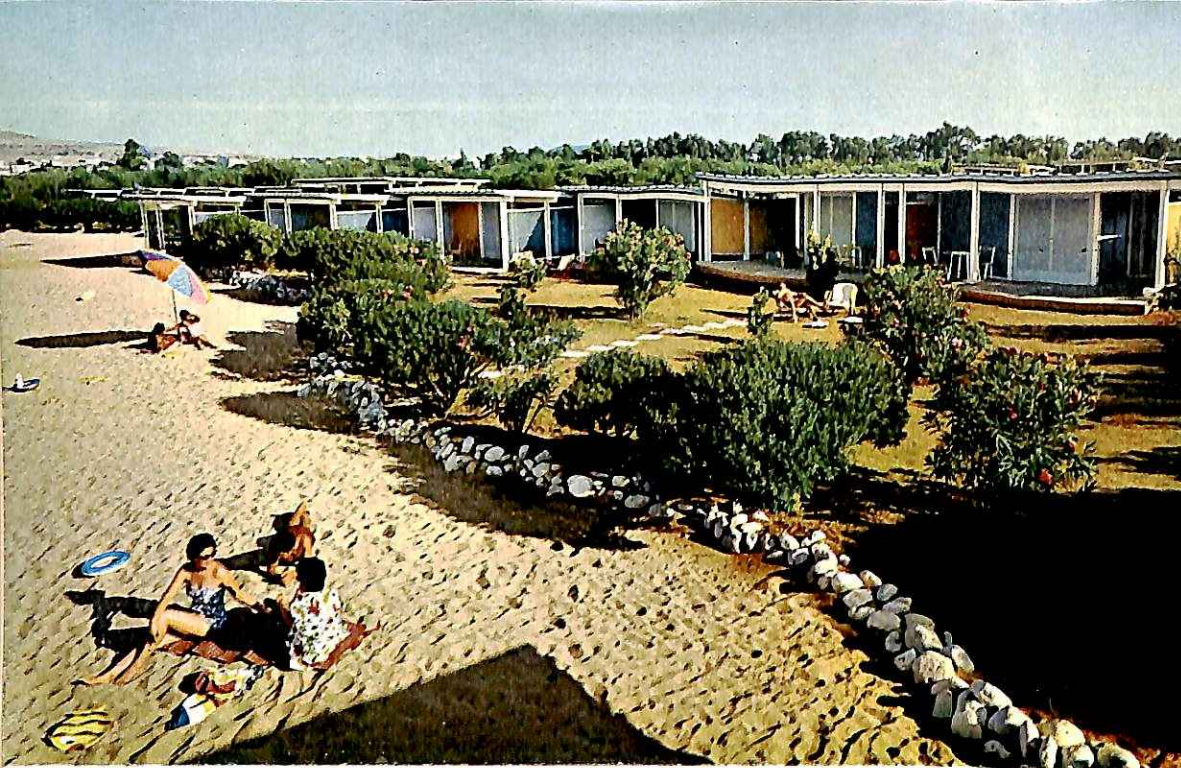

INSTITUT ΚΑΝΑΡΙΗ
DE BEAUTÉ ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Παράρτημα του διεθνούς κυρους
Παρισινοῦ Ίνστιτούτου
JEANNE GATINEAU

Αισθητική προσώπου — Μασάζ
στήθους — Μασάζ σώματος —
Συντήρησης μαλλιών — Μανικιούρ
— Πεντικιούρ — Αποτριχώσις
κλπ. ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ εις τὸ μακι-
γιαζ. Η δὲς ΚΑΤΙΑ σπουδάσσα
ἐπὶ τριετίαν παρὰ τῇ JEANNE
GATINEAU διέτελεσε μακιγιέρ
τῶν διασημῶν ἀστέρων ΠΑΣΚΑΛ
ΠΕΤΙ, ANNET BANTIM, ΜΑΡΙ
ΑΛΦΟΡΕ κ. ἄ.

τι Ξενοδοχεία

ΑΣΤΥΡ

- στην Γλυφάδα
- στην Κρήτη
- στην Κέρκυρα

όριστα οργανωμένα, πολυτελή, υπέρκομψα, με πρόθυμο και εξυπηρετικώτατο προσωπικό, με κάθε είδους άνεσι και μέσα διασκέδασης, σας προσφέρουν σ' ένα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μία αλησμόνητη ευχάριστη διαμονή.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΡΗΤΗ

